

Živý v Kristu

Alive in Christ

Czech

CS 3231

Živý v Kristu

STUDIUM O SPASENÍ

SAMOSTATNÁ STUDIJNÍ UČEBNICE

napsal David D. Duncan

Připraveno ve spolupráci s Mezinárodní kanceláří ICI UNIVERSITY

*Odborná spolupráce:
Juanita Cunningham Blackburn*

Ilustrovali : Bill Stewart a Brenna Olsen

ICI UNIVERSITY
6300 North Belt Line Road
Irving, Texas 75063
U. S. A.

Titul originálu: **Alive in Christ**

První vydání 1981

Reprint 1983

Reprint 1985

Reprint 1991

Překlad: Ing. Janka Nogová

Redakce: Věra Dvořáková

Sazba: Ing. Jindřich Novák

První české vydání 1999

© 1999, All Rights Reserved

ICI UNIVERSITY

Národní kancelář

Český Těšín

Česká Republika

OBSAH KURZU

Strana

Úvod ke kurzu 5

1. ČÁST: *CO BŮH POŽADUJE*

Lekce

1. Spasení člověka připraveno 14

2. Člověk mění svůj způsob života: Pokání 36

3. Člověk se spolehne na Boha: Víra 60

4. Člověk se obrací k Bohu: Obrácení 84

2. ČÁST: *CO BŮH POSKYTUJE*

5. Boží vůle ohledně spasení 106

6. Bůh činí nové stvoření: Znovuzrození 130

7. Bůh prohlašuje člověka nevinným: Ospravedlnění 158

8. Bůh přijímá člověka do své rodiny: Adopce 184

3. ČÁST: *CO BŮH DOKONÁVÁ*

9. Zdokonalování lidské přirozenosti: Posvěcení 210

10. Dokonání spasení člověka: Oslavení 236

Slovník 260

Odpovědi na osobní testy 270

Studijní zprávy 275

Otázkové listy 289

PROGRAM KŘESŤANSKÉ SLUŽBY ICI

Toto je jeden z 18 kurzů (předmětů), které tvoří ICI Program křesťanské služby. Symbol na levé straně je vodítkem pro pořadí studia v této sérii, která je rozdělena do tří částí, každá po šesti kurzech. Učebnice *Živý v Kristu: studium spasení* je třetím kurzem v druhé části. Bude prospěšné studovat tyto kurzy ve správném pořadí.

Studijní materiály Programu křesťanské služby byly připraveny formou samostatných studijních materiálů a jsou určeny zvláště pro křesťanské pracovníky. Tyto kurzy zprostředkovávají studentovi poznání Bible a připravují jej pro praktickou křesťanskou službu. Tento kurz lze studovat pro získání zápočtu pro pozdější osvědčení nebo pro osobní rozšíření znalostí.

UPOZORNĚNÍ

Prosíme tě, aby sis velmi pozorně přečetl úvod ke kurzu. Je důležité respektovat tyto instrukce, tak abys mohl splnit cíle kurzu a byl připraven vypracovat studijní zprávy.

Veškerou korespondenci související s kurzem posílej na níže uvedenou adresu:

ICI UNIVERSITY
Národní kancelář
P. O. Box 80
737 01 Český Těšín

Adresa tvé místní kanceláře ICI:

ÚVOD KE KURZU

Hodláš se pustit do studia velmi důležitého předmětu: spasení. Spasení zahrnuje všechno, co bylo pro nás vydobyto na Golgotě. Kromě toho je spasení také naplněním každé naší duchovní potřeby. Spasení zahrnuje odpuštění hříchů minulosti, osvobození od moci hříchu v současnosti a dokonce ochranu před útokem hříchu v budoucnosti (Juda 24).

Spasení je nejen budoucí nadějí, ale také současným zdrojem radosti. A přece mnozí křesťané ví tak málo, nebo vůbec nic, o spasení jako o radosti, kterou mohou prožívat již nyní. Myslí si, že spasení je jen cesta, která vede do nebe. Ale jak uvidíme, Písmo objasňuje, že ti, kteří jsou účastníky daru spasení, jsou: 1) osvíceni, 2) účastníky Ducha svatého, 3) okusili dobré Boží slovo a 4) okusili různé moci budoucího věku (Žid. 6, 4-5). Křesťané takto prožívají bohatý nebo chudobný závdavek neomezené budoucí radosti nebe podle toho, jak chodí s Pánem na zemi.

Po pečlivém prozkoumání pozadí spasení se budeme zamýšlet nad řetězem událostí, který začíná v okamžiku, kdy se hříšník odvrátí od hříchu (pokání) k Bohu (víra) a činí zásadní obrat ve svém způsobu života (obrácení). Potom zhodnotíme důsledky nového zrodu, kdy nový věřící dostává novou přirozenost (znovuzrození) a novou pozici v Boží rodině (synovství). A nakonec budeme zkoumat zodpovědnost věřícího člověka za to, aby začal duchovně růst hned poté, co přijal spasení. Nezralý křesťan totiž nevěří (plně) Kristu a Jeho moci ke spasení. Takovýto člověk se duchovně očividně nerozvíjí, protože mu chybí duchovní pokrm (1. Kor. 3, 1-3, Žid. 5, 11-14).

Dozvíš se, že nevědomost a lhostejnost brání duchovnímu růstu a rozvoji. Nevědomost může být odstraněna čtením Božího Slova a pochopením hodnoty spasení. Lhostejnost však může být překonána jedině působením Ducha svatého ve tvém srdci, když se Mu odevzdáš a dostaneš hlad a žízeň po spravedlnosti, které jsou charakteristické pro zdravý duchovní apetit.

Při studiu se dozvíš, že práce Ducha svatého v srdci křesťanů prohlubuje jejich duchovní život a vede je k plodné a tvořivé zralosti, budeš

přemýšlet o způsobu, jakým Duch svatý pracuje, a o tom, jaký je Jeho cíl. Bude to určitě obohacení tvého života. Mojí modlitbou je, abys po absolvování tohoto kurzu dokázal více ocenit své spasení, lépe je pochopil a abys byl schopen ještě účinněji se o něj podělit s jinými.

Popis kurzu

Živý v Kristu: studium spasení se týká učení o spasení. Představuje spasení jako Boží vůli a popisuje Jeho působení, spočívající v díle smíření, které Kristus dokončil. Úvodní úvaha je věnována Boží milosti jako zdroji spasení. Biblické učení o vyvolení a předurčení je zkoumáno jako základ pro uvažování o individuální úloze Boha a člověka ve spasení. Pozornost je věnována tomu, aby se zabránilo extrémům ve zveličování buď iniciativy Boha nebo iniciativy člověka v postupu a ve vývoji spasení. V tomto studiu jsou zahrnuta i biblická učení o pokání, víře, obrácení, znovuzrození, ospravedlnění, synovství, posvěcení a oslavení.

Cíle kurzu

Když ukončíš tento kurz, měl bys být schopen:

- 1) Hovořit o jednotlivých úlohách Boha a člověka ve spasení.
- 2) Logicky uspořádat jednotlivé stupně spasení.
- 3) Vysvětlit biblický základ pro jistotu spasení.
- 4) Porovnat přístup ke spasení, jak ho představuje Bible, s kterýmkoliv jiným nebiblickým přístupem.
- 5) Hluběji si vážít Boží lásky, milosti a moudrosti, která je zřejmá v Jeho spasení.

Učebnice

Jako učebnice i studijního průvodce budeš používat *Živý v Kristu: studium spasení*, kterou napsal David D. Duncan. Z dalších studijních materiálů se vyžaduje pouze Bible. Citované texty jsou z *Kralického i Ekumenického překladu Bible*.

Čas potřebný ke studiu

Kolik času budeš potřebovat na studium každé lekce, závisí zčásti na tom, nakolik studovaný předmět znáš, zčásti na úrovni tvých studijních schopností. Jak dlouho ti bude studium trvat, bude rovněž záviset na tom, do jaké míry budeš dodržovat naše pokyny a v jaké míře se u tebe vyvinou schopnosti pro samostatné studium. Rozvrhni si studium tak, abys dosáhl cílů, které vymezil autor, jakož i těch, které sis stanovil ty sám.

Struktura lekce a model studia

Každá lekce obsahuje: 1) název, 2) úvod, 3) osnovu, 4) cíle lekce, 5) studijní činnost, 6) rozvinutí lekce včetně studijních otázek, 7) osobní test a 8) odpovědi na studijní otázky.

Osnova a cíle lekce ti poskytnou základní informaci o daném předmětu, při studiu ti pomohou soustředit pozornost na nejdůležitější otázky a upozorní tě na to, čemu by ses měl učit.

Většinu otázek lze zodpovědět v prostoru, který je na to v učebnici vyhrazen. Delší odpovědi by měly být zodpovězeny v sešitu, který si za tím účelem pořídíš. Když si budeš zaznamenávat do sešitu, nezapomeň si poznamenat číslo otázky a název lekce. Pomůže ti to později při opakování.

Nedívej se předem na odpovědi, dokud si sám danou otázku nezodpovíš. Jestliže si odpovíš na otázku sám, daleko lépe si studovanou látku zapamatuješ. Až všechny studijní otázky zodpovíš, zkontroluj si své odpovědi s odpověďmi uvedenými v závěru každé lekce. Nesprávné odpovědi si oprav. Odpovědi nejdou po sobě v běžném pořadí podle čísel, abys náhodou nezahlédl odpověď na následující otázku.

Otázky jsou velice důležité. Pomohou ti zapamatovat si hlavní myšlenky uvedené v lekci a aplikovat principy, kterým ses naučil, v praxi.

Jak odpovědět na jednotlivé otázky

V této učebnici jsou různé typy studijních otázek. Uvádíme některé typy otázek a způsob, jak na ně odpovědět. Vyskytnou-li se v průběhu kurzu jiné typy otázek, řiďte se instrukcemi, které u nich budou uvedeny.

U typů otázek, kde je možnost VÝBĚRU, se vyžaduje zvolit odpověď z možností, které jsou uvedeny.

Příklad

1. Bible má celkem

- a) 100 knih
- b) 66 knih
- c) 27 knih

Správná odpověď je *b) 66 knih*. Ve svém studijním průvodci dej do kroužku písmeno *b)* následujícím způsobem:

1. Bible má celkem

- a) 100 knih
- b) 66 knih
- c) 27 knih

(U některých otázek takového typu bude více správných odpovědí. V takovém případě zakroužkuj písmeno před každou správnou odpovědí).

U otázek typu PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ je třeba zvolit, která z několika uvedených tvrzení jsou PRAVDIVÁ.

Příklad

2. Která z uvedených tvrzení jsou PRAVDIVÁ?

- a Bible má celkově 120 knih.
- b Bible je poselstvím pro věřící v dnešní době.
- c Všichni autoři Svatého Písma psali v hebrejštině.
- d Pisatelé Bible byli inspirováni Duchem svatým.

Tvrzení **b.** a **d.** jsou správná. Měl bys zakroužkovat tato dvě písmena, tak jak je to uvedeno v příkladě.

Otázky PŘÍRAZOVACÍ vyžadují přiřadit k sobě např. názvy a charakteristiky, knihy Bible a jejich autory a pod.

Příklad

3. Napiš číslo, označující jméno vůdce před každý výrok, který popisuje to, co učinil.

1...**a** Obdržel Zákon na hoře Sinaj

1) Mojžíš

2...**b** Převodl Izraelce přes Jordán

2) Jozue

2...**c** Pochodoval kolem Jericha

1...**d** Žil na dvoře faraóna

Výroky označené a. a d. se vztahují k Mojžíši a výroky označené b. a c. se vztahují k Jozue. Vedle a. a d. bys měl napsat 1, a vedle b. a c. bys měl napsat 2.

Jak tento kurz studovat

Studuješ-li tento kurz samostatně, vyhodnocení tvé práce se může dít prostřednictvím pošty. I když byl tento kurz ICI připraven tak, abys jej mohl studovat samostatně, můžeš jej také studovat ve skupině nebo třídě. Je-li tomu tak, další potřebné informace ti poskytne tvůj učitel.

Studijní zprávy za jednotlivé části kurzu

Ať už studuješ samostatně ve spolupráci s ICI, nebo ve skupině či třídě, obdržel jsi s tímto kurzem Studijní zprávy za jednotlivé části kurzu (jsou součástí knihy). Tyto zprávy máš vypracovat podle pokynů daných v kurzu a ve studijní zprávě. Otázkové listy bys měl vyplnit a poslat svému instruktorovi k opravě a k podnětům ke tvému studiu.

Osvědčení

Po úspěšném ukončení kurzu a závěrečném vyhodnocení všech studijních zpráv instruktorem ICI obdržíš osvědčení o ukončení kurzu.

Autor tohoto kurzu

David Duncan byl 12 let misionářem a v současné době pracuje v ICI UNIVERSITY. Předtím, než přišel do ICI, pracoval 8 let jako vedoucí biblického ústavu v Majuro na Marshallových ostrovech.

David Duncan získal hodnost bachelor of arts na California State University - Fullerton. Obdržel rovněž tituly master of arts v oblasti společenských věd na téže universitě a splnil také požadavky pro udělení titulu doktora teologie na California Graduate School of Theology.

Tvůj instruktor ICI

Tvůj instruktor ICI ti ochotně pomůže, nakolik to jen bude možné. Máš-li k tomuto kurzu nebo k jednotlivým studijním zprávám jakékoli otázky, klidně se na něj obrať. Pokud chce tento kurz studovat více lidí najednou, žádejte informace, jaká konkrétní opatření jsou pro skupinové studium nutná.

Ať ti Bůh při studiu tohoto kurzu požehná. Kéž tento kurz obohatí tvůj život i křesťanskou službu a pomůže ti, abys splnil svůj úkol v těle Kristově.

Část I

**CO BŮH
POŽADUJE**

LEKCE I

Spasení člověka připraveno

V posledních letech bylo o spasení mnoho napsáno a pověřeno. Termín *znovu se narodit* se objevil v mnohých novinách a časopisech, z nichž některé jsou rozšířené po celém světě. Téma *znovuzrození* a myšlenka spasení tak zaujaly významné místo ve veřejném mínění. Nicméně zkušenost *znovuzrození* a *učení o spasení* jsou založeny na některých velmi důležitých základních pojmech, které jsou často nesprávně chápány. A právě těmto základním pojmům se věnujeme v této lekci.

Celá struktura spasení je založena na Božím obdarování. V této lekci se budeš zabývat Božím darem *milosti*, který umožnil *plán spasení*. Uvidíš, že spasení je založeno na Boží milosti, vyjádřené skrze Kristovo dílo smíření. Boží plán spasení, naplánovaný ve věčnosti a uskutečňovaný v čase, naplňuje potřeby všech lidí. Potom v lekcích 2, 3 a 4 budeš uvažovat nad biblickým učením, týkajícím se aktivního podílu člověka ve spasení.

Když prozkoumáš biblické učení o spasení do hloubky, hlouběji dokážeš ocenit lásku, milost a moudrost Boha, který přináší spasení všem lidem. A užasneš nad velkou péčí, kterou vynaložil při sestavování plánu spasení.

osnova lekce

Spasení je založeno na Boží milosti
Spasení pochází z Kristova díla smíření
Spasení naplňuje potřeby člověka.

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Uvést, jaký je zdroj spasení a vysvětlit jeho význam.
- Vysvětlit, jaký je vztah mezi tvým spasením a smrtí Ježíše jako oběti za hříchy jednotlivce.
- Vysvětlit, že spasení spočívá na smířčím díle Ježíše Krista a zcela naplňuje potřeby lidí, jako jsi ty.

studijní činnost

1. Pečlivě si přečti úvodní část této učebnice.
2. Prostuduj si přehled lekce a cíle lekce. Pomůže ti to určit věci, které by ses měl naučit během studia této lekce.
3. Přečti si lekci a vypracuj cvičení z rozvinutí lekce. Většinu ze svých odpovědí si můžeš zaznamenat přímo do své učebnice. Kde však budou vyžadovány delší odpovědi, zapiš si je do poznámkového sešitu. Zkontroluj si své odpovědi s těmi, které jsou uvedeny v závěru lekce.

4. Zkontroluj si slovník uvedený na konci učebnice, v něm najdeš definice všech klíčových slov, kterým nebudeš rozumět.
5. Vypracuj osobní test v závěru lekce a pečlivě si zkontroluj své odpovědi s odpověďmi na konci učebnice. Znovu si prohlédni každou otázku, na kterou jsi odpověděl nesprávně.

klíčová slova

nesnáze	slitování	vtělit
nezasloužený	smíření	vykoupení
obětní	spravedlnost	výkupné
pojem	suverénní	vyvýšit
pokuta	upokojit	zadostiučinění
rebelie	usmíření	zmenšit

rozvinutí lekce

SPASENÍ JE ZALOŽENO NA BOŽÍ MILOSTI

Úkol 1. *Definuj milost a vysvětli, jaký je její vztah ke spasení.*

Když se zabýváme problematikou spasení, začínáme s úplně základní pravdou, že suverénní, milující Bůh se bez jakéhokoliv zřejmého důvodu rozhodl zjevit svou dobrotu k nehodným lidem tím, že jim odpouští jejich hříchy. Tento skutek odpuštění je výrazem Boží milosti.

Povíme si příběh o jednom vyhublém osiřelém chlapci, který navštěvoval velkou jednotřídní školu na vesnici. Děti si měly nechávat své obědy i s kabáty u vchodu, odkud si je mohly při obědě vzít. Jednoho dne jeden oběd scházel. Učitel se přísně zeptal: „Kdo vzal ten oběd?“ Nakonec ten malý sirotek zvedl svou tenoučkou a chvějící se ruku. Učitel vzal ze stolu prut a přikázal chlapci ať přijde dopředu, aby mohl být potrestán. Když tam už stál, provinilý, osamocený, se skloněnou hlavou a potichu plakal a třásl se na celém těle, ostatní děti ztichly. Najednou přišel dopředu statný chlapec a řekl učiteli: „Chci to potrestání místo něho!“ A před

celou třídou nastavil svá záda *namísto* sirotka, který se provinil, a smazal trest za přestoupený zákon. Soucit a porozumění zapříčinily, že odpykal trest za hladového, zanedbaného a nemilovaného sirotka. Byla to ale mnohem větší láska, která způsobila, že Bůh dal svého Syna, aby vzal trest za lidi. No a právě to převzetí trestu na sebe je způsob, jak vyjádřit to, čemu Bible říká *milost*.

Milost je, jednoduše řečeno, nezasloužená laskavost. Milost představuje ve spasení laskavost, se kterou Bůh poskytuje tento dar nehodným lidem. Ti, kteří zhřešili, si zaslouží jedině soud a trest. Pro svou neposlušnost vůči Bohu si nezaslouží odpuštění. Ale Bůh projevils svou lásku k nim

BOŽÍ SMILOVÁNÍ
NEDÁVÁ NÁM TO,
CO JSME SI ZASLOUŽILI

BOŽÍ MILOST
DÁVÁ NÁM TO,
CO JSME SI NEZASLOUŽILI

tím, že poslal Krista, aby zemřel na jejich místě. Z lásky poslal svého Syna, aby na sebe vzal trest za jejich hřích, vysvobodil je z moci hříchu a tím je považuje za takové, jako by nikdy nezhřešili. To je milost!

Milost neznamená, že Bůh ospravedlňuje hřích. Boží Slovo říká, že odplatou za hřích je smrt (Řim. 6, 23). A Bůh nemůže odsunout bokem svůj spravedlivý postoj vůči hříchu a své mínění o něm, avšak Kristovou obětí na Golgotě se učinilo spravedlnosti Boží zadost. Trest za překročení Jeho zákona byl tímto odpykáný. Milost tedy *nepřehlíží* hřích, ale *odstraňuje* ho.

1. Vlastními slovy vyjádři, co je milost a vysvětli vztah mezi milostí a spasením. Svou odpověď si zapiš do poznámkového sešitu.

Milost má svůj počátek v Bohu. On je zdrojem spasení. Plyne z Něho v neomezené míře a skrze Jeho dobrotu je nabízena každému člověku.

Druhy milosti

Úkol 2: *Řekni, jaký je rozdíl mezi každodenní (všeobecnou) milostí a spásitelnou milostí.*

V Božím vztahu k člověku vidíme dva druhy milosti: všeobecnou milost a spásitelnou milost. *Všeobecná milost* je dobrota, kterou Bůh projevuje všem lidem, i přesto, že jsou hříšní. Tato milost pomáhá ochraňovat lidi před zlými skutky a posiluje je k tomu, aby dělali to, co je správné a dobré. Umožňuje jednotlivcům, aby postupovali ve svém jednání slušně a pomáhá jim žít spolu do určité míry ve společenském souladu. Je to Boží milost, která poskytuje přírodní dary (déšť, úrodné období, potravu a mnohá další společenská i materiální požehnání).

2. Prečti si Mat. 5, 43-48. Který z uvedených veršů obsahuje příklad všeobecné milosti?

.....

Kromě přírodních darů je projevem všeobecné milosti i existence a vliv Bible, Ducha svatého a církve. Všeobecná milost sama o sobě není postačující ke spasení, avšak zjevuje Boží dobrotu ke všem lidem. Dokazuje jim, že Bůh je zabezpečuje vším, co je potřebné k životu. Vytváří též v člověku příznivou atmosféru pro další poznání a nepochybně připravuje lidi pro spasení. Všeobecná milost též způsobuje to, že hříšník je schopen příznivě reagovat vůči Bohu. Skrze milost Bůh umožňuje všem lidem, aby byli spaseni.

3. Prečti si text z Řím. 2, 1-11. Který z těchto veršů hovoří o vztahu všeobecné Boží milosti ke spasení?

.....

Viděli jsme, že všeobecná milost umožňuje člověku kladně reagovat vůči Bohu. Ale je to jen Boží spásitelná milost, která přivádí lidi ke Kristu

dobré věci všem lidem (Matouš 5, 45), 2. tím, že chce, aby všichni lidé byli spaseni (2.Petr. 3, 9), 3. tím, že nabízí svá bohatství těm, kteří věří (2.Kor. 8, 9) a 4. tím, že zachovává křesťany v období soužení (1.Petr. 5, 6-10). A jak to vyjadřuje apoštol Pavel v Řím. 5, 20, milost Boží nemá hranice. Stačí na to, aby naplnila všechny potřeby, které přinášejí lidé ke kříži a aby jim darovala ještě více.

6. Slovo milost je používáno ve Starém zákoně, ale častěji se vyskytuje v Novém zákoně, protože

- a) Boží milost se čas od času mění.
- b) Ježíš zjevil milost plnějším způsobem, jak nám to ukazuje Nový zákon.
- c) Starý zákon zdůrazňuje soud a Nový zákon zdůrazňuje pouze svobodu.

7. Chceš-li si vytvořit obraz o tom, jak často je slovo milost používáno v epištolách (všechny knihy Nového zákona počínaje epištolou k Římanům a konče epištolou Judy), podívej se na první kapitolu každé epištoly. V kolika z nich můžeš najít slovo *milost* na začátku listu?

.....

8. Nyní prozkoumej poslední verš každé epištoly. Kolik z nich NEKONČÍ slovem *milost*? Vyjmenuj je.

.....

9. Slovo milost je používáno v celé Bibli, ale v Novém zákoně je vzpomenu

- a) asi dvakrát více než ve Starém zákoně.
- b) asi čtyřikrát více než ve Starém zákoně.

Všiml sis v závěru epištol, že *milost* je spojována s Ježíšem Kristem? Pravděpodobně sis uvědomil, že *milost* je velmi důležitým prvkem v učení Nového zákona a že právě Kristus je nejplnějším vyjádřením Boží milosti. Kromě toho jen díky Jeho *milosti* se naše srdce přibližují k Bohu.

Zamysli se nyní nad příběhem Tigrana, arménského krále, který byl zajat římskou armádou. Porazený král, jeho žena a všechny jeho děti byly předvedeny před hlavního generála, aby si vyslechli rozsudek smrti. Tigra-nes se vrhl k nohám vítěze a úpěnlivě prosil za život své rodiny. Prosil: „Učiň se mnou, co se ti líbí, ale ušetři mou ženu a děti.“ Jeho prosba se tak

dotkla římského generála, že osvobodil celou rodinu. Když se potom Tigranes vracel se svou rodinou domů z římského tábora, obrátil se tento omilostněný král ke své ženě a řekl: „Co si myslíš o římském generálovi?“ Ona odpověděla: „Nikdy jsem ho neviděla.“ Její manžel zaprotestoval: „Byla jsi v jeho přítomnosti. Kde jsi měla oči?“ Ona odpověděla: „Byly upřeny na jediného, který byl ochoten za mne zemřít. Neviděla jsem nikoho jiného.“ Když se díváme na Boží spasení a na kříž, vidíme jedině Ježíše, jediného, který byl ochoten zemřít za nás. Kristova smrt je největším vyjádřením Boží milosti.

SPASENÍ POCHÁZÍ Z KRISTOVA SMÍŘENÍ

Úkol 4: Najdi výroky, které popisují vztah mezi hříchem člověka a smířením.

Když máme pochopit podstatu spasení, musíme se zamyslet nad *smířením*. *Smíření* je slovo, charakterizující vztah nepřátel, kteří jsou přivedeni k sobě, aby uzavřeli mír. Má úzký vztah k *urovnání*, změně stavu z nepřátelství na přátelství. Ve spasení označuje akt, kterým je hříšník smířen s Bohem, nebo přiveden zpět k Bohu. Jiný význam *smíření* je také vymazat nebo přikrýt. Jako důsledek Kristova utrpení na kříži a smrti jsou lidské hříchy přikryty Jeho krví a trest za jejich hříchy je zrušen.

Abys plně pochopil důležitost smíření a jeho místa v plánu spasení, zamysli se nad následujícím příběhem. Otec a syn měli ostrou hádku. Syn

kvůli tomu odešel z domu s přísahou, že se nevrátí, dokud bude otec naživu. Matka velmi trpěla, protože nesmírně milovala oba, manžela i syna. Po mnoha měsících syn dostal naléhavou zprávu, aby se vrátil domů, protože matka je vážně nemocná a nemá naději na přežití. Když syn vcházel do jejího pokoje, uviděl svou drahou matku bledou a zesláblou na posteli. Oba dva, otec i syn, mlčky hleděli na svou milující ženu a matku, přičemž věděli, že je velmi blízko smrti. Matka sebrala poslední zbytky sil, zvedla jednu ruku a uchopila ruku otce, druhou rukou vzala ruku svého syna. A jako poslední skutek lásky spojila ruce obou dohromady na své hrudi... a zemřela.

Kristova smrt na kříži byla prostředkem, který smířil svatého Boha s hříšnými lidmi. Skrze kříž máme smíření našich hříchů, to znamená, že hříchy byly přikryty smrtí zástupce, trest byl splacen a Bůh i lidé byli usmířeni.

10. Které výroky jsou PRAVDIVÉ a ukazují vzájemný vztah mezi lidskými hříchy a Kristovým dílem smíření?

- a Naše hříchy nás oddělily od Boha, ale smíření obnovilo vztah.
- b Hřích vyjadřuje neposlušnost, která odděluje Boha a člověka, ale smíření přináší přikrytí hříchů a odstraňuje tím příčinu oddělení.
- c Lidské hříchy, ačkoliv jsou vážné, nejsou smrtelné. Smíření jsou míněny dobré úmysly člověka... Je jedno, jestli nechce, nebo nemůže žít v poslušnosti Božího zákona.

Potřeba smíření

Úkol 5: Zjistí, proč bylo potřebné smíření.

Někdo může být zvědav, proč Bůh jednoduše nenechal lidi v jejich hříších nebo jiným jednoduchým způsobem jim nevysvětlil, co je dobro, a neučil je spravedlivými. Písmo však poukazuje na to, že Bůh je svatý a milující, zároveň však i spravedlivý. Nechtěl, aby byl zatracen byť i jen jediný člověk. Nemohl však prominout lidskou vinu, ani přijmout lidi v jejich hříších. Aby navrátil svůj lid k sobě, Bůh se postaral o řešení, a to právě cestou smíření. Řešení spočívá v osobě a díle Ježíše Krista. V Kristu byly splněny všechny požadavky spravedlnosti, protože svým životem

dodržel dokonale zákon tam, kde bychom ho měli dodržet my, a také proto, že svou smrtí podstoupil trest za porušený zákon.

Ve smíření byl dosažen záměr dokonalé spravedlnosti a Boží lásky. Lidé byli osvobozeni od moci a viny hříchu a navráceni do obecenství s Bohem.

To, že smíření bylo potřebné, je ukázáno jasně v Písmu. Za prvé, Boží svatost nemůže přehlédnout hřích (2. Moj. 34, 6-7; Řím. 3, 25-26) a ten tedy musí být přikryt. Za druhé, Boží zákon, který je obrazem Jeho vlastní podstaty, přinutil Boha, aby žádal od hříšníka Jeho naplnění (5. Moj. 27, 26). Dalším důvodem, pro který je potřebné smíření, je Boží pravdomluvnost (4. Moj. 23, 19, Řím. 3, 4). Bůh jasně řekl Adamovi a Evě, že zemřou, když nebudou poslouchat Jeho přikázání (Porovnej 1. Moj. 2, 16-17 s Ez. 18, 4 a Řím. 6, 23). Boží pravdomluvnost vyžadovala, aby dodržel své slovo a žádal, aby tento trest podstoupili buď samotní viníci nebo jejich zástupce. A nakonec o tom, že smíření bylo potřebné, svědčí nesmírná cena oběti. Je jasné, že kdyby to nebylo potřebné, Bůh by nevyžadoval smrt svého Syna (Luk. 24, 26; Žid. 2, 10; 9, 22-23).

11. Přečti si uvedené texty Písma, které mluví o potřebě smíření. Který text podle tvého názoru nejlépe pomáhá porozumět tomu, proč bylo potřebné smíření, s ohledem na Boží charakter?

.....

12. Který výrok vysvětluje, proč bylo potřebné smíření?

- Boží svatost, spravedlnost a pravdomluvnost vyžaduje smíření za hřích.
- Potřebu smíření dokazuje veliká cena oběti.
- Boží zákon, který je odrazem Božího charakteru, způsobil, že Bůh musel vyžadovat vyrovnání za hřích.
- Všechny uvedené výroky vysvětlují, proč bylo potřebné smíření.

Co Bible učí o smíření

Úkol 6: Najdi výroky, které tvoří biblickou doktrínu spasení.

Bible učí, že člověk upadl do hříchu pro *neposlušnost* a že Kristus skrze *poslušnost*, dokázanou na místě hříšníka, podstoupil trest, který měl podstoupit hříšník (Řím. 5, 12-19). To znamená, že Kristus zemřel jako náš zástupce - zemřel na místě nás samých. Jeho obět' za hříchy naklonila Boha příznivě vůči nám. Tento skutek, kterým Kristus zaplatil *trest* za naše hříchy a zemřel jako náš *zástupce*, je označován jako *zástupná obět'*.

Kristova zástupná obět' je základem biblického učení o smíření. V Iz. 53, 5-6 čteme:

Jenže On byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, Jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal na svou cestu, Jež však Hospodin postihl pro nepravost všech nás.

Tyto verše (rovněž jako Iz. 53, 4) učí poměrně jasně o smíření skrze zástupce.

Ježíš řekl sám o sobě: „Nebo Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé.“ V Gal. 3, 13 apoštol Pavel píše: „Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: Proklet je každý, kdo visí na dřevě“. Tato slova se dají vyložit jediné tak, že Kristus, jediný, který byl bez hříchu, vzal na sebe trest, který by měli podle spravedlnosti podstoupit hříšníci. A Pavel, který v Řím. 3, 21-26 podrobně rozebírá tento problém, tvrdí, že smíření skrze smrt Kristovu ukazuje, že Bůh je jak spravedlivý, tak i plný milosrdenství.

13. Uveď, která z daných tvrzení jsou pravdivá a poskytují biblickou doktrínu smíření.

- a Člověk si svou neposlušností zaslouhuje trest za hřích.
- b Kristus svou poslušností zaplatil za všechny lidi.
- c Kristus zemřel především za hříchy své a pak i za hříchy jiných lidí.
- d Kristus zemřel jako *zástupce* za hříchy celého lidstva.
- e Kristus přišel na tuto zemi, aby dal svůj život jako výkupné za hřích.

Jednotlivé aspekty smíření

Úkol 7: *Definuj pět aspektů smíření.*

Když hovoříme o *aspektech* smíření, potvrzujeme tím prostě tu skutečnost, že žádný jednotlivý pojem není schopen zahrnout a vysvětlit celou hloubku smíření. Následující pojmy jsou uvedeny proto, aby vám pomohly plněji pochopit Kristovo spasitelské dílo.

Poslušnost. Z rozmanitých aspektů smíření je jeden, který nejvíce sjednocuje celou problematiku - a to je Kristova poslušnost. Jelikož právě ona představuje *hlavní* aspekt, od kterého se odvíjí všechno ostatní, budeme nejprve uvažovat o ní.

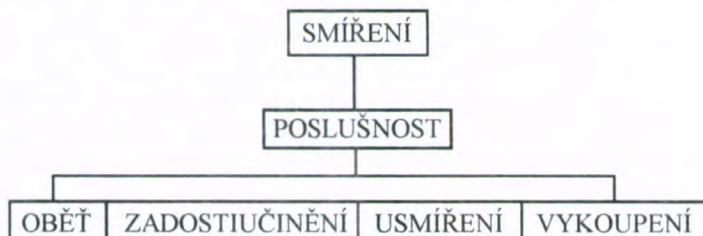
Aby nám zajistil spasení, Kristus se v poslušnosti obětoval za nás. Nezdůrazňoval, že je svým vlastním oprávněným postavením roven Bohu, ale dobrovolně přijal postavení služebníka (Fil. 2, 7-8). Bylo tedy potřebné, aby na určitý čas měl stejná omezení, jako máme my (Žid. 2, 14). Jan popisuje tuto skutečnost tak, že říká: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (Jan 1, 14) - jako člověk. Lukáš poznamenává, že v čase své mladosti byl Ježíš poslušný svých rodičů (Luk. 2, 51). A Ježíš sám dosvědčuje, že Jeho posláním na zemi je v poslušnosti činit Boží vůli (Jan 6, 38).

Jako Syn člověka se Kristus podroboval požadavkům Zákona. Dodržoval civilní zákon jako rozený Žid a zachovával obřady předepsané zákonem. Dodržoval také morální zákon, bál se Boha a dodržoval Jeho příkázání. A kromě toho se podrobil všem trestům, které plynuly z neposlušnosti člověka vůči Božimu zákonu.

14. Zakroužkuj PRAVDIVÁ tvrzení.

- a** Na základě naší dosavadní diskuse o smíření můžeme dospět k závěru, že slovo *smíření* zahrnuje několik důležitých pojmů (myšlenek), které souvisí s Kristovým dílem spasení.
- b** Základním pojmem, na kterém spočívají ostatní pojmy smíření, je poslušnost.
- c** Ježíšův příklad smíření se vztahuje především k Jeho službě a ne k Jeho osobnímu, vnitřnímu životu.

Kromě *hlavního* aspektu smíření, kterým je poslušnost, existují ještě 4 *konkrétní* pojmy, které popisují, co Bůh vykonal skrze Kristovu smrt: *Obět*, *zadostiučinění*, *usmíření* a *vykoupení*. Každý z těchto pojmů popisuje dar od Boha, který naplňuje konkrétní potřebu hříšného člověka. Tato slova jsou obzvlášť důležitá, protože jsou používána v Novém zákoně.

Obět. Je to široký pojem a zahrnuje všechno, co Kristus učinil, aby nám zabezpečil spasení. Jeho obět přikrývá hříchy člověka. Je přímo závislá na požadavku, který vyvolala naše vina. Pavel nám říká: „Kristus nás miloval a vydal sám sebe za nás jako posvěcený dar a obět Bohu“ (Ef. 5, 2). V Novém zákoně není nic jasnějšího, než použití slova obět v souvislosti s Kristovou smrtí. Když Ho Písmo označuje za Beránka Božího, když říká, že Jeho krev očišťuje ode všech hříchů a učí, že zemřel za naše hříchy, jasně vidíme, že Kristova smrt byla skutečně obětí za hřích (Jan 1, 29; 1. Jan. 1, 7-9; 1. Kor. 15, 3). Jeho smrt je popsána jako smrt za hřích, a On sám je označen jako Ten, kterého Bůh „učinil za nás hřichem“ (2. Kor. 5, 21). Bůh Ho učinil obětí za hřích (Iz. 53, 10). Zaplatil dluh, který jsme my nemohli zaplatit a vymazal minulost, kterou jsme my nemohli vymazat. On je naší obětí, protože Jeho smrt představuje skutek dokonalého sebevydání (Žid. 9, 14; Ef. 5, 2). Jedině Jeho obět byla dostatečná, aby odvrátila Boží hněv a odstranila všechny bariéry mezi Bohem a člověkem (Žid. 9, 28; 1. Petr. 3, 18), ono porušené společenství.

15. Zakroužkuj písmeno, předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení, týkajícímu se Kristovy oběti.

- a Přikrývá hříchy člověka.
- b Nadpřirozená oběť má za důsledek skutečnost, že přinejmenším někteří lidé mohou být spaseni.
- c Oběť byla prostředkem odvrácení Božího hněvu.
- d Kristova oběť byla obětována jednou a provždy.
- e Kristova smrt nebyla vraždou, byla obětí. Kristus dokonal Boží vůli, aby smířil člověka s Bohem a vymazal jeho hříchy.

Zadostiučinění. Zadostiučinění (jinak též oběť smíření) naplňuje potřebu, která vyplývá z Božího hněvu. Učinit zadost znamená uspokojit spravedlivý Boží hněv prostřednictvím oběti. Kristus je popsán jako právě taková oběť smíření (Řím. 3, 25; 1. Jan. 2, 2; 4, 10). Pojem Božího hněvu můžeme najít v celé Bibli, ale hlavně ve Starém zákoně. Závažnost hříchu je zdůrazněna tím, že Pán Ježíš Kristus jako zástupce odpykal trest, určený hříšníkovi, Boží hněv je utišen a jako důsledek tohoto smíření nebude už trest za hřích nadále vkládán na hříšníka.

Protože mnozí lidé špatně chápou Boží lásku, neuznávají ani myšlenku Božího hněvu. Jeho hněv však není takový, jako náš. My se rozzlobíme proto, že nám někdo ublížil, nebo nás urazil a v záchvatu hněvu se přestaneme ovládat. Ale Boží hněv je nestranný a je namířen proti hříchu a hříšným lidem. Bůh nikdy „neztratí nervy“.

16. Zakroužkuj písmeno, předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

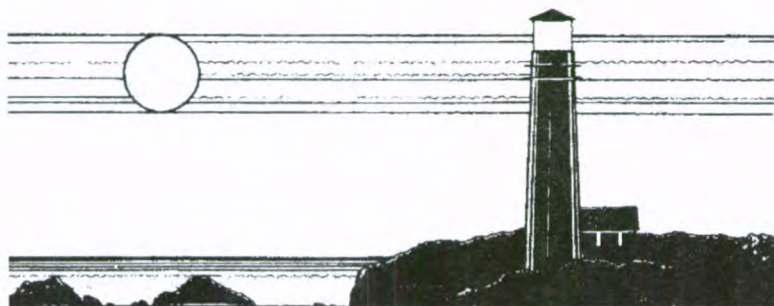
- a Boží hněv není nekontrolovaným výbuchem vášně, ale spíše neustále hořícím hněvem, zaměřeným proti hříchu.
- b Myšlenka, kterou naznačuje slovo *zadostiučinění*, se dá vyjádřit i slovem uspokojení.
- c Zadostiučinění zajišťuje odstranění Boží nelibosti, kterou zapříčinuje hřích, potrestáním každého jednotlivého hříšníka.

Usmíření. Usmíření naplňuje potřebu, která vzniká tím, že se Bůh odděluje od hříšného člověka. Bible nám říká, že hříšníci jsou Božími nepřáteli. (Řím. 5, 10-11; Kol. 1, 21; Jakub 4, 4). Narušené vztahy mezi Bohem a člověkem byly zapříčiněny lidským hříchem (Iz. 59, 2). Ale Kristus ze-

mřel, aby odstranil naše hříchy, které byly příčinou nepřátelství a oddělení. Bůh učinil první krok, aby vyřešil tento problém tak, že obnovil společenství mezi člověkem a Bohem: „...když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás“ (Řím. 5, 8) a „Neboť Bůh byl v Kristu, v mír uvodě svět s sebou, nepočítaje jim hříchů jejich a složil v nás toto slovo smíření“ (2. Kor. 5, 19). Usmíření potom patří mezi prostředky, které obnovují vztah mezi Bohem a člověkem. Uvádí věci do pořádku. O Božím postoji a pocitech se můžeme více dovědět z Luk. 15. kap.

17. Stalo se ti již někdy v životě, že jsi urazil svého blízkého přítele nebo jsi proti němu zhřešil a pak jste se smířili? Jak ses cítil? A jak se cítil on? Nyní si přečti 15. Kapitolu Lukášova evangelia. Co se z této kapitoly dovídáme o Božích pocitech? Odpověz na tyto otázky ve svém poznámkovém sešitě.

Vykoupení. Vykoupení je odpovědí na potřebu, která vzniká zotročením člověka hříchem. Vykoupení hovoří o osvobození od nějakého zla prostřednictvím zaplacení určité ceny. Abychom mohli být osvobozeni od hříchu a trestu za něj, byla zaplacena cena. Touto cenou byla smířící smrt našeho Spasitele. Pisatel listu Židům vysvětluje, že „smrt přinesla vykoupení“ (Žid. 9, 15), aby nás osvobodila od hříchu a satana. Tedy „...Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe“ (Gal. 3, 13). Bez tohoto osvobození z prokletí bychom nemohli dosáhnout spásení. Kromě toho, že jsme byli osvobozeni z prokletí Zákona, byli jsme osvobozeni také z otroctví Zákona a od dodržování Zákona, což bylo podmínkou pro přijetí člověka Bohem.

18. Přiřaď každou potřebu nebo popis v levém sloupci k příslušnému aspektu smíření, který naplňuje tuto potřebu nebo dokončuje myšlenku v pravém sloupci.

a Mluví o utišení Božího hněvu	1) Kristova poslušnost
b Přikrývá vinu člověka a smiřuje jeho hřích	2) Oběť
c Odstraňuje oddělení Boha a člověka	3) Zadostiučinění
d Zajišťuje vysvobození z otroctví zaplacením ceny	4) Usmíření
e Aspekt, který podtrhuje a sjednocuje všechny ostatní.	5) Vykoupení

Rozsah smíření

Úkol 8: *Popiš rozsah smíření.*

Když hovoříme o *rozsahu* smíření, musíme se zamyslet nad touto otázkou: Bylo Božím záměrem, aby Kristus zemřel za všechny lidi? Nebo zamýšlel, že Kristus zemře jen za několik málo vyvolených?

19. Prostuduj si 1. Tim. 2, 4,6; 4, 10; Žid. 2, 9; 2. Petr. 3, 9; 1. Jan 2, 2. Vlastními slovy vyjádři, co je tématem každého z uvedených textů a uveď, jak toto téma ovlivňuje tvůj názor na rozsah smíření. Použij při tom svůj sešit.

Hodnota smíření je *neohraničená*, ale jeho přijetí je *ohraničeno*. Kristova smířící smrt je *postačující* pro všechny, ale její *účinek* se projeví u těch, kteří věří. Bůh tak miloval (celý) svět (lidstvo), že dal svého Syna, aby zabezpečil spasení, ale jak uvidíme v další lekci, *každý člověk* musí na tuto Boží nabídku reagovat individuálně (Jan 3, 16).

SPASENÍ NAPLŇUJE POTŘEBY ČLOVĚKA

Jedním ze základních důvodů proč studovat spasení je fakt, že spasení naplňuje potřeby člověka. Zodpovědností nás jako křesťanů je podělit se o dobrou novinu se všemi lidmi. Avšak má-li být naše svědectví účinné

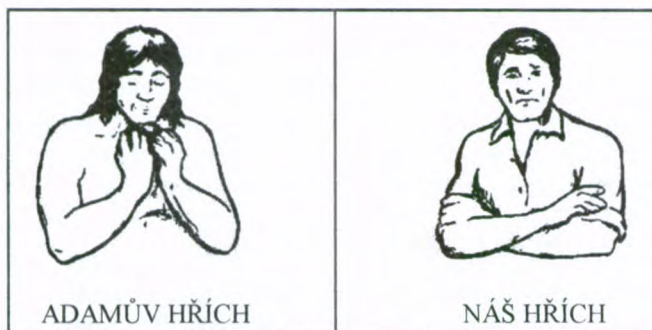
v tom směru, že lidem ukážeme, jak může Kristus naplnit jejich potřeby, musíme vědět, jaké tyto potřeby jsou.

Hřích člověka

Úkol 9: *Definuj hřích a vyjmenuj dva způsoby, jak se všichni lidé stávají hříšníky.*

V Bibli jsou jasně viditelné 2 skutečnosti, které se týkají přirozenosti člověka: hřích člověka a jeho kritická situace (stav). Hřích je neschopnost žít podle Božího zákona, nebo jinak řečeno, hřích je porušením zákona. Hřích je však více, než pouhá neposlušnost. Je taktéž povýšováním sebe a znevažováním Boha. Protože jsme logicky myslící a rozumné bytosti, víme, že když děláme něco, co bychom neměli dělat, nebo neděláme to, co bychom dělat měli, nebo jsme takoví, jací bychom neměli být, nebo nejsme takoví, jací bychom měli být, jsme vinni hříchem.

Každý jednotlivec je hříšníkem dvěma způsoby: Jednak tím, že se narodil v hříchu, a jednak tím, že se sám rozhodne konat hříšné skutky. Adamův hřích se přenesl na všechny lidi, protože Adam byl zástupcem lidského pokolení (Řím. 5, 12). Tím, že Adam padl, padlo celé lidské pokolení a všichni lidé zdědili hříšnou přirozenost, která je zodpovědná za vzdorovitý a rebelantský postoj vůči Božímu zákonu. Kromě toho jsou lidé zodpovědní za svoje vlastní hříšné skutky (Gal. 5, 19-21).

OBA DVA NÁS MOHOU ZATRATIT!

20. Vlastními slovy definuj hřích a vyjmenuj dva způsoby, jak se všichni lidé stávají hříšníky. Svou odpověď si zapiš do poznámkového sešitu.

Kritická situace člověka

Úkol 10: *Najdi výroky, které poukazují na kritickou situaci lidí, a na to, jak spasení naplňuje jejich potřeby.*

Důsledkem lidského hřichu je oddělení od Boha a bližních. V důsledku hříšné přirozenosti, která je následkem pádu, jsou lidé skrz naskrz zlí. Postižena byla každá oblast jejich osobnosti: jejich rozum, city i vůle. V důsledku toho jsou naprosto neschopní sami se napravit. Jejich mysl byla tak zatměna hříchem, že nedokážou porozumět duchovním věcem (1. Kor. 2, 14). Duchovní věci jsou jim bláznovstvím. A když jim chybí duchovní pohled na skutečnosti, nejsou schopni pochopit pravdivost Božích skutků. Jejich přirozená mysl nedokáže tyto sporné body pochopit; potřebují poznání, které je možno zprostředkovat jedině působením Ducha svatého.

Lidská vůle je ovládána hříchem. Pavel to říká takto: „Proto že opatrnost těla jest nepřítelkyně Bohu; nebo zákonu Božímu není poddána, aniž hned může býti. Protož ti, kteříž jsou v těle, Bohu se líbiti nemohou“. (Řím. 8, 7-8). Můžeme zformulovat několik závěrů, které vyplývají z těchto skutečností:

1. Padlí lidé nejsou schopni myslet, chtít nebo činit to, co je skutečně dobré.
2. Příležitostně mohou vykonat dobré skutky v důsledku všeobecné milosti.
3. Jejich schopnost rozhodovat se a konat je ohraničena tím, že jsou otroky hřichu (Řím. 6, 17, 20).
4. Jediným vysvobozením z těchto pout je Boží vykupitelná milost.

Je úžasné vědět, že člověk má svobodnou vůli obrátit se k Bohu, činit pokání a uvěřit. To je právě to, co učí Písmo.

21. Přečti si Mat. 3, 2; 18, 3; Luk. 13, 3,5; Jan 6, 29; Skutky 2, 38;3, 19. Co říkají tyto verše o svobodě člověka? K odpovědi použij svůj poznámkový sešit.

Dále vidíme, že od hříšníků je vyžadováno, aby činili pokání. Kdyby neměli možnost svobodně reagovat na tento požadavek, neměli by pak ani ponětí o skutečné moci. S Boží pomocí jsou lidé schopni chtít a činit podle Božího dobrého záměru: litovat svých hříchů, věřit v Ježíše a přijmout Jeho spasení (Fil. 2, 12-13). Spasení skrze Krista je *jediným* řešením problému lidského hříchu.

22. Vyber PRAVDIVÁ tvrzení, která ukazují na kritickou situaci člověka a na to, jak spasení naplňuje jeho potřeby.

- a Problémem hříchu je to, že ovlivňuje rozum člověka a má tedy tendenci zničit jeho myšlenkový a časem i celý život.
- b Důsledkem hříchu je oddělení od Boha a od bližních.
- c Hřích ovlivnil každou část lidské osobnosti, takže člověk je ve svém přirozeném stavu skrz naskrz špatný: intelektuálně, citově i co se týče vůle.
- d Spasení dává člověku novou přirozenost a obnovuje jeho schopnost a touhu žít podle Božích zákonů.
- e Jediným vysvobozením z hříchu je rozhodnutí každého jednotlivce, který uzná svou potřebu pokání z hříchů a uvěří v Pána.

osobní test

Po probrání této lekce si vypracuj osobní test. Pak zkontroluj své odpovědi s těmi, které jsou uvedeny v závěru učebnice. Znovu se vrať k těm otázkám, na které jsi odpověděl nesprávně.

1. Spasení vychází z Boží milosti. Která z uvedených tvrzení o milosti jsou PRAVDIVÁ?

- a Milost může být charakterizována jako výraz bezdůvodné Boží lásky k lidem, kteří si ji vůbec nezaslouží.
- b Jednoduše řečeno, milost je nezasloužená laskavost.
- c Milost je laskavost Boha, který přehlíží hřích.
- d Boží milost netoleruje hřích. Místo toho milost poskytuje způsob, jak jej odstranit.
- e Všeobecná milost je taková milost, která je společná pro všechny lidi a přivádí je ke spasení.

2. Spasení má pramen v Kristově díle smíření. Které z následujících výroků o spasení jsou PRAVDIVÉ?

- a Smíření bylo potřebné, protože jej vyžadovala Boží svatost a lidská hříšnost.
- b Hlavním tématem smíření je *ukrytí* nebo *ignorování* hříchu.
- c Ve smíření dochází k vyrovnání vztahu mezi nepřáteli.
- d Pokuta za hřích se vztahuje především na cenu, která byla zaplacená za hřích člověka skrze obětování zástupné oběti, Ježíše Krista.
- e Zadostiučinění je pojem, který se vztahuje k uspokojení toho, kterému bylo ublíženo.
- f *Obět'* je tím aspektem smíření, který sjednocuje celý tento pojem.
- g Smíření postačuje ke spasení všech lidí, ale platí pouze pro ty, kteří uvěří.

3. Spasení naplňuje potřeby člověka. Zakroužkuj ta písmena, která předcházejí PRAVDIVÝM tvrzením, týkajícím se hříchu člověka a jeho kritického stavu.

- a Hřích zahrnuje nedodržování Božího zákona i jeho přestupování.
- b Člověk nemá podle Bible žádný podíl nebo spojitost s Adamovým hříchem.
- c Hřích způsobuje, že člověk se cítí „sebevědomý“ a „pohrdá Bohem.“
- d Situace člověka je kritická, protože je hříchem oddělen od Boha a protože je zcela špatný, jeho jediným východiskem je spasení skrze Ježíše Krista.
- e Člověk je obětí osudu, a proto má velký problém. Nemůže se obrátit k Bohu na základě své vlastní vůle, protože může činit pouze to, co chce Bůh.
- f Mnohé biblické výzvy k pokání nám dávají tušit, že člověk není hračkou osudu. Je schopen se obrátit k Bohu, neboť Duch Boží jej k tomu vede.

17. Tvoje odpověď. Dověděli jsme se, že Bůh má velkou radost, když se navrátíme k Němu.
6. b) Ježíš zjevil plněji milost, jak to ukazuje Nový zákon.
18. a 3) Zadostiučinění d 5) Vykoupení
b 2) Oběť e 1) Kristova poslušnost
c 4) Usmíření
7. v šestnácti
19. Tvoje odpověď. Kristus zemřel za hříchy světa. Tento biblický fakt potvrzuje, že Bůh připravil spasení pro všechny.
8. Pět. Epištola Jakubova, 1., 2. a 3. Janova a Judova.
20. Tvoje odpověď. Všimli jsme si, že hříchem je, když nedodržíme Boží zákon nebo jej dokonce otevřeně porušujeme. Je to vyvyšování sebe a snižování Boha. Hřích má své kořeny v naší hříšné přirozenosti, zděděné po Adamovi a v našich vlastních hříšných skutcích.
9. b) asi čtyřikrát více než ve Starém zákoně.
21. Tvoje odpověď. Všechny jsou namířeny k člověku a nabádají jej k tomu, aby něco udělal. Jestliže člověk nemá svobodu k tomu, aby na ně kladně reagoval, jsou nesmyslné.
10. a Pravdivé
b Pravdivé
c Nepravdivé
22. a Nepravdivé
b Pravdivé
c Pravdivé
d Pravdivé
e Nepravdivé (Dobré úmysly nás nespasí. Nadevše důležitý je skutek přijetí Krista.)
11. Tvoje odpověď. Podle mého názoru je text z Řím.3, 25-26 velice dobrou pomůckou při vysvětlování, proč je důležité smíření z hlediska Božího charakteru. K tomuto tématu velice mocně promlouvá i text z Luk. 24, 26.

LEKCE 2

Člověk mění svůj způsob života: Pokání

Byl jeden malý chlapec, který měl velmi rád sladkosti. Obzvlášť mu chutnaly bonbóny a zákusky. Jednoho dne jeho matka upekla chutné koláčky. Řekla mu: „Synku, nepřeji si, abys snědl před obědem byt' jen jediný koláček.“

Chlapec měl na jemné a lákavé koláče velkou chuť. A jak plynul den, hlad a touha rostly. Nakonec šel velmi potichu do kuchyně, otevřel nádobu s koláčky a vzal si dva nebo tři. Ale jak se snažil co nejrychleji nádobu zavřít, převrátil ji a rozbil. Když matka vešla do kuchyně, aby zjistila, co se stalo, uvědomil si, že bude potrestán. Začal se ospravedlňovat: „Mami, je mi to líto. Prosím tě, nebij mě. Je mi to líto“. Matka řekla s pochopením a soucitem, ale přísně: „Ano, vím, že je ti to líto - ale ne proto, že jsi neposlechl a vzal sis koláčky. Je ti to líto, protože jsi byl přítom chycen.“

V tomto případě chlapec nelitoval skutku, který učinil, spíše mu bylo líto následků jeho činu. V této lekci budeme probírat rozdíl mezi skutečným *pokáním* a znepokojením se nad *důsledky* hříchu. Budeš obdivovat podstatu pravdivého pokání, když uvidíš, jak právě ono je počátkem procesu opětovného spojení milujícího a svatého Boha s hříšnými lidmi. A naučíš se plněji porozumět mírnému a jemnému vanutí Ducha svatého, který přivádí člověka k pokání.

osnova lekce

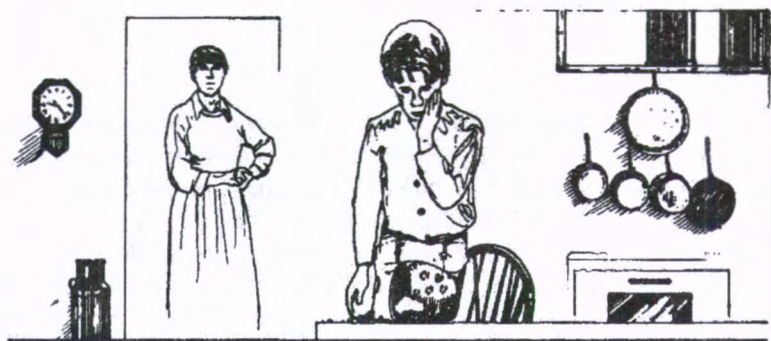
Podstata pokání

Aspekty pokání

Vztah k odčinění hříchů

Důrazy Nového zákona

Zkušenost pokání

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Vysvětlit, proč je pokání důležitou součástí procesu spasení.
- Analyzovat jednotlivé stránky pokání a vysvětlit jejich význam.
- Popsat zkušenost pokání a její důsledky.

studijní činnost

1. Pečlivě si prostuduj osnovu lekce a přečti si cíle lekce.
2. Přečti si několikrát Luk. 15, 11-24.
3. Nauč se významu klíčových slov, která jsou pro tebe nová.
4. Prostuduj si rozvinutí lekce a odpověz na studijní otázky podle pokynů z 1. lekce.
5. Vypracuj osobní test v závěru lekce.

klíčová slova

důsledky
jho
modlářství
odčinění

pečet'
pokání
rmoutit se
suverenita

zanechat
zármutek
zásluha

rozvinutí lekce

PODSTATA POKÁNÍ

V 1. lekci jsme se dověděli, že Bůh zabezpečil spasení pro všechny lidi skrze zástupnou smrt Ježíše Krista. Určil způsob, jak k Němu můžeme přijít. Také jsme viděli, že spasení, které nabízí, naplňuje každou duchovní potřebu člověka a vede k bohatému životu, velkému pokoji, nejvyšší radosti a konečně k věčnému životu. Ale k tomu, aby tento nádherný proces spasení začal, člověk musí přijmout Boží nabídku. Odpověď člověka začíná pokáním.

Název této lekce napovídá, že pokání má za následek změnu. Pro některé lidi ale pokání znamená nepřijemnou změnu, protože jsou spokojeni se svým sobecky orientovaným způsobem života. Jiným, kteří jsou bez naděje a bez cíle, nabízí světlo evangelia osvěžující změnu: pokoj myslí, svobodu od strachu a věčnou naději. A jestli mají poznat milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista, který může proměnit beznaděj, roztřesenost a nedbalost a vypůsobit změněné životy, musí být toto evangelium zvěstováno. Pokání je rozhodující podmínkou spasení (Luk. 13, 2-5). Pokání spolu s vírou přináší obrácení.

Definice pokání

Úkol 1: *Uveď, jaký je význam pokání a vyjmenuj některé aspekty pokání.*

Jeden malý chlapec definoval pokání asi takto: „Je to lítost, která je dost silná na to, abychom přestali dělat zlo“. Pokání, podobně jako mince, má dvě strany:

1. Je to čin, kterým jednotlivec *pozná* hřích, *odvrátí* se od něj a vyzná ho Bohu.
2. Je to něco *více*, než se jen odvrátit od jednotlivých hříchů - znamená to úplně je opustit!

Pokání tedy zahrnuje pocitování lítosti, hluboký zármutek a potěšení člověka. Kromě toho činit pokání znamená „obrátit se zpět, změnit svůj způsob jednání“. *Kát se* v tomto smyslu označuje změnu myšlení nebo cíle.

1. V následující otázce zakroužkuj písmeno, předcházející větě, která představuje nejuplněnější definici pokání.

- a) lítost nad hříchy.
- b) odvrácení se od hříchů, protože přinášejí někomu smutek.
- c) uvědomění si svých hříchů, lítost nad nimi, odvrácení se od nich a jejich úplné opuštění.

Když budeš studovat předmět pokání, všimneš si, že existují texty Písma, kde Bůh „litoval“ nějakého skutku. Prozkoumejme nyní, co je myšleno tímto výrazem.

2. Prostuduj si následující texty z Písma a vysvětli, proč Bůh „litoval“. Všimni si slov, která popisují Jeho „změnu smýšlení.“

a Gen.6, 5-7

b Exodus 32, 7-14

c 1. Sam.15, 11

Tyto texty poukazují na to, že Bůh byl zarmoucen postoji a skutky svého lidu. Jejich hříšnost, neposlušnost a vzpoura proti Božím požadavkům byly projevy života, volajícího po proměně.

3. Prozkoumej následující texty z Písma: Žalm 147, 5; Přísl. 15, 11; Iz. 46, 1 a Žid. 4, 13. Co nás tyto texty učí o Bohu?

.....

Dověděli jsme se, že Bůh už dopředu věděl, jak budou lidé reagovat na Jeho milosrdenství a plán, který jim zjevil. Ale jejich svobodná, i když hříšná přirozenost, která je pod smrtícím vlivem Satana, nebyla schopna vytvořit spravedlivý a svatý charakter, který Bůh požaduje a po kterém u svého lidu touží. Když Bůh stvořil člověka, nebo si vyvolil Izrael, nebo vybral Saula, nerozlišoval, jak bude každý reagovat na Jeho milost, i když věděl, jaký bude výsledek. Každý z nich měl příležitost reagovat kladně, ale neučinil tak. (Tento problém Božího vedení budeme do hloubky rozebírat v 5. lekci).

Zapamatuj si, že Boží charakter nepodléhá změně. Všechno cokoliv činí, je v souladu s Jeho charakterem. A tak tedy, když Bůh řekl Ninive: „Ještě 40 dní a Ninive bude vyvráceno“, (Jonáš 3, 4), poznáváme v tom Jeho neměnnou spravedlnost. Ale když Ninive činilo pokání, vystoupily do popředí další Boží neměnné hodnoty - milosrdenství a trpělivost ve chvíli, když „litoval“ a ušetřil město. V tomto případě se nezměnil Bůh, změnili se lidé v Ninive. Všechny texty Písma, které hovoří o Boží „litos-ti“, mohou být chápány tímto způsobem.

4. Lítost, která se projevila v situacích uvedených v této lekci, se dá nejlépe vysvětlit jako

- a skutek, který Bůh učinil pouze na základě své autority.
- b Boží reakce na lidské selhání.
- c neměnný Boží cíl, který spočívá v soudu nad člověkem, v trestu a zničení člověka.

V Novém zákoně vidíme příklady pokání, které jasně ukazují, co toto slovo znamená. V Mat. 21, 28-31 Pán Ježíš uvádí podobenství o dvou synech. V tomto podobenství otec žádal svého staršího syna, aby šel a pracoval na vinici. Syn odpověděl: „Nejdu,“ ale později *litoval* a šel. Řecké slovo, přeložené zde jako *litoval*, také znamená „cítit smutek, prožil změnu svých pocitů, výčitky svědomí“. Další slova, používaná pro pokání a kání se, nám podávají obraz někoho, kdo dospěl k jinému pohle-

du na věci. Tento člověk zažil proměnu myšlení a srdce. Poznal své chyby a nedostatky, upřímně jich litoval a touží, aby mu byly odpuštěny. Člověk, který činí pokání dokazuje, že má odlišný názor na hřích a na Boha.

Pokání může zahrnovat ducha lítosti (Luk. 18, 13) a zlomeného ducha (Žalm 51, 17). Když někdo vyznává své hříchy, může být velmi pohnut pocitem své špatnosti. Někdo - podobně jako Petr (Luk. 22, 62), může hořce plakat. Ale bez ohledu na míru zármutku, který člověk cítí nebo vyjadřuje, důležité je vyznání hříchů a rozhodnutí opustit je. Žádné množství citů nemůže toto vyznání a opuštění hříchů nahradit.

5. Na základě slov, která vysvětlují pokání v Novém zákoně, je pokání

- a) citovou reakcí hříšníka na pocit viny.
- b) lítostí nad hříchy a proměnou mysli ve vztahu vůči Bohu i hříchu.
- c) především proměnou mysli a postoje, ale ne změnou chování.

Pokání zahrnuje také zármutek nad hříchem, který je „podle Boha“. Lítost opravdového pokání způsobuje u člověka hluboký smutek srdce ne proto, že bude potrestán, ale kvůli hroznému zlu, které spáchal vůči svatému, milujícímu a milosrdnému Bohu. O takovémto smutku píše Pavel v dopise korintským věřícím: „Nebo zármutek, kterýž jest podle Boha, ten pokání k spasení působí, jehož nikdy líto nebývá, ale zármutek světa smrt způsobuje“ (2. Kor. 7, 10).

I když pro tebe je důležité především uvědomit si hřích a vyznat ho, je rovněž důležité i to, aby ses odvrátil od hříchu a úplně ho opustil. Zapamatuj si pro ilustraci příběh o *lítosti* chlapce, který neposlouchal matku a rozbil nádobu na koláčky. Jeho *lítost* nebyla skutečným pokáním. Proč? Neměl sílu k tomu, aby se odvrátil od budoucích pokušení, týkajících se uspokojení jeho touhy po sladkostech. *Činit pokání znamená odvrátit se od hříchu.*

6. Přečti si následující texty a vyjmenuj věci, od kterých se lidé *odvracejí*, když činí pokání.

- a 1. Tes. 1, 9
- b Sk. 14, 13-15
- c Sk. 26, 18

Pokání není jen pouhý pocit viny nad našimi hříšnými skutky. Ke skutečnému pokání je nutné i odvrácení se od hříchu. Např. Marian je přichycen při opisování na zkoušce. Vyučující ho potrestá tím, že mu napíše nedostatečnou. Marianovi je velmi líto, že ho přistihli a že se mu nepodařilo svůj test napsat, ale vůbec nelituje situaci, kdy sice také podváděl, ale *nebyl* chycen. Je *zarmoucen*, ale nečiní *pokání*. Ve skutečnosti je připraven při první příležitosti znovu podvádět. Marie také opisuje při zkoušce, ale její svědomí ji obviňuje. Jde ke svému zkoušejícímu, přizná se ke svému nečestnému jednání a navrhne, aby byla potrestána. Ona činí opravdové pokání, protože se rozhodne skončit s podváděním. Někdo řekl: „Nebe je plné kajících, kteří byli někdy hříšníci; peklo je plné těch, kteří jsou jen plni lítosti.“ Lítost nebo žal kvůli zlým skutkům nestačí; když má být někomu odpuštěno a má poznat radost z odpuštění hříchů, je nutné pokání.

7. Rozliš mezi příklady skutečného pokání a příklady neúplného pokání (to znamená pouhé lítosti).

- a) Opilý otec řídí auto po rušné dálnici. Při vážné nehodě, kterou způsobí, je zabito jeho jediné dítě a dva další lidé jsou těžce zraněni. Plný lítosti se začne obviňovat za tragédii. Rozhodne se na to zapomenout u alkoholu.
- b) Alonzo je členem divokého gangu pouličních rváčů. Jeho gang ubije jednoho mladého člověka k smrti. Alonzovo svědomí ho obviňuje. Uvě-

domí si hrůzu svého zločinu a prozradí svou partu na policii. Tímto se tedy úplně oddělí od gangu. Je povinen se po celý rok hlásit pravidelně na policii a následovat jejich instrukce. Začíná nový život jako statečný občan.

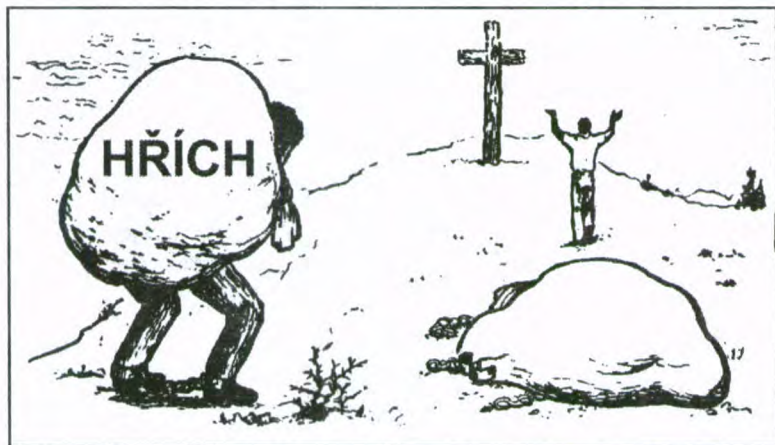
V 7. otázce jsme viděli hluboký rozdíl mezi Alonzem a otcem. Otec prožíval hlubokou lítost nad svou chybou, ale dále pokračoval ve věci, která byla příčinou tragické nehody. Alonzo však byl více než jen zarmoucený. Vyznal svou vinu a potom učinil rozhodnutí - prožil proměnu mysli i srdce - a oddělil se od svého života zločince.

V Luk. 16, 19-31 vidíme, že boháč v pekle volal o slitování. Byl plný lítosti, ale pro něho už bylo příliš pozdě činit pokání. Ti, kteří nečiní pokání hned, budou jednoho dne plakat, kvílit lítostí (Mat. 13, 42; Luk. 13, 28), ale ne v opravdovém pokání. Jednoho dne budou volat na skály a hory, aby na ně padly a ukryly je před Božím soudem (Zj. 6, 16-17), protože nebyli ochotni se odvrátit od svého hříchu.

Lítost, která není provázena skutečnou proměnou mysli a srdce, vede jen k zoufalství. Ale opravdové pokání, které je podle Boha, vede ke spasení (2. Kor. 7, 10), způsobuje změnu mysli a srdce. Lítost nad pády, nedostatky a chybami (bez proměny mysli a srdce) nás nutí věnovat pozornost vlastní slabosti a hříchům. Tento druh lítosti nás dokonce nutí nenávidět sama sebe - dokonce i přesto, že hřešíme rádi. Ale pokání otvírá dokořán dveře Boží milosti a odpuštění. Opravdové pokání nás přivádí skrze nás nešťastný a bidný stav ke kříži Pána Ježíše Krista - tam, kde je svoboda, světlo a život.

8. Vyber to tvrzení, které nejlépe popisuje význam pokání (jak je představeno Božím Slovem).

- a) Člověk si uvědomuje, že je přemožen slabostí a hříchem. Je vinen buď přestoupením Božích zákonů nebo jejich nedodržováním. Jelikož se cítí mizerně, vinen a je naplněn lítostí a nenávistí k sobě samému kvůli své slabosti, rozhodne se na sobě tvrdě pracovat a konat dobré skutky, aby napravil své bezbožné cesty.
- b) Člověk si uvědomí, že porušil Boží zákony nebo je nedodržel. Vidí hrůznost svého skutku a prožívá hlubokou lítost. Vyznává svůj hřích a rozhodne se více nehřešit.

V příkladě a) vidíme tendenci, která vede k úplnému nepochopení podstaty pokání. Je to myšlenka, že si člověk může vydobýt Boží přízeň konáním dobrých skutků. Jak jsme však viděli, pokání, které je spojeno s vírou v Krista, má za následek obrácení, zatímco činění dobrých skutků je částí nebiblického plánu jak získat zásluhy u Boha. Není nic, co může být přidáno ke Kristovu dílu smíření. A nadto, člověk může konat dobré skutky, aniž by mu kdykoliv byly odpuštěny jeho hříchy a může mylně uvěřit, že dokud bude činit dobré skutky, smí pokračovat ve svých hříších. Ale u pokání hříšník *musí* poznat své hříchy, *odvrátit se od nich*, vyznat je Bohu a úplně je opustit. Je to jediný způsob, jak mu budou jeho hříchy odpuštěny, jedině tak okusí užitek Božího velkého spasení.

ASPEKTY POKÁNÍ

Úkol 2: *Vyjmenuj tři aspekty pokání a vysvětli jejich význam.*

Biblické pokání má tři aspekty neboli části: rozumovou, citovou a volní (kterou budeme označovat jako „skutek vůle“). Pro ilustraci těchto 3 aspektů uveďme následující příklad: Představ si, že bys cestoval autobusem a najednou bys zjistil, že jsi nastoupil špatně, a že cestuješ opačným směrem, než byl původní cíl tvé cesty. Toto poznání odpovídá *rozumovému aspektu*, prostřednictvím kterého člověk poznává skrze Boží Slovo, že něco není v pořádku mezi ním a Bohem. Jsi velmi zmaten, když zjistíš,

že cestuješ špatným směrem. Začínáš mít obavy, snad dokonce až strach. Tyto *pocity* ilustrují *citový aspekt* pokání, kterým je sebeobviňování a upřímná lítost, způsobená proviněním se vůči Bohu (2. Kor. 7, 9-10). Při první příležitosti vystoupíš a najdeš si správný autobus. Toto rozhodnutí ilustruje *skutek vůle*: učinit čelem vzad a začít putovat v Božím směru. Tato jednoduchá ilustrace ukazuje, že skutečné pokání zasahuje rozum, city a vůli kajícího hříšníka.

9. Přiřaď číslo označující aspekt pokání (vpravo) k jeho správné definici na levé straně.

a	Zahrnuje rozhodnutí změnit směr	1) Rozumový
b	Zabývá se poznáním faktu, že člověk nemá v pořádku svůj vztah s Bohem	2) Citový
c	Zahrnuje změnu pocitů člověka, kterou prožívá ve vztahu k hříchům, jichž se dopustil.	3) Skutek vůle

Cena za odvrácení se od svých hříchů je vysoká: „...každý z vás, kdož se neodřekne všech věcí, kterýmiž vládne, nemůže býti mým učedníkem.“ (Luk. 14, 33). Pokání se týká všech oblastí našeho života. Neznamená jen uvědomění si hříchů a lítost nad minulostí, ale zahrnuje také naše záměry do budoucnosti. Je to opuštění svých vlastních cest, abychom mohli následovat Boha v poslušnosti a v obecenství s Ním.

Často slyšíme poselství, které klade důraz na Ježíšovu výzvu: „Pojďte ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste“ (Mat. 11, 28), ale Ten, který říká „pojďte“ všem obtížným hříšníkům, říká také: „Vezměte na sebe mé jho“ (v. 29). Nemůžeme „jednoduše“ přijmout Ježíše a být spaseni“ bez jakýchkoli dalších podmínek. Je nemožné přijmout Pána Ježíše jako svého Spasitele bez toho, že by to zasáhlo náš rozum, city a vůli, které zahrnují všechny stránky našeho života: naše vlastnosti, touhy a cíle. Musí dojít k absolutní kapitulaci před vládou Kristovou a k upřímnému přijetí Jeho jha.

10. Vysvětli, jak jsou jednotlivé aspekty zahrnuty v pokání.

- a Rozum
- b City
- c Vůle

VZTAH K ODČINĚNÍ

Úkol 3: *Uved', jaký je vztah mezi pokáním a odčiněním.*

V Luk. 3, 3-18 Jan Křtitel zvěstuje lidem Dobrou zprávu a vyzývá je k tomu, aby změnili své cesty. Ve verši 8. je vyzývá, aby „nesli ovoce hodné pokání“. Zde Jan žádal důkaz, který by provědřil, že jejich pokání bylo upřimné. Vrácení toho, co jsme neprávem získali, nebo napravení toho, co jsme udělali špatně se nazývá *odčinění*.

Odčinění je zásadou, která byla už součástí starozákonního práva (2. Moj. 22, 1; 3. Moj. 6, 5; 4. Moj. 5, 6-7). Ač je zvyk napravení všeho, co jsme udělali špatně, biblický a dávný, musíme pochopit tu skutečnost, že člověka nespasí.

11. Přečti si Luk.3, 8-14 a 19, 2-10 a zakroužkuj písmeno u každého PRAVDIVÉHO tvrzení.

- a Z Luk.3, 12-13 a 19, 8 se dovídáme, že Zacheus si nechtěl přiznat své hřichy.
- b U Luk.19, 8 vidíme, že Zacheus činil pokání opravdově.
- c Když porovnáme Luk.3, 8.14 a 19, 2-10, vidíme, že odčinění je pro Boha i člověka znamením toho, že jsme se opravdu odvrátili od našeho starého způsobu života.

Odčinění zlého je viditelným důkazem našeho rozhodnutí odvrátit se od hřichu ke Kristu. (Viz Luk. 3, 8-14 a Luk. 19, 2-10, příběh o Zacheovi). Podepírá naše svědectví o tom, že následujeme nového Mistra. Přestože odčinění není prostředkem spasení, je zdravou známkou toho, že jsme okusili Boží zachraňující milost.

12. Uveď, jaký je vztah mezi pokáním a odčiněním hříchů.

.....

.....

DŮRAZY NOVÉHO ZÁKONA

Poselství, které platí neustále

Úkol 4. *Vyjmenuj 4 novozákonní postavy, které kázaly pokání a uveď, na co zejména poukazovaly.*

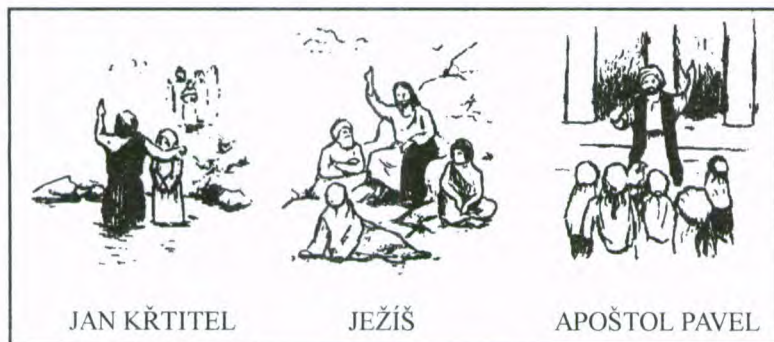
Bible učí, že pokání je prvním krokem v návratu lidské duše k Bohu (Ez. 14, 6; 18, 30; Mal. 3, 7; Luk. 13, 3,5). Bez pokání nemůže být nikdo spasen. Požadavek pokání je prvořadou *součástí* Boží výzvy k lidstvu jak v Novém, tak i ve Starém zákoně. Naléhavá a vážná výzva starozákonních proroků, končících Malachiášem, byla obnovena mocným poselstvím Jana Křtitele (Mat. 3, 2,8,11; Mar. 1, 4; Luk. 3, 3,8).

V Novém zákoně můžeme sledovat určitý vývoj slova *pokání*. V samotném Novém zákoně se slovo *činit pokání* a *pokání* objevuje 64 krát. Z Judské pouště znělo varování Jana Křtitele židovskému národu, aby činil pokání s ohledem na přicházejícího Mesiáše (Mat.3, 1-2). Jeho zvěst o pokání měla za následek velkou odezvu u lidí, a mnozí činili pokání a znovu posvěcovali své životy Bohu. Nepochybně mnozí z těch, kteří poslouchali výzvu Jana Křtitele byli mezi tisíci, kteří přišli do církve v den Letnic a po něm.

Ježíš započal svou veřejnou službu v Galileji a jako Jan také hlásal: „Pokání čiňte, neboť se přiblížilo království nebeské“ (Mat. 4, 17; Mar. 1, 15). V Mat. 4, 17 je definice *pokání* tato: „Odvraťte se od svých hříchů, protože se přiblížilo království nebeské“. Pokání zaujímalo i nadále důležité místo ve zvěsti Pána Ježíše a Jeho učedníků (Mat. 11, 21-22; 12, 41; Luk. 5, 32; 6, 12).

Jedním z posledních přikázání, které dal Pán Ježíš předtím než se vrátil do nebe bylo, že pokání a odpuštění hříchů musí být kázáno všem národům (Luk. 24,47; Sk. 1,8). Ale plně rozvinutá zpráva o pokání a víře se objevuje v knize Skutků, ve které je pokání zdůrazňováno od začátku do

konce. Petr kázal *pokání na odpuštění hříchů* v den Letnic a tisíce činily pokání (Sk. 2, 38). Se stejnou zvěstí vystoupil zanedlouho nato a znova mnozí lidé činili pokání a obrátili se k Bohu (Sk. 3, 19). Ve své pozdější službě skrze dopisy prohlásil o Pánu: „... ale shovívá nám, nechť, aby kteří zahynuli, ale všichni ku pokání se obrátili.“ (2. Petr. 3, 9).

JAN KŘTITEL

JEŽÍŠ

APOŠTOL PAVEL

Pavel kázal *pokání* městské radě v Athénách (Sk. 17, 30). A v závěru své služby řekl: „Svědectví vydávaje i Židům i Řekům o pokání k Bohu a o víře v Pána našeho Ježíše Krista“ (Sk. 20, 21). Doplňuje tuto skutečnost o prominutí pokání: „Bůh však promnul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ... aby činili pokání“ (Sk 17, 30).

13. Ve svém sešitě uveď čtyři novozákonní postavy, které kázaly pokání a řekni, na co která kladla důraz.

14. Zakroužkuj písmeno, předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení, které se týče novozákonních důrazů na pokání.

- a Téma pokání dokazuje Boží výzvu k lidem, aby Ho uznávali.
- b Výzva k pokání, kterou Jan Křtitel adresoval Izraeli, byla pokračováním naléhavé výzvy starozákonních proroků, kteří volali lidi k návratu ke spravedlivosti.
- c Poselství o pokání na odpuštění hříchů, které kázali Petr a Pavel, bylo omezeno pouze na Židy.
- d Pokání bylo hlavním tématem Jana Křtitele, Ježíše a Jeho učedníků i první církve.

Pokání je často opakovaným tématem v Bibli. Protože jak dlouho existuje potřeba spasení od hříchů, tak dlouho existuje také potřeba pokání. To zůstává beze změny od chvíle pádu člověka až do chvíle, kdy milost a možnost pokání pominou.

Kdo by měl činit pokání

Úkol 5. *Uved', kdo by měl činit pokání a proč.*

Výzva k pokání je všeobecná. „Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, at' jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a činili pokání“ (Sk.17, 30). V této výzvě je zahrnut každý člověk. Všichni ti, kteří nikdy nevěřili v Krista, jsou pozváni k pokání, k přijetí Božího odpuštění a k tomu, aby se stali součástí Jeho rodiny (Jan 3, 15-17; Tit. 2, 11; Zj. 22, 17).

Ale i ti, kteří již uvěřili v Krista a stali se Jeho následovníky, jsou vyzýváni k pokání. Někdy křesťané ztratí svou horlivost pro Krista, když jejich láska k Němu ochladne. Křesťané z Efezu byli tímto ochladnutím vinni (Zj. 20, 5). Byli vyzýváni k pokání a k obnově svého vztahu ke Kristu. Další zase - podobně jako křesťané v Laodicei - duchovně tak zvlažnějí, že jejich vlastní duchovní život je ohrožen (Zj. 3, 15-17). Opravdové pokání je jediným lékem na duchovní smrt, vlačnost nebo chlad. V případě prohry a hříchu je pokání jediná cesta zpět k Bohu. Boží zaslíbení odpuštění pro všechny, kteří vyznávají své hříchy (1.Jan 1, 9), je adresováno hlavně křesťanům, i když je lze vztáhnout na všechny, kteří jsou připraveni činit pokání.

15. Vyber ta tvrzení, která mluví o tom, *kdo* by měl činit pokání a důvody, *proč* by měl činit pokání.

- a) Každý člověk, který nevěří v Krista, je vyzýván k pokání ze svých hříchů a k následování Krista.
- b) Křesťané, kteří zhřešili, ztratili svou první lásku nebo duchovně znečitlivěli, jsou vyzýváni k pokání, k tomu, aby si zachovali čisté svědomí před Bohem.
- c) Křesťané stejně jako nekřesťané musí činit pokání, aby mohli být spaseni.

ZKUŠENOST POKÁNÍ

Úkol 6. *Vysvětli, proč je potřebné pokání, jak k němu dochází a jaké jsou jeho důsledky.*

Proč je potřebné pokání?

Na otázku: „Proč je potřebné pokání?“ můžeme odpovědět: „Neboť není rozdílu. Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Řím. 3, 23). Tato odpověď zahrnuje nás všechny, nikdo není výjimkou (kromě Pána Ježíše Krista). Můžeme si připomenout 1. lekci, kde se hovořilo o tom, že hřích je neschopnost žít podle Božího zákona, nebo jinými slovy, porušení Jeho zákona. Železničář, který nespustí závory a způsobí, že rychlík narazí do auta plného nic netušících lidí, kteří na to doplatí životy, je vinen tím, že způsobil někomu smrt, stejně jako zločinec, který úmyslně zastřelí člověka. Železničář je vinen *hříchem zanedbání*, protože věděl, co se od něho vyžaduje, ale zanedbal to (Jak. 4, 17). Zločinec, který záměrně zastřelí člověka, je vinen *hříchem vykonání*. Je vinen tím, že porušil zákon (1. Jan. 3, 4). Ať už jsou tedy naše hříchy ze *zanedbání* (zanedbáme učinit to, co je přikázáno) nebo z *vykonání* (vykonáme to, co je zakázáno), můžeme si být jisti, že každé provinění je hříchem (1. Jan 5, 17).

Tím, že jsme zhřešili, jsme vinni před Bohem. Zákon vyžaduje podstoupení trestu. A poněvadž odplatou za hřích je smrt (Řím. 6, 23), stojíme ve svém hříšném stavu odsouzení a bez pomoci. Ale Bůh nabízí odpuštění a věčný život všem, kteří Jeho odpuštění přijmou.

16. Vysvětli, proč je potřebné pokání. Potřebuješ-li více prostoru, použij svůj poznámkový sešit.

.....

.....

Jak k němu dochází?

Pavel říká v Řím. 2, 4: „... neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?“ Bůh milosrdenstvím a láskou vede lidi k pokání (Jan 6, 44), ale používá mnoho způsobů, jak je k této zkušenosti přivést. Jeden z nich je *prostřednictvím Božího Slova* všeobecně. Když Jonáš kázal Slovo Boží lidem z Ninive, uvěřili mu a zanechali svých bezbožných skutků a chování (Jonáš 3, 4, 8, 10).

Kromě toho *může dojít ke spasení v důsledku zvěstování kříže*. Zvěst o Boží lásce zjevené na kříži se lidí silně dotýká. Je výzvou všem těm, kteří jsou bídní a bezmocní ve svých hříších - těm, kteří potřebují duchovní uzdravení (Mat. 9, 13). Taková láska, která nabízí nehodným lidským bytostem odpuštění, vede k pokání.

Jasně vidění Boha může také vypůsobit pokání. Když Job uviděl zjevení slávy Boží, pohrdl sám sebou a činil pokání (Job 42, 1-6). Vidíš, že dobrotivost Boží nás vede k pokání skrze Slovo Boží všeobecně, skrze kázání kříže a prostřednictvím jasného zjevení Boha. Jsou i další prostředky, které Bůh také používá.

Slyšel jsi již někdy větu: „Jediná chvíle, kdy se někteří lidé podívají nahoru je, když leží na zádech“?

Milující nebeský Otec musí často použít drastičtější zásahy, aby nám pomohl dospět k poznání naší vlastní nouze (Zj. 3, 19). *Někdy nám právě těžkost, nemoc nebo tragédie pomohou uvědomit si, že potřebujeme Boha*. Zapamatuj si, že dokud si marnotratný syn neuvědomil hrůzu své situace, nebyl schopen „jít do sebe“, činit pokání a obrátit se směrem k domovu (Luk. 15, 17-20).

Někdy Bůh používá *příklad nebo svědectví Božích posvěcených křesťanů*, aby přivedl lidi k pokání. Můžeme si být jisti, že Bůh používá všechny možné prostředky s cílem promluvit k srdcím lidí.

17. Vyjmenuj některé prostředky, které Bůh používá k tomu, aby přivedl lidi k pokání.

.....

.....

Jaké jsou jeho důsledky?

Důsledky pokání jsou skutečně úžasné. Pokání má za následek radost v srdci hříšníka a zároveň způsobuje radost v nebi, když se radují andělé Boží (Luk. 15, 10). Pokání otevírá dveře, které vedou k víře a k odpuštění hříchů. Jan říká: „Jestliže doznáváme své hříchy, On je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ (1. Jan. 1, 9).

Když hříšník činí pokání, zažije kromě úžasné radosti i další nádherné zkušenosti. Když činil pokání Job, Bůh ho uzdravil a navrátil mu jeho děti a materiální požehnání (Job 42, 10-17). A když činil pokání Jonáš, Bůh ho zachránil doslova v okamžiku smrti (Jon. 2, 1-10). Nadto Bůh zaslíbil, že když jeho lid bude činit pokání a odvrátí se od svých zlých skutků, potom je vyslyší z nebes, odpustí jim hříchy a uzdraví jejich zemi (2. Par. 7, 14).

Když si představíš, že spasení je jako řetěz, můžeme uvažovat nad pokáním, vírou a obrácením jako nad články tohoto řetězu. Podobně jako jsou jednotlivé články v každém řetězu oddělené, tak je tomu i v „řetězu spasení“. Každý článek je samostatný a přece je spojen s každým dalším článkem. Když začíná proces pokání, způsobuje řetězovou reakci, ve které jsou víra, obrácení, znovuzrození, ospravedlnění a přijetí spojeny, aby spolu vytvořily zázračnou zkušenost spasení.

OBRÁCENÍ

POKÁNÍ

VÍRA

ODPUŠTĚNÍ

18. Uveď některé z důsledků pokání.

.....

.....

osobní test

Zakroužkuj písmeno, které předchází správné odpovědi u každé z následujících otázek.

1. Pokání je důležité v procesu spasení, protože
 - a) je to první krok při návratu k Bohu.
 - b) je projevem toho, že člověk, který činí pokání, má svou cenu.
 - c) vyjadřuje zármutek, který je nejdůležitější součástí pokání.
2. Pokání lze nejlépe definovat jako
 - a) zřejmý zármutek nad hříchy.
 - b) uvědomění si hříchů, lítost nad tím, co jsme učinili, vyznání hříchů Bohu a úplné zanechání bezbožných cest.
 - c) vědomí, že jsme nedostateční a touha po tom, abychom se polepšili.
3. Příběh boháče v pekle, který volal o pomoc, nás učí, že
 - a) někteří lidé si mohou uvědomit své hříchy až v závěru svého života.
 - b) bychom si čas od času měli prozkoumat svůj život, abychom viděli, jestli to, co činíme, je správné.
 - c) ti, kteří nečiní pokání nyní, budou jednou plakat v zoufalství ... když už bude příliš pozdě.
4. Různé aspekty pokání nás učí, že
 - a) pokání zasahuje každou součást naší bytosti.
 - b) pokání je v podstatě jednoduchým krokem, který nás téměř nic nestojí.
 - c) pokání je darem Božím, je to tedy skutek, při kterém je člověk zcela pasivní.
5. I když pokání má v celé Bibli významné místo, vidíme, že
 - a) v Novém zákoně jeho význam klesá, protože se více zdůrazňuje milost.
 - b) pokání nezaujímá v Novém zákoně mimo evangelii popřední místo, a proto není důležité.
 - c) v Novém zákoně je učení o pokání rozvinuto do plné míry.

6. Kdo by měl podle biblického učení činit pokání? (Zakroužkuj nejvhodnější odpověď.

- a) Pokání by měli činit ti, kteří nikdy nevěřili v Ježíše Krista.
- b) K pokání jsou vyzýváni křesťané, kteří duchovně zlhostejněli a všichni hříšníci.
- c) Pokání mají činit pouze vyvolení.

7. Podle toho, co jsme se dověděli v této lekci, je pokání produktem

- a) pouze Boží dobrotivosti. Je to dar a člověk v něm nemá žádný podíl.
- b) Boží dobrotivosti. Přitom Bůh používá takových prostředků, jako je zvěstování Božího Slova, kázání kříže, vidění Boha nebo různé okolnosti, těžkosti, nemoci a tragedie.
- c) dobré vůle lidí, kteří tím projevují svou ochotu jít Boží cestou poté, co pečlivě prozkoumali důsledky svých hříchů.

8. Bible mluví o tom, že pokání je důležité, protože

- a) všichni lidé zhřešili.
- b) je potřebné pro všechny lidi bez ohledu na to, jestli zhřešili nebo ne.
- c) je důkazem toho, že lidské záměry jsou správné.

9. Zakroužkuj písmeno, které označuje nejúplnější odpověď. Důsledkem pokání je to, že

- a) hříšník je naplněn radostí, a stejně tak se raduje i jeho rodina a společnost, ve které žije.
- b) nebesa se radují nad hříšníkem, který se obrací k Bohu.
- c) svět je naplněn radostí nad změnou, kterou způsobilo pokání u člověka.

10. Učení o odčinění je biblickým učením. Jeho nejhlubší hodnota spočívá v tom, že

- a) vytváří člověku zásluhu u Boha.
- b) je poselstvím světu, které mluví o tom, že ten, který se snaží odčinit své špatné skutky, se opravdu změnil.
- c) zajišťuje spasení pro toho, kdo odčiní své staré hříchy.

11. Přiřaď aspekty pokání (vpravo) k jejich definicím nebo praktickým projevům (vlevo).

a	Kateřina lituje hříchů, kterých se dopustila.	1) Intelektuální
2) Citový
b	Jan si uvědomuje, že jeho život se nelíbí Bohu.	3) Akt vůle
c	Erik se rozhodl zcela zanechat svého hříšného života.	
d	Marnotratný syn řekl:
„Vstanu a vrátím se k otci.“	
e	Marnotratný syn přichází k rozumu.	
f	Marnotratný syn prožívá lítost nad svými hroznými problémy.	

15. Pravdivé jsou odpovědi a) a b). Odpověď c) není pravdivá, protože křesťané nečiní pokání kvůli spasení. Pokání u křesťanů má za cíl zachování čistého svědomí a společenství s jejich Pánem.
6. a Modly.
b Modlářství a pověřčivost.
c Temnota a Satan.
16. Všichni jsme zhřešili. Nepostupovali jsme podle Boží vůle a porušili jsme Jeho zákony. Trestem za hřích je smrt, ale těm, kteří činí pokání, Bůh nabízí odpuštění a spasení.
7. b) Alonzo je ve velice drsném gangu
17. Boží dobrotivost nás vede k pokání. Z prostředků, které Bůh používá, můžeme uvést: Boží Slovo, kázání kříže a vidění Boha. Těžkosti, nemoc a tragédie nás také mohou přivést k pokání. Bůh může použít i život křesťanů a jejich svědectví jako prostředek, který přivede lidi k pokání.
8. b) Člověk si uvědomuje, že je hříšný
18. Pokání přináší radost hříšníkovi a způsobuje radost v celém nebi. Je předchůdcem víry a vede k odpuštění. Je prvním článkem v řetězu spasení.
9. a 3) Akt vůle.
b 1) Rozumový aspekt.
c 2) Citový aspekt.

místo pro tvé poznámky

Lekce 3.

Člověk se spolehne na Boha: Víra

Jeden z nejdůležitějších výroků v celé Bibli říká jednoduše: „Bez víry pak nemožné jest libiti se jemu...“ (Žid. 11, 6). Proč je tento krátký výrok tak důležitý? Jistě souhlasíte s názorem, že život člověka je určován tím, v co věří. A u křesťanů je určován Bytostí, ve kterou věří. Víra v Pána Ježíše Krista a Jeho nabídka spasení jsou životně důležité pro každého z nás a pro každého člověka na Zemi.

Nemůžeme si pomoci, ale obdivujeme neochvějnou odvahu kananejské ženy, které nebyla odmítnuta prosba o uzdravení dcery (Mat. 15, 21-28). Žasneme též nad pokorou setníka, který se necítil hoden, aby Kristus vstoupil do jeho domu (Mat. 8, 5-10). A obdivujeme vytrvalost a upřímnost Bartimea, který i přes nesouhlas zástupců volal k Ježíši o smilování (Mar. 10, 46-52). Je možné, aby kananejská žena, římský setník a slepý žebrák měli něco společného - něco, co dokázalo skutečně zapůsobit na Místra? Ano! Jediná věc, kterou Pán viděl a odměnil v každém z těchto případů, byla *víra*. Víra velmi působila na Pána Ježíše, když se pohyboval mezi lidmi.

Základním prvkem ve zkušenosti obrácení je *víra*. Když člověk skutečně činí pokání, musí vložit svoji důvěru v Pána Ježíše. Jan nám říká, že „Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (Jan 1, 12). V této lekci budeme uvažovat nad dvěma aspekty obrácení - aspektem víry a aspektem přijetí. Když se člověk odvrátí od hříchu k Bohu, vloží celou svou důvěru v Pána Ježíše, aby došel odpuštění a velké proměny, způsobené v jeho srdci Duchem svatým.

osnova lekce

Význam víry
Charakteristika víry
Prvky víry
Zkušenost víry

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

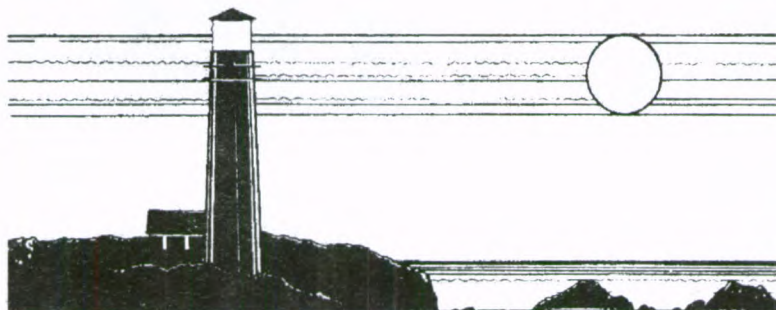
- Vysvětlit, jaký význam pro spasení má spásitelná víra.
- Uvést jednotlivé prvky spásitelné víry a vysvětlit jejich význam.
- Plněji ocenit službu Ducha svatého a Slovo Boží, které působí víru a zachovává ji.

studijní činnost

1. Přečti si text ze Žid. 11. Při čtení přemýšlej nad těmi, kteří jednoduše a bezvýhradně uvěřili Božím zaslíbením.
2. Přečti si všechny cíle lekce a všimni si hlavního rozdělení lekce v osnově.
3. Prostuduj si rozvinutí lekce podle návodu, který je uveden v 1. lekci.

klíčová slova

cizinec	nepodmíněný	překážka
dynamický	občan	shoda
elementy	obrácený	upravený
intelekt	opustit	vitalita
intelektuální	pasívně	vytrvalost
kompromis	podmíněný	zdroje
možný		

rozvinutí lekce

VÝZNAM VÍRY

Úkol 1. *Vysvětli význam víry v křesťanském životě.*

Každý rys našeho spasení je nadpřirozeným dílem, které může uskutečnit jedině Bůh. Věnujme se nyní na chvíli těmto rysům.

1. Boží vyvolení v minulosti.
2. Obětování našeho Spasitele.
3. Poskytnutí všeobecné a spasitelné milosti.
4. Působení Ducha svatého na hříšníka.
5. Okamžité Boží dílo spasení se všemi jeho úžasnými aspekty.
6. Zachovávání Božího díla v nás skrze Otce, Syna i Ducha svatého.
7. Osvobozující a zmocňující působení Ducha svatého.
8. Dosažení konečné dokonalosti a zjevení svatých ve slávě.

Jediný způsob, jakým můžeme přijmout úžasné Boží zaslíbení spasení, je přijetí vírou. Věčné poklady, které jsou pro nás připraveny Boží nejvyšší milostí, jsou pro nás dosažitelné jediné naší vírou.

1. Přečti si uvedené texty Písma a pak ke každému z nich napiš, co způsobuje víra.

a Ef. 2, 8; Řím. 5, 1

b Sk. 26, 18 porovnej se Sk. 15, 9

c 1.Petr. 1, 5; 1.Jan. 5, 4; Řím. 11, 20

d Jak.5, 15; Sk. 14, 9

e Gal. 3, 2,5,14

f Řím. 4, 18-22; Mar. 9, 23

g Žid. 11, 6

h Mat. 15, 28

i Mar. 2, 3-5

j Řím. 14, 23

Vidíme, že nejen zkušenost spasení, ale také každá stránka křesťanského života závisí na uplatnění víry. Naše skutky jsou v rozhodující míře určovány tím, v co věříme. Věříme, že Bůh ví o všem, co říkáme, konáme i na co myslíme; a proto se snažíme dělat takové věci, které Ho potěší.

2. Vysvětli vlastními slovy význam víry v křesťanském životě.

.....

.....

Vztah mezi vírou a pokáním

Úkol 2. *Uved' rozdíly mezi pokáním a vírou v procesu obrácení.*

V naší předcházející lekci jsme se dověděli, že skutek pokání je počátkem „řetězové reakce“. Ale *událost spasení*, která je uvedena do pohybu a která zahrnuje jak stránky pokání, tak i aspekty víry (jakož i další stránky spasení), je taková, že bychom se měli pokusit tyto aspekty chápat jako něco, co probíhá současně. Ale kvůli tomu, abychom mohli mluvit o každé stránce spasení zvlášť, rozhodli jsme se přijmout následující pořadí: pokání, víra, obrácení, znovuzrození, ospravedlnění a přijetí (do Boží rodiny).

Odvracení od hříchu (pokání) a obrácení k Bohu (víra) jsou podmínkami spasení. Není možné zasloužit si pokání nebo víru. Bůh sám již zajistil vše, co je potřebné ke spasení. Ale *pokáním* odstraňujeme překážky, které stojí v cestě přijetí daru spasení, a *vírou* přijímáme tento dar.

VÍRA JE ČIN

Pokání se týká hříchu a trápení, které hřích způsobuje, zatímco *víra* spočívá na Boží milosti. *Víra* je prostředek, kterým přijímáme spasení (Řím. 10, 9-10). Nemůže existovat víra bez opravdového pokání, protože jen ten, kdo skutečně lituje svých hříchů, cítí potřebu Spasitele a spasení pro svou duši. Na druhé straně nemůže existovat bohobojné pokání bez

víry v Boží Slovo, protože jak jinak by mohl někdo uvěřit nabídce spasení a hrozbě věčného odsouzení?

3. V následujícím cvičení si všimni rozdílů mezi příklady víry a pokání v procesu obrácení a označ číslem 1 ty, které mluví o pokání a číslem 2 ty, které označují víru.

....a Uvědomění si hříchu a odvrácení se od něj. 1) Pokání

....b Obrácení se k Bohu a přijetí Jeho spasení. 2) Víra

....c Odstranění překážek mezi hříšником a darem spasení.

....d Přijetí daru spasení.

....e Týká se hříchů a jeho důsledků.

....f Týká se Boží milosti a lásky.

CHARAKTERISTIKA VÍRY

Definice víry

Úkol 3. *Uved' základní biblický význam slova víra.*

Viděli jsme, že víra je životně důležitou součástí našeho křesťanského života. Všimli jsme si i toho, že víra do značné míry určuje naše skutky. Ale co je víra? Žid. 11, 1 nám poskytuje popis jednoho z důsledků víry, ale nedefinuje tento pojem. Pro naše účely bude víra definována jako „akt vůle a postoj jednotlivce, kterým vkládá svou naprostou důvěru v objekt víry, přičemž zároveň dovoluje, aby tento objekt řídil jeho skutky“. V duchovní oblasti je objektem víry Bůh a akt vůle je důsledkem slyšení Božího Slova a víry v Boží Slovo.

Víra je jednak přesvědčením a jednak důvěrou. Ve Starém zákoně je termín *věřit* používán jako překlad hebrejského slova, které znamená „vybudovat nebo posilnit, učinit pevným nebo důvěryhodným, důvěřovat“. V Novém zákoně je tento termín používán jako překlad řeckého slova, které znamená „mít víru nebo důvěřovat, umístit víru, svěřit“, nebo jiného řeckého slova, které znamená „souhlasit, spolehnout se, být přesvědčen, mít k něčemu důvěru“. Jak uvidíme později podrobněji, *věřit* ve spojení s Bohem nebo Kristem jako objektem víry, znamená 3 skutečnosti: 1) Sou-

hlasit s pravdivostí toho, co On říká nebo zjevuje, 2) přijmout Ho a uvěřit Mu osobně a 3) vydat sám sebe Bohu k dispozici. Slovo *věřit* je často používáno bez předložky nebo s předložkou „v“ např.: „...Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj“ (Sk. 16, 31), aby se zvýraznily prvky důvěry a odevzdání. Musíme být opatrní, abychom neomezovali *víru* jen na rozumový souhlas. Pravé poznání o Bohu je potřebné, protože Písmo praví: „Kdo k Němu přistupuje, musí věřit, že Bůh je a že se odměňuje těm, kteří Ho hledají“ (Žid. 11, 6). Ale přesvědčení o Bohu nestačí: „Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale třesou se z toho“ (Jak. 2, 19). A démoni, i když věří, zůstávají demony.

Víra tedy znamená odvržení každé důvěry ve své vlastní síly a vydání se zcela Boží milosti. Když jsme vedeni k obrácení, Duch svatý nám pomáhá věřit pravdivosti Bible. Takovýmto způsobem získáváme důvěru v Boží milost. To je víra.

Když se blíže seznamujeme s definicí a s popisem víry, musíme si zapamatovat následovné: „Víra je únik kajícího hříšníka k Boží milosti v Kristu“, což umožňuje člověku prohlásit: „Skrze spasitelnou víru se vzdávám nevěry a víry v sebe a přijímám Krista. V Něj skládám s důvěrou svůj věčný osud“.

4. Vyber z uvedených dokončení to, které správně definuje biblický význam slova *víra*. Víru lze definovat jako

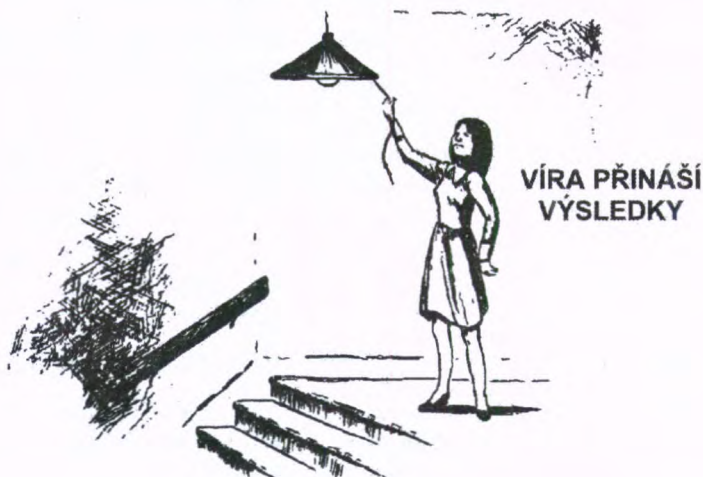
- to, o čem jsme přesvědčeni, že se stane v důsledku našich modliteb a upřímných přání.
- skutek, kterým vkládáme svou úplnou důvěru v Boha a dovolujeme Mu, aby řídil naše skutky.
- upnutí se se vši naléhavostí na toužebný objekt nebo cíl.

Druhy víry

Úkol 4. *Definuj různé druhy víry.*

Víra může být popsána mnoha způsoby. Zatímco my obvykle uvažujeme o víře ve vztahu k duchovní zkušenosti, existuje také *nenáboženská víra*, která nám je úplně samozřejmá. Např. věříme v naše elektrické systémy a tak stiskneme vypínač a zapneme světlo. Důvěřujeme našemu dopravnímu systému a tak jezdíme vysokými rychlostmi proti jedoucím vo-

zidlům, přičemž nás neodděluje nic než tenká bílá čára na vozovce. Věříme našemu bankovnímu systému, takže si ukládáme svoje peníze do banky. A protože věříme letadlům a důvěřujeme schopnostem pilotů, cestujeme letadlem. *Nenáboženská víra* je zřejmá v těchto i v mnoha dalších každodenních příkladech.

VÍRA PŘINÁŠÍ VÝSLEDKY

Pak existuje *intelektuální víra*. Tato víra věří něčemu o Ježíši, ale nevěří v Něho. Mnozí lidé v našem světě věří, že je Bůh, ale jejich rozumový souhlas je nepřivede ke spasení. A někteří lidé věří, že Bible je Slovo Boží, ale nikdy ji nečetli, ani se nerozhodli následovat její učení. *Intelektuální víře* chybí jeden životně důležitý rys: Skutek. Jak. 2, 18 nám popisuje tento druh víry velmi živým jazykem: „Někdo však řekne: Jeden má víru a druhý má skutky. Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích“.

Nejdůležitějším a nejuplnějším druhem víry je *živá víra*. Je v protikladu s mrtvou, nebo *nečinnou vírou*. *Živá víra* je důsledkem spasitelné víry a má vztah k dalšímu vývoji, poslušnosti a vydání našich životů Kristu a Jeho záměrům. Na základě *živé víry* se spoléháme na moc Ducha svatého, který v nás přebývá a dává nám sílu na každý den. Pavel popisuje tento druh víry v Gal.2, 20: „Jsem ukřižován spolu s Kristem. Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

V protikladu s *živou vírou* nemá mrtvá nebo *nečinná víra* za následek skutky. K tomuto tématu se opět vyjadřuje Jakub: „jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků“ (Jak.2, 26).

Jednou z vlastností *živé víry* jsou dobré skutky. Podobně jako zdravě se rozvíjející rostlina roste, dozrává a dává ovoce, tak i *živá víra* je vždy provázena dobrými skutky. Tyto dobré skutky člověka nespasí, ale jsou důkazem toho, že jeho víra je živá. Člověk činí dobře, protože z Boží milosti je dobrý. Boží skutky, které jsou ovocem Ducha, vyrůstají přirozeně z *živé víry*, protože jejím zdrojem je Bůh (Gal.5, 22).

5. V tomto cvičení přiřaď druh víry (vpravo) k její charakteristice (vlevo).

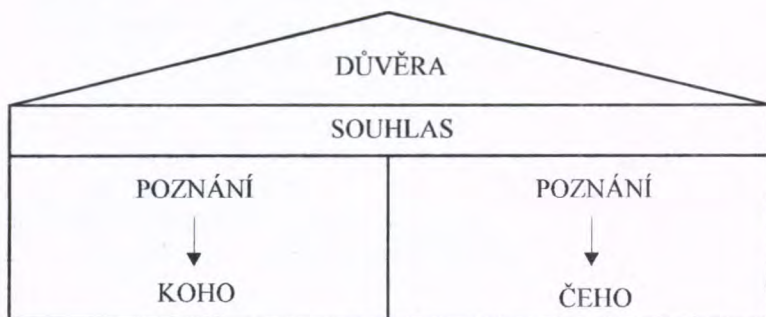
a Karel byl kdysi aktivním pracovníkem ve svém sboru i okolí a činil dobro, kdykoliv k tomu měl příležitost. Nyní dělá to, co se mu líbí.	1) Intelektuální víra
2) Nenáboženská víra
3) Živá víra
4) Neaktivní víra
b Josef chodí do sboru, věří jeho učení a vyznává, že věří pravdám o Bohu, jak jsou zjeveny v Bibli, ale nikdy neodevzdal svůj život Bohu.	
c Jana věří elektrickému systému a stisknutím vypínače zapne světlo.	
d Dolores přijala Krista před pěti lety a svoji víru v Něj vyjadřuje tím, že slouží každému, jakmile se jí k tomu naskytne příležitost.	

PRVKY VÍRY

Úkol 5. Popiš prvky *spasitelné víry* a vysvětli význam každého z nich.

Součástí *spasitelné víry* jsou tři základní prvky: poznání, souhlas a důvěra. *Spasitelná víra* je akt vůle a postoj člověka, kterým vkládá svoji

úplnou důvěru v Krista a dovoluje Mu řídit všechny jeho skutky. Tento *skutek* je důsledkem toho, že člověk slyší a uvěří základním skutečností o osobě a díle Ježíše Krista, které jsou uvedeny v Božím Slově. Tyto skutečnosti způsobují, že svěříme celou svoji bytost Pánu Ježíši Kristu. Podobně jako pokání také víra zahrnuje rozum, city a vůli.

Poznání. Představ si, že jsi vyzván k tomu, abys uvěřil. Na místě je otázka: „Komu musím věřit?“ Všimni si, že Bible nepraví „jen věř“, ale říká „věř v Pána Ježíše“ (Sk. 16, 31, a také Řím. 10, 9-10). Víra je tedy založena na *poznání* Boha takového, jak je zjevený v přírodě a ve faktech uvedených v Písmu. Víra se rozvíjí skrze *poznání* učení Písma, které se týká hříšné přirozenosti člověka, spasení darovaného v Kristu, podmíněk spasení a mnohých požehnání, zaslíbených Božím dětem. *Poznání* Pána Ježíše a obsahu křesťanské víry, která je zjevena v Písmu, jsou životně důležitým krokem k víře.

Souhlas. Souhlas zahrnuje citové odevzdání se. Jednou věcí je *poznat* písemná a historická fakta o Kristu, ale zcela jinou věcí je *věřit*, že jsou pravdivá. Mohli jsme uvěřit (rozumově) v důležitost věčných pramenů zahrnutých ve spasení a přece nepřijmout tyto pravdy do svého srdce. Víra je souhlas srdce s tím, že to, co jsme poznali, je správné. Srdce říká ano všemu, čím je Kristus a co pro nás činí. Musíme udělat něco víc, než jen *vědět*, že tyto věci jsou pravdivé, musíme je přijmout sami pro sebe.

Uvedeme příklad mladého muže, který chválil kazatele za právě přednesené kázání. Kazatel se zeptal: „Jste křesťanem?“ Mladík odpověděl „Ano“. Kazatel se zeptal dále: „Jak dlouho jste již křesťanem?“ Mladík pověděl: „Ó, pane, celý život.“ Kazatel pokračoval na toto téma: „Měl jste už nějakou osobní zkušenost s Kristem, nebo se vaše víra projevila jiným způsobem?“ Mladík se zasmál a vysvětloval: „Pane, to jsem nebyl osobně já, kdo se obrátil. Před mnohými lety moji pra-pra-pra-dědečkové byli obráceni na křesťanskou víru. Přivedli k víře celou rodinu, takže všichni členové naší rodiny jsou křesťané, pocházíme z dlouhé linie křesťanů“. Kazatel odpověděl: „To je fajn. Ale představme si, že vidíme ve vašem hotelu snídat mladý pár. Zeptáte se mladého muže: Jak dlouho jste už svoji? On odpoví: „My nejsme oddáni, ale naši pra-pra-pra-rodice byli oddáni. Pocházíme z dlouhé linie ženatých lidí.“ Mladý muž pochopil a zasmál se. Tedy naše *poznání* Krista vyžaduje také *souhlas* srdce s tím, že jej přijímáme pro nás osobně.

Důvěra. Když člověk pozná evangelium a souhlasí s pravdou evangelia, ale neodevzdá sám sebe osobě Pána Ježíše Krista, nemá *spasitelnou víru*. Křesťanská víra je víc, než pouhé uznání toho, že zjevení Boha a Jeho spasení je pravdivé. Je více než uznáním, že spasení je potřebné pro jednotlivce. *Důvěra* představuje akt vůle, rozhodnutí, kterým se vydáváme v plnosti Kristu a uvěříme principům Jeho vedení, které se týkají praktického života. Je jisté, že spasení nemůže být nikdo, kdo se z vlastní svobodné vůle nevydá aktivně Kristu.

6. Snad pochopíš jednotlivé prvky víry lépe, když použijeme vhodnou ilustraci. Představme si nyní člověka, který je nemocen a jde k lékaři na vyšetření. Dopiš do vymezeného prostoru příslušný prvek víry (souhlas, poznání, důvěra).

a Pacient je obeznámen se svým zdravotním stavem.

Jde o

b Pacient věří tomu, že lékařská zpráva je smysluplná a pravdivá.

Jde o

c Pacient se rozhodne, že bude užívat předepsané léky a zcela se podřídí lékaři a jeho péči.

Jde o

7. Zakroužkuj písmena, která předcházejí každému PRAVDIVÉMU tvrzení, popisujícím jednotlivé prvky víry a jejich význam.

- a Poznání je tím prvkem víry, který vyzývá hříšníka činícího pokání k tomu, aby uvěřil a byl spasen. To, že člověk uvěří, je samo o sobě zásluhou, kterou se člověk může zasloužit o to, aby byl spasen.
- b Poznání se týká toho, *koho a co* poznáváme. Víra je založena na poznání Ježíše Krista, zjevení Boha v Písmu a učení Písma o hříchu člověka a spasení.
- c Víra je souhlasem srdce s tím, že to, co jsme poznali, je pravdivé.
- d Souhlas se týká pouze uznání pravdy.
- e Důvěra je závislost, kterou prožívá člověk ve vztahu k jinému člověku.
- f Důvěra zahrnuje akt vůle, kterým se člověk zcela podřizuje a odevzdává Kristu.

ZKUŠENOST VÍRY

Uvažovali jsme o významu víry v křesťanově životě a hovořili jsme o její charakteristice a prvcích. Ale to všechno je jen neplodné cvičení, pokud víru *neprožíváme*. Známe člověka, který pevně věří v demokracii, v základní lidská práva, v práva občanů na život, svobodu a dosažení osobního štěstí a na právo mít účast ve vládě na řízení společnosti. Tento člověk zaznamenal pozoruhodné postřehy ve svých studiích o vedení státu, ale není schopen uvést tyto pravdy do praxe, protože se nestal legálním občanem země, ve které žije. Rovněž i my, i kdybychom snad rozuměli všemu, co se týká víry, jestliže ji nepoužíváme a nepřijímáme to, co nám Bůh poskytl, jsme před Ním jako cizinci. Zapamatujme si to, když budeme uvažovat o zkušenosti víry.

Stupně víry

Úkol 6. *Uveď příklady různých stupňů víry.*

Živý vztah k Ježíši Kristu v nás vypůsobí touhu po tom, abychom rostli ve víře. Všimni si nyní reakce dvanácti učedníků na Ježíšův příklad o milujícím odpuštění: „Dej nám více víry“ (Luk. 17, 5). Apoštolové zjistili, že k tomu, aby měli Boží lásku a slitování, potřebují rozšířit duchovní kapacitu – potřebují větší víru, aby mohli konat, co jim Ježíš přikázal. Víra roste a rozvíjí se. Z tohoto důvodu můžeme hovořit o stupních víry.

Všimni si, že když psal Pavel sboru v Korintu, vyjádřil svou naději, že víra lidí bude růst tak, aby Bůh mohl konat mezi nimi ještě mnohem větší dílo (2. Kor. 10, 16). A v 1. listu Tesalonickým prosil o příležitost znovu jim posloužit a doplnit to, co ještě chybělo jejich víře (1. Tes. 3, 9-10). Jejich víra tedy byla ještě v začátcích, ale potřebovala růst a dozrávat, když byli postaveni tváří v tvář zlu a zaryté opozici. Když jim však Pavel psal svůj druhý list, mohl děkovat Bohu, protože jejich víra rostla stále více a více (2. Tes. 1, 3).

Často jsme postaveni do situací, které vyžadují větší víru, než jakou máme. Ale když chodíme s Pánem v poslušnosti a v lásce, náš vztah bude stále silnější a naše víra bude růst. Důsledná, vroucí modlitba a obecenství s Ním má za následek větší víru a odpovědi i na zdánlivě neřešitelné situace (Mar. 9, 29). Kéž mají naše modlitby intenzitu prosby trpícího otce, který volal: „Věřím Pane, spomoz nedověře mé.“ (Mar. 9, 24). Víra je živá a dynamická - a živá víra roste.

8. Zakroužkuj písmeno, které předchází každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a Živá víra by měla podobně jako ostatní živé věci růst ke zralosti.
- b Živá víra znamená, že když někdo spěje k větší víře a ke zralosti, nikdy již ve své víře nebude prožívat chvíle slabosti.
- c Modlitba je jedním ze zdrojů růstu živé víry.
- d Učedníci a ti, kterým Ježíš sloužil, projevovali jistou míru víry, ale většina z nich si uvědomovala, že potřebují více víry.

9. Přečti si texty z Mat. 6, 25-34; 8, 3-27; 14, 22-32; 16, 5-12 a dokonči následující věty správnými slovy nebo slovem.

- a V každém z uvedených příkladů šlo o projev víry.
- b (Mat.6, 31) *Malá víra* nás neuchrání před
- c (Mat.8, 26) *Malá víra* nás neuchrání před
- d (Mat.14, 31) *Malá víra* nás neuchrání od
- e (Mat.16, 8) *Malá víra* nás není schopna uchránit před

.....

Malá víra je charakteristická pro duchovní nemluvňata, ale Bůh od nás očekává, že budeme postupovat k větší víře a k duchovní dospělosti. *Malá víra* nás v duchovní sféře chrání jen nedostatečně a znemožňuje nám pokračovat v Kristově díle. *Malá víra* nám ponechává prostor pro pochybnosti.

V úvodu lekce jsme viděli příklady *velké víry*. Je pozoruhodné, že Pán Ježíš jen při dvou příležitostech vyzdvihl *velkou víru*. V prvním případě, když římský setník uvěřil, že slovo Ježíšovo okamžitě uzdraví jeho služebníka, i když ten byl od něho vzdálený (Mat. 8, 5-13). V druhém případě, když se kananejská žena *nevzdávala* v prosbě, aby Ježíš uzdravil její démonem posedlou dcerku, *přestože* hned nevyslyšel její prosbu. Prosila znovu a ještě jednou byla odmítnuta. Ale tehdy pocítila v Ježíšově hlase něco, co jí dalo naději. Ve své rozhodnosti řekla slova, která znamenala asi toto: „Pane, nemohu být jednou z Tvého lidu, ale jsem součástí Božího stvoření a věřím Tvé zvěsti. Ze svého hojného milosrdenství mi poskytni jen malý zlomek.“ Když Pán Ježíš zjistil, že se *nevzdává* ve své víře, pochválil její *velkou víru* a dcerku uzdravil.

10. Rozliš příklady *malé víry* a dej 1 před příklady, které znázorňují tento druh víry a 2 před ty příklady, které popisují *velkou víru*.

....a Člověk má starost o základní potřeby života: jídlo, oděv a střechu nad hlavou

1) Malá víra
2) Velká víra

....b Hrozí veliká bouře a člověk věří, že se mu v ní nic nestane.

....c Rodiče, kteří mají děti na vzdáleném místě ve škole se dovědí, že jejich děti jsou ve vážném nebezpečí. Složí svoje bříme před Pána v modlitbě a uvěří, že Bůh jejich děti ochrání.

Jiným příkladem *velké víry* je víra projevovaná Abrahamem. I když byl starý a jeho žena nemohla mít děti, uvěřil Božimu slibu, že bude mít syna. I přesto, že tělesně to nebylo možné, Abraham vytrval ve víře Bohu, protože měl *silnou víru*. *Silná víra* mu umožnila, aby se „plně přesvědčil“, že to, co Bůh zaslíbil, také uskuteční (Řím. 4, 18-21). *Silná víra* se nevzdává, dokud nepřijde odpověď.

Pisatel listu Židům popisuje silnou víru jiným způsobem ve verši 10, 22, kde říká, že se blížíme k Bohu „v plné jistotě víry“. Tato slova mluví o důvěře, kterou máme, když se blížíme k Bohu. *Plnost víry* se vztahuje k jisté důvěře, k jasnému přesvědčení, k vrcholnému důvěřování, které máme k našemu úžasnému Pánu.

Každý křesťan prochází ve svém životě různými stupni víry. Většina z nás se dostala do určité situace, která námi na chvíli otrásla a reagovali jsme *malověrně*. Ať už byly naše minulé zkušenosti jakékoliv, můžeme si být jisti, že naše víra bude prověřena. *Zkoušená víra* je víra, která dokazuje, že je živá. Zkoušení znamená pro víru asi to, co oheň pro ocel: žár ohně zpevňuje ocel a zkoušky rozvíjejí sílu a statečnost v křesťanech. Když čteš Žid. 11, všimni si skutků, které činili ti, kteří byli zkoušeni a jak obstáli ve zkoušce. Někteří prožili mnoho zkoušek a dosáhli velká vítězství ve víře. Jiní, kteří obstáli, si zachovali víru a svou mučednickou smrtí přešli do lepšího života. Další zase žili uprostřed krutého výsměchu a násilí, v poutech a ve vězení. Mohli žít *normálním životem*, ale zavrhli kompromis se zlem. Tito lidé žili pro něco lepšího a trvalejšího, než jsou *záležitosti tohoto světa*. Starozákonní svatí vírou očekávali příchod Mesiáše. Umírali s jasným pohledem do budoucna! A nyní očekávají Ježíšovo zje-

vení se v okamžiku, kdy budeme společně učiněni dokonalými v Jeho přítomnosti - kdy se dokoná naše spasení.

Petr říká, že účelem zkoušek je ověřit opravdovost naší víry (1.Petr. 1, 6-7). A Jakub poznamenává, že když víra ob stojí ve zkouškách, má za následek trpělivost (Jak. 1, 3).

Bůh dovolí, abychom procházeli zkouškami, abychom se mohli naučit úplně Mu důvěřovat za každých okolností. Když se naučíme obracet se na Něj se všemi našimi potřebami, zesílí naše láska k Němu a naše víra také poroste. Zkoušky slouží k tomu, aby posílily víru a trpělivost v každé životní situaci. Při tomto pohledu nám budou připadat jiné než doposud.

11. Označ každý z uvedených příkladů příslušným číslem, které označuje stupeň víry.

....a Člověk žije v zemi, která je zmítána mnoha společenskými problémy. Hrozí mu nezaměstnanost a také jeho život je ohrožen násilím. Svěří sebe i svou rodinu Bohu a ví, že jsou bezpečni v Božích rukách bez ohledu na to, co se děje kolem. V této důvěře žije dál stejně jako předtím.

1) Malá víra
2) Velká víra

....b Člověk žije v moderní společnosti, která čelí válce, ekonomickým krizím a mnoha společenským problémům. Žije ve strachu před tím co přijde a v myšlenkách na to, že kdykoliv může začít světová válka. Je naplněn starostmi do té míry, že nedokáže v noci spát.

Zdroj víry

Úkol 7: Popiš zdroj víry ve vztahu k Bohu a věřícímu.

Spasitelná víra má Boží i lidské hledisko. Z Božího hlediska je víra Božím darem (Řím. 12, 3; 2. Petr. 1, 1). Např. v Janově evangeliu čteme: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal „ (Jan 6, 44). V procesu obrácení se velmi silně projevuje milosrdný vliv Ducha svatého, protože jen On sám může obrátit srdce člověka k pokání a k Bohu (Sk. 3, 19, Fil. 2, 12-13). A v listu Židům čteme, že „Ježíš je vůdcem a dokonavatelem naší víry“ (Žid. 12, 2). Kromě toho Duch svatý působí v těle Kristově při zvláštních příležitostech, když poskytuje „dar“

víry (1. Kor. 12, 9). A je to také Duch, který vypůsobí v našem životě ovoce, jehož jedním projevem je víra. Z Božího hlediska je tedy víra Bohem darována.

BŮH DÁVÁ - MY PŘIJÍMÁME

Nesmíme však pasívně čekat na to, že Boží dar víry k nám přijde sám. Fakt, že lidem je přikázáno věřit naznačuje, že jsou schopni a povinni to učinit. Všichni lidé jsou schopni vložit svou důvěru v určitou osobu nebo věc. Když je víra nasměrována k Božím Slovu a důvěra je vložena v Boha a v Krista, máme *spasitelnou víru*. Ta je vyprodukována Božím Slovem (Řím. 10, 17; Sk.4, 4). Písmo odhaluje naši potřebu, určuje podmínky, vyjadřuje zaslíbení a poukazuje na požehnání spasení. Naší povinností je tedy číst Boží Slovo, aby se víra v našich srdcích zrodila a dozrávala.

12. Popiš zdroj víry ve vztahu k Bohu a k věřícímu.

.....

.....

Zachovávání víry

Úkol 8. *Vyjmenuj způsoby, kterými mohou křesťané zachovávat svou víru.*

Nejdříve jsme hovořili o významu víry v životě křesťana a uvažovali jsme o jejím zdroji. Víra však nemůže být považována za něco samozřejmého. Musí být zachována. Snaha zachovat si život a růst v křesťanské zkušenosti bez udržování víry je podobná snaze řídit auto bez benzínu.

Možnost řídit tu sice je, ale auto není schopno splnit svou určenou funkci. Jiné porovnání, které nám přiblíží udržování víry, je jízda na kole: cyklista musí neustále šlapat na pedály, jinak spadne. Podívejme se nyní, co Bible říká o této potřebě zachovávání víry.

V inspirovaném prorockém výroku Abakuk prohlásil: „Spravedlivý z víry své živ bude“ (Abak. 2:4). A v Novém zákoně je tento výrok „Spravedlivý z víry živ bude“ zopakovaný třikrát: (Řím. 1, 17; Gal. 3, 11; Žid. 10, 38). Tato pravda vyjadřuje, že duchovní život závisí na živé víře. Apoštol Pavel proto povzbuzuje Koloské, aby setrvali pevně zakotveni ve víře a nedali se odtrhnout od naděje evangelia, aby tak jejich spasení mohlo být zajištěno (Kol. 1, 23). Korintské věřící nabádá, aby byli bdělí a stáli ve víře (1. Kor. 16, 13), když se postavili na obranu evangelia. Kromě toho vyzývá křesťany v Efezu, aby si vzali štít víry, aby „uhasili všechny ohnivé střely toho zlého“ (Ef. 6, 16). Potřeba mít a zachovávat si víru je proto zřejmá. Některé způsoby, jak si můžeme zachovat víru, jsou:

1. Modlitba
2. Čtení Slova
3. Obecenství s dalšími, kteří dokazují svou víru
4. Svědectví
5. Společná shromáždění.

13. přečti si Ef. 6, 10-18; 1. Petr. 5, 10 a 2. Kor. 10, 4-5. Pak ve svém poznámkovém sešitě odpověz na následující otázky a vyjmenuj přitom způsoby, jak zachovávat víru.

- a Co je křesťanovou duchovní zbraní? (Ef.6, 14-17).
- b Všechny součásti výzbroje jsou obranné kromě jedné. Která je útočná?
- c V křesťanském boji se nevíteží jen díky výzbroji a dobrým úmyslům. Ef.6, 18 mluví o tom, že musíme mít ještě něco. Co?
- d Prostřednictvím čeho roste naše duchovní síla, jak naznačují Ef.6, 10 a 1. Petr.5, 10 ?
- e Jak označují nepřítelé verše z Ef.6, 11-13?

Tedy stejně tak, jako *tělesný* člověk potřebuje potravu a výživu k tomu, aby mohl zdravě žít, i u *duchovního* člověka víra musí být živena a trénována. Pavel nabádá Timotea: „Ty však se tomu jako člověk Boží vyhýbej a usiluj o víru“ (1. Tim. 6, 11-12) a později ho povzbuzuje: „Vyhýbej

se mladické prudkosti, usiluj o spravedlnost, víru...“ (2. Tim. 2, 22). Když je víra udržována, je stále životaschopnější a užitečnější a pomáhá nám proměňovat se k obrazu Kristovu. Naproti tomu však nejvýznamnější skutečnost, kterou bychom si měli zapamatovat je, že když jsme ve spojení s Kristem, On sám se přimlouvá za nás, aby naše víra „nezhynula“ (Luk. 22, 32). Tak dlouho, jak nás On ovládá, budeme „rozmáhat se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista“ (2. Petr. 3, 18).

Podmínky a účinky víry

Úkol 9. *Vyjmenuj některé z významných podmínek a účinků víry.*

„Všechno je možné tomu, kdo věří“ (Mar. 9, 23). Když vložíme svou víru v Boha, pak jsou možnosti, které nám tím jsou otevřeny, neomezené. Víra je klíčem, který pro nás odemyká prameny z nebes. „Budete-li mít víru... nic vám nebude nemožné.“ (Mat. 17, 20). Víra však nemůže být oddělena od Boží vůle. Jan to blíže vymezuje takto: Máme v Něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme *v souladu s Jeho vůlí*.“ (1. Jan. 5, 14). Zde Jan stanoví podmínku pro prosby a přijetí. Některá zaslíbení Bible nejsou podmíněná; avšak většina slibů je podmíněna a vyžaduje od nás dopředu určitou *reakci*, když máme obdržet věc, která je zaslíbená. Musíme zůstat v Kristu a Jeho Slovo v nás (Jan 15, 7); musíme být poslušni (1. Petr. 1, 14) a musíme chodit Duchem (Gal. 5, 16).

Účinky víry jsou neomezeny. Víra má svůj původ v neomezených zdrojích nebes a může naplnit mnohé potřeby lidí na zemi. A víra je potom po celý čas, nehledě na okolnosti, ozdobou jejich životů a poskytuje pokoj, který převyšuje každý rozum.

14. Vyjmenuj účinky víry, které jsou uvedeny v následujících textech Písma.

- a Sk.10, 43
- b Gal.3, 14
- c Ef.3, 17
- d Řím.5, 1
- e Fil.3, 9

f Jan 1, 12

g Gal.4, 6

h Sk.26, 18

i 1.Petr.1, 5

j Mar.11, 24

15. Které podmínky zachovávání víry byly uvedeny v této části lekce?

.....

.....

osobní test

PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ. Před každé tvrzení, které je pravdivé, napiš P, před každé nepravdivé napiš N.

-1 Jedním z důvodů, proč je víra tak důležitá, je ta skutečnost, že to, v co nebo komu věříme, zčásti určuje naše skutky.
-2 Ve spasitelné víře člověk vkládá svoji důvěru v určitý posvátný objekt a pak žije v pokoji, protože ví, že se zcela odevzdal plánu spásení.
-3 Spasitelná víra je dobrovolný skutek a postoj člověka, který vkládá svou úplnou důvěru v objekt své víry a dovolí, aby tento objekt řídil jeho skutky.
-4 Intelektuální víra může být definována jako víra, která se projevuje ve všech aspektech každodenního života, jako je důvěra bankám, elektrickému systému, letadlům atd.
-5 Charakteristickým rysem živé víry je neustálá poslušnost a vydání života Bohu a Jeho vůli.
-6 Prvek poznání ve víře je představen tím, *čemu a komu* věříme.
-7 *Souhlas* zahrnuje city a je souhlasem srdce s tím, že to, co víme, je správné.
-8 *Skutek rozhodnutí*, kterým se odevzdáváme víře a životu podle toho, co považujeme za řídicí principy života, je spojen především s intelektem.
-9 Když mluvíme o stupních víry, máme tím na mysli to, že když člověk absolvuje jeden stupeň víry, postupuje k vyššímu, přičemž již nikdy znovu neprožije nižší stupeň.
-10 Pojem *stupně víry* vyjadřuje, že víra je živá, rostoucí věc, která v nás může a měla by dozrávat.
-11 Není možné, aby člověk prožíval malou i velkou víru ve svém životě ve stejném období.
-12 Evangelia zachycují pouze dvě události, při kterých Ježíš poukázal na *velikou víru*.
-13 Víra má svůj původ v Bohu, proto se člověk tohoto procesu vůbec nezúčastňuje.

- ...14 Živá víra musí být udržována duchovním cvičením: čtením Bible, modlitbou a službou Ducha svatého.
- ...15 Je-li víra živá a zdravá, Písmo neuvádí žádné omezení toho, o co smíme prosit a co můžeme dostat.

odpovědi na studijní otázky

8. a Pravdivé.

c Pravdivé.

b Nepravdivé.

d Pravdivé.

1. a Víra nás spasí.

b Vírou jsme očištěni.

c Víra nás zachovává a pomáhá nám vítězit nad světem.

d Vírou jsme uzdraveni.

e Vírou přijímáme Ducha svatého.

f Vírou překonáváme těžkosti.

g Víra se líbí Bohu. Víra přijímá Boží existenci bez otázek.

h Víra nás povzbuzuje k tomu, abychom vytrvali.

i Víra nás povzbuzuje k tomu, abychom pečovali i o jiné.

j Nedostatek víry je hříchem.

9. a malé víry.

d pochybností.

b starostí.

c strachem nebo obavami.

e úvahami, založenými na pochybnostech.

2. Tvoje odpověď. Já jsem si poznamenal, že víra ovlivňuje každou stránku našeho života. Zahrnuje důvěru v to, že Bůh naplní všechny naše potřeby (Fil.4, 19), duchovní i materiální.

10. a 1) Malá víra.

b 1) Malá víra.

c 2) Velká víra.

3. a 1) Pokání.

b 2) Víra.

c 1) Pokání.

d 2) Víra.

e 1) Pokání.

f 2) Víra.

11. a 2) Velká víra.

b 1) Malá víra. Petr nám připomíná, že musíme všechny své starosti uvrhnout na Něj, protože On se o nás stará (1.Petr.5, 7).

4. b) skutek, kterým vkládáme svou úplnou důvěru v důvěryhodnou osobu, Boha, a dovolíme Mu, aby řídil naše skutky.

12. Víra je Božím darem. Je posilňována i působením Ducha svatého. Člověku je však řečeno, aby věřil, což je důkazem toho, že je schopen věřit. Víra se rozvíjí v srdci člověka, když čte Boží Slovo.

5. a 4) Neaktivní víra.

b 1) Intelektuální víra.

c 2) Nenáboženská víra.

d 3) Živá víra.

13. a Opasek pravdy, pancíř spravedlnosti, nohy obuté v hotovost evangelia pokoje, štít víry, přilba spasení a meč Ducha, kterým je Slovo Boží.

b Meč Ducha

c Modlitba, prosba k Bohu o pomoc, je velice důležitá.

d Prostřednictvím jednoty s Pánem a spoléhání na Něj.

e Ďábel. (Ne proti lidem, institucím. Bojujeme proti duchovním mocnostem, které chtějí zničit naši víru).

6. a poznání

b souhlas

c důvěra

14. a Opuštění hříchů

b Přijetí Ducha svatého

c Přebývání Kristovo v našich srdcích

d Ospravedlnění

e Spravedlnost

f Synovství

g Přijetí do Boží rodiny

h Posvěcení

i Ochrana

j Cokoliv, o co prosíme

7. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

e Nepravdivé

f Pravdivé

15. Zůstávat v Kristu, mít v sobě Boží Slovo, být poslušným, žít v Duchu. (O dalších podmínkách jsme mluvili v této lekci.)

Lekce 4.

Člověk se obrací k Bohu: Obrácení

Tento příběh je o chlapci, který odešel z domova, protože nenáviděl povinnosti, které mu ukládali rodiče. Jeho povinností bylo nasekat dříví a přinést ho z kůlny, když bylo třeba. Sbalil si šaty a několik věcí, které mu patřily a opustil dům. Peníze se mu však rychle rozkutálely, šaty prodřely, prochladl a onemocněl z toho, že spal pod širým nebem.

Nakonec na tom byl tak bidně, že se rozhodl zatelefonovat domů. Pln úzkosti poslouchal, jak otec vyjádří v telefonu své otcovské pocity. Velmi váhavě se zeptal: „Otče, odpustíš mi? Smím se vrátit domů?“ Jeho otec odpověděl: „Synu, ze srdce tě milujeme a velmi jsi nám scházel. Samozřejmě, že chceme, aby ses vrátil domů, ale když přijdeš, stav se cestou v kůlně.“

O několik dní později se otec vrací večer domů a našel syna v kůlně, jak starostlivě seká dřevo. Synův postoj byl však jiný, chlapec se při práci usmíval. Nebylo těžké poznat, že se stala velká změna. Byl změněným člověkem!

V této lekci budeme uvažovat o podílu člověka na jeho vlastním *obrácení*, jež je začátkem zkušenosti spasení. Je to dynamická zkušenost, která nás mění do podoby Kristovy a způsobuje, že radostně odpovídáme na Jeho přání.

osnova lekce

Charakteristika obrácení

Obrácení v Bibli

Zkušenosti obrácení.

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Vysvětlit vztah mezi pokáním, vírou a obrácením.
- Uvést prostředky obrácení.
- Vyjmenovat alespoň pět důsledků obrácení.

studijní činnost

1. Přečti si Skutky 9, 1-31, 16, 1-40, 22, 1-21, 26, 4-18. Tyto texty ti poskytnou velice dobré příklady obrácení.
2. Postupuj podle instrukcí uvedených v 1.lekci.
3. Vypracuj osobní test a zkontroluj si odpovědi.
4. Prohlédni si 1.-4.lekci a pak odpověz na otázky ze Studentovy zprávy, 1.část.

klíčová slova

filozofie	odpadnutí
konfrontace	osvícený
negativní obrácení	pronásledovatel
neodolatelně	rozhodný
objektivní standart	transformace
obrácení	

rozvinutí lekce

CHARAKTERISTIKA OBRÁCENÍ

V naší diskusi o zkušenosti spasení jsme hovořili o *obrácení*. Snad tě napadla otázka, jak se *obrácení* liší od *spasení*. Uveďme následující příklad. Pozorujeme, že známý opilec už dále nehraje, nepije a nechodí na stará místa. Nenávidí věci, které předtím miloval a miluje věci, které předtím nenáviděl. Ti, kteří ho znají, říkají: „Je změněný! Je to úplně jiný člověk!“ Jednoduše popisují to, co vidí po vnější stránce. Ale z Božího hlediska bychom řekli, že Bůh mu odpustil a učinil ho novým stvořením. *Obrácení* zahrnuje kladnou reakci *člověka* ve zkušenosti spasení.

Definice obrácení

Úkol 1. Uveď základní biblický význam obrácení a vyjmenuj tři základní kroky vedoucí k obrácení.

Obrácení může být definováno jak akt, kterým se odvracíme od hříchu k Pánu Ježíši, aby nám byly odpuštěny hříchy. Lze doplnit, že jsme zachráněni *od* svých hříchů a osvobozeni *od* trestu za ně.

Slovo překládané jako *obrácení* znamená „obrátit se“, „udělat plně čelem vzad“. Tento obrat znamená více než jenom jednoduchou změnu smýšlení, postoje či morálky. Zahrnuje v sobě každou součást lidské bytosti: lidské touhy, životní styl, vůli, povahu a pohled na život. Její proměna je celkovou duchovní vnitřní proměnou. Skutkem obrácení přechází člověk podle Jana 5, 24 „ze smrti do života“.

Vnitřní proměna způsobená obrácením skrze Krista není taková, jako jiné druhy obrácení. Např. mohl bych se obrátit k jinému politickému stanovisku, nebo k náboženství nebo morálce bez toho, že by se kdykoliv ode mne vyžadovalo totální vydání se, jaké je vyžadováno od člověka, který je mrtev hříchu a živý Bohu (Řím. 6, 1-14). Pavel tuto základní proměnu křesťanského obrácení vysvětluje, když poznamenává, že „kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové“ (2. Kor. 5, 17)

1. Který z následujících výroků správně charakterizuje *obrácení*?

Obrácení je

- a) skutek, při němž člověk proměňuje svoje myšlení, morální normy nebo názor.
- b) v podstatě změna mínění člověka o cestě svého života.
- c) skutkem, kterým člověk prožije úplnou změnu ve svém životě, když se odvrátí od hříchu k Bohu.

Zamysli se nad příkladem uvedeným v úvodu lekce, a všimni si tří důležitých kroků v obrácení. *Za prvé*, člověk musí pečlivě uvážit chyby, kterých se dopustil. Je to důležitý přípravný krok, protože pokud si člověk neuvědomí potřebu změny, nebude pociťovat ani potřebu obrácení. *Za druhé*, musí dojít k rozhodnému obrácení se k Bohu. Je to krok rozhodnutí. *A za třetí*, musí tu být poslušnost, protože *obrácení* znamená *změněný život*.

PŘÍPRAVA

SKUTEK

ZMĚNA

V úvodní ilustraci jsme viděli přípravný krok, starostlivé úvahy syna nad svými cestami; rozhodný krok, rozhodné obrácení směrem k domovu a nakonec jsme byli svědky celkové změny, která byla evidentní v chlapcově životě, když poslušně přijal své povinnosti.

2. Vyjmenuj tři základní kroky k obrácení.

.....

Vztah k pokání a k víře

Úkol 2. *Vyjáďři, jaký je vztah víry a pokání k obrácení.*

Obrácení je úzce spojeno s pokáním a vírou. Ve skutečnosti se obrácení příležitostně používá jako označení pro jedno z nich nebo i pro obě. Tak obrácení vlastně zahrnuje všechno, co je obsaženo v našem obrácení od hříchu k Bohu. Připomeňme si, že pokání nás odvrací *od* hříchu a působí lítost nad ním, čímž nasměruje náš pohled na kříž. Pokání se nesnaží omluvit hřích, ale dovoluje svobodně vyznat spáchané hříchy i postoje, které jsou v protikladu s Božím zákonem. Víra je pozitivní rozhodnutí, kterým se obrácíme *k* Bohu. Hledíme na Boha, jenž nám nabízí kříž jako lék na nemoc hříchu, která nás infikuje. Svěřujeme svůj život a budoucí osud Jemu. Když činíme pokání a věříme, jsme obrácení.

3. Zakroužkuj písmeno, které označuje správné dokončení věty o vztahu víry a pokání k obrácení. Pokání a víra jsou

- samostatnými kroky v řetězu spasení, ale nemají žádnou souvislost s obrácením.
- stejně jako obrácení, protože těmito skutky se člověk odvrací od hříchu a obrací se k Bohu.
- odděleny od obrácení určitým časovým obdobím.

Prvky obrácení

Úkol 3. *Přiřaď jednotlivé prvky obrácení k jejich definicím.*

Jak jsme si již dříve všimli, osobnost je celá bytost člověka. Všeobecně řečeno je potom to, co koná, výsledkem toho, jaký celkově je: po stránce rozumu, citu i vůle. Každý z prvků, který je zahrnut v pokání a víře, je tedy také součástí obrácení. Člověk se nemůže obrátit dříve, než *ví*, co

činí. Nemůže být obrácen ani tehdy, když neprožívá žádné *pocity* ve vztahu ke svému jednání a když *nevnímá*, že se přibližuje k obrácení. A celkem pochopitelně se nemůže obrátit, pokud to *nechce* prožít.

4. Zakroužkuj písmena, která předcházejí PRAVDIVÝM tvrzením.
- a Pokání zahrnuje element obrácení, kterému říkáme „obrácení se k Bohu“.
- b Víra je skutkem, kterým se člověk obrací k Bohu a odevzdává Mu svůj život i celý svůj osud.
- c Skutek obrácení je v podstatě intelektuální změnou.
- d Obrácení ovlivňuje celou lidskou bytost: Intelekt, city i vůli.
5. Přiřaď k jednotlivým elementům obrácení jejich správné definice.
a Zahrnuje pocity a je souhlasem srdce	1) Intelekt
s tím, že to, co činíme, je správné	2) City
b Je to faktor poznání, který nám dává	3) Vůle
poznat, z čeho bychom měli činit pokání	
a čemu bychom měli věřit.	
c Zahrnuje proces rozhodování, kterým se	
vědomě vydáme tomu, co poznáme a co cítíme.	

OBRÁCENÍ V BIBLI

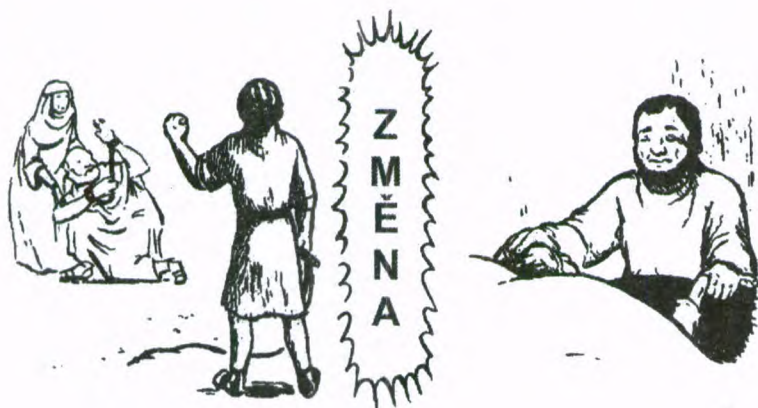
Obrácení je úžasnou zkušeností, kterou procházíme na začátku našeho křesťanského života. Na základě našich vlastních individuálních zkušeností můžeme dalším vyprávět o tom, *co* se s námi stalo a *jak* se to stalo. Jediným kritériem skutečného obrácení je však Slovo Boží. Ono samotné je objektivní normou, na základě které můžeme posoudit, zda je obrácení skutečné nebo ne.

Použití slova „obrácení“

Úkol 4. Rozliš mezi příklady obrácení, které obsahují duchovní změnu a těmi, které ji neobsahují.

Viděli jsme, že slovo *obrácení* hovoří o úplném obratu nebo změně v životě člověka. Nejběžnější slova používaná v Bibli na označení takové změny, mají v původních biblických jazycích stejný význam. Někdy je proměna, o které je řeč, čistě fyzická (Sk. 9, 40). V jiných případech ukazuje na změnu důrazu (Sk. 13, 46). Avšak mezi různým použitím tohoto

slova existuje společný jmenovatel, který hovoří o vnitřní proměně. V 1. Sam. 10, 6 vidíme, že když se Saul změnil v jiného člověka, jeho obrácení mělo za následek výraznou vnitřní proměnu. (Viz také Mar. 4, 12; Žalm 51, 3; Luk. 22, 32). Ve Sk. 3, 19, když Petr vyzval lidi „čiňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy“, znova narazíme na myšlenku vnitřní proměny.

PAVEL PRONÁSLEDUJÍCÍ
KŘEŠŤANY

PAVEL UZDRAVUJÍCÍ
NEMOCNÉHO

Existuje ale také *odvrácení se od Boha*. Nazývá se *negativním obrácením* nebo *odpadnutím*. (Jer. 2, 27). Jiný příklad změny z dobrého na špatný život, jakož i důsledky této negativní proměny, vidíme v 2. Petr. 2, 22, kde Petr porovnává odpadnutí ke psům, kteří se vracejí ke svým vlastním vývratkům.

Vyjmenovali jsme mnoho příkladů, jakým způsobem je slovo *obrácení* použito v Bibli, ale v první řadě toto slovo označuje obrácení se člověka k Bohu a Boží odpuštění člověku.

6. Vyber příklady obrácení, které se vztahují k duchovní změně a označ je 1. Před ty příklady, které označují obrácení, které nezahrnuje duchovní změnu, napiš 2.

a Pavel a Barnabáš se rozhodli obrátit se od služby židům ke službě pohanům v Antiochii.	1) Duchovní změna
2) Neduchovní změna
b Ježíš říká Petrovi: „A ty, když se obrátíš, potvrzuj bratří svých“ (Luk. 22, 32).	
c Ježíš řekl: „Neobráťte-li se a nebudete jako pacholátka, nikoli nevejdete do království nebeského“ (Mat. 18, 3).	
d Izajáš říká: „... nebo se obrátí k tobě množství mořské“ (Izaj.60, 5).	

Příklady obrácení

Úkol 5. *Porovnej některé biblické příklady obrácení a uveď, jaké mezi nimi existovaly rozdíly.*

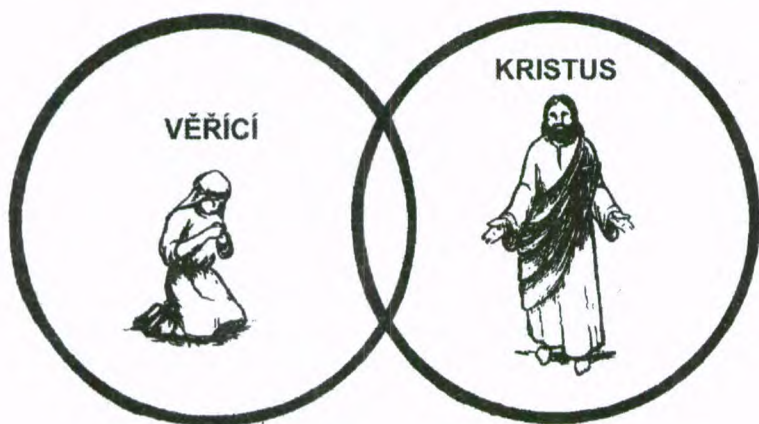
Zkušenost obrácení, o které hovoříme, se netýká náboženství. Týká se člověka. Abychom se stali křesťany, nežádá se od nás, abychom ovládali desatero, určitá církevní dogmata nebo Kázání na hoře. Ale jsme vyzýváni uvěřit v *Osobu*, a přijmout ji jako Pána svých životů, uvěřit, že vstal z mrtvých a žije (Řím. 10, 9-10).

Na jednom setkání mládeže se mladá žena zeptala křesťanského řečníka na potřebu osobní zkušenosti s Kristem. Řekla: „Je pro mne těžké to přijmout. Když věří člověk ve fašismus, není fašistou? A když věří v komunismus, není z něj komunista? Nuže, já věřím v křesťanství, nečiní mne to křesťankou?“ Řečník odpověděl: „Ne automaticky.“ Potom dodal: „Všiml jsem si, že nosíte i zásnubní prsten. Věříte v manželství?“ „Přirozeně,“ odpověděla, „mám v plánu velmi brzy vstoupit do manželství.“ Řečník řekl: „Jaké máte důvody k tomu, abyste věřila v manželství a chtěla do něj vstoupit?“ Reagovala:

„Manželství zabezpečuje ženě bezpečnost a také i domov a rodinu.“ Mladý křesťan se obrátil k ostatním mladým dámám a zeptal se: „Kolik z vás věří v manželství?“ Až na malé výjimky všechny odpověděly klad-

ně. Řečník pokračoval: „Nuže, to je zajímavé. Všechny z vás, dámy, věří v instituci manželství. Odkdy jsem kazatelem, mohu oddávat podle zákonů naší vlády. Tato mladá dáma zde říká, že když někdo věří ve fašismus, je fašistou. Když někdo věří v komunismus, je komunistou. A když někdo věří v křesťanství, je křesťanem. Jelikož jste mi mnohé z vás, dámy, řekly, že věříte v manželství, dovoluji vám, abych vás prohlásil za vdané.“

Shromáždění reagovalo smíchem. Řečník se potom zeptal: „Co je špatného na mé úvaze?“ Jiná mladá dáma řekla: „Pane, víte, manželství není filozofií jako fašismus, nebo komunismus, je to osobní vztah.“ Řečník řekl: „Toto je přesně i můj názor. Křesťanství není jen filozofií, protože k tomu, aby se někdo stal křesťanem, musí mít osobní vztah s Pánem Ježíšem, který je živou osobou.“ Křesťanské obrácení je potom úplně odlišné ode všech jiných obrácení.

KŘESŤANSTVÍ JE VZTAH

Jeden velmi nádherný příklad obrácení ve všech svých aspektech je zachycen ve Sk. 16, 13-15. U této příležitosti Lydie, bohobojná pohanka, to znamená jedna z těch, kteří uctívali Boha Izraele bez přijímání celého ceremoniálu židovského zákona, byla právě na modlitební chvíli. Když Pavel zvěstoval evangelium o Ježíši Kristu, vyslechla si jeho zvěst a Pán

otevřel její srdce a *přijala* ho s ochotou. Potom poskytla důkaz své změny tím, že se dala pokřtít a ochotně přijala Pavlovu skupinu do svého domu.

Na tomto příkladu vidíme některé ze zvláštních Božích cest, které Bůh připravil pro lidi, aby je přivedl k sobě. I když Lydie s celou vážností hledala, potřebovala nejdříve poznat spasení. Bůh naplnil tuto její potřebu. Když se modlila, Bůh ji přivedl na místo, kde se setkala s evangeliem. Modlitba je tedy důležitým prostředkem, který způsobuje vnitřní proměnu. Její zkušenost nám ukazuje, že dokonce i když je člověk upřímný a očividně nábožensky založený, jestliže má být skutečně obráceným křesťanem, musí prožít jednoznačnou vnitřní proměnu. Všimněte si, jak také Slovo a Duch svatý spolupracují při vypůsobení obrácení. A nakonec si všimněte, že v obrácení je zahrnuto jak působení Ducha svatého, tak i zodpovědnost člověka.

7. Zakroužkuj písmeno, předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a Obrácení je stejné u každého člověka: musí chodit do kostela, slyšet kázané evangelium, a pak se stát členem církve.
- b Zkušenost pohanky Lydie nám dokazuje, že Bůh miluje svět a že nechce, aby kdokoliv zahynul.
- c Dokonce i tehdy, je-li člověk upřímný a zdá se, že žije dobrým životem, potřebuje prožít obrácení.
- d Obrácení vyžaduje něco více, než jen poznání hříchů a touhu po proměně; poznání a souhlas musí být následovaný osobní zkušeností obrácení.

Žalářník z Filipis je dalším příkladem křesťanského obrácení (Sk. 16, 16-34). V tomto druhém případě se dovídáme, že Bůh používá různé prostředky, aby upoutal pozornost hříšníka: někdy se to děje skrze přírodní katastrofy jako je zemětřesení, větrná smršť, nebo osobní krize či vážné problémy doma. Tyto zkušenosti, které otřesou hříšníky, jim pomohou jednak uvidět jejich vnitřní potřebu a jednak jim pomohou hledat řešení. Všimni si, že evangelium je Božím řešením všech potřeb hříšníka (verš 32). Je to nástroj obrácení. Všimni si také, že uvědomění si hříchu skončí obrácením jedině tehdy, je-li spojeno s vírou v Pána Ježíše (v. 31). Opět vidíme, že právě křesťanské obrácení má za následek dobré skutky.

8. Přečti si text ze Sk. 16, 16-34. V tomto příkladě jsou přítomny všechny aspekty obrácení. Ke každému elementu uveď verš (nebo verše) a důkaz, že se tam daný prvek projevil.

a Intelekt

.....

b City

.....

c Vůle

.....

Třetí příklad obrácení, který se týká Pavla, obsahuje ještě další principy křesťanského obrácení. Sk. 9, 31 mluví o faktech Pavlova obrácení, ze kterých některé jsou poměrně odlišné od našich předcházejících příkladů. Ze zvláštních okolností, ke kterým došlo u Pavlova obrácení, vystupuje do popředí jedna důležitá skutečnost: někdy zkušenost obrácení provázejí nezvyklé okolnosti, ale obvykle tomu tak není. Je špatné předpokládat, že k obrácení je potřebné zemětřesení, zářící světlo z nebes nebo nějaké jiné přesvědčivé znamení; protože zázrak, který představuje samotné obrácení, je největším zázrakem na celém světě.

V Pavlově zkušenosti vidíme, že dokonce i když je člověk vysoce vzdělán, má velké přirozené schopnosti a je velmi upřímný ve svém náboženství, může být bez jakéhokoliv skutečného duchovního života a může potřebovat obrácení. Pavlův případ ukazuje, že člověk může mít velkou horlivost pro Boha, jež však není založena na pravém poznání (Řím. 10, 2); je sice upřímná, ale špatná. Když je takový evangeliu nepřístupný člověk hluboce zaujatý svým náboženstvím a tradicí, vystupuje velmi krutě proti evangeliu. Avšak když takovýto člověk pochopí tu skutečnost, že Ježíš je Pán, jeho poznání představuje pevný základ pro jeho obrácení. A nakonec Pavlovo obrácení poukazuje na to, že není Boží vůlí, aby člověk na jakékoliv sociální, intelektuální nebo ekonomické úrovni zahynul. V zázraku Pavlova obrácení vidíme, že Boží milost může proměnit i pronásledovatele v kazatele.

9. Na základě porovnání jednotlivých příkladů obrácení z Bible napiš odpovědi na následující otázky.

a Které elementy jsou zahrnuty v každé zkušenosti obrácení?

.....

b Na jakém základě jedná Bůh s člověkem?

.....

c Jak se liší jednotlivé zkušenosti?

.....

d V čem jsou tyto zkušenosti podobné?

.....

.....

ZKUŠENOST OBRÁCENÍ

Prostředky obrácení

Úkol 6. *Najdi výrok, který vhodně charakterizuje prostředky obrácení.*

Je pro nás důležité porozumět, co všechno v sobě zahrnuje obrácení. Někteří tvrdí, že celé obrácení je dílem Božím, jiní zase říkají, že je celé dílem člověka. Pro nás je potřebné vidět biblickou rovnováhu. Nad tímto problémem budeme hlouběji uvažovat v 5. lekci, „Boží vůle ve spasení“. Tam uvidíme, jaký význam má v prožití obrácení svobodná vůle člověka, a tam také uvidíme, jak Bůh přitahuje člověka k sobě. V našich názorech je potřebná rovnováha, která nepopírá ani svobodnou vůli člověka, ani neomezuje Boží suverenitu. Zapamatujme si tuto skutečnost, když budeme uvažovat o prostředcích obrácení.

10. Nejdříve si přečti následující texty a urči, ve kterých je popsáno Boží volání, vyzývající člověka k tomu, aby se obrátil k Němu. Uvedené texty vepiš do levého sloupce. Texty, kde je popsáno přímé Boží působení, kterým Bůh obrací člověka k sobě, vepiš do pravého sloupce. Přísl. 1, 23; Ž. 85, 4; Iz. 31, 6; 59, 20; Jer. 31, 18; Ez. 18, 32; 12, 6; Joel 2, 12-13, Pláč Jer. 5, 21; Sk. 26, 20.

Bůh volá lidi, aby se obrátili k Němu	Bůh obrací lidi k sobě

Písmo tedy ukazuje lidský a Boží aspekt obrácení. Bůh vždy respektuje vůli člověka. Když stvořil člověka a daroval mu určitý charakter, učinil bytost, která může buď přijmout Jeho nabídku spasení a obrátit se úplně k Němu, nebo ji odmítnout a odvrátit se od Něho. Bůh začíná proces, který má za následek obrácení, skrze Slovo a Ducha svatého. My musíme reagovat na výzvu Ducha podanou skrze Slovo a prožít obrácení. Zapamatuj si: naše dobrovolná reakce na Boží výzvu skrze evangelium nepředstavuje žádnou zásluhu. Bůh respektuje naši vůli a vyzývá nás, abychom se obrátili k Němu.

Když se obrácíme k Bohu, jednoduše Mu dovolíme překročit přes práh a převzít kontrolu nad našimi životy (Zj. 3, 20). Lépe to můžeme zobrazit snad tímto příkladem: Když Pán vstupuje do našich životů, nasměruje nás novým směrem. Předtím, než do nás vstoupí, jsme jako nezkušení piloti před deskou řídicího panelu, kteří se nacházejí se svým letadlem v kurzu, kde hrozí nebezpečí kolize. Když se obrátíme k Němu, dovolujeme Mu, aby za nás převzal řízení. Takovýmto způsobem vidíme, že lidé se obracují k Bohu a Bůh obrací lidi na cestu pravdy a spravedlnosti. Je úplně správné

modlit se tak, jak se modlil žalmista: „Obrat' nás, ó, Bože...“ (Ž. 85, 4, podle King James Version), a je to vhodné právě k tomu, aby nás Bůh vyzval k obrácení. Všimni si, že zatímco Pán stojí u dveří a klepe, je na nás, abychom otevřeli dveře. Bůh nám nikdy nebude vnucovat svoji cestu do našeho života.

Nástroj, který Bůh používá k tomu, aby způsobil obrácení, je kázání evangelia. Duch svatý používá Slovo, aby nás usvědčil z hříchu a aby v nás vypůsobil víru (Řím. 10, 17). My zase činíme pokání, věříme v Ježíše Krista a prožíváme obrácení. V tomto procesu je oslaven Bůh a my jsme zachráněni. Neomezili jsme ani Boží suverenitu, ani svou svobodnou vůli.

Apoštol Pavel tvrdí, že jeho zvěst byla o Kristu ukřižovaném. (1. Kor. 20, 2). Víme, že Pavel kázal o smyslu Kristovy smrti a vzkříšení (1. Kor. 15, 3-4). Jeho zvěst zahrnovala mnoho zmínek o Duchu svatém (Řím. 8, 1, Kor. 12. a 14. kap.). Největší důraz Pavel ve své evangelizační zvěsti kladl na zástupnou smrt Ježíše Krista. Nezvěstoval ji krásnými slovy a řečnickým uměním, ale v moci svatého Ducha. Výsledky jeho zvěstování nebyly odrazem síly člověka, ale mocí Boží (1. Kor. 2, 1-5; 1. Tes. 1, 5; 2, 13).

11. Vyber tvrzení, které vhodným způsobem popisuje *prostředky obrácení*.

- a) Obrácení je produktem jen a jen Boží milosti. Je způsobeno tím, že Duch svatý vede člověka ke Kristu, proto člověk nepotřebuje uvěřit ani jinak reagovat na zvěstování evangelia, jelikož je neodolatelně přitahován k Bohu.
- b) Obrácení je důsledkem souhlasu člověka s danou situací. Člověk si uvědomuje, že potřebuje proměnu a ta je způsobena pouze jeho vlastní vůlí.
- c) V procesu obrácení jsou zahrnuti jak Bůh, tak i člověk. Bůh člověku mluví o jeho stavu a usvědčuje jej z hříchu, člověk odpovídá pokáním, vírou a celkovým obrácením se k Bohu.

Záměr obrácení

Úkol 7. Vyber správné tvrzení, které mluví o Božím záměru v obrácení.

Záměr obrácení může být posuzován ze dvou hledisek: je to odvrácení se od našich zlých cest a věčné smrti (Ez. 33, 11; Mat. 7, 13) a je to i naše obrácení se na úzkou cestu, která vede do věčného života (Mat. 7, 14). Božím nejvyšším záměrem bylo obrátit nás od hříchu k Němu samému. Obrácením činíme první krok na cestě k věčnému životu. Začínáme tak novou etapu života.

Obrácení nám umožňuje žít podle nových principů života, které jsou založeny na Božím Slovu. Můžeme říci, že naším cílem se v tomto bodě stává proměna našeho vnějšího života podle vnitřní proměny, kterou jsme prožili. Postavení nás, lidu Božího, v Kristu, se stává mocným svědectvím jiným, protože náš *stav* (naše chování v každodenním životě) se podle něho proměňuje. Všimni si způsobu, jakým Pavel popisuje neustálý proces růstu do podoby Kristovy, který začíná obrácením: „Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně a tak jsme proměňováni k Jeho obrazu ve stále větší slávě...“ (2. Kor. 3, 18). Ano, obrácením činíme úplný obrat. Předtím jsme byli připoutáni k zemi; nyní, když jsme se obrátili k Bohu a jsme „připoutaní“ k nebi, díváme se vzhůru, abychom odrazili Jeho obraz i dalším. Stáváme se tedy živými listy, které nesou Boží zvěst všem lidem (2. Kor. 3, 2).

12. Napiš 1 před každé tvrzení, které správně charakterizuje Boží záměr v obrácení a 2 před všechna tvrzení, které NESTANOVUJÍ správně tento záměr.

1) Boží záměr

2) Není Božím záměrem.

-a Obrácení je proces, kterým Bůh z hříšníka učiní okamžitě dokonalého člověka.
-b Obrácením se člověk odvrací od hříchu k Bohu.
-c Božím nejvyšším záměrem je přivést lidi k sobě a obrácení je prvním krokem v tomto procesu.
-d Proces proměny do podoby Kristovy, který začal při obrácení, je postupnou proměnou, která pokračuje během celého křesťanova života.

Důsledky obrácení

Úkol 8. *Vyjmenuj alespoň pět důsledků obrácení.*

Když jsme přijali Syna Božího jako Pána a Spasitele, dozvídáme se něco o rozsáhlosti této změny: „A toto je to svědectví, že život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život“ (1. Jan. 5, 11-12). Jedním z bezprostředních důsledků obrácení je záchrana od duchovní smrti (Jak. 5, 20). Jsme něčím více, než jen *spasenými hříšníky*, jak to uvidíme později. Skrze obrácení se stáváme součástí Boží rodiny: „Nejmilejší, nyní synové Boží jsme“ (1. Jan. 3, 2). Naše hříchy jsou vymazány (Sk. 3, 19), nejen pouze přikryty, aby byly zjeveny později. Skutečně, i žalmista říká: „A jak daleko jest východ od západu, tak daleko vzdálil od nás přestoupení naše.“ Izajáš podtrhuje tuto skutečnost: „Já, já sám shlazuji přestoupení tvá pro sebe, a na hříchy tvé nevzpomínám.“ (Iz. 43, 25).

Jako součást Boží rodiny máme nové vztahy. Přidáváme se k zástupům dalších lidí pod křížem Kristovým a společně s nimi jako obrácení lidé tvoříme velké společenství. To je právě to, k čemu jsme byli povoláni (1. Kor. 1, 9). Jan říká, že obecenství, které máme, je „s Otcem i s Synem jeho Ježíšem Kristem“ (1. Jan. 1, 3). Obecenství, které ztratil Adam, když padl, bylo obnoveno smrtí Kristovou. Navíc, jak chodíme v každodenním obecenství s Ním, jsou nám přidány i určité výsady: „Jestliže však chodíme ve světle, jako On je ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, Jeho Syna nás očistí uje od každého hříchu“ (1. Jan. 1, 7). Jaká je to výměna! My zaměňujeme naše místo v hříšném světě za věčný palác ve slávě; zanecháváme bídu tohoto světa pro bohatství Božího milosrdenství; opouštíme širokou cestu záhuby pro přímou a úzkou cestu, na které nás očekává náruč našeho nebeského Otce. Toto všechno a navíc nebe nás očekává! Tedy důsledky obrácení jsou: věčný život, vstup do Boží rodiny, vymazání našich hříchů, záchrana od smrti, obecenství s Bohem a dalšími křesťany, očistění od hříchů a nebeská radost.

13. *Vyjmenuj alespoň pět důsledků obrácení.*

.....

.....

.....

osobní test

OTÁZKY S MOŽNOSTÍ VÝBĚRU. Zakroužkuj písmeno u nejvhodnější odpovědi.

1. Pokání a víra souvisí s obráčením

- a) velice úzce, protože jsou to kroky, které připravují hříšníka pro obrácení.
- b) pouze málo, protože představují dvě zcela odlišné činnosti člověka ve věcech Ducha.
- c) tak, že pokání se týče intelektu, víra citů a obrácení vůle.

2. Zjistili jsme, že pokání, víra a obrácení jsou

- a) výlučným dílem Božím. Člověk je zcela pasivní.
- b) skutečnostmi, které se dotýkají člověka v každém aspektu jeho bytí: v intelektu, citech i vůli.
- c) všeobecnými slovy, které v podstatě znamenají totéž.

3. Obrácení je způsobeno

- a) reakcí člověka na službu Slova a působení Ducha svatého.
- b) sebepoznáním člověka, které mu ukazuje, že nesplňuje požadovaný morální standard.
- c) usilovným a hlubokým hledáním Spasitele, kterého člověk nezná a který je k němu nevšimavý.

4. Obrácení mluví o obrácení se člověka k Bohu pro odpuštění hříchů. Toto obrácení je

- a) zcela věcí člověka, protože Bůh to tak přikázal.
- b) něčím, co v člověku vypůsobí Bůh, proto je obrácení Božím skutkem, který Bůh u člověka vypůsobí.
- c) především zodpovědností člověka, protože to přikázal Bůh; avšak lidé se také modlili o to, aby je Bůh navrátil k sobě a On to rovněž učinil.

5. Hlavním nástrojem, který Bůh používá při obrácení, je

- a) služba Ducha svatého, který jedná s každým člověkem na jiném základě.
- b) kázání evangelia.
- c) služba těla Kristova, kterým je církev.

6. PŘÍRAZOVÁNÍ. Napiš 1 před výroky, které popisují důsledky obrácení, před ty, které obrácení nepopisují, 2.

....a Přijímáme věčný život.

1) Důsledek obrácení

....b Jsme zachráněni před věčnou smrtí.

2) Není důsledkem

....c Jsme okamžitě spravedliví a dokonalí.

obrácení

....d Naše hříchy jsou zcela vymazány,
nikdy již nebudou vzpomenuty proti nám.

....e Navazujeme nové vztahy.

....f Obecenství s jinými věřícími nám
pomáhá duchovně růst a sílit.

....g Naše poznání duchovních věcí se stává
plnějším a dokonalejším.

....h Máme obecenství se suverenním Vládcem
vesmíru a Jeho Synem Ježíšem Kristem.

Předtím, než budeš pokračovat ve svém studiu 5.lekcí, nezapomeň vyplnit 1.část Studentovy zprávy a vrátit arch s odpověďmi svému učiteli.

odpovědi na studijní otázky

7. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Pravdivé

1. c) skutek, kterým člověk prožívá celkovou změnu ...

8. a Verš 32. Tento verš mluví o tom, že žalárník a celá jeho rodina slyšeli poselství a porozuměli mu.

b 25.-30. verš. Zázrak měl na žalárníka mocný vliv, způsobil, že se Pavla zeptal: „Co mám činit, abych byl spasen?“ (Je zřejmé, že věřil, protože toto jej přivedlo od přesvědčení k rozhodné proměně.

c Verš 33. Vidíme zde svobodný projev vůle, když jim žalárník posloužil a když se dal pokřtít.

2. Zvážení cest člověka, rozhodné obrácení se k Bohu a poslušnost Bohu.

9. a Celá osobnost - intelekt, vůle i city.

b Tyto zkušenosti nám ukazují, že Bůh s námi jedná na základě svého Slova.

c Zkušenosti se liší, protože Bůh s námi jedná jako s jednotlivci. Z tohoto důvodu se jednotlivé konkrétní zkušenosti liší podle toho kterého člověka.

d V každém případě si člověk musí uvědomit své hříchy, odvrátit se od nich, uvěřit v Boha a vyznat jej jako Pána. Jakmile to učiní, je obrácený.

3. b) stejně jako obrácení, protože

10. Bůh vyzývá lidi, aby se k Němu obrátili: Př.1, 23, Iz.31, 6, 59, 20, Ez.18, 32, Oz.12, 6, Joel 2, 12-13, Sk.26, 20. Bůh obrací člověka k sobě: Žalm 85, 4, Jer.31, 18, Pláč 5, 21.

4. a Nepravdivé

c Nepravdivé

b Pravdivé

d Pravdivé

11. c) V procesu obrácení se účastní jak Bůh, tak i člověk ...

5. a 2) City

b 1) Intelekt

c 3) Vůle

12. a 2) Není Božím záměrem

b 1) Boží záměr

c 1) Boží záměr

d 1) Boží záměr

6. a 2) Neduchovní změna

b 1) Duchovní změna

c 1) Duchovní změna

d 2) Neduchovní změna

13. Tvoje odpověď by měla zahrnovat pět libovolných skutečností z následujících: získáváme věčný život, stáváme se součástí Boží rodiny, naše hříchy jsou smazány, jsme zachráněni před smrtí, máme obecnství s Bohem a dalšími křesťany, jsme očištěni od hříchů, je radost v nebi.

Část 2

**CO BŮH
POSKYTUJE**

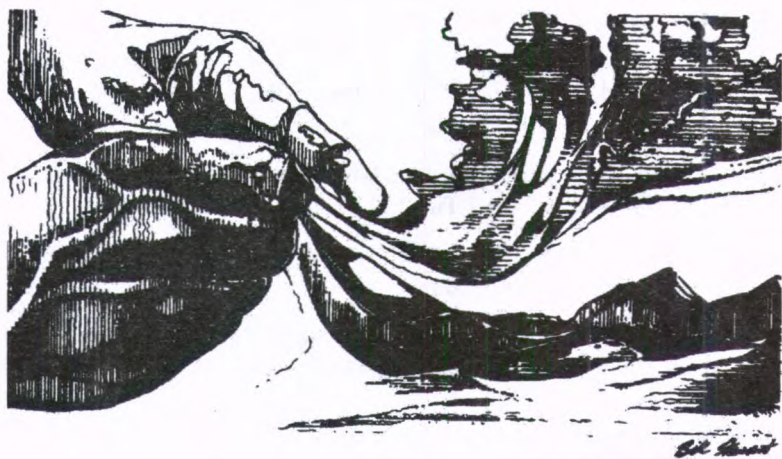
Lekce 5

Boží vůle ohledně spasení

V první části našeho studia jsme zkoumali základní součásti spasení a to, co Bůh požaduje od člověka. Pozorovali jsme, že zkušenost spasení je jako řetězová reakce, která je uváděna do pohybu tím, že člověk činí pokání, uvěří a obrátí se. Nyní budeme uvažovat o Boží vůli ohledně spasení a Jeho daru věčného života, nového stavu a nového postavení pro každého, kdo přijímá evangelium.

Při zkoumání Boží vůle ohledně spasení si znovu uvědomíme, že Jeho věčný záměr a cíl, kterým nás předurčuje abychom byli podobni Jeho Synu, je *už odhalen*. Pro upřímné a hledající srdce to vždy bude zvláštní, když se bude pokoušet dát do souladu Boží suverénní vůli a Jeho záměr se svobodnou vůlí člověka. Boží vůle je zjevena v Jeho velké lásce k nám i v hojném milosrdenství, které nám ukázal tím, že nás probudil k životu v Kristu, dokonce i když jsme byli mrtvi pro své hříchy (Ef. 2, 4-5).

Milosrdenství je to, že Bůh se postavil za nás, když my jsme byli proti Němu. Jedině ve své milosti se rozhodl stvořit nás tak, abychom byli schopni přijmout lásku, kterou nám nabídl. Potom zjevil *nesmírnou milost*, když dal za nás, bouřící se pokolení, svého vlastního Syna. Jak mohl Kristus přijít a ztotožnit se se ztracenými hříšníky, přijmout zodpovědnost za jejich hříchy a sám sebe vydat na kříž jako prostředek k jejich osvobození? Odpověď je jediné v tom, že Bůh tak miloval svět! Nepochopitelné? Ano. A když přikročíme k této lekci, nemůžeme učinit nic lepšího, než chválit tam, kde nejsme schopni pochopit tuto nekonečnou lásku, milosrdenství a milost.

osnova lekce

Vyvolení
Názory na vyvolení
Vyvolení v Bibli
Předurčení

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Vysvětlit význam vyvolení v díle spasení.
- Mluvit o biblických důkazech, týkajících se otázek kdo je vyvolen, v kom jsme vyvoleni a proč jsme vyvoleni.
- Ocenit skutečnost, že pochopení principů vyvolení a předurčení dává lidem jistotu spasení, pokud zůstávají v Kristu.

studijní činnost

1. Prostuduj si lekci podle instrukcí z 1. lekce. Přečti si všechny uvedené texty a odpověz na všechny otázky.
2. Přečti si několikrát Ef. 1, 3-14. Je to klíčový oddíl z Písma, který mluví o Boží vůli. Přečti si také 2. Tim. 1, 9 a Řím. 8, 28-30.
3. Zkontroluj si slovník v závěru učebnice a vyhledej si definice klíčových slov, kterým plně nerozumíš.
4. Vypracuj osobní test a zkontroluj si odpovědi. Znovu se vrať ke všem otázkám, na které jsi odpověděl nesprávně.

klíčová slova

arbitrážní	navěky	odsouzen
deterministický	nespolehlivý	předurčit (předurčený)
dominantní	osud	vyvolení (množ.č.)
fatalismus	posvěcující	vyvolení
fatalistický	předurčení	zodpovědný
motivace		

rozvinutí lekce

VYVOLENÍ

Úkol 1. *Uveď definici vyvolení, jak je představena v Ef. 1, 3-14.*

Jeden z hlavních oddílů této lekce se týká *vyvolení*. Další oddíl se zabývá příbuzným učením o *předurčení*. Spojení těchto dvou slov nám hodně říká o Božím záměru nebo vůli ohledně životů mužů a žen.

Je zřejmé, že cokoliv, co sahá do dávné minulosti, má kolem sebe závoj tajemství. A je to obzvláště pravdivé, když se jedná o rozhodnutí Boží ve věčnosti. Jak uvidíme, otázka Boží vůle ohledně lidí, kteří kladně

reagují na Jeho výzvu, není zahalena tajemstvím. Spíše nám říká o uspokojení, bezpečnosti a věčném dědictví. Když budeme uvažovat nad rozhodnutími našeho nebeského Otce, která jsou popsána slovy *vyvolení* a *předurčení*, uvidíme laskavá dobrodiní, která poskytuje těm, kteří přijímají Jeho nabídku spasení.

1. Přečti si Ef. 1, 13-14, pokud jsi tak ještě neučinil. Na základě tohoto textu a předchozího odstavce můžeme říci, že Boží vůle, vyjádřená slovy *vyvolení* a *předurčení* se týká

- a) věčného záměru, který má Bůh s celým lidstvem.
- b) Božího záměru s těmi, kteří reagují pozitivně na Jeho skutky lásky.
- c) moci, která je projevena v tom, že Bůh koná ve vesmíru to, co se Mu líbí.

Význam vyvolení

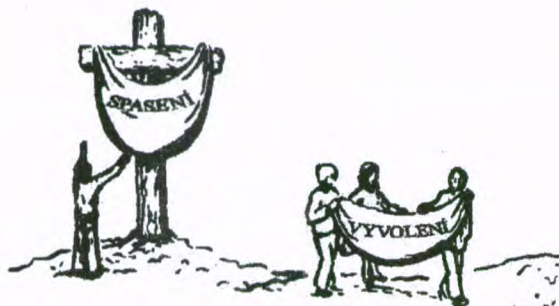
Ve vztahu ke spasení je *vyvolení* skutkem Boží milosti, kterým si Bůh vybírá v Ježíši Kristu ke spasení ty, o kterých dopředu ví, že Ho přijmou a budou setrvávat ve své víře v Něho. Snad nám následující tabulka pomůže jasněji pochopit pojem vyvolení.

ZODPOVĚDNOST ČLOVĚKA

1. Bůh nabízí spasení všem lidem.
2. Toto spasení je možné skrze Kristovu oběť.
3. Naše spasení závisí na:
 - a) našem přijetí Kristovy oběti
 - b) naším setráváním ve víře, která se projevuje následováním Krista.

BOŽÍ VÝBĚR

1. Vyvolení je skutkem Boží milosti, kterým si Bůh vybírá za své vlastnictví ty, kteří přijímají Jeho nabídku spasení v Kristu.
2. Protože Bůh vidí dopředu, věděl už předem, kdo přijme Jeho nabídku a setrvá ve své víře.

ROZHODNUTÍ ČLOVĚKA = BOŽÍ ROZHODNUTÍ

Z této všeobecné definice vidíme Boží milosrdenství a lásku, která jej vedla k tomu, že nabízí všem lidem spasení v Kristu Ježíši. Všimni si, že tu je i *podmínka* pro lidi: přijetí spasení a setrvávání v něm skrze víru v dokonalé dílo Pána Ježíše Krista. Tedy už ve věčnosti Bůh vyvolil lidi k záchraně. Protože nebyli hodni Jeho milosti, vyvolil si je pro *zásluhy* jiného - Ježíše Krista. Vyvolil si je, aby byli svatí a bez poskvrny, aby se stali jeho dětmi, aby se stali slávou Jeho moci a aby obdrželi věčné dědictví (Ef. 1, 3-14). Připomeňte si z 1. lekce, že Bůh zabezpečil spasení všem lidem. V centru naší pozornosti však jsou nyní výsady spojené s touto nabídkou, určené lidem přijímajícím Jeho dar milosti.

2. Podle toho, co je zapsáno u Ef. 1, 3-14, nám biblické učení o vyvolení ukazuje, že

- a) všichni lidé budou kladně reagovat na Boží nabídku a budou spaseni.
- b) Bůh jednal již ve věčnosti a vyvolil si lidi v Kristu, o kterých již dopředu věděl, že budou kladně reagovat na Jeho nabídku spasení.
- c) Božím záměrem je, aby někteří lidé byli spaseni a prožili to, co pro ně připravil, zatímco ostatní mají být zatraceni.

Biblické příklady vyvolení

Úkol 2. *Rozliš mezi biblickými a nebiblickými názory na vyvolení.*

Abychom plněji pochopili význam *vyvolení*, budeme se zamýšlet nad slovy v hebrejštině a řečtině, která jsou pro vyvolení použita v Bibli. Všim-

neme si i příkladů *vyvolení* ze Starého a Nového zákona, které nám tuto myšlenku více přiblíží.

Ve Starém zákoně je častěji používáno hebrejské slovo *báhar*. Znamená „vybrat“ nebo „vyvolit“. Objevuje se 164 krát a ve více než 100 z těchto příkladů je to Bůh, který vyvoluje. Tyto příklady jsou proto velmi důležité k tomu, aby nám ukázaly Boží aktivitu při *vyvolení*.

3. Přečti si následující texty a uveď, koho nebo co si Bůh podle nich vyvolil:

- a 1. Sam. 10, 24
- b 2. Par. 6, 6
- c 2. Par. 7, 16
- d Žalm 106, 23

V uvedené otázce vidíme Boží výběr, který se týkal *vyvolených* jednotlivců, *vyvolených* věcí a *vyvoleného* místa. Slovo *báhar* se nejčastěji vztahuje k Božimu vyvolení Izraele jako Jeho lidu. Žádná podstatná přednost Izraele nemůže vysvětlit, proč byl právě tento národ vybrán Bohem, aby se stal Božím zvláštním lidem nad jiné národy (5. Mojž. 7, 7). Právě bezvýznamnost Izraele však poskytla možnost prokázat nejprve Boží milost, pak Jeho moc, aby Jeho jméno mohlo být hlášáno po celé zemi (2. Mojž. 9, 16). O vyvolení Izraele jednoduše čteme: „Vyvolil jsem tě, aniž jsem zavrhl tebe.“ (Iz. 41, 9).

VYVOLENÍ PŘINÁŠÍ ZODPOVĚDNOST

Vyvolení Izraele k tomu, aby se stal lidem Božím, bylo význačným a svatým privilegiem. Ale tato volba vložila na vyvolený lid velkou zodpovědnost. Důsledkem toho bylo to, že Izrael byl trestán častěji než sousední národy - pro vzdorovitou pýchu nebo neposlušnost vůči Božím zákonu.

4. Přemýšlej nad texty z Jer. 5, 12, 7, 4,10; a Mich. 3, 11. Čím se chlubil Izraelský lid?

.....

Jer. 7, 9-10 naznačuje, že lid pevně věřil, že jejich vyvolení bylo tak bezpečné, že je osvobodilo od jakékoliv zodpovědnosti. Ale jak vidíme, to nebylo nikdy Božím záměrem pro Izrael, protože současně s privilegiem šla i zodpovědnost reagovat na Boží lásku vírou a poslušností. A i když Izrael jako *národ* byl vyvolený, *jednotlivci* byli *osobně* zodpovědní za svůj vlastní postoj vůči zjevené Boží vůli.

5. Přečti si Ez. 18, 1-32 a 33, 7-20 a vyber *nejvhodnější* dokončení následujících tvrzení. Na základě uvedených textů Písma lze říct, že Božím záměrem s Jeho vyvoleným lidem je, aby

- a) jednoduše uznali Jeho kontrolu nad svými životy.
- b) uznali Jeho kontrolu nad svými životy tak, že budou v poslušnosti a důsledně dodržovat Jeho nařízení.
- c) nečinili nic, protože *vyvolení* je důkazem toho, že Bůh učinil rozhodnutí, které bude dodržovat bez ohledu na skutky těch, které vyvolil.

Ezechiel se naučil, že i když si Bůh vyvolil národ Izrael, lidé jsou individuálně zodpovědní za život v poslušnosti Božím zákonu (Ez. 18, 4). To, že člověk nežije podle Božích požadavků, může vést jedinečně k smrti. (Ez. 18, 13).

6. Prozkoumej texty z Am. 3, 1-2; Luk. 12, 48; Řím. 2, 17-19. Které principy, mluvící o Božím jednání s člověkem, můžeme vidět v uvedených verších?

.....

.....

.....

Texty, které se týkají vyvolení Izraele, nás seznamují s vůlí a působením našeho milostivého a svatého nebeského Otce. Zjevují také Jeho svatý charakter a Jeho postoj vůči hříchu. A podobně jako Řím. 11, 17-23 nás varují před tím, abychom se nestali tak jako Izrael oddělenými (odřatými) od Boha.

V Novém zákoně se řecké výrazy pro vyvolení vyskytují asi 50 krát. Jsou to tyto výrazy:

1. *Eklegomai* - „vybrat“
2. *Ekloge* - „skutek vyvolení nebo vybrání“
3. *Eklektos* - „vyvolený nebo vybraný jedinec“

Asi polovina z těchto slov nás seznamuje s uplatněním Boží vůle při vyvolení. Princip svobodné volby je tu zvláště výrazný. V Novém zákoně slovní forma naznačuje přímý osobní zájem toho, který vyvoluje - v tomto případě Boha samotného. Ve vyvolení Bůh nikdy nepředurčuje budoucnost člověka, ani vyvolení není odděleno od zodpovědného rozhodnutí člověka.

7. V dalším cvičení vepiš B do prostoru před biblické příklady učení o vyvolení a N před ty příklady, které nejsou biblickými názory.

-a Boží skutek vyvolení je založen na dokonalosti nebo hodnotě člověka, který je vyvolen.
-b Výsada vyvolení je neohraničená a vyžaduje zodpovědný život toho, kdo byl vyvolen.
-c Biblické příklady ze Starého i Nového zákona nám ukazují, že jelikož to byl Bůh, který vyvolil lidi k tomu, aby byli spaseni, nemusí sami reagovat na Boží milost ... všechno záleží pouze a jen na NĚm.
-d Jelikož Bůh vyvolil lidi ke spasení, je na NĚm, aby je připravil pro nebe a zachoval je čistými svou všemocnou vůlí.
-e V době Starého zákona byl vyvolen Izrael *jako národ*, ale každý *jednotlivec* byl osobně zodpovědný Bohu za to, jak reagoval na Boží milost. V době Nového zákona je evangelium nabízeno všem lidem a každý jednotlivec je zodpovědný za to, co učiní s touto Boží nabídkou spasení.

NÁZORY NA VYVOLENÍ

Úkol 3. *Rozliš mezi výroky, které odpovídají dvěma různým názorům na vyvolení.*

Deterministický názor

Někteří lidé se na vyvolení dívají trochu jinak, než jak je to podle nás v souladu s celkovým učením Písma. Cítí, že Bůh určil ve věčnosti, jaký bude *osud* každého jednotlivce. Věří, že Bůh *určil*, že *někteří* budou spaseni a získají věčný život a někteří budou věčně ztraceni. Podle nich Kristus zemřel jen za vyvolené. Tento *názor* bychom mohli nazvat *deterministický*.

Deterministický názor	Texty používané k jeho podpoření
1. Hlavní motivací vyvolení je suverénní Boží vůle.	Ef. 1, 5
2. Vyvolení zaručuje spasení těm, kteří jsou vybráni v Kristu. Vyvolení také znamená, že ti, kteří nejsou vybráni v Kristu, nemají možnost, aby byli spaseni.	Řím. 8, 28-30
3. Tak je to od věčnosti.	Ef. 1, 4
4. Vyvolení je bezpodmínečné. Nezávisí na víře člověka nebo na jeho dobrých skutcích. Spočívá zcela na dobré vůli Boží, On je i zdrojem víry.	Sk. 13, 48 Řím. 9, 11 2. Tím. 1, 9 1. Petr. 1, 2
5. Vyvolení se nedá odporovat. To znamená, že Bůh může a bude vynakládat tak silný vliv na lidského ducha, dokud ho neučiní ochotným ho přijmout.	Fil. 2, 13

Podle těch, kteří zastávají tento názor, spasení je výhradně věcí Boží; člověk s tím absolutně nemá co do činění. Když činí pokání, uvěří a přijde ke Kristu, je to jen proto, že ho k tomu přivedl Duch svatý. Je to pravda, říkají, protože člověk je tak zkažený a jeho vůle je tak zotročená hříchem, že bez Boží pomoci nemůže činit pokání, věřit, ani se správně rozhod-

vat. Stručně se nyní zamyslíme nad hlavními charakteristikami tohoto názoru.

Z tohoto názoru vychází i doktrína neboli učení o *věčné jistotě*, předsvědčení, že když je jednou někdo v milosti, vždy v milosti i zůstane - jednou spasen, navždy spasen. Protože když Bůh určil ve věčnosti, že člověk bude spasen, tak také bude spasen i zachovávan Boží milostí, které se nedá odolávat, takže nemůže být nikdy ztracen.

8. Zakroužkuj písmena, která předcházejí názorům, jež jsou považovány za PRAVDIVÉ stoupenci deterministického názoru na vyvolení.

- a Bůh vybírá bez jakýchkoliv podmínek. Člověk nemůže učinit nic pro to, aby Mu kladl odpor nebo aby s Ním spolupracoval při Jeho volbě.
- b Vyvolení je založeno na Boží lásce a dobrých skutcích člověka.
- c Vyvolení je všeobecné, to znamená, že všichni lidé jsou vyvoleni pro spasení.
- d Ti, které Bůh vyvolil, jsou Duchem Božím učiněni povolnými podřídit se této volbě.
- e Bůh ve věčnosti určil osud každé lidské bytosti. Některé stvořil k tomu, aby byli spaseni, některé k tomu, aby byli věčně ztraceni.

Koncepce svobodné vůle

V protikladu s deterministickým názorem existuje další pohled na vyvolení, který zastávají mnozí křesťané. Je to náš názor, který uznává zodpovědnost člověka za spasení a může být nazván *koncepcí svobodné vůle*. Věříme, že Bible učí, že je Boží vůlí, aby všichni lidé byli spaseni. Je to založeno na skutečnosti, že Kristus zemřel za všechny lidi (1. Tim. 2, 6; Žid. 2, 9; 1. Jan. 2, 2; 2. Kor. 5, 14) a nabízí svou milost každému. I když souhlasíme s tím, že spasení je dílem Božím, zcela svobodným a nezávislým na dobrých skutcích, které člověk koná, nebo na jeho hodnotě, přece jen musí i člověk splnit určité podmínky. Zodpovědnost, kterou má člověk ve vyvolení - důvěra v to, co nabízí Ježíš - mu zabezpečuje spasení, které Bůh připravil. To souhlasí s Kristovými výroky (Jan 3, 15-18), konkrétně, že *každý, kdo uvěří*, má život věčný. Víra znamená skutek uvěření v Krista, což je podmínkou spasení. Není skutkem záslužným, je to prostě splnění Bohem ustanovené podmínky. My můžeme jen buď přijmout Boží milost nebo ji odmítnout. Možnost volby zůstává na nás.

Jelikož je spasení založeno na naší odpovědi na Boží nabídku, musíme skutkem své vlastní svobodné vůle rozhodnout, zda tuto nabídku přijmeme, nebo odmítneme. Hlavní rysy koncepce svobodné vůle jsou tyto:

Koncepce svobodné vůle	Texty Písma k podpoře této koncepce
1. Vyvolení je suverénním Božím skutkem, jelikož to není Jeho povinností někoho vyvolit. Všichni lidé jsou před Ním vinni kvůli hříchu, proto všichni lidé už mohli být plným právem zatraceni.	Ef. 1, 11 Řím. 3, 23
2. Vyvolení je skutkem milosti, protože všichni, kteří byli vyvoleni, toho nebyli hodni.	Ef. 2, 8-9
3. Bůh vyvolil na základě zásluh svého Syna.	Ef. 1, 3-4
4. Vyvolil ty, o kterých dopředu věděl, že uvěří.	Řím. 8, 29-30
5. Bůh milostivě zaručuje všem lidem dostačující právo, aby si volili pokud jde o Krista a Jeho spasení. Ve své vševědoucnosti Bůh ví, co člověk učiní s tímto právem volby; proto si vyvoluje ke spasení ty, kteří si vyvolí podrobit se Jemu.	Tit. 2, 11 1. Tim. 4, 10

Koncepce svobodné vůle v otázce vyvolení spočívá v tom, že Bůh vyvoluje „každého, kdo chce“ aby byl spasen. Mnozí křesťané ve světě, kteří zastávají tento názor, věří, že nabídka spasení je dostatečně široká, aby zahrnovala každého, kdo chce být spasen. Věříme, že Bůh ve svém poznání viděl dopředu všechny jednotlivce, kteří přijmou evangelium a získají spasení. Tyto *předurčil* (dopředu vybral ve věčnosti) k věčnému životu. Stanovisko svobodné vůle je takové, že Bůh *dopředu poznal věčný osud těchto lidí, ale neurčil ho.*

9. Zakroužkuj písmeno předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení o koncepci svobodné vůle ve vyvolení.

- a Vyvolení je založeno na tom, že Bůh již dopředu věděl, jaká bude reakce lidí na evangelium.
- b Vyvolení je podmíněno reakcí jednotlivce na nabídku spasení.
- c Víra v Ježíše Krista je základem, na kterém jsou lidé spaseni.
- d Víra není zásluhou, je poslušnou odpovědí těch, kteří věří Slovu Božímu.

Celkově jsme toho názoru, že z uvedených dvou názorů je koncepce svobodné vůle bibličtější. Na základě studia doktríny spasení věříme, že je bližší celkovému učení Písma než deterministický názor. Jsme ovlivněni faktem, že vyvolení se nikdy v Písmu neobjevuje jako znásilnění vůle člověka. A nikde v Bibli se s člověkem nejedná jako s nezodpovědným. Zodpovědnost může existovat jedině tam, kde je možnost svobodné volby. K tomu si pozorně přečti text z Ef. 2, 8-9.

10. Přečti si pečlivě následující texty Písma a pak odpověz na uvedenou otázku. Svou odpověď založ na textu: Milostí tedy spaseni jste skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar, není z vašich skutků, takže se nemůže nikdo chlubit“ (Ef.2, 8-9). Zakroužkuj písmeno označující každé PRAVDIVÉ tvrzení.

- a Spasení je podle uvedeného textu zcela zajištěno Bohem.
- b Boží nabídku spasení můžeme přijmout vírou.
- c Spasení je dar, který je nabízen zdarma, ale je třeba této nabídce uvěřit a jednat podle toho, má-li to mít účinek.
- d Daru Božímu se nedá stavět na odpor, nelze jej odmítnout. Lidé nemusí reagovat na Boží nabídku. Bůh je prostě nutí k tomu, aby uslyšeli Jeho oznámení o tom, že jsou vyvoleni a aby přijali to, co jim připravil.

11. U uvedených tvrzení vepiš 1 u těch, která vyjadřují deterministický názor na vyvolení a 2 u těch, která vyjadřují koncepci svobodné vůle.

- 1) Deterministický názor
- 2) Koncepce svobodné vůle

....a Vyvolení je bez jakýchkoliv podmínek a nelze se mu postavit na odpor.

....b Vyvolení vyžaduje reakci člověka, který má uvěřit ve spasení, které nabízí Ježíš Kristus.

-c Spasení je pro všechno lidstvo, ale má význam jen pro ty, kteří uvěří.
-d Ve vyvolení Bůh rozhodl ve věčnosti, že stvoří lidi. Některé z nich určil k tomu, aby byli spaseni a jiné, aby byli zatraceni, nezávisle na tom, čemu věří nebo co činí.
-e Bůh ve své milosti zaručuje všem lidem dostačující moc k tomu, aby se dokázali rozhodnout ve věci přijetí Ježíše Krista a Jeho spasení.

VYVOLENÍ V BIBLI

Úkol 4. *Na základě Písma urči pět aspektů vyvolení.*

Někdy máme sklon na základě jednoho nebo dvou „ověřených“ zdrojů vytvořit si názor nebo předsudky o daném předmětu. Ale máme-li být v našem úsilí o poznání zkoumaného předmětu čestní, musíme dát dohromady všechny možné důkazy, zhodnotit všechna příbuzná fakta a jen potom dospět k určitému závěru. Např. někdo by mohl dospět k závěru, že na základě Jan. 14, 13-14 by mohl obdržet *cokoliv*, o co prosí v Kristově jménu. Avšak když o tom uvažujeme více do hloubky, vidíme, že v pozadí toho stejného zaslíbení u Jana 15, 16 stojí podmínky uvedené u Jana 15, 1-5. Dodatečné světlo u tohoto druhého zdroje je velmi důležité k tomu, aby nám poskytlo biblický základ pro pochopení charakteru účinné modlitby. Zapamatujme si tyto skutečnosti a uvažujme o dalších faktech, uvedených v Bibli, které se týkají vyvolení.

12. Přečti si následující texty z Písma: 5. Mojž. 7, 6-8; 10, 12-15; 14, 1-2. Nyní na základě těchto textů dokonči následující výroky:

- a Tyto texty Písma nás učí, že Bůh je
-
- b Bůh vyvolil Izrael, protože
-
- c Míra Boží lásky k Izraeli je ukázána v tom, že jej vyvolil
ze
- d V důsledku privilegia vyvolení byl Izrael vyzván k
-

V uvedených textech jsme viděli Boží suverenitu ve vyvolení Izraele. Všimli jsme si také toho, že zároveň s výsadou vyvolení získal Izrael velmi závažnou zodpovědnost, aby byl poslušný, žil bezúhonně a reagoval na Boží milost tím, že Ho bude ctít a oslavovat z celého srdce. Trestem za neposlušnost byla záhuba (5. Mojž. 7, 10-11). Výhody plynoucí z vyvolení závisí na poslušnosti každého jednotlivce (5. Mojž. 7, 12-26 a také 8. kap.).

13. Přečti si následující texty a urči, kdo byl podle nich vyvolen:

- a Sk. 9, 15
- b Řím. 11, 5
- c Řím. 11, 26
- d 1. Tes. 1, 4

14. Nyní si znovu pečlivě přečti Ef. 1, 3-4 a odpověz na následující otázky.

- a Kdo byl tím, kdo vyvolil?
- b S kým je spojeno vyvolení?
- c Kdy došlo k vyvolení?
- d Kdy se vyvolení realizuje?
- e Jaký je cíl vyvolení?

Měli bychom si dobře všimnout, že svatost není *základem* našeho vyvolení, ale *cílem*. Pavel říká, že Bůh „nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování“ (Tit. 3, 5). Když hovoříme o vyvolení Božího lidu, neklademe důraz na vyvolení ke spase- ní, ale spíše na vyvolení ke svatosti.

15. Co se můžeme z následujících veršů dozvědět o vyvolení a našem podílu v něm?

- a 1. Petr. 1, 1-2
- b 2. Petr. 1, 10

16. Charakterizuj každý aspekt vyvolení (vlevo) tím, že jej přiřadiš k jeho pravdivé definici, vysvětlení (vpravo).

a Ten, který vyvolil.	1) Před stvořením
b Vyvolení je uskutečňováno	2) Bůh
c Ten, s nímž vyvolení souvisí	3) Svatý a bezúhonný život.
d Původní skutek vyvolení	4) Nyní - v naší přítomnosti
e Cíl vyvolení	5) Kristus

PŘEDURČENÍ (PREDESTINACE) PŘEDZVĚDĚNÍ

Význam předurčení

Úkol 5. Najdi věty, které správně definují předurčení v jeho vztahu k vůli a záměru Božímu ve vyvolení.

Přicházíme nyní k druhému důležitému pojmu v našem studiu Božího záměru se spasením lidí: k *předurčení*. Slova *předurčení* a *předzvědění* znamenají totéž. Jsou uvedena např. v Řím. 8, 29-30; Ef. 1, 5. 11.

V křesťanství nezastáváme *fatalistický* (osudový) pohled na Boží vyvolení. Věříme, že Bůh je suverénní, ale také věříme, že stvořil lidi, kteří jsou schopni vzepřít se Jeho vůli. Bible ukazuje, že lidé mohou odmítnout volání Ducha svatého ke spasení - a tak být nakonec ztraceni. (Př. 29, 1; Žid. 3, 7-19). Boží Slovo také naznačuje, že kdokoliv chce, může přijmout Boží nabídku a být spasen (Zj. 22, 17; Jan 3, 36).

Slovo *předurčit* pochází z řeckého *proorizo*, což znamená „rozhodnout se dopředu“. Aplikováno na spasení to znamená, že ve vyvolení si Bůh usmyslil spasit ty, kteří přijmou Jeho Syna a nabídku spasení, a v *předurčení* se rozhodl uskutečnit tento cíl. Předurčením tedy máme na mysli, že Bůh uskutečňuje svůj úmysl zachránit ty, kteří přijmou spasení. Jinými slovy, Bůh už učinil opatření, týkající se těch, o kterých ví, že Ho přijmou.

17. Vyber PRAVDIVÁ tvrzení, které definují slovo *předurčení* a jeho vztah k *vyvolení*.

- a Předurčení znamená, že Bůh v *časnosti* prostě uskutečňuje své záměry, které učinil ve věčnosti.
- b Ve vztahu k vyvolení se předurčení vztahuje k tomu, co Bůh měl v úmyslu s těmi, kteří přijmou Jeho smíření.
- c Předurčení znamená, že všechno - každý skutek, rozhodnutí, postoj, motiv a okolnost - co se týče člověka, bylo již rozhodnuto Bohem ve věčnosti. Lidé jednoduše žijí podle dopředu připraveného programu a nemohou jej žádným způsobem ovlivnit.

Základ pro předurčení

Úkol 6. Vyber tvrzení, které uvádí základ, podle kterého Bůh předurčuje.

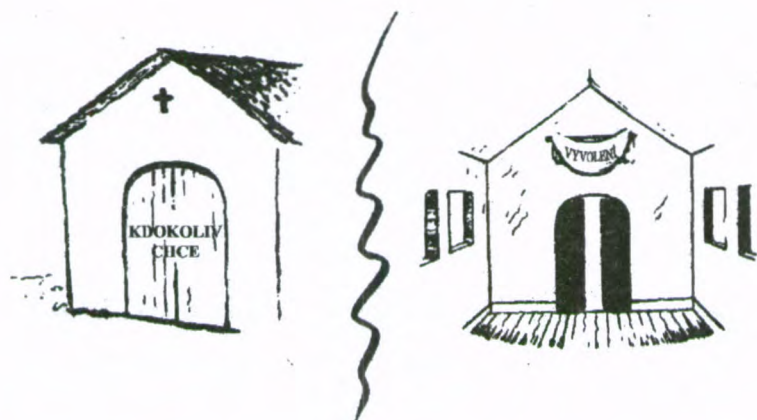
Naším cílem v této lekci je vyrovnaným způsobem prozkoumat učení, které se týká vyvolení a předurčení, jak ho představuje Písmo. Uvidíme, že biblický pohled na vyvolení je v rovnováze a v harmonii s učením Písma o Boží suverenitě a zodpovědnosti člověka.

18. Přečti si Řím. 8, 29 a 1. Petr. 1, 2. Z těchto textů vyplývá, že vyvolení je založeno na

Prostý význam slova *předzvěděti* je „vědět dopředu“. V Řím. 8, 28-30 Pavel jasně ukazuje, že podle Božího pořádku je nejdříve předzvěděni a potom předurčení (predestinace). A Petr potvrzuje, že předzvěděni determinuje (určuje) vyvolení (1. Petr. 1, 2). Bůh tedy nejdříve *předzvěděl*, potom *vyvolil* a nakonec *uskutečňuje* svůj cíl (předurčení).

Potom ale vyvstává otázka: Co věděl Bůh dopředu o těch, kteří jsou zmiňováni v Řím. 8, 29? V této části o tom není ani zmínka. Při pohledu na celkové učení Písma, které se týká skutečné účasti člověka při spasení (skrže jeho víry), předpokládáme, že *předzvěděti* znamená Boží *předzvěděni víry člověka*. Tedy Bůh předzvěděl „každého, kdo chce“, aby byl spasen. Tento plán je dostatečně široký, aby zahrnul každého, kdo chce být spasen. Tuto pravdu vysvětlíme pomocí následující ilustrace: Před dvěma spasení čte člověk slova: „Kdokoliv chce, smí vejít“, avšak když

vstoupí do dveří a je spasen, čte zase slova: „Vyvolený podle Božího předzvědění“.

KDOKOLIV CHCE, SMÍ VEJÍT

Díky tomu, že Bůh vidí všechno dopředu, věděl už předem, kdo přijme Jeho dar spasení a bude sloužit Kristu. Předurčil tyto lidi k věčnému dědictví. *Znal dopředu jejich volbu a věčný osud, ale nerozhodl o nich On.*

19. Vyber správné dokončení této věty: Bůh předurčil na základě

- lidských zásluh, dobrých skutků a svatého života.
- svého arbitrážního rozhodnutí spasit některé a zavrhnout všechny ostatní.
- toho, co věděl dopředu, na základě předzvědění.

Předurčení v Bibli

Úkol 7. *Na základě důkazů Písma rozliš, co je předurčeno a co není.*

V Novém zákoně se slovo, které překládáme jako *předurčení* nebo *předzvědění* vyskytuje šestkrát. V každém případě znamená: „určit“, „rozhodnout dopředu“. V následujících verších uvažujeme nad tím, *co* nebo *koho* Bůh předurčil. Přitom uvidíme jasněji pravdu o předurčení.

20. Napiš *koho* nebo *co* Bůh předurčil v následujících verších:

- a Sk.4, 27-28
- b Řím.8, 29-30
- c 1.Kor.2, 7
- d Ef.1, 5
- e Ef.1, 11-12

Uvažuj nad těmito verši znovu a pozoruj, co není předurčeno. Nejsou stanoveny podrobnosti našich životů.

Boží spasitelný záměr v nás jako jednotlivcích je předurčen. A základním cílem předurčení je to, že my, kteří přijímáme Jeho spasení, bychom měli mít živý, svatý vztah s Ním jako Jeho děti a postupně se měnit do Kristovy podoby.

V plánu spasení upozoruješ, že Bůh a člověk jsou úzce spjati. Bůh nabízí milost, ale člověk je ten, který věří. Bůh stanovil, že Jeho lid by měl konat dobré skutky. Lidé uvěří a jejich víra má za následek dobré skutky. Nejsou *spaseni* na základě dobrých skutků, ale dobré skutky jsou důkazem jejich živého vztahu ke Kristu. Bůh stanoví dobré skutky, ale lidé je uskutečňují. Při dokazování spasení v našich životech nám Bůh dovoluje spolupracovat s Ním. Jeho podíl je velký: On předzvěděl, vyvolil, předurčil, On povolal, On oslavil, posvětil a učinil ještě mnohem více. Naproti tomu nám však dovoluje s Ním spolupracovat.

Abychom si shrnuli naši diskusi o vyvolení a předurčení, zapamatujme si Pavlovu zvěst Efezským:

Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar, není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece Jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil, abychom v nich chodili. (Ef. 2,8-10).

21. Víme, že Bohu je všechno známé, ale ne všechno je Jím určeno. Rozliš, které ze skutečností jsou Bohem determinovány na základě Písma a označ je 1. Před tvrzení, která označují věci NEdeterminované Bohem, vepiš 2.

1) Determinováno Bohem

2) Nedeterminováno Bohem

....a Rouhání nepřátel Kristových proti Němu.

....b Tvoje životní rozhodnutí - volba povolání, životního partnera, místa bydliště.

....c Proměna křesťanů do podoby Kristovy.

....d Moudrost Boží dokonaná skrze Krista.

....e To, aby někteří byli spaseni a jiní zatraceni.

....f Aby ti, kteří věří evangeliu a přijímají Krista, byli přijati za Boží děti.

....g Aby křesťané žili k Jeho chvále.

....h Kde budeš uctívat Boha, jak budeš reagovat na duchovní věci, budeš-li štědrý nebo lakomý v Božích věcech.

osobní test

Po opětovném prohlédnutí této lekce vypracuj osobní test. Pak si zkontroluj své odpovědi s odpověďmi uvedenými v závěru učebnice. Prohlédni si každou otázku, na kterou jsi odpověděl nesprávně.

Otázky s MOŽNOSTÍ VÝBĚRU. U každé otázky vyber nejvhodnější odpověď.

1. Vyvolení je důležité v souvislosti se spasením, protože

- a) určuje, jestli může být člověk spasen.
- b) popisuje proces, kterým se věřící stává více podobným svému Pánu.
- c) je projevem mocné nadvlády Boží, která přemáhá vůli lidí.

2. Věřící, kteří byli vyvoleni Bohem před stvořením světa, byli vyvoleni

- a) na základě svých dobrých skutků a zásluh.
- b) Bohem na základě arbitrážního způsobu, který určil pro některé spasení a pro ostatní zavržení.
- c) v Ježíši Kristu.

3. Na základě faktů známých z Písma můžeme říci, že vyvolení jsou

- a) ti, kteří reagují kladně na Boží nabídku spasení.
- b) ti, které Bůh vybral k tomu, aby byli spaseni.
- c) ti, kteří dokázali svou touhu po spasení svými dobrými skutky.

4. Předurčení je založeno na

- a) lidských zásluhách.
- b) Božím předzvěděním.
- c) neměnných Božích zákonech.

5. Který z následujících textů NENÍ úzce spjat s Boží vůlí ve spasení?

- a) Ef. 1, 3-14.
- b) 1. Petr. 1, 1-2
- c) Jan 14, 1-3

6. Jelikož Písmo mluví jasně o tom, že předurčení je založeno na Božím předzvěděni, docházíme k závěru, že to, co Bůh vidí dopředu u těch, kteří odpovídají na Jeho nabídku spasení, je

- a) víra.
- b) individuální zásluhy.
- c) nic mimo Něj, jelikož On rozhoduje o tom, kdo bude nebo nebude spasen.

7. Bůh ve svém stvoření předzvěděl všechny věci. A když se jedná o Jeho nabídku spasení všem lidem, předurčil

- a) aby ti, kteří Ho přijmou, byli spaseni a ti, kteří Ho odmítnou, zahynuli.
- b) ti, kteří Ho přijmou, byli proměňováni k obrazu Ježíše Krista k Jeho chvále.
- c) obě odpovědi, a) i b).

8. Předurčení se týče reakce lidí na Boží nabídku spasení. Jelikož Bůh věděl, co učiní s touto nabídkou, předurčil jejich budoucnost. Bůh však

- a) nestanovuje nezměnitelně spasení ani záhubu jednotlivce. Toto rozhodnutí závisí na svobodné vůli člověka.
- b) musí ukázat svou svrchovanost tím, že rozhodne, jestli ten-který člověk bude spasen nebo ne.

9. Víme-li, že bude spasen ten kdo chce, je naší zodpovědností ke světu,

- a) abychom se pokusili zjistit, kdo je vyvolen a pak mu svědčili.
- b) abychom zvěštovali poselství evangelia všemu stvoření všemi možnými prostředky.
- c) abychom si uvědomili, že Bůh dohlédne na to, aby všichni vyvolení slyšeli evangelium. My se o to nemusíme starat.

10. Poznání, že nemůžeme být zatraceni, když zůstaneme v Kristu, který je zdrojem našeho spasení, by nám mělo dát

- a) do srdce velikou hrdost na to, že následujeme Krista.
- b) uspokojení z vědomí, že je to Jeho věc uchránit nás před pádem.
- c) hluboký pocit obdivu nad Boží milostí a vědomí bezpečí a jistoty, když reagujeme na úsilí Ducha svatého, který nám pomáhá podobat se stále více Kristu.

odpovědi na studijní otázky

- 11. a** 1) Deterministický názor **d** 1) Deterministický názor.
b 2) Koncepce svobodné vůle. **e** 2) Koncepce svobodné vůle.
c 2) Koncepce svobodné vůle.
1. b) Božího záměru s těmi, kteří kladně reagují na Jeho nabídku spasení.
- 12. a** Bohem milosrdenství a lásky. Bůh je věrný. Je také Bohem slávy a majestátu.
b jej velice miloval.
c všech národů.
d poslušnosti a svatému životu.
2. b) Bůh konal již ve věčnosti a vyvolil v Kristu ty lidi, o kterých dopředu věděl, že budou kladně reagovat na Jeho záměr.
- 13. a** Pavel
b Ostatek
c Celý Izrael
d Křesťanské společenství.
- 3. a** Saule
b Jeruzalém a Davida
c Chrám
d Mojžíše
- 14. a** Bůh
b S Kristem
c Před stvořením světa.
d V našem životě právě nyní - verš 3.
e Abychom byli svatí a bezúhonní.
- 4.** Říkali, že nebudou potrestáni i přes svou neposlušnost, protože byli vyvolení Boží.
- 15. a** Vyvolení je založeno na předzvěděni.
b Jsme povoláni k tomu, abychom reagovali kladně na Boží milost. A když jsme již jednou okusili Jeho spasitelnou milost, musíme udržovat náš vztah s Ním.

5. b) uznávali Jeho kontrolu nad svým životem.

16. a) 2) Bůh

b) 4) V našem současném životě - nyní

c) 5) Kristus

d) 1) Před stvořením

e) 3) Svatý a bezúhonný život

6. Čím větší poznání Boha člověk má, tím větší je jeho hřích, jestliže Jej neposlouchá a tím větší je i trest. Vyvolení tedy neosvobozuje od soudu, když člověk hřeší. Zachovávání si svého místa před Bohem je víc než pouhý vnější souhlas. Vyžaduje vnitřní, duchovní odpověď.

17. a) Pravdivé

b) Pravdivé

c) Nepravdivé

7. a) Nebiblické

b) Biblické

c) Nebiblické

d) Nebiblické

e) Biblické

18. předzvědění

8. a) Pravdivé

b) Nepravdivé

c) Nepravdivé

d) Pravdivé

e) Pravdivé

19. c) toho, co předzvěděl

9. a) Pravdivé

b) Pravdivé

c) Pravdivé

d) Pravdivé

- 20. a** Spiknutí bylo předurčeno, aby se mohlo uskutečnit Kristovo dílo vykoupění.
b Křesťané jsou předurčeni k tomu, aby se proměňovali v Kristovu podobu.
c Byla předurčena Boží moudrost, která se dokonala skrze Ježíše Krista.
d Věřící křesťané jsou předurčeni k tomu, aby byli Božími dětmi.
e Křesťané jsou předurčeni k tomu, aby žili k Jeho slávě a Jeho chvále.

10. a Pravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

21. a 1) Determinováno Bohem

b 2) Nedeterminováno Bohem

c 1) Determinováno Bohem

d 1) Determinováno Bohem

e 2) Nedeterminováno Bohem

f 1) Determinováno Bohem

g 1) Determinováno Bohem

h 2) Nedeterminováno Bohem

LEKCE 6

Bůh činí nové stvoření: Znovuzrození

Rani Chowdhury cítila ve svém srdci takový hlad a takovou potřebu! *Musí to být tím, že nemám to pravé náboženství*, pomyslela si. Tak vyměnila hinduismus za jiný systém náboženství. Ani jedno ani druhé nebylo to pravé, tak šla „nakoupit“ náboženství tak, jako žena, která se snaží výhodně nakoupit v bazaru. Nic jí nepřineslo pokoj. Potom slyšela o křesťanství. *Budu činit pokání ze svých hříchů*, říkala, *dám se pokřtít, tak jak jsem to slyšela a to obmyje moje hříchy*. Ale dokonce i přesto, že byla pokřtěna a velmi tvrdě se snažila žít dobrý život, věděla, že jí ještě něco schází. Zjistila, že jen zaměnila jeden náboženský systém za jiný. Byla jako člověk ve špinavých šatech, který chodí z jedné místnosti do druhé. Stále měla na sobě špinavé šaty. Chození z pokoje do pokoje ji neočistilo. Problém spočíval v tom, že nikdy neprožila nové narození. Přijala křesťanství, ale ne *Krista* křesťanství.

Protože upřímně hledala pravdu, Duch svatý jí otevřel oči. Najednou uviděla sebe ne jako člověka, který potřebuje náboženství, ale jako ztraceného hříšníka, který potřebuje Spasitele. Odpověděla na výzvu Ducha svatého, vložila svou důvěru do Ježíše, svěřila Mu úplně svůj život a přijala Ho jako svého Spasitele a Pána. Tehdy poznala Krista osobně. *Byla znovu narozena*; ne jen obrácena, ale *obnovena*. Dostala novou povahu, a její život se skutečně změnil.

V této lekci budeme uvažovat nad aspektem spasení - znovuzrozením: Božím aktem, který vštěpuje kajícímu hříšníkovi *duchovní život*, když je spojen v osobní jednotu s Kristem.

osnova lekce

Definice znovuzrození

Potřeba znovuzrození

Zkušenost znovuzrození

cíle lekce

- Po ukončení této lekce bys měl být schopen:
- Vysvětlit znovuzrození, jak je představováno v Bibli.
- Citovat texty Písma, které ukazují na to, že potřeba znovuzrození je univerzální.
- Diskutovat o zkušenosti znovuzrození.

studijní činnost

1. Několikrát si přečti 3.kapitolu evangelia Jana a zvláštní pozornost věnuj Ježíšovu učení o novém zrození ve verších 1.-21.
2. Podívej se na význam klíčových slov, kterým úplně nerozumíš.
3. Prober lekci obvyklým způsobem. Po vypracování studijních otázek si zkontroluj své odpovědi. Nakonec vypracuj osobní test a rovněž si zkontroluj své odpovědi.

klíčová slova

korupce	pasivní
krize	promarněný
motivace	svátosti
neznovuzrozený	symbolizovat
osudový	vštěpení
oživit	znovustvoření

rozvinutí lekce

DEFINICE ZNOVUZROZENÍ

V 1. části jsme se zamýšleli nad reakcí lidí na výzvu evangelia k pokání, víře a obrácení. Tyto prvky jsou aktivní odpovědí každého hříšníka. Nyní budeme uvažovat nad aktivitou, kterou ve spasení vynakládá Bůh a uvidíme, že lidé jsou v tomto bodě hlavně pasivní. Neboť je to Bůh sám, kdo zapaluje jiskru duchovního života v srdcích těch, kteří jsou duchovně mrtví pro svou neposlušnost (Ef. 2, 5).

Nejvyšším určením člověka je žít navždy s Bohem; ale lidská povaha ve svém nynějším stavu není způsobilá pro život v nebeském království. Z tohoto důvodu musí „nebeský život“ sestoupit dolů, aby proměnil lidskou povahu tak, aby byla schopna být součástí tohoto království.

Charakteristiky znovuzrození

Úkol 1. *Uved' texty, které poskytují charakteristiku biblického znovuzrození.*

Znovuzrození je Božím skutkem, kterým Bůh vštěpuje duchovní život kajícímu se hříšníkovi, když přijímá Pána Ježíše Krista (Tit. 3, 5). Je to nadpřirozený skutek, který se odehrává okamžitě, když hříšník přijme Ježíše Krista. Kajícíník nejen obdrží věčný život, ale získává i novou přirozenost (2. Petr. 1, 4). Stává se tedy novým stvořením (2. Kor. 5, 17).

Všimni si, že ve znovuzrození je to Duch svatý, kdo *oživuje* ty, kteří jsou duchovně mrtví (Jan 6, 36; Řim. 1, 1-10, Ef. 2, 1). John Wesley říkal, že znovuzrození je „tou velkou změnou, kterou Bůh činí v duši, když ji oživuje; když ji křísí ze smrti hříchu k životu spravedlnosti“. Tímto činem tedy Bůh oživuje duchovně mrtvé lidi skrze Ducha svatého a rozvíjí v nich duchovní život. Tito lidé prožívají duchovní obnovu, oživení nebo nové stvoření. Byli znovuzrozeni Duchem svatým.

1. Zakroužkuj písmena, která předcházejí PRAVDIVÝM tvrzením.

a Zkušenost znovuzrození je především přirozená a postupná.

b Znovuzrození je dílem Ducha svatého v duši člověka, který přijímá Krista.

c Duchovní znovuzrození je Boží aktivitou a odehrává se tehdy, když člověk přijímá Krista.

d Znovuzrození vytvoří novou přirozenost v člověku, který přijal Krista; stává se novým stvořením.

Biblické pojmy pro znovuzrození

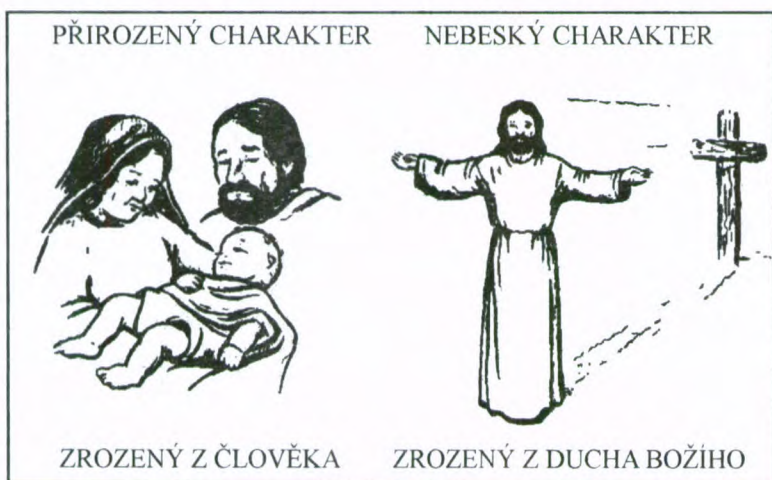
Úkol 2. *Uveď definice znovuzrození, které jsou založeny na textech z Bible.*

V 1. lekci jsme hovořili o pádu Adama a o hříchu, který přešel na lidské pokolení. Dověděli jsme se, že všichni lidé nesou na sobě známky pádu, jednou z nich je i zkažená přirozenost. Pádem lidé ztratili společenství s Bohem. Skrze Kristovo dílo na Golgotě však byly důsledky pádu zmírněny. Když lidé činí pokání, uvěří v Pána Ježíše, přijmou Ho jako svého Spasitele a obrátí se, jejich duchovní život nebo společenství s Bohem jsou obnoveny. Znovuzrození je tedy obnova duchovního života. Je to okamžitá nadpřirozená proměna, způsobená Duchem svatým v životě člověka, který činil pokání a uvěřil.

Nejvšeobecnějším pojmem, používaným pro definici znovuzrození je pojem „narodit se znovu“, nebo „narodit se shora“. Bez narození nemůže být život. Přirozený život začíná, když člověk přichází na svět skrze narození se a do duchovního království musí člověk vstoupit tím samým způsobem.

Ježíš řekl Nikodémovi: „Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je Duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu“ (Jan

3,6-7). Naši rodiče nám darovali tělesný život; ale Bůh nám dává život duchovní. A duchovní život činí z Boha našeho Otce (Jan 1, 13; 1. Jan. 3, 9). Pavel hovoří o znovuzrození jako o zkušenosti obnovy: „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové“ (2. Kor. 5, 17).

Stará neznovuzrozená povaha je jako semeno na povrchu země. Tak dlouho, jak dlouho tam zůstane, nezačne růst, kvést a přinášet ovoce. Má sice životní potenciál, ale potřebuje něco jiného, aby mohlo žít a plodit. Potřebuje být *oživeno*. A jak jsme už poznamenali, znovuzrození je aktem, kterým Bůh oživuje duchovně mrtvé lidi skrze Ducha svatého tak, aby ten zárodek věčného života, který je v nich, mohl začít růst, kvést a přinášet ovoce.

2. Prohlédni si nyní následující texty Písma a napiš do levé poloviny konkrétní slova, která jsou použita pro znovuzrození. Pak vpravo uveď konkrétní důvod, (jestliže nějaký je), proč je nutné znovuzrození.

SLOVA POUŽITÁ PRO POPIS ZNOVUZROZENÍ	DŮVOD PROČ JE NUTNÉ ZNOVUZROZENÍ
a Jan 1, 13 <i>narodit se z Boha</i> <i>Vůle Boží</i>
b Jan 3, 3
c Jan 3, 5
d Jan 3, 7
e Jan 3, 8
f 1.Petr.1, 3
g 1.Petr.1, 23.....
h 1.Jan.2, 29
i 1.Jan.3, 9
j 1.Jan.4, 7
k 1.Jan.5, 1
l 1.Jan.5, 18

Sloupec *Důvody proč je nutné znovuzrození* ve výše uvedeném cvičení, nám ukazují některé důležité principy, týkající se znovuzrození:

1. Bůh už od věčnosti chtěl, abychom byli znovuzrozeni (Ef. 1, 4).
2. Nový život nám umožňuje žít v naději, v lásce a v čistotě.
3. Náš nový život nás převede do věčnosti, do Božího království.

3. V Písmu jsou uvedena i další slova, která se používají k popisu znovuzrození. Přečti si následující texty a uveď, jaká jiná slova jsou v Bibli používána k popsání znovuzrození:

a Jan 5, 24 Přechod ze smrti do života

- b 2. Kor. 5, 17
- c Gal. 6, 15
- d Ef. 2, 10
- e Ef. 4, 24
- f Tit. 3, 5
4. Na základě Písma můžeme znovuzrození definovat jako zkušenost duchovního, když se člověk stává, v Kristu moci

Povaha znovuzrození

Úkol 3. *Uved' slova, která popisují povahu znovuzrození.*

Pasivní zkušenost

Jak jsme se zmiňovali již dříve, ve znovuzrození jsou lidé relativně pasivní. Zodpovědnost člověka ve znovuzrození může být přirovnána ke vztahu, který existuje mezi lékařem a pacientem. Lékař nemůže vykonat operaci, dokud nemá souhlas pacienta. Avšak když mu je tento souhlas už jednou dán, lékař bere na sebe všechno následující. Žádný pacient tedy není nikdy *úplně pasivní*, protože lékař nezačne konat, dokud pacient nevyjádří svůj souhlas. Ve spasení se setkáváme se stejnou situací. Bůh nekoná nic, pokud my nesouhlasíme. Jaký je to pramen radosti, když můžeme svěřit naše duše se vši jejich bídou, bolestmi a žalem Velkému Lékaři.

Okamžitá zkušenost

Zkušenost, ve které je nový život vštěpen do duše člověka, se děje v okamžiku. Narození je také dílem okamžiku a duchovní narození netvoří žádnou výjimku z tohoto pravidla. Každý z nás dokáže určit konkrétní den jako den svého narození. Přišli jsme na svět náhle, v určité chvíli. A tak stejně je i znovuzrození zkušeností okamžiku. Může nám to trvat určitou dobu, než k tomuto okamžiku dospějeme, ale když se to už stane, stane se to náhle. Zapřemýšlejte nad tím asi takto: Někdo vám nabídne

dar, určitý čas to trvá, dokud ještě dar nemáte, ale v následující chvíli ho dostanete. Dar byl nabídnut a darován náhle. Duchovní život je podobný. V jednom momentu ho ještě nemáte, v další chvíli ho dostanete. Znovuzrození je přesně ohraničená a nepopíratelná zkušenost. Nový život shora je přijímán *v okamžiku*.

NÁŠ PODÍL

POKÁNÍ

BOŽÍ PODÍL

ZNOVUZROZENÍ

Tajemná zkušenost

Nový duchovní život se také dostavuje *tajemně*. Ježíš se také nesnažil vysvětlit *jak* dochází k novému zrodu, ale vysvětlil *proč*: „Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch „ (Jan 3, 6). Tělesné a duchovní patří do dvou rozdílných sfér a jedno nemůže vyprodukovat druhé: lidská přirozenost může reprodukovat zase jen lidskou přirozenost, ale jedině Duch svatý může vyprodukovat duchovní přirozenost.

Křesťanství není pouhým etickým systémem nebo morálním zákonem, je to darování nového života; kdy je život z Boha vštěpen působením Ducha svatého do srdce člověka. Svým suverénním způsobem Duch svatý náhle a tajemně působí na vnitřní povahu člověka a přináší život a světlo tam, kde předtím byla tma, smrt a prázdnota. Tímto tajemným působením Ducha je zroeno nové stvoření. Jedině tehdy, když jsou lidé znovuzrozeni z Ducha, dostávají novou přirozenost. Tato nová přirozenost uschopňuje

lidi pro nebe, proto Pán Ježíš jasně oznámil neměnný princip: „Musíte se znovu narodit“ (Jan 3, 7). Protože pokud má člověk vstoupit do nebe, musí mít i novou přirozenost, která je přiměřená pro nebe.

Rozvíjející se zkušenost

A nakonec, ačkoliv nový duchovní život přichází náhle, rozvíjí se postupně. Jak probereme podrobně později, všichni, kteří přijímají Krista, jsou odděleni pro Boha. S tímto oddělením pro Něho přichází i schopnost žít pro Něho každý den. Každý nový věřící je vyzýván k tomu, aby vytrval ve své horlivosti pro Boha a rozvíjel se v podobu Jeho Syna (Řím. 8, 29).

5. Urči slova, která popisují povahu znovuzrození. Přiřaď číslo od každého slova (vpravo) před jeho popis (vlevo)

a	Popisuje kvalitu nového duchovního života, který se rozvíjí do podoby Krista	1) Pasivní
b	Lidé dají svůj souhlas a potom Velký Lékař vštěpí nový duchovní život	2) Náhlá
c	Zrození z Ducha je jako vítr: vidíme výsledek, ale ne příčinu	3) Tajemná
d	Nové narození je okamžitá zkušenost	4) Rozvíjející se

Nesprávné názory na znovuzrození

Úkol 4. *Vysvětlí, co je špatného na nesprávných názorech o znovuzrození.*

Existují některé špatné, avšak velice časté názory, týkající se znovuzrození. I když se jimi nemohu zabývat do hloubky, chci vás před nimi varovat. Později, když budete číst a studovat dále, budete moci přezkoumat toto téma do větší hloubky.

Nejrozšířenějším nesprávným názorem je názor, že lidé prožívají znovuzrození, když jsou křtěni. Ti, kteří zastávají tento názor, věří, že všechny důsledky pádu jsou odstraněny křtem vodou a hříchy jednotlivce po křtu jsou zahlazeny skrze církevní svátosti jako je Večeře Páně. Tito lidé věří, že křest je prostředkem spasení. Prozkoumejme nyní Písmo, abychom zjistili, jaký účel a jaké místo má křest v životě jednotlivce, který přijímá Krista.

Zapamatuj si, že Jan Křtitel přišel kázat a křtít. Jeho zvěst zněla: „Pokání činite, nebo se přiblížilo království nebeské“ (Mat. 3, 2), jeho posluchači vyznávali své hříchy a byli jím křtěni (Mat. 3, 6; Mar. 1, 4-5; Luk. 3, 3, 7-8). Pán Ježíš také začal svou službu získáváním a křtěním věřících, „Ačkoliv Ježíš sám nekřtil, nýbrž učedníci jeho“ (Jan 4, 1-2). Předtím, než se vrátil do nebe, přikázal Ježíš svým učedníkům, aby „šli a učili všechny národy“, a poté je měli křtít (Mat. 28, 19). Apoštolové poslušně následovali příkaz svého Pána a křtili věřící, což bylo nepostradatelnou součástí jejich služby. V den Letnic Petr vyzýval „Obrat'te se a každý z vás ať přijme křest“ (Sk. 2, 38). Je jasné, že křest byl ustanoven Pánem a zvěstován první církví. Také je jasné, že noví věřící byli křtěni *až po tom*, co činili pokání z hříchů a uvěřili v Pána Ježíše Krista.

V Janovi 3, 5 používá Ježíš vodu jako symbol očištění jednotlivce skrze Jeho dílo smíření. Ve Starém zákoně voda symbolizovala obřady umývání, které se konaly v rámci chrámového rituálu. Ortodoxní Žid by interpretoval vodu v náboženské souvislosti jako vodu, která čistí. Proto i Ježíš, když hovořil s Nikodémem, řekl, že do Království může vstoupit jedině tehdy, když bude očištěn od hříchu a bude mít nový život darovaný Duchem svatým. V Tit. 3, 5, když Pavel píše, že Bůh „spasil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého“, vztahuje to na očištění hříchů, které se děje v nás. Protože ve chvíli znovuzrození „staré věci pominuly“, očištění nastalo nadpřirozeným způsobem a „nové všecko učiněno jest“ (2. Kor. 5, 17). V tomto bodu je novému věřícímu dán příkaz, aby následoval svou zkušenost znovuzrození křtem vodou.

KŘEST:
VNĚJŠÍ SYMBOL
VNITŘNÍ PROMĚNY

Křest je vnějším svědectvím světu o proměně vnitřní přirozenosti. Symbolizuje smrt a pohřeb hříšné přirozenosti a zrození nové přirozenosti (Řím. 6, 3-5). Petr ještě navíc dodává, že křest je symbolem poslušnosti (1. Petr. 3, 21). V tomto verši také prohlašuje, že hodnota křtu nespočívá v obmytí tělesné špíny; a my bychom mohli dodat, že křest nemá žádnou cenu při očistění a odstranění hříchu a důsledků pádu (viz Žid. 9, 22; 26-28). A tak, ačkoli je křest biblickou povinností každého věřícího, je pouze svědectvím o skutečnosti znovuzrození. A je veřejným vyznáním víry člověka v Krista.

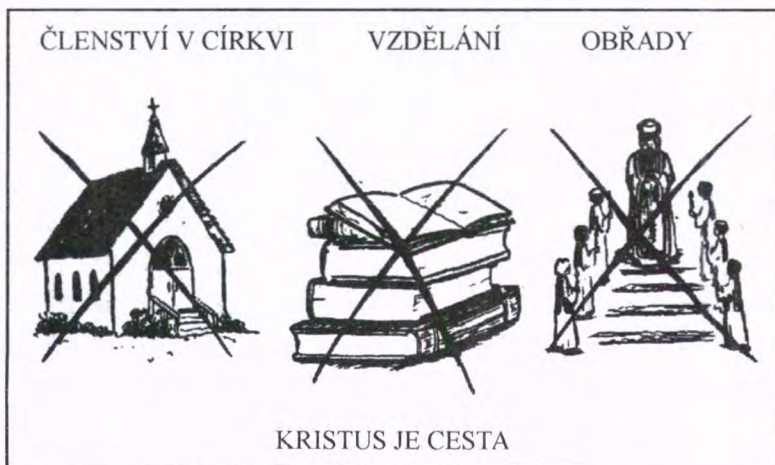
6. Zakroužkuj písmena předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení.
- a Znovuzrození je skutkem, skrze který člověk dostává nový život, zatímco křest je symbolickým aktem, který je vnějším vyjádřením vnitřního znovuzrození.
 - b Pořádek, který vidíme ve službě Jana Křtitele i Pána Ježíše, byl nasledovný: Nejdříve pokání (odvrácení se od hříchů) a pak křest.
 - c Zkušenosti filipského žalárníka (Sk. 16, 30-34) a těch, kteří byli v domě Kornelia (Sk. 10, 44-48, 11, 17), nám ukazují, že lidé jsou připraveni ke křtu tehdy, mají-li aktivní víru v Ježíše Krista a jsou-li jejich životy proměněny.

Dalším všeobecným, ale nesprávným názorem je ten, že znovuzrozením se člověk stane dokonalým. Přichází mi na mysl věta, která dává odpověď na tento chybný názor: „Křesťané nejsou dokonalí, jsou jen ospravedlněni.“ Porovnejme si nyní znovuzrození s tělesným narozením. I když dítě má v sobě potenciální možnost, aby se stalo dospělým, stále je dítětem. V duchovní sféře je nový věřící duchovním dítětem. Má možnost k tomu, aby dospěl, ale je jen dítětem. Znovuzrození nevytváří plně rozvinutou duchovní osobnost, avšak je skutečným začátkem duchovního vztahu mezi Ježíšem a věřícím. „Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší“ (1. Jan. 3, 6). Místo toho začíná pout', která pokračuje směrem ke křesťanské zralosti.

Někteří lidé zastávají nesprávný názor, že znovuzrození je vyprodukováno dobrým životem, který je charakterizován konáním dobrých skutků. Domnívají se, že když jsou dobří, i Bůh bude čestný a zabezpečí jim spasení. Ale Bible říká, že všichni zhřešili a potřebují Spasitele (1. Jan. 1, 10). Každý, kdo má Syna, má věčný život a kdo nemá Syna, nemá život

(1. Jan. 5, 11-12). Bůh by nikdy nebyl obětoval takovou vzácnou obětí, aby zachránil lidi, kdyby nebyli úplně a beznadějně ztraceni (Jan 3, 16-18). Jedině tehdy, když věříme v Něho a vydáme se Mu cele, můžeme být proměněni a připraveni pro nebe. Dobré skutky jsou ovocem změněného života; nejsou jeho kořenem, ani zdrojem.

Někteří další lidé zase nesprávně věří, že vzdělání vyřeší problémy světa a obnoví lidi. V posledním čase lidé téměř neomezeně věřili v sebe a ve své úspěchy. Ale na vrcholu nesmírného vzrůstu poznání lidské problémy trvají. Války v tomto století pokračují a vzrůstá jejich množství a smrt miliónů nevinných lidí dokazuje fakt, že vzdělání není schopno změnit zkaženou lidskou přirozenost, která je zdrojem lidských problémů. Vzdělání může osvětlit mysl a rozšířit pohled člověka na život tím, že napraví falešné názory a skutky, ale nemůže být použito jako lék na zkaženou lidskou přirozenost. Poznání, které není požehnáno Bohem, jen naplní člověka pýchou (1. Kor. 8, 1). Nemá moc, aby vyvolalo okamžitou proměnu v povaze těch, kteří touží být znovuzrození. Toto může učinit jedině Duch svatý. Kdyby vzdělání způsobilo v lidech znovuzrození, jen málokdo by mohl zažít, co je to nové zrození, ale vzdělání není prostředkem znovuzrození. Bůh učinil znovuzrození dostupným všem lidem.

Další lidé se mylně domnívají, že členství v církvi se rovná znovuzrození. To se zdá být logické, ale členství v církvi nás jednoduše ztotožňuje s určitou institucí. Nemá co do činění se základními problémy duchovní smrti a zkažené přirozenosti. Je dobrou věcí být zapsán v církvi, ale předtím, než se staneme údy těla Kristova, je potřebné, abychom se znovu narodili.

A nakonec ještě jiní lidé cítí, že účastí při obřadném očišťování, obřadech, zachovávaní svátků a při modlitbách budou znovuzrozeni a stanou se přijatelnými pro Boha. A přece mnozí z těch, kteří činí tyto věci, nemusi vědět o svobodě od hříchů a o změněném životě. Člověk může splnit všechny povinnosti, které požaduje jeho náboženství, a i tak být duchovně mrtev.

7. Proč jsou následující názory na znovuzrození nesprávné?

a Znovuzrození se odehrává, když je člověk pokřtěn.

.....

b Znovuzrozením se člověk stává dokonalým.

.....

c Znovuzrození je výsledkem dobrého života.

.....

d Lidé jsou znovuzrozeni, když se více vzdělávají a když jsou více osvíceni.

.....

.....

e Členství v církvi se rovná znovuzrození.

.....

.....

.....

f Znovuzrození je způsobeno dodržováním náboženských obřadů, ceremonií a modlitbami.

.....

.....

.....

POTŘEBA ZNOVUZROZENÍ

Úkol 5. *Vyber tvrzení, které vysvětluje, proč je potřebné znovuzrození.*

Znovuzrození je potřebné ze dvou základních důvodů: kvůli přirozenosti člověka a kvůli přirozenosti Boha. Ježíš zdůraznil, že nejhlubší a nejvšeobecnější potřebou všech lidí je úplná změna jejich celé přirozenosti a charakteru. Lidé byli ovlivněni - postiženi - hříchem jako důsledkem pádu a toto postižení se odráží na jejich jednání a jejich rozličných vztazích. Hřeší, protože jsou hříšníky, a jejich skutky odráží to, čím jsou. „Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Řím. 3, 23). „Nikdo není spravedlivý, není ani jeden“ (Řím. 3, 10). „Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili“ (Řím. 5, 12).

Zajímalo tě někdy, proč lidé konají právě tak, jak konají? Proč hřeší? Hřeší proto, že jsou jací jsou! Když jsi v Adamovi, budeš konat to, co konal on. Když jsi v Kristu, budeš činit to, co činí On. Já jsem Duncan, protože jsem se narodil v rodině Duncanových. Vypadám jako můj otec. Chodím tak, jako on. Nečiním to vědomě, protože ho chci napodobovat, ale protože jsem jeho syn a nosím Duncanovy rysy. Narodil jsem se do rodiny. Stejným způsobem nosíme rysy naší padlé lidské rodiny.

Naší lidské přirozenosti je vlastní hřešit, a dokud neobdržíme novou přirozenost, budeme pokračovat ve hříchu. Bude se projevovat naše stará

povaha. Ve stavu naší duchovní smrti jsou naše činy charakterizovány hněvem, zlostí, nenávistí, rouháním a mrzkoumlouvou - skutky našeho starého já nebo naší staré přirozenosti (Kol. 3, 8-9). V tomto stavu nemůžeme mít obecnství s Bohem, protože v nás není nic, co by nás učinilo toho hodnými. Jsme otroky hříchu (Řím. 7, 14) a není v nás schopnost konat dobro, i když touha po konání dobra v nás být může (v. 18). Duchovně mrtví lidé následují bezbožné cesty světa. A poslouchají nepřitele Božího, Satana, ducha, který nyní ovládá lidi, kteří neposlouchají Boha. Žijí podle svých přirozených tužeb, činí přitom to, co vyhovuje jejich tělesným a duševním žádostem. Jsou „dětmi hněvu“ (Ef. 2, 1-3).

8. Zakroužkuj písmeno, předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a** Lidé potřebují duchovní znovuzrození, protože jsou duchovně mrtví a v tomto stavu nemohou mít obecnství s Bohem.
- b** Lidé se dopouštějí hříchů, protože žijí ve špatném prostředí a ve špatné rodině, a ne kvůli svým osobním hříchům.
- c** Hřích je výsledkem zkažené lidské přirozenosti, kterou jsme zdědili od Adama.

Hřích úplně zkazil člověka po stránce duchovní, duševní i tělesné. Kromě toho, že jsou lidé *duchovně* mrtví, i jejich *intelekt* byl ovlivněn pádem. Na vrcholu úspěchů moderní společnosti jsou lidé mrtví pro Boží věci (1. Kor. 2, 14) a nejinteligentnější z nich, kteří nebyli znovuzrozeni, „mají zatemnělou mysl a odcizili se Božím životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce (Ef.4, 18). Ale dokonce i ve svém padlém stavu jsou lidé korunou Božího stvoření. Stále nesou obraz Boží a i když nedokážou porozumět Bohu, jejich inteligence v jiných oblastech je pozoruhodná. Pádem neztratili schopnost poznat, porozumět. Avšak tím, že jim chybí duchovní rozměr, jejich poznání je neúplné. Disponují fakty, ale neví, jak je interpretovat. Proto rozvíjejí svou vlastní filozofii života, která ve všeobecnosti nezahrnuje Boha. Jejich pochopení Boha je úplně nesprávné a nepředstavuje povahu Boha ani způsob, jakým by měl být uctíván.

9. Přečti si Řím. 1, 18-32 a odpověz na následující otázky:

- a** Jak ví lidé o Bohu?

.....

b Co se o Něm mohou dovědět z přírody?

.....

c Co vede lidi k pádu?

.....

d Která věta je zopakována třikrát?

.....

Může se zdát, že naše diskuse o potřebě znovuzrození naznačuje, že jedině bezbožní lidé potřebují být znovuzrozeni. Ale Písmo tvrdí, že *všichni lidé* jsou vinni před Bohem a potřebují být duchovně oživeni.

10. Podívej se na následující texty a u každého případu řekni, kdo hledal spasení a kdo cítil potřebu znovuzrození.

a Luk.18, 18-25

.....

b Jan3, 1-21

.....

c Sk.10, 1-48

.....

d Sk.8, 26-40

.....

e Sk.16, 13-15

.....

V každém z uvedených příběhů jsme viděli, že to byli dobří, bezúhonní lidé, ale potřebovali získat duchovní život. Někdy lidé - podobně jako židovský kníže v Luk. 18 - myslí, že nepotřebují Spasitele. O takovýchto lidech se hovoří: „Ti, kteří jsou lehkomyšní ve své nemoci, zůstanou na

cestě k lékaři“. Většina náboženství mimo křesťanství věří, že lidé se snaží dostat na vrchol kopce rozličnými cestami, ale že všechny tyto cesty vedou na to samé místo. V jejich učení téměř vždy slyšíme syčení hada: „Budete jako bohové“ (Gen. 3, 5). Zdá se, že to prožívají tak, že jsou zachráněni svým vlastním úsilím, že se eventuálně díky své vlastní snaze stanou bohy.

V křesťanství vidíme pravdivý obraz. Všichni lidé jsou na poušti hříchu, hledají a žízňají po něčem skutečném. Aby našli odpověď na své duchovní problémy, je potřebné, aby přišli k oáze, k prameni života. Někteří vidí faty, morgány nebo klamné obrazy a odmítají přijít ke Kristu, k oáze. Ježíš není jednou z mnoha cest. On je jediná cesta. Protože v Ježíši Kristu Bůh sestoupil mezi lidi a spojil se s nimi až v hlubinách jejich zkaženosti. Duchovně je oživil a pozdvihl do nového života.

Nový rod znamená novou přirozenost a schopnost žít takový život, který je příjemný Bohu. Jedině znovuzrození může vyprodukovat v člověku tuto novou přirozenost, která umožňuje obecenství s Bohem. Svatost je bezpodmínečný požadavek pro lidi, aby mohli být přijati Bohem (Žid. 12, 14). Znovuzrození tedy mění přirozenost lidí a potom je jejich nový život svatému Bohu přijatelný.

KRISTUS JE NAŠÍ OÁZOU

11. Zakroužkuj písmeno, které je nejvhodnějším dokončením tohoto tvrzení: Znovuzrození je potřebné kvůli

- a) Boží svatosti, která vyžaduje kompletní změnu charakteru člověka.
- b) tomu, že Bůh potřebuje obecnství s lidmi.
- c) potřebě lidí, kteří cvičí svůj intelekt tím, že hledají, co by je mohlo spasit.

ZKUŠENOST ZNOVUZROZENÍ

Uvedli jsme, že i když je znovuzrození tajemnou zkušeností, nepochybně je reálné. „Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha“ (Jan 3, 8). Můžeme vidět důsledky znovuzrození, i když nedokážeme plně vysvětlit celý jeho proces. Ale můžeme ho zažít! Náš úžas nad zázrakem nového zrodu nás nutí oslavovat, i když jej nedokážeme úplně pochopit.

Prostředky znovuzrození

Úkol 6. *Uveď pravdivá tvrzení, která se týkají prostředků znovuzrození.*

Existují dvě stránky procesu znovuzrození: lidská a Boží. Jak jsme viděli, jedině Bůh je tím, kdo obnovuje. Jsme narozeni z Ducha. On sám vštěpuje nový život; naproti tomu však znovuzrození lidé mají ve svém stavu jednu odpovědnost: přijmout Boží pozvání.

12. Přečti si uvedené texty Písma a uveď, jak dochází ke znovuzrození v jednotlivých případech.

- a Jan 3, 6 *Duch svatý vyprodukoval duchovní zrození*
- b 1.Kor.15, 45
- c Tit.3, 5
- d Jak.1, 17-18
- e 1.Petr.1, 23

V těchto textech vidíme, že všechny tři Osoby svaté Trojice mají účast na znovuzrození. Kromě toho si všimněme významu Slova při znovuzrození. Pouvažujme nyní nad prostředky, kterými Bůh obvykle způsobuje znovuzrození.

Jan vysvětluje, jak je důležité věřit Božimu napsanému Slovu při znovuzrození: „Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život“ (1. Jan. 5, 13). Tím, že věří Slovu, věří člověk svědectví o Ježíši a proto nevěří vlastně jen Slovu, ale i Pánu Ježíši, kterého toto Slovo zjevuje (1. Jan. 5, 9-10). „A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život a ten život je v Jeho Synu. Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život“ (1. Jan. 5, 11-12).

Víra v Boží svědectví, které je uvedeno v Jeho Slovu, znamená víc, než pouhý rozumový souhlas s tím, co je napsáno. Jak jsme viděli v předcházející lekci, víra, která skutečně proměňuje, musí zahrnovat celou bytost: rozum, city i vůli. Pavel říká:

„Vyznáš-li ústy svými Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš. Srdcem věříme ke spravedlnosti, a ústy vyznáváme ke spasení“ (Řím. 10, 9-10).

Zvěstování Slova pravdy je tedy prostředkem, kterým Bůh obvykle způsobuje u lidí znovuzrození (Jak. 1, 18; 1. Kor. 4, 15). Jeho Slovo se tedy stává zprostředkovatelem u díla znovuzrození. „Vždyť jste se znovu narodili skrze živé a věčné Slovo Boží“ (1. Petr. 1, 23). Zvěstování Slova je tedy prostředkem, který Bůh obvykle používá k tomu, aby přivedl lidi ke spasení.

Člověk se *znovu narodí* přijetím Ježíše Krista. To představuje *akt vůle*. Kristus se nedobývá násilím do dveří „Hle, stojím přede dveřmi a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou“ (Zj. 3, 20). Přijetí Ježíše Krista je skutkem *víry*. „Těm pak, kteří Ho přijali a věří v Jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi“ (Jan 1, 12). A je samozřejmé, že *akt vůle* a *souhlas srdce* jsou založeny na *poznání Boží nabídky spasení*, které ve zkušenosti znovuzrození obsáhlo celou bytost.

Vidíme, že znovuzrození přichází přímo od Boha. Nový zrod je z Boha, protože znovuzrození lidé jsou dětmi které se nenarodily, „jen jak se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha“ (Jan 1, 13). A toto nové narození je také známo jako narození z Ducha (Jan 3, 6). A je označováno jako „obmytí druhého narození, a obnovení skrze Ducha sva-

tého“ (Tit.3, 5). A skrze Ducha Kristus vstupuje do dveří srdce (Zj.3, 20). Tak je Trojice účastna při znovuzrození.

13. Zakroužkuj písmeno před každým PRAVDIVÝM tvrzením.

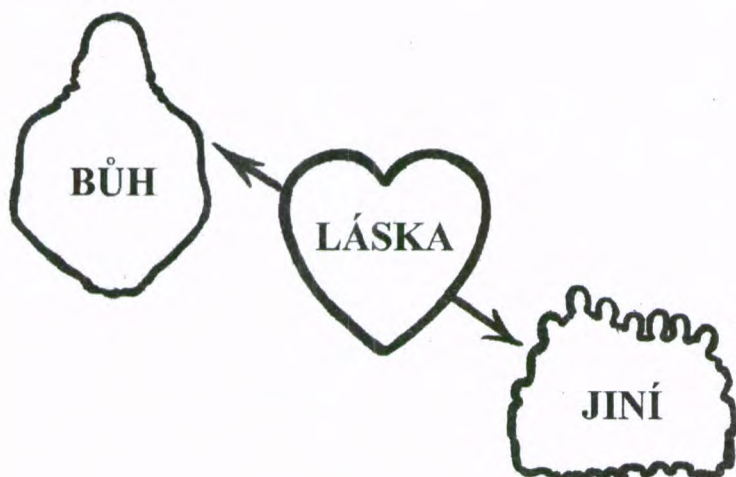
- a** Znovuzrození je důsledkem dobrého života a dobrých skutků.
- b** Kázání Božího Slova způsobuje znovuzrození.
- c** Vzdělání, které pozvedlo lidstvo na dnešní úroveň, přináší znovuzrození.
- d** Členství v církvi je jedním z důležitých prostředků znovuzrození.
- e** Dodržování náboženských ceremonií, rituálů a opakovaných modliteb umožňuje lidem znovuzrození.
- f** Znovuzrození pochází přímo od Boha, je nazváno „zrozením z Ducha“ a dochází k němu, když člověk otevře své srdce Kristu.

Důkazy znovuzrození

Úkol 7. *Uved' důkazy znovuzrození.*

Když se člověk znovu narodí, uvědomuje si nový život, který v sobě má. Má nové životní touhy a má v životě skutečný cíl. Má nový žebříček hodnot a mění se celý pohled na život (2. Kor. 5, 17). Boží Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme dětmi Božími (Řím. 8, 16; Gal. 4, 6). Znovuzrozený člověk se stává vnímavým na vnuknutí a vedení Ducha svatého, který je v něm, což je dalším důkazem jeho zkušenosti (Řím. 8, 14).

Znovuzrozený člověk má mimořádnou lásku k Bohu. Středem jeho zájmů je nyní Bůh a už ne více jeho JÁ. Boží láska je vylita do jeho srdce skrze Ducha svatého (Řím. 5, 5) a on reaguje tím, že také miluje (1. Jan 4, 19). Ten, který se skutečně znovu narodil, nemiluje jen Boha, který mu daroval nový život, ale i svého bližního (1. Jan. 4, 21; 5, 2). Tato láska vůči druhým je jedním z velkých důkazů, že stará povaha zemřela a vládne nová: „My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry (1. Jan. 3, 14).

DŮKAZ ZNOVUZROZENÍ

14. Zakroužkuj písmeno před každým PRAVDIVÝM tvrzením, dokončujícím tuto větu: Vnitřními důkazy znovuzrození jsou

- a) vědomí vlastní dostatečnosti, touha po větším porozumění sobě samému a nová životní filosofie.
- b) vědomí, že člověk je nyní podřízen novým zákonům, jejichž neuposlechnutí vede k jisté smrti.
- c) vědomí nového života, toho, že patřím Bohu a do Boží rodiny a vědomí Jeho vedení.

Znovuzrozený člověk je osvobozen od otroctví hříchu. Ale kdyby zhřešil, má někoho, kdo se za něho přimlouvá u Otce - Ježíše Krista spravedlivého (1. Jan. 2, 1). Jeho hřích je očištěn krví Ježíše Krista (1. Jan. 1, 7) a nachází odpuštění a obnovu, musí ale zanechat hříchu jako něčeho běžného. „Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu, protože Boží símě v něm zůstává, ba ani nemůže hřešit, protože se narodil z Boha“ (1. Jan.3, 9).

Tím, že prohlašují Boží zaslíbení, získávají znovuzrození lidé podíl na Boží přirozenosti (2. Petr. 1, 4) a dospívají k podobě Jeho Syna (Řím. 8, 29). Když dozrávají v Duchu, přemáhají svět se všemi jeho váš-

němi a žádostmi (Gal. 5, 24; 1. Jan. 5, 4). *Konají* nyní spravedlivě, protože *jsou* spravedliví. Starý oděv je nahrazen novým oděvem spravedlnosti (1. Jan. 2, 29). Tyto důkazy se stávají pro ně i pro jiné svědectvím, že se skutečně znovu narodili.

15. Napiš 1 před každou skutečnost, která je důkazem znovuzrození a 2 před každou skutečnost, která není důsledkem znovuzrození.

....a Vědomí nového života, nových hodnot a tužeb.

....b Uvědomění si přítomnosti Ducha v našem životě, který činí naši zkušenost reálnou.

....c Vedení, naléhání a usvědčování Ducha svatého.

....d Vědomí hříchu, viny, neschopnost vypořádat se s hříchem a žít jinak

....e Láska k Bohu a bližním

....f Vědomí, že když někdo zhřeší, Bůh má odpuštění a obnovu.

....g Růst v poznání duchovních věcí a v podobnost Krista, přemáhání světa s jeho hříšnými žádostmi.

....h Souzení jiných a jejich důkazů křesťanství.

Dokonání znovuzrození

Úkol 8. *Popiš dokonání znovuzrození.*

Znovuzrozením v nás začíná duchovní život. Zkušenost znovuzrození jak jsme již viděli, otevírá možnost pro rozvoj, který má svůj cíl v naší proměně v podobu Krista (1. Jan 3, 2). Byli jsme vyvoleni, odděleni, abychom byli jako Ježíš (Řím. 8, 28). Rozvoj duchovního života bude pokračovat tak dlouho, jak dlouho každý z nás žije, a nebude uzavřen do té doby, dokud nebudeme oslaveni. Když se těšíme na Jeho zjevení se ve slávě, zachováváme své životy v čistotě (1. Jan. 3, 3). Proměna v podobu Kristovu tedy zahrnuje změnu, ve které se snažíme řídit se vzorem Jeho života (1. Petr. 2, 21). Dokonce nyní, když jsme se odevzdali Jemu a jeho záměrům, jsme „proměňováni k Jeho obrazu v stále větší slávě - to vše mocí Ducha Páně“ (2.Kor. 3, 18).

16. Co se děje po prožití znovuzrození?

.....

.....

osobní test

STRUČNÉ ODPOVĚDI. Dokonči následující věty vhodným způsobem.

1. Nejběžnější pojem, který se používá k označení *znovuzrození* je

.....

2. Bible učí, že znovuzrození je prostředkem, skrze který jsou lidé

.....

3. Ve znovuzrození se hříšník stává novým stvořením v

.....

4. Kdo se může znovuzrodit podle Jana 3, 16?

.....

5. Které jsou dva z důkazů znovuzrození?

.....

Otázky s MOŽNOSTÍ VÝBĚRU. U každé otázky je pouze jedna správná odpověď. Zakroužkuj písmeno, které předchází správné odpovědi.

6. Jedním z nejběžnějších nesprávných názorů na znovuzrození je ten, který říká, že

- a) znovuzrození je totéž, co obrácení.
- b) člověk se znovu narodí křtem.
- c) znovuzrození je pouhou změnou myšlení.

7. Znovuzrození je potřebné, protože

- a) lidé mají pocity viny.
- b) jej vyžaduje společnost.
- c) Bůh je svatý.

8. Znovuzrození je také potřebné proto, že

- a) lidé mají charakter pokřivený hříchem.
- b) to vyžaduje Zákon.
- c) je to zvykem mezi lidmi.

9. Zkušenost znovuzrození je taková zkušenost, ve které

- a) se hříšník upřímně vydá na cestu do vysokého kopce a svými vlastními silami dosáhne vrcholu společně s ostatními lidmi, kteří pracovali na svém spasení.
- b) každý hříšník, který byl ztracen v poušti hříchu, přichází ke Kristu jako ke své oáze a odevzdává Mu svůj život. Přitom plně důvěřuje, že Kristus je zárukou duchovního života i nové přirozenosti.
- c) se hříšník snaží změnit skrze vzdělání a je upřímně přesvědčen o tom, že všechny viny lze napravit větším poznáním a dobrými záměry.

10. Který z následujících výroků je nejvhodnější charakteristikou zkušenosti znovuzrození?

- a) Dílo znovuzrození je celkovou změnou, ve které se Bůh i člověk stejným dílem podílejí na vytvoření nového charakteru v životě jednotlivců, kteří hledají Boha.
- b) Znovuzrození je v podstatě stanovení nových cílů, ideálů a snah jednotlivce, který se snaží změnit svůj život nějakou reformou.
- c) Znovuzrození se odehrává tajemným a náhlým způsobem, duchovně proměňuje toho, kdo činí pokání, odvrací se od hříchů, věří v Krista a cele se odevzdává Bohu.

odpovědi na studijní otázky

9. a V 20. verši se můžeme dozvědět, že jedním ze způsobů, jak se Bůh zjevuje, je stvoření.

b Mohou jasně vidět Jeho věčnou moc a Božskou přirozenost.

c Znají Boha, ale nedávají Mu slávu, která Mu patří a neděkují Mu.

d Bůh je vydal jejich bezbožným žádostem a zkaženým myslím.

1. a Nepravdivé.

b Pravdivé.

c Pravdivé.

d Pravdivé.

10. a Jistý vládce, který věrně dodržoval všechna nařízení židovského Zákona.

b Nikodém byl židovským vůdcem farizejů a byl známým učitelem.

c Kornelius byl kapitánem římské armády. Byl to nábožný člověk.

d Etiopský eunuch byl důležitým úředníkem na dvoře královny.

e Lydie byla ženou, která uctívala Boha.

2. POUŽITÁ SLOVA	DŮVODY PRO ZNOVUZROZENÍ
a Zrozen z Boha	Vůle Boží
b Znovu se narodit	Vidět Království Boží.
c Naroděn z Ducha a vody	Vstoupit do království.
d Znovu se narodit	Bez důvodu
e Narodit se z Ducha	Vůle Ducha
f Nově se narodit	Mít novou naději
g Narodit se znovu	Neuveden důvod
h Narodit se z Něho (Boha)	Činit to, co je správné
i Narodit se z Boha	Vyhnout se hříchu
j Narodit se z Boha	Milovat bratry
k Zrodit se z Boha	Milovat bratry
l Narodit se z Boha	Vyhnout se hříchu

11. a) Boží svatosti, která vyžaduje

3. a Přenesení ze smrti do života

b Člověk se stává novým stvořením.

c Nové stvoření.

d Stvořený v Kristu Ježíši.

e Nové lidství, nová přirozenost

f Duch svatý nás spasil a dává nám nový život skrze obmytí.

12. a Duch svatý vypůsobí nový život.

b „Poslední Adam“ (Kristus) je Duchem oživujícím.

c Duch svatý nám dává nové zrození.

d Bůh nám dává zrození Slovem pravdy.

e Skrze živé a věčné Slovo Boží jsme byli znovuzrozeni.

4. nového narození, novým stvořením, Ducha svatého

13. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Nepravdivé

d Nepravdivé

e Nepravdivé

f Pravdivé

5. a 4) Rozvíjející se

b 1) Pasivní

c 3) Tajemná

d 2) Náhlá

14. c) vědomí nového života

6. a Pravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

15. a 1) Je důkazem

b 1) Je důkazem

c 1) Je důkazem

d 2) Není důkazem

e 1) Je důkazem

f 1) Je důkazem

g 1) Je důkazem

h 2) Není důkazem

7. a Křest je pouze symbolem nebo svědectvím o vnitřní proměně, která se již odehrála.

b Duchovní zralost je postupný proces, který začíná v okamžiku, kdy se člověk znovu narodí a pokračuje tím, že se člověk proměňuje stále víc a víc v podobu Krista.

c Každý z nás zhrěšil a potřebujeme Spasitele. Jestliže Ho přijmeme jako Pána svého života, máme věčný život, jestliže Ho nepřijmeme, jsme ztraceni.

d Vzdělání nemá nic společného s naší hříšnou přirozeností, se zdrojem problému.

e Členství v církvi neřeší problém hříchu a duchovní smrti.

f Ani jedna z uvedených skutečností se nedokáže vypořádat s hříchem a duchovní smrtí.

16. Máme-li oči upřené na Něj, měníme se v Jeho podobu. Jednoho dne, až se zjeví, budeme jako On, protože Ho uvidíme takového, jaký je. (1.Jan.3, 2).

8. a Pravdivé

b Nepravdivé

c Pravdivé

Lekce 7

Bůh prohlašuje člověka nevinným: Ospravedlnění

Pedro byl velmi živý chlapec, který způsoboval své učitelce ve třídě nemálo starostí. Počmáral si čisté stránky v sešitě a ztížil jí tak opravu své práce. Potom přišel den „otevřených dveří“, kdy učitelka ukazovala rodičům práce studentů. V ten den kráčel Pedro se svými rodiči po cestě do školy. Když přicházeli k jeho třídě, téměř měl strach vstoupit dovnitř. Jeho rodiče šli dopředu a on pozorně poslouchal, když s nimi učitelka hovořila. Nakonec, když už déle nevydržel stát, vešel do třídy a podíval se na místo, kde byla vystavena jeho práce.

Jakou mazanici udělal ze svého sešitu! Měl strašné pocity viny a hanby. Ale když se podíval na svůj sešit, zjistil, že jsou v něm jen dobré stránky. Všechny počmárané byly pryč. Když jeho rodiče odešli, zeptal se učitelky - zbožné křesťanky, co se stalo. Odpověděla: „Protože tě mám ráda a chci ti pomoci, vytrhla jsem ty špatné stránky. Chci s tebou jednat tak, jako bys nikdy nebyl udělal chybu nebo něco špatného.“

Chlapec byl velmi dotčen učitelčíným láskyplným přístupem. Její skutek lásky úplně změnil jeho život. Tento příběh nám poskytuje nádherný obraz Boží lásky, která odpouští lidem a jedná s nimi tak, jako by nikdy nebyli zhrěšili. To je právě ta stránka spasení, o které budeme mluvit v této lekci ospravedlnění.

osnova lekce

Charakteristika a význam ospravedlnění

Zdroj ospravedlnění

Zkušenost ospravedlnění

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen

- Vysvětlit, jak je možné, že v ospravedlnění je zachována Boží spravedlnost, když je hříšník prohlášen za nevinného
- Mluvit o zdroji ospravedlnění z pozitivní i negativní stránky.
- Obhájit tvrzení: Lidé jsou ospravedlněni vírou.
- Ocenit Boží milost, která ospravedlňuje hříšníka a dává mu spravedlnost Kristovu.

studijní činnost

1. Přečti si 3., 4. a 5. kapitolu Římanům a 3.kapitolu Galatským. Tyto kapitoly ti poskytnou základní pomocné informace, které ti pomohou při studiu této lekce.
2. Přečti si význam všech klíčových slov, která jsou ti neznámá.

klíčová slova

bezúhonnost	přestupník	vhodný
kredit	přesvědčení	vložení
nesmířený	rituální	vložit
ospravedlnění	rituály	vymazání
osud	verdikt	záslužný
poutě	vhodnost	

rozvinutí lekce

CHARAKTERISTIKA A VÝZNAM OSPRAVEDLNĚNÍ

V našem zkoumání Boží aktivity při spasení budeme pokračovat studiem ospravedlnění. Tento projev Boží milosti a slitování je spjat s naším postavením před Ním. V řetězu jednotlivých zkušeností spasení musí být znovuzrození a ospravedlnění studováno spolu, protože se odehrávají ve stejném čase. Když Bůh skrze Ducha svatého znovuobnoví člověka, rovněž ho ospravedlní a vyhlásí za spravedlivého a osvobozeného od trestu za jeho hříchy. A co více, jedná s ním tak, jako by nikdy nebyl zhrěšil. Je to úžasný obraz Boží lásky a milosti, která by měla u každého z nás vyvolat reakci v podobě oddané lásky k Bohu.

Jeho charakteristika

Úkol 1. *Najdi text, který správně popisuje charakter ospravedlnění.*

Jobova otázka: „Jak by mohl být člověk spravedlivý před Bohem silným?“ (Job 9, 2) a otázka žalárníka ve Filipis: „Páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?“ (Sk. 16, 30) představují jednu z nejdůležitějších životních otázek: Jak se může člověk, který je hříšníkem, ospravedlnit před Bohem a být si jist, že Bůh to přijal? Odpověď na tuto otázku najdeme v Novém zákoně, přesněji v epistoletě Římanům, která představuje celý plán spasení. Téma listu Římanům je uvedeno v 1. kapitole, verše 16 a 17. Můžeme je shrnout asi následovně: *Evangelium* je mocí Boží ke spasení

lidí, protože vysvětluje, jak může být hříšník proměněn do takového stavu, že bude spravedlivý před Bohem.

Písmo také učí, že Boží spravedlnost činí dvě věci: soudí a zachraňuje (1. Jan. 1, 9; Řím. 3, 24-26). Jeho spravedlnost vyžaduje, aby hřích byl odsouzen. A přece ukazuje ztracenému hříšníkovi cestu, aby mohl být prohlášen „nevinným!“ a nemusel už podléhat soudu. Tato nabídka je učí- něna dílem smíření, kterou jsme probírali v 1. lekci.

1. Pamatuješ si, co znamená slovo *usmíření*? Jestliže ne, vrať se k 1. lekci a znovu si ji přečti. Pak doplň na prázdná místa vhodná slova a dokonči definici.

Smíření naplňuje potřebu, která vzniká z Božího..... *Smířit*

znamená Smíření se vztahuje k dílu

....., který je náhradou smíření za hříšníka,

aby byly jeho hříchy

Boží hněv

a trest za hřích již nečekal na

2. Přečti si Řím.3, 21-26 a řekni hlavní myšlenku tohoto textu.

.....

.....

3. V 1.Jan.1, 9 čteme: „Jestliže doznáváme své hříchy, On je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti“. Jak souvisí tento verš s naší diskusí o Boží spravedlnosti a o problému hříchu člověka?

.....

Tyto 2 texty učí, že když Bůh ospravedlňuje lidi, neznámá to, že by odsouval bokem svůj vlastní morální standard. Jeho spravedlnost je zachována. Dlouhý čas se zdálo, že Bůh přehližel hřích (Řím. 3:25). Ale Kristovo dílo na Golgotě ukázalo, že tomu tak nebylo. Ve své shovívavosti se jednoduše zdržel svého spravedlivého soudu, protože věděl od věčnosti, co připravila Jeho věčná láska. Když nastal příhodný čas, přišel

Kristus, aby ukázal, že skrze kříž je zachována Boží spravedlnost dokonce i tehdy, je-li ztracený hříšník vyhlášen za nevinného. Protože v Kristu přijímá kající hříšník spravedlnost Kristovu a díky ni je prohlášen za spravedlivého (Řím. 3:26).

4. Vyber to tvrzení, které správně popisuje charakter ospravedlnění.

- a) Ospravedlnění souvisí se soudem a mluví o aktu, kterým Bůh *prohlašuje* ty, kteří jsou v Kristu, za spravedlivé.
- b) Ospravedlnění je aktem, kterým Bůh činí člověka spravedlivým.
- c) Ospravedlnění se vztahuje k soudu nad hříšníky, když budou stát před Božím trůnem.

Jeho význam

Úkol 2. *Uved', jaký je význam ospravedlnění ve zkušenosti spasení.*

Prvotní význam slova *ospravedlnění* se vztahuje k *vyhlášení* spravedlnosti. Je to objektivní dílo, uskutečňující se mimo nás. Nesouvisí s našim duchovním stavem (zda jsme duchovně zrali nebo ne), spíše souvisí s naším *postojem* vůči Bohu. Ospravedlnění tedy znamená, že pro Kristovu spravedlnost nás Bůh prohlašuje za spravedlivé, když vírou přijímáme spasení skrze Kristovo dílo smíření na kříži. Pro Krista můžeme stát před Bohem jako spravedliví.

Ve Starém zákoně bylo řečeno o člověku, který byl ospravedlněn, že „vyhověl“ Božímu zákonu. V Novém zákoně však dochází k tomu, že nám je předána Kristova spravedlnost.

5. Mezi ospravedlněním v Novém a Starém zákoně je významný rozdíl. Přečti si texty z Ex.23, 7, Deut.25, 1 a Přísl.17, 15. Nyní si přečti Řím.4, 1-8 a 5, 1-11 a uved', jaký je mezi nimi rozdíl. Svou odpověď si zapiš do poznámkového sešitu.

Zapamatuj si, že kvůli hříchu ztratil člověk skutečné obecenství s Bohem. A jako důsledek toho trpěl pocitem viny, odsouzení a odloučení (1. Mojž. 3, 1-24). Ospravedlnění znovu vrátilo člověka do skutečného společenství s Bohem. V Řím. 8 vidíme, že toto obnovení:

1. Zabezpečuje odstranění viny tím, že lidstvu je přisouzena Kristova spravedlnost: „Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje“ (Řím. 8, 33).
2. Zabezpečuje odstranění odsouzení skrze odpuštění hříchů: „Kdo je odsoudí? (Řím. 8, 34).
3. Zabezpečuje odstranění odloučení: „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?“ (Řím. 8, 35).

Vidíme tedy, že v ospravedlnění je Boží postoj vůči člověku obrácen kvůli vztahu, jaký má hříšník ke Kristu. Ale ospravedlnění zahrnuje *více*, než jen prominutí hříchů, odstranění odsouzení a návrat k Bohu: staví také ztraceného přestupníka do pozice spravedlivých lidí! Následující porovnání nám ilustruje tuto důležitou skutečnost. Panovník omilostnil jistého zločince. Dokonce i obnovil jeho občanská práva, která ztratil svým odsouzením. Avšak nemohl už vrátit tomuto zločinci jeho původní pozici ve společnosti jakou by měl, kdyby nebyl přestoupil zákon. Důsledkem toho je zločinec *poznámenanou* osobou. Největší touhou takového člověka je, aby byla obnovena přízeň společnosti a jeho vztah k ní tak, jako kdyby nebyl nikdy souzen jako kriminálník. Protože jedině tak může být společností přijat.

Naproti tomu, když Bůh ospravedlňuje hříšníka, vymazává hříšnickovu minulost se všemi jeho hříchy a poklesky. Navíc jedná s člověkem, *jako kdyby nikdy nezhřešil* a ještě ho vyhláší za spravedlivého ve svých očích. Musíme si ale všimnout, že ospravedlnění je víc než pouhé *prohlášení*, je to i postavení, které ospravedlněná osoba získává na základě Kristovy oběti. Kristova spravedlnost je skutečně vztahována na vykoupeného člověka a on je považován za spravedlivého. Jaká je to úžasná myšlenka! Jedině tímto způsobem může spravedlivý Bůh ospravedlnit bezbožníka. Protože se Kristus stal spravedlností pro hříšníka (1. Kor. 1, 30), je ospravedlněný hříšník postaven do pozice spravedlivého člověka. A to bylo umožněno tím, že Ježíš vzal na Golgotě přestoupení hříšníka na sebe a hříchy byly vloženy na Něj (2. Kor. 5, 21). Někdo to řekl takto: „Ospravedlnění je za prvé mínusem - odčítáním hříchů a za druhé plusem - připočtením spravedlnosti“.

6. Dokonči uvedené věty tak, že přiřadíš slova zprava k 1. části věty vlevo.

a Zákon požaduje	1) jsme obnoveni k obecnosti s Bohem
b Odplatou za hřích	2) vírou
c Oběť Kristova	3) zaplatila za hřích a uspokojila požadavky Zákona
d Ten, kdo věří v Krista	4) přijímá odpuštění hříchů
e Ospravedlnění je skutek	5) Boží milosti, kterým odpouští hříchy a prohlašuje kajícího hříšníka za spravedlivého na základě Kristovy spravedlnosti
f Ospravedlnění přijímáme	6) aby za násilí byla zaplacená pokuta.
g Na základě ospravedlnění	7) je smrt.

Přečti si krátký list Pavla Filemonovi v Novém zákoně. Když jej budeš číst, zkus v něm najít ilustraci ospravedlnění.

Všiml sis, že ve verši 18 Pavel mluví o tom, že jestliže Onezimus v něčem ukřivdil Filemonovi, necht' je to připočteno na Pavlův účet. Onezimus tak bude osvobozen od každé povinnosti vůči Filemonovi. Pavlův

ryzí a vroucí vztah ke svému příteli Filemonovi bude ve prospěch Onezima.

7. Zakroužkuj písmeno, které předchází každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a Ospravedlnění je subjektivním dílem, které se odehrává v nás a souvisí se stavem naší duchovní zralosti.
- b Ospravedlnění je objektivním dílem, které se odehrává mimo nás a vztahuje se k prohlášení spravedlnosti.
- c V ospravedlnění je odstraněna vina člověka tím, že je mu připočtena spravedlnost Kristova.
- d Když Bůh promíjí hříšníkovi, vymazává jeho minulost a jedná s ním tak, jako kdyby nikdy nezhřešil.

Jeho vztah k Zákonu

Úkol 3. *Uved' rozdíly mezi smyslem Zákona a smyslem ospravedlnění.*

Pavel říká, že nikdo není ospravedlněn v Božích očích dodržováním požadavků Zákona (Řím. 3, 20). To není znevážení Zákona, protože Zákon je svatý, správný a dobrý (Řím. 7, 12). Znamená to, že Zákon nebyl dán s tím záměrem, aby učinil lidi spravedlivými, ale aby oznámil určité požadavky spravedlnosti. Bůh dal Zákon Mojžíšovi proto, aby izraelský národ měl jasné poznání toho, co je správné a co ne (2. Mojž. 20). Starý zákon zaznamenává dějiny židovského národa a jeho opakovanou neposlušnost vůči Zákonu.

Zamysleme se nyní nad třemi hlavními důvody, proč Zákon nemůže ospravedlnit člověka. Za prvé, Zákon nás nemůže ospravedlnit, protože *nemá moc změnit* slabou a hříšnou lidskou přirozenost. Zákon může odhalit hřích a diagnostikovat náš hříšný stav, ale nemůže nám poskytnout řešení, které odstraní příčinu hříchu. Zákon je jako pravítko, které *odměřuje* délku určité látky, ale *nedokáže* tuto délku *zvětšit*: „Nebo skrze zákon poznání hřícha“ (Řím. 3, 20). Tak jako zrcadlo i Zákon může odrážet naši zkaženost a zlobu, ale nemůže nás očistit od naší nečistoty. Můžeme se celý den velmi pozorně dívat do zrcadla, ale žádné dívání nám neočistí špinavou tvář. Zákon nám ukazuje, jaké jsou požadavky Boží spravedlnosti. Ukazuje nám i naši neschopnost a nedokonalost i to, jak přestupuje-

me Boží Zákon. Ale nemůže nás změnit. Právě tak jako kněz i Levíta nechali napospas osudu člověka přepadeného zloději, i Zákon nás nechává bez naděje a bezmocné (Luk. 10, 30-37). Nemá moc nás vytrhnout z našeho strašného údělu. Jedině Kristus, ten Dobrý Samaritán, to může učinit!

Za druhé. Zákon nemůže ospravedlnit, protože nemůže být změněn. Určuje jen trest pro toho, kdo ho poruší, ale nezná smilování. K tomu, aby

mohl být člověk ospravedlněn Zákonem, musel by ho dodržovat, aniž by kdykoliv učinil i tu nejmenší chybičku (Gal. 3, 10; Jak. 2, 10). Naše

zkažená lidská povaha toho však nemůže dosáhnout.

ZÁKON

- NEMŮŽE ZMĚNIT NAŠI PŘIROZENOST
- NEMŮŽE BÝT ZMĚNĚN
- NEMŮŽE ZMĚNIT NAŠI MINULOST

Za třetí, *Zákon nemůže změnit minulost*, ani očistit vnitřní zkaženost Adamových potomků. Člověk se může náhle rozhodnout, že bude dokonale dodržovat Zákon. Jeho život by od této chvíle mohl být přijatelný Bohem, ale tím se neočistí to, co se událo v minulosti. Před Bohem musí být v pořádku celý život. Jedině krev Pána Ježíše může smýt jeho hříchy z minulosti a učinit z něj nové stvoření.

Z těchto důvodů Pavel říká, že Zákon nemůže nikdy nikoho ospravedlnit (Gal. 2, 21). Mělo by nám být jasné, že Zákon nebyl dán proto, aby *zbavil hříchu*, ale aby *zjevil hřích*.

8. Vyber správné dokončení uvedené věty: Zákon nemůže nikoho ospravedlnit, protože

- a) se nedokáže vypořádat s hříšnou přirozeností člověka, která je kořenem problémů.
- b) není schopen ukázat člověku jeho slabosti a potřeby.
- c) se zabývá především minulostí člověka a ne otázkami morálky.

Zákon byl tedy potřebný, aby poskytl určité normy spravedlnosti. Byl dán, aby zjevil lidský hřích, hříšnou přirozenost lidí a jejich bezmocnost, aby tak mohli být přivedeni k milosti. I když Zákon nemůže přivést člověka ke spasení, může ho přivést ke Spasiteli: „A tak zákon pěstounem našim byl ke Kristu, abychom z víry ospravedlněni byli“ (Gal. 3, 24).

Vztah mezi dodržováním Zákona a ospravedlněním může být přirovnán k výletu letadlem. Letadlo je prostředkem, který nás má dopravit k cíli. Člověk nemá tendenci k tomu, aby si vystavěl v letadle dům, letadlo je spíše používáno k dosažení určitého cíle cesty. A když člověk doletí k cíli, z letadla vystoupí. Zákon byl Izraeli dán s určitým specifickým záměrem, a tímto záměrem byla víra a důvěra v Boží spasitelnou milost. Ale když přišel Zachránce, Izraelci byli duchovně tak slepí, že konali jako člověk, který odmítne vystoupit z letadla, když doletěl k cíli své cesty. Mnozí z Židů odmítli opustit svá místa v „letadle“ staré smlouvy (Zákon), přestože Nový zákon prohlašuje: „Kristus je konec zákona“ (Řím. 10, 4).

V Gal. 3, 24-25 Pavel vysvětluje vztah mezi dodržováním Zákona a ospravedlněním. Tento vztah ilustruje použitím obrazu pěstouna, který vyučuje, cvičí a vychovává svého žáka, dokud tento žák nedosáhne legálně plnoletosti. Tak byl i Zákon prostředkem, který Bůh použil k tomu, aby ukázal svému lidu jeho beznadějný stav, normy Boží spravedlnosti a neschopnost lidí naplnit požadavky Zákona. Ale nyní Bůh zjevil z Golgoty, že lidé s Ním mohou být smířeni v Kristu, protože On naplnil normy spravedlnosti. Podstoupil trest za hřích a Jeho spravedlnost byla připsána nám. Kristus tedy naplnil Zákon a my jsme dostatečně ospravedlněni na základě Jeho milosti a spravedlnosti (Řím. 3, 24).

9. Přiřaď popis (vlevo) k pojmu, který jej definuje (vpravo).

a Činí nás spravedlivými v Božích očích.	1) Zákon
	2) Ospravedlnění
b Zjevuje Boží standard spravedlnosti.	
c Očišťuje nás od hříchů minulosti a proměňuje naši přirozenost.	
d Nemá moc proměnit naši lidskou povahu.	
e Zajišťuje řešení, které odstraní kořeny hříchu.	
f Dává nám poznat, co je hřích.	
g Neobsahuje milosrdenství.	

Jeho kontrast se znovuzrozením

Úkol 4: *Porovnej charakteristické znaky ospravedlnění a znovuzrození.*

Všimni si, že některé znaky ospravedlnění a znovuzrození se uskutečňují *v nás*. Některé zase *mimo nás*. Např. ospravedlnění se děje mimo nás, před trůnem Božím, kde nás On prohlašuje za spravedlivé. Ospravedlnění je Božím rozhodnutím, které se týká našeho postavení. Je tím, co *pro* nás učinil Kristus. Ospravedlnění mění náš vztah k Bohu.

Jak jsme poznamenali už dříve, ospravedlnění a znovuzrození se uskutečňují ve stejné době. Jednoduše představují dvě rozdílné stránky jednoho díla. Avšak znovuzrození je Boží dílo vykonané *v nás*. Týká se našeho stavu a změny naší přirozenosti. Jak znovuzrození tak i ospravedlnění jsou dílem okamžiku.

10. Která z následujících tvrzení jsou charakteristikami znovuzrození, ospravedlnění nebo obou? Do řádku před každou charakteristiku vepiš odpovídající číslo.

a Dílo, které je mimo nás.	1) Ospravedlnění
b Dílo, které je v nás.	2) Znovuzrození
c Dílo, které probíhá v okamžiku.	3) Obě
d Má vliv na naše postavení před Bohem.	
e Má vliv na náš vnitřní stav.	

11. Když tvrdíme, že ospravedlnění je objektivní dílo, myslíme tím to, že

.....

12. V jakém pořadí se odehrává ospravedlnění a znovuzrození?

.....

ZDROJ OSPRAVEDLNĚNÍ

Úkol 5. *Vyber texty, které popisují biblický zdroj ospravedlnění.*

Hluboko v lidské přirozenosti je myšlenka, že člověk musí něco učinit, aby se stal hodným spasení. V první církvi někteří křesťanští učitelé ze Židů tvrdili, že hříšníci jsou spaseni vírou *plus* dodržováním Zákona. A od té doby tento nesprávný názor dozrál v některých kruzích křesťanské církve. Nabyl formy sebetřýznění, konání svatých obřadů, upřednostňování náboženských rituálů a placení penězi za získané odpuštění hříchů. V pohanských náboženstvích také lidé hledají cesty, jak uspokojit své bohy dílem svých rukou. Důvod, který udávají pro tyto své snahy stát se hodnými, je následující: „Bůh není milosrdný a lidé nejsou spravedliví, proto se lidé musí stát spravedlivými, aby Bůh byl milosrdný.“

Martin Luther s touto nesprávnou myšlenkou také zápasil, proto se pokusil skrze sebeodříkání dosáhnout svého vlastního spasení. Jeho zvolání: „*Ó, Luthere, kdy se staneš dost pobožným na to, abys našel Boží milost!*“ je výkřikem miliónů srdcí. Nakonec ale našel pravdu, která je základem evangelia. Bůh je milostivý a proto chce lidi ospravedlnit. Ospravedlnění proto nepřichází skrze skutky Zákona, ani skrze nějaké jiné lidské skutky „On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování“ (Tit. 3, 5).

Písmo neříká jen to, že nejsme ospravedlněni skrze skutky, ale odsuzuje také pokusy o ospravedlnění tímto způsobem. To je jasné učení apoštola Pavla v jeho listu Galatským.

13. Přečti si následující texty z ep. Galatským a potom řekni, jaké odsouzení plyne ze snahy ospravedlnit se skrze skutky Zákona.

a 1, 8-9:*Ten, kdo káže jiné evangelium, je odsouzen*.....

b 2, 21

c 3, 1-3

d 3, 10

e 5, 4

Pavel zde jasně vyučuje proti ospravedlnění skrze skutky, ale někteří se mohou zeptat: Nevyučuje Jakub, že ospravedlnění přichází skrze skutky a ne jen skrze víru samotnou? Abys dokázal odpovědět na tuto otázku, přečti si pozorně Jakuba 2, 18-26.

Všimni si, že Jakub neodsuzuje *spasitelnou* víru. Víra, proti které vystupuje, je pasivní a čistě intelektuální víra. Jakub prohlašuje, že neaktivní víra nemůže ospravedlnit, a proto vyžaduje aktivní víru - t.j. víru, která se projevuje skutky. Pavel tvrdí, že dobré skutky nás neospravedlňují (Tit. 3, 5). Vyhláší, že je to *spasitelná* víra, která ospravedlňuje nezávisle na skutcích (Řím. 3, 21-22). Někdo řekl: „Nejsme spaseni skrze víru a skutky, ale spíše *jsme spaseni skrze víru, která koná*.“

**VÍRA
PŮSOBÍ
SKUTKY**

Snad lépe pochopíme rozdíl mezi Pavlovým a Jakubovým přístupem, když se zamyslíme nad tím, s čím každý z nich nejvíce bojoval. Pavel jasně bojoval proti názoru, že člověk se ospravedlňuje vírou *plus* dodržováním Zákona. Jakub na druhé straně bojoval proti těm, kteří prohlašovali, že když věřící jsou ospravedlněni skrze samotnou milost, nejsou povinni dodržovat požadavky Zákona nebo podstoupit trest za jejich porušování. Ti, kteří zastávali tento názor tvrdili, že křesťané jsou svobodní od každého morálního zákona a mohou ho úplně ignorovat a tento jejich pohled jen podporoval volnou morálku a zpusťlý život.

Jakub a Pavel si tedy neprotiřečí, spíše jsou jako dva vojáci, kteří obráceni k sobě navzájem zády, bojují proti nepříteli, který útočí ze dvou stran. Pavel bojuje proti těm, kteří trvají na tom, že dodržování Zákona je nutné pro spasení, Jakub bojuje proti těm, kteří si myslí, že spasení jim dovoluje ignorovat Zákona.

14. Prečti si následující texty a odpověz na každou otázku:

a Gen. 15,1-6; 16,15-16. Kolik let bylo Abrahamovi, když mu Bůh zaslíbil syna a jeho důvěra vůči Pánu ho učinila příjemným Bohu?

.....

b Gen. 17, 1. Kolik let bylo Abrahamovi, když bylo toto zaslíbení obnoveno?

.....

c Gen. 17,17; 21,1. Kolik let bylo Abrahamovi, když se narodil Izák?

.....

d Gen. 22,1-18. Kolik let bylo Izákovi, když Bůh požádal Abrahama, aby ho obětoval jako zápalnou obět?

.....

e Kolik asi uplynulo let mezi Abrahamovým *ospravedlněním* (15, 6) a skutkem obětování Izáka?

.....

f Přečti si ještě jednou Jakuba 2, 21-24. Jak nám může tento příklad pomoci pochopit, že Jakub a Pavel si neprotirečí?

.....

.....

Pavel chválí víru, která důvěřuje samotnému Bohu, avšak Jakub odsuzuje pasivní víru, která je prostým intelektuálním souhlasem. Pavel neuznává skutky bez víry, avšak Jakub chválí skutky, které ukazují, že víra je skutečná. Ospravedlnění, které káže Pavel, se vztahuje k začátku křesťanského života. Jakub na druhé straně hovoří o ospravedlnění, jako o žití takového života poslušnosti a svatosti, který je vnějším důkazem, že člověk byl spasen.

Písmo učí jasně, že zdrojem ospravedlnění je neomezená Boží milost. Písmo také učí, že základem našeho ospravedlnění je Kristovo dílo smíření, protože jsme „ospravedlnováni *zadarmo* Jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši“ (Řím. 3, 24). Boží milost a Kristův kříž jsou zdrojem a základem pro naše ospravedlnění.

Slovo *zadarmo* v Řím. 3, 24 má rozšířený význam a lze jej přeložit taky jako „bezdůvodně, bez příčiny“. To ukazuje, že milost Boží je dána ne jako výsledek něčeho, co jsme učinili, abychom si ji zasloužili, ale jako dar, nezasloužená přízeň, která nemůže být zaplácena nebo zasloužena. Dobré skutky nebo chvályhodná křesťanská služba nejsou odměnou za Boží milost. Jsou však praktickým a normálním vyjádřením naší oddanosti a lásky k Bohu.

Vysvětleme si nyní nepochopení, které existuje v otázce milosti. Snad ti následující ilustrace pomůže lépe porozumět významu milosti. Jistý člověk a soudce byli dobrými přáteli. Jednoho dne byl tento člověk obžalován ze zločinu a přiveden k soudnímu jednání, u kterého byl předsedou jeho přítel. Po vyslechnutí svědků vynesl soudce přísný rozsudek: „Obžalovaný je vinen. Pokuta činí 40 000 dolarů.“ Ten člověk byl velmi otřesen, protože jeho přítel neobešel zákon, aby ho očistil od obžaloby, ale místo toho mu uložil vysokou pokutu. Avšak když soudce vycházel ze soudní síně, podal úředníkovi svůj vlastní osobní šek, jako plnou splátku pokuty.

Soudce vynesl rozsudek, aby neporušil zákon. Potom z milosrdenství zabezpečil způsob, jakým mohla být pokuta jeho přítele zaplacená.

Milost neznamená, že Bůh je tak milující, že přehlíží hřích a anuluje spravedlivý soud. Jako svatý a spravedlivý vládce vesmíru nemůže Bůh zlehčovat hřích, protože to by Mu ubralo na svatosti a spravedlnosti. Ale Boží milost je prokázána v tom, že On sám skrze vykoupení Kristovo zaplatil plnou pokutu za hřích; proto může při zachování vši spravedlnosti osvobodit hříšníka. Jeho osvobození od hříchu spočívá v naprosté spravedlnosti: „věrný je Bůh a spravedlivý“ (1. Jan. 1, 9) Boží milost je demonstrována v tom, že poskytl výkupné, skrze které ospravedlnil bezbožného, ale kajícího hříšníka, a zároveň zachoval svůj svatý, nezměnitelný zákon.

15. Zakroužkuj písmeno před každým PRAVDIVÝM tvrzením, které popisuje biblický zdroj ospravedlnění.

- a Jelikož skutky jsou důkazem živé víry, jsou i základem ospravedlnění.
- b Zdrojem ospravedlnění je Boží milost.
- c Kristovo smíření umožňuje zaplatit pokutu za přestoupení Božího zákona a z toho důvodu je možné, aby Bůh odpustil bezbožníkům a zůstal přitom spravedlivý.
- d Když člověk věří v Krista, jeho víra je základem ospravedlnění.

ZKUŠENOST OSPRAVEDLNĚNÍ

Ilustrace ospravedlnění

Úkol 6: *Prodiskutuj dvě biblické ilustrace ospravedlnění, uvedené Pavlem ve 4. kapitole ep. Římanům.*

Ve 4. kapitole Římanům apoštol Pavel hovoří o zkušenosti dvou lidí, kteří jsou protikladnými příklady ospravedlnění. Přečti si tuto kapitolu a potom si všimni zvláště veršů 6-8.

Vždyť i David prohlašuje za blahoslaveného člověka, jemuž Bůh připočítává spravedlnost bez skutků: „Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy přikryty. Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá hřích“ (Řím. 4, 6-8).

Všimni si, že v této ilustraci nevidíme víru *bez* skutků, ale spíše víru *nezávislou na skutcích*. V této části (verše 1-9) nepřicházejí jako první skutky, ale samotná víra. „Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost“ (Řim. 4, 5).

Tento druh víry je ale provázen skutky, které jsou důkazem její životnosti. Pavel popisuje *kořen* ospravedlnění, kterým je víra nezávislá na skutcích. A jak jsme i viděli, Jakub píše o *ovoci* víry, kterým jsou dobré skutky. Ovoce je svědectvím toho, jaké jsou kořeny stromu, na kterém roste. V tomto porovnání si musíme zapamatovat, že víra je kořenem, který produkuje dobré skutky; avšak dobré skutky, které jsou ovocem, *nevytvářejí* kořen, kterým je víra.

V tomto znamenitém pojednání o ospravedlnění používá Pavel Abrahama jako další příklad pro ilustraci ospravedlnění skrze víru *nezávislou na obřadech*. Pavel zdůrazňuje, že Abraham byl ospravedlněn vírou (Gen. 15, 6) ještě předtím, než byl obřezán (Gen. 17, 10-14). Kromě toho poukazuje na to, že Abraham nebyl ospravedlněn dodržováním Zákona: „Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry“ (Řim. 4, 13).

Z těchto ilustrací vidíme, že Boží požadavek pro ospravedlnění je následující: máme přijít takoví, jací jsme, a přijmout to, co On nabízí.

16. Jakým způsobem dokazují ilustrace uvedené Pavlem ve 4.kapitole Římanům, že víra je kořenem a skutky jsou ovocem ospravedlnění? Odpověď si napiš do svého sešitu.

Rozsah ospravedlnění

Úkol 7: *Najdi text, který správně vymezuje rozsah ospravedlnění.*

V 1. lekci jsme se zabývali texty Písma, které se týkají rozsahu vykoupení a došli jsme k závěru, že je neomezené. Ale když hovoříme o rozsahu ospravedlnění, zjistíme, že tu existuje určitý rozdíl. Ospravedlnění je omezeno jen na ty, kteří přijímají Krista. Každý člověk si musí *přivlastnit* Kristovo dílo (Zj. 3, 20). Můžeme však říci, že *nabídka* ospravedlnění je neohraničená, ale jeho *přivlastnění* je omezeno na ty, kteří využijí této nabídky.

Byl jednou jeden mladý muž, který byl obviněn z vážného zločinu a odsouzen na smrt. Jeho matka prosila guvernéra státu, aby zasáhl a udělil jejímu synovi milost. Po starostlivém prozkoumání případu guvernér souhlasil s udělením milosti. Správce věznice obdržel omilostnění a rychle šel za dotyčným mladíkem do jeho cely, aby ho o tom informoval. Ale rebelující vězeň odmítl kohokoliv vidět - i správce, který se o to pokoušel vícekrát. A tak byl mladý člověk určen podle původního rozsudku na popravu. Na cestě do cely smrti se dověděl, že správce se pokoušel ho navštívit, aby mu nabídl guvernérovo omilostnění. Až potom, když už bylo příliš pozdě, si uvědomil hrůzu své situace: zemře, ač mohl být osvobozen, kdyby byl býval přijal milost. Tak i v ospravedlnění všichni, kteří si přivlastní nebo přijmou nabídku tím, že uvěří tomu, co pro ně Kristus učinil, mohou být bezesbytku ospravedlnění.

17. Které z uvedených tvrzení popisuje správně rozsah ospravedlnění?
- Rozsah ospravedlnění má přímou souvislost se stupněm ospravedlnění, to znamená, že někteří jsou více ospravedlněni, jiní méně.
 - Ospravedlnění, podobně jako smíření, je všeobecné ve svém rozsahu, a není podmíněno tím, že jej člověk musí přijmout.
 - Bůh zajistil ospravedlnění pro všechny, ale ospravedlnění jsou pouze ti, kteří přijali Krista.

Prostředky ospravedlnění

Úkol 8. *Vysvětli tvrzení: Víra je prostředkem ospravedlnění.*

Jak jsme viděli, ani Zákon ani dobré skutky člověka neospravedlní. Proto lidé potřebují Boží spravedlnost. Boží spravedlnost je darem, který je upřímně nabídnut. (Řím. 3, 24). Ale dar musíme přijmout. Na otázku - „Jak se přijímá dar spravedlnosti?“ a „Co je prostředkem ospravedlnění?“ - odpovídáme jasnou biblickou odpovědí:

- „Jsme totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona“ (Řím.3, 28).
- „Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu“ (Řím.3, 22).
- „Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista“ (Řím.5, 1).
- „Noe věřil a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil ...Svou vírou získal podíl na spravedlnosti založené ve víře“ (Žid.11, 7)
- „Pro Něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v Něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista - spravedlností z Boha, založenou na víře“ (Fil.3, 8-9).

Víra je tedy rukou, která je napřažena, aby přijala to, co Bůh nabízí. Není *základem* pro ospravedlnění, ale je jeho *podmínkou*. Někdo poznamenal, že v takovéto víře není o nic více zásluhy, než v žebrákoví, který napřahuje svou ruku, aby přijal almužnu. Víra není nikdy představována jako cena ospravedlnění, ale víra je prostředkem přivlastnění si ospravedlnění.

Jelikož je víra prostředkem ospravedlnění, mohou být odstraněny některé omyly. Za prvé, pýcha samospravedlnosti a vlastní snahy je odstraněna ve chvíli, kdy jsou padlí lidé neschopni vlastní dobroty nebo spravedlnosti. Tit. 3, 5 říká, že „ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování“. Za druhé, je také odstraněn strach, že jsme příliš hříšní, abychom viděli naše spasení v jeho úspěšném dovršení. Víra je i důležitá i dostatečně mocná na to, aby spojila člověka s Kristem. V jednotě s Kristem má člověk i motiv i moc k životu ve spravedlnosti: „Neboť vy všichni, kteří jste pokřtěni byli v Krista, Krista jste také oblékli“ (Gal. 3, 27). „Ti, kteří náležejí Ježíši Kristu, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony“ (Gal. 5, 24). Pavel vyjadřuje svou vděčnost za živou víru věřících ve Filipis: „a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“ (Fil. 1, 6).

18. Zakroužkuj písmeno předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a** Ospravedlnění přijímáme milostí skrze víru - víru, která je zajištěna Kristovou obětí.
- b** Víra je základem, ne podmínkou ospravedlnění.
- c** Skutečnost, že jsme ospravedlněni vírou zadarmo, odstraňuje všechny důvody lidské pýchy a víry v lidskou spravedlnost.
- d** Víra přibližuje člověka ke Kristu takovým způsobem, že je oblečen v Kristův život.

Víra, která je prostředkem ospravedlnění, je v člověku vyvolána působením Ducha svatého, obvykle při zvěstování Božího Slova. Písmo nám říká: „Tedy víra ze slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží“ (Řím. 10, 17). Víra spočívá v uchopení Božích zaslíbení a přivlastnění si spasení. Vede člověka k tomu, aby plně spočinul v Kristu jako svém Spasiteli a přijal Jeho oběť za své hříchy. Tato víra v Pána Ježíše dává pokoj do jeho svědomí i naději věčného života. Když je víra živá a plyne z hloubky srdce, naplňuje člověka vděčností vůči Kristu a překypuje dobrými skutky.

19. Když mluvíme o tom, že víra je prostředkem ospravedlnění, máme tím na mysli, že

20. Jak získáváme víru?

.....

Důsledky ospravedlnění

Úkol 9: *Vyjmenuj důsledky ospravedlnění jak jsou uvedeny v Písmu.*

Ospravedlnění má mnoho důsledků. Jedním z mnoha je ten, že když má člověk vyřešen problém hříchu, vstupuje do společnosti blahoslavených a získává některé okamžité výsady. „Blaze tomu, z něhož je nevěřnost snata, jehož hřích je přikryt“ (Žalm 32, 1). Uvidíme, že ospravedlnění přináší i mnoho dalších úžasných výsad.

21. Přečti si následující texty a vyjmenuj důsledky, které jsou spjaty s ospravedlněním.

- a Sk.13, 39
- b Řím.5, 1
- c Řím.5, 9
- d Řím.5, 10-11
- e Řím.8, 30
- f Řím.8, 33-34
- g Tit.3, 7

Spasení, Boží největší dar, nás činí novým stvořením v Kristu. Pavel prohlašuje v 2.Kor.5, 18-21, že:

Toto všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy, na místě Kristově vás prosíme: Dejte se smířit s Bohem. Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v Něm dosáhli Boží spravedlnosti.

osobní test

Otázky s MOŽNOSTÍ VÝBĚRU. V každé otázce vyber jednu nejvhodnější odpověď.

1. V ospravedlnění je dodržena Boží spravedlnost, i když je hříšník prohlášen nevinným, protože

- a) Bůh přehlídí hřích člověka na základě své veliké lásky.
- b) Bůh v lásce připravil spravedlivý způsob, jak může být hřích člověka přenesen skrze kříž na Krista a opačně Kristova spravedlnost přenesena na člověka.
- c) Bůh připravil pro lidi alternativní způsob, aby mohli být ospravedlněni tak, že zaplatí za své hříchy dobrými skutky, které jsou smířením za hřích.

2. V ospravedlnění hříšník

- a) není ve skutečnosti spravedlivý až dokud jej Bůh neprohlásí za spravedlivého.
- b) je prohlášen za spravedlivého, když činí dobré skutky.
- c) je prohlášen za spravedlivého, protože získává Kristovu spravedlnost.

3. Ospravedlnění nejenom přináší prominutí hříchů, ale

- a) také obnovuje člověka, aby mohl mít obecnství s Bohem a činí ho spravedlivým v Božích očích.
- b) přináší pokoj s Bohem a osvobození od prokletí.
- c) přináší to, co je uvedeno v a) i b).

4. Písmo jasně učí, že člověk je ospravedlněn

- a) pouze vírou, bez skutků nebo dodržování Zákona.
- b) dokonalým dodržováním Zákona a vírou v Krista.
- c) upřímným přesvědčením, dobrými úmysly, a hojností dobrých skutků.

5. Ospravedlnění je založeno

- a) pouze na Boží lásce.
- b) na Boží milosti a Kristově kříži.
- c) touze lidí, aby byli spravedlivými před Bohem.

6. V poslední lekci jsme viděli, že i když je víra zdrojem ospravedlnění,
- a) není vůbec účinnější než dobré skutky.
 - b) nemá v sobě více zásluh, než napřažená ruka žebráka, který přijímá dar.
 - c) je omezena hodnotou člověka, který věří v Krista.
7. Poněvadž ztracení hříšníci jsou před svatým Bohem v postavení odsouzených, potřebují
- a) dokonalou spravedlnost.
 - b) veliké množství dobrých skutků, které jsou připsány na jejich účet.
 - c) milost.
8. Mnoho upřímných nevěřících lidí je přesvědčeno o tom, že zdrojem ospravedlnění je
- a) spravedlnost lidí, která je výsledkem dobrých skutků.
 - b) milost a milosrdenství Boží bez ohledu na skutky.
 - c) arbitrážní vůle Boží, která ospravedlňuje pouze vyvolené.
9. Jednoduše řečeno, ospravedlnění znamená, že
- a) jsme nikdy nezhřešili.
 - b) Bůh přehlíží hřích.
 - c) Bůh se na nás dívá, jako kdybychom nikdy nezhřešili.
10. Rozsah ospravedlnění
- a) je neohraničený, podobně jako rozsah smíření.
 - b) je omezen na ty, kteří jej přijmou od Boha.
 - c) je omezen na ty, kteří slyší evangelium.

odpovědi na studijní otázky

11. se děje mimo nás, když jsme prohlášeni za spravedlivé před Božím trůnem.

1. hněvu, utiřit, Krista, přikryty, utišen, hříšníka

12. Dochází k nim ve stejném okamžiku.

2. Kristova oběť ukazuje, že Bůh je spravedlivý a současně prohlašuje i ty, kteří věří Kristu, za spravedlivé.

13. b Je-li člověk spasen ze skutků, pak Kristus zemřel nadarmo.

c Je bláznovstvím snažit se ospravedlnit skrze skutky Zákona.

d Ti, kteří se snaží ospravedlnit skutky Zákona, žijí pod prokletím.

e Člověk, který je přesvědčen o tom, že může být spravedlivý před Bohem na základě skutků Zákona, se oddělil od Krista.

3. Bůh je spravedlivý, když nám odpouští hříchy.

14. a Nemůžeme to říct docela přesně, ale nebyl starší než 86 let.

b Bylo mu 99.

c Bylo mu 100.

d Nelze to říct docela přesně, ale mohl mít asi 15 let. Byl dost starý na to, aby nesl dřevo na horu (v.6). Abraham mohl mít asi 115 let.

e Nevíme to přesně, ale kolem 30 let.

f Jakub znal poměrně dobře chronologii Abrahamova života. Věděl, že Abraham byl ospravedlněn od začátku (Gen. 15, 6) a pak konal skutky, které dokázaly, že jeho víra byla opravdová. Abraham byl ospravedlněn, protože *uvěřil* Bohu a jeho víra byla viditelná v jeho skutcích.

4. a) Ospravedlnění souvisí se soudem a mluví o

15. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

5. Ve Starém zákoně je za nevinného prohlášen pouze člověk, který „není vinen“, zatímco v Novém zákoně jsou za spravedlivé prohlašováni bezmocní a hříšní.

16. Tvoje odpověď. Všiml jsem si, že Pavel ve své ilustraci ukazuje, že David mluví o ospravedlnění *bez skutků*. Mluví o požehnání (blahosla-venství), které dostává člověk, který je vinen a i přesto je na základě své víry prohlášen za nevinného. Abraham je představitelem ospravedlnění vírou *bez obřadů a rituálů*, protože mu byla přiznána spravedlnost před Bohem skrze víru. K tomu došlo ještě před obřadem obřezání. Tyto ilu-strace ukazují, že víra je *kořenem* a skutky jsou *ovocem* ospravedlnění.

6. a 6) aby za násilí byla zaplácena pokuta.

b 7) požaduje smrt pro toho, kdo přestoupil Zákon.

c 3) zaplatila pokutu a uspokojila požadavky Zákona.

d 4) získává odpuštění hříchů.

e 5) Boží milosti, kterým odpouští hřích a prohlašuje kajícího hříšníka za spravedlivého na základě Kristovy spravedlnosti.

f 2) vírou.

g 1) jsme obnoveni k obecnství s Bohem.

17. c) Bůh připravil ospravedlnění pro všechny

7. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Pravdivé

18. a Pravdivé

b Nepravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

8. a) se nemůže vypořádat s hříšnou přirozeností člověka....

19. abychom mohli být ospravedlněni, musíme mít aktivní, činnou víru.

9. a 2) Ospravedlnění

b 1) Zákon

c 2) Ospravedlnění

d 1) Zákon

e 2) Ospravedlnění

f 1) Zákon

g 1) Zákon

20. Víru získáváme skrze čtení a slyšení Božího Slova.

10. a 1) Ospravedlnění

b 2) Znovuzrození

c 3) Obě

d 1) Ospravedlnění

e 2) Znovuzrození

21. a Člověk je osvobozen ode všech hříchů, od kterých jej zákon nemůže osvobodit.

b Máme pokoj s Bohem.

c Jsme zachráněni od Božího hněvu.

d My, kteří jsme byli dříve nepřáteli, jsme byli smířeni s Bohem.

e Protože jsme byli ospravedlněni, máme jistotu oslavení.

f Jsme osvobozeni od obžalování a prokletí.

g Stáváme se dědici naděje věčného života.

Lekce 8

Bůh přijímá člověka do své rodiny: Adopce

Louis byl velmi zanedbán svými rodiči, alkoholiky. Žil v bídě, strachu a útrapách. Postupně se stal zatvrzelým ve svém vztahu k lidem a zatrpklým ve svém pohledu na život. Veřejný orgán sociální péče ho postupně umisťoval do různých pěstounských rodin, ale pro jeho zatvrzelý postoj ho nikdo nenechal u sebe déle. Mnohé rodiny, které znaly jeho smutný příběh, *by ho mohly přijmout, ale nechtěly*. Nakonec se manželé Burnetovi rozhodli chlapce adoptovat, a zařídili všechny potřebné formality k úplné adopci. Ale v okamžiku, kdy by ho tato rodina bývala přijala, k adopci nedošlo, protože paní Burnetová náhle zemřela.

Nakonec si Louise vzala jiná rodina a adoptovala ho. Reagoval na jejich lásku a zájem o něho a vyrostl z něho dobře vychovaný mládenec, který se stal knězem. Dnes je jeho život zdrojem požehnání a povzbuzení pro jiné. Ale to všechno začalo tím, že byl přijat do rodiny, jejíž soucit, láska, majetek a jméno mu zabezpečily přijetí ve společnosti.

Bůh učinil totéž pro nás. Protože kromě toho, že nám odpustil naše hříchy a daroval nám život skrze znovuzrození, přijal nás do své rodiny jako syny a dcery se všemi právy a výsadami, které provázejí tuto adopci. Zvláští na této adopci je to, že Bůh, i když znal náš hrozný, hříšný, ztra

cený a rebelantský postoj, *otevřel* pro nás nebeské zdroje. Nikdo z nás nemůže nikdy pochybovat o tom, že nás *mohl* zachránit; ale tím úžasným vždy bude to, že to i *učinil*. On je náš Nebeský Otec a my jsme Jeho děti! Není proto Bůh hoden naší nekonečné chvály a oddanosti?

osnova lekce

Charakteristika adopce

Čas adopce

Zkušenost adopce

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen

- Mluvit o biblickém učení ohledně přijetí do Boží rodiny.
- Popsat vztah mezi znovuzrozením, ospravedlněním a adopcí.
- Vysvětlit význam a důsledky adopce.
- Ocenit Boží lásku a dobrotu, která se projevila v tom, že nás adoptoval do své rodiny.

studijní činnost

1. Přečti si 8. kapitolu Římanům, 4. kapitolu Galatským a 1. kapitolu Efezským. Přečti si pokud možno nejdříve tyto kapitoly pro přehled, pak se k nim vrať a snaž se je pochopit do detailů. Všimni si zvláště veršů, které se zabývají adopcí.
2. Prostuduj si lekci jako obvykle. Po ukončení vypracuj osobní test a zkontroluj si své odpovědi.
3. Prohlédni si pečlivě 2. část (5.-8. lekci) a pak vypracuj 2. část Studentovy zprávy. Výsledky zašli svému učiteli.

klíčová slova

dědic	osvobození	ručící
dědictví	otcovský	řecko-římský
externě	pokuta	splátka
interně	potvrdit	závdavek
období patriarchů	právnícký	zprostit
odhmotněný	renovace	

rozvinutí lekce

CHARAKTERISTIKA ADOPCE

Adopce je podobně jako znovuzrození a ospravedlnění Božím dílem v člověku, který se obrací ke Kristu. Pojednává o *místě*, které člověk zaujímá v Boží rodině a týká se jeho *výsad* jako jednoho z Božích synů. Jak jsme viděli, Božím záměrem pro člověka, který se k Němu obrací, je více než ho jen osvobodit z otroctví. Jeho cílem je učinit z lidí své syny a dcery. Pavel píše: „V Něm nás již ve stvoření světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před Jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím Jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za Jeho syny“ (Ef. 1, 4-5).

Význam adopce

Úkol 1. Najdi vysvětlení pojmu „adopce“, jak je používán v Novém zákoně.

Slovo, které je překládáno jako *adopce*, doslovně znamená „umístit syna“. Vztahuje se to k místu a postavení, které je dáno člověku, který na to nemá přirozený nárok. Většinu z nás je dobře známá adopce, ve které je člověk (obvykle sirotek) přijat do nové rodiny, kde se s ním jedná jako s vlastním synem a jsou mu dána všechna práva a výsady, které vyplývají z tohoto příbuzenského stavu. Apoštol Pavel se zabývá myšlenkou adopce v duchovním smyslu. Používá termín *adopce* k vyjádření skutku Boží milosti, kterým se každý, kdo přijímá Krista, stává synem Božím. Tento vztah věřícího člověka k Bohu jako *dítěte* k Otci je umožněn znovuzrozením (Jan 1, 12-13). Avšak adopce člověka je Božím dílem, skrze něž je umístěn do postavení nebo pozice vůči Bohu jako dospělý syn (Gal. 4, 1-7). Má tedy všechna privilegia, která vyplývají z toho, že je Božím synem a je považován za vlastního.

Když jsme tedy probrali pojem adopce, stručně si zopakujme, o čem jsme hovořili. Nepochybně si pamatuješ, že při znovuzrození získává člověk *nový život* a *novou přirozenost*. V ospravedlnění získává *nové postavení*. A v adopci získává *nové místo*.

1. Kvůli zopakování přiřaď doktrínu (vpravo) k příslušné definici (vlevo).

a	Souvisí s postavením člověka před Bohem.	1) Znovuzrození
b	Mluví o změně v lidské přirozenosti.	2) Ospravedlnění
c	Souvisí s tím, že člověk se stává členem Boží rodiny.	3) Adopce
d	Dává práva synovství.	
e	Předává věřícímu Kristovu spravedlnost a přenáší jeho vinu na Krista.	
f	Uvádí člověka do duchovního života tím, že se znovu narodí.	

Řecké slovo, překládané jako *adopce*, se neobjevuje v řeckém překladu Starého zákona, ale i v něm jsou příklady adopce. Tyto starozákonní

příklady ukazují, že v dobách patriarchů byly běžné určité zvyky. Podle těchto zvyků si mohli bezdětní manželé adoptovat dospělého syna, který jim potom sloužil po celý život a po smrti je pohřbil. Za tuto službu dostal adoptovaný syn dědictví, pokud se později rodičům nenarodil vlastní. Když se to stalo, dědicem se stal vlastní syn a adoptovaný syn o svá práva přišel. Tento zvyk nám může pomoci pochopit vztah mezi Abrahamem a Eliezerem (Gen. 15, 2-4). Kromě toho, jestliže žena nemohla donosit dítě, mohla nabídnout služku, aby svému manželovi dítě poskytla (viz. Gen. 16, 2). Když otrokyně donosila dítě, zákon nedovolil zákonné manželce poslat ji pryč. To nám pomáhá vysvětlit Abrahamovo znepokojení nad radou jeho ženy Sary (Gen. 21, 11-12).

2. Přečti si uvedené texty Písma a řekni, kdo byl v jednotlivých případech adoptován.

a Ex. 2, 10:

b 1. Král. 11, 20:

c Ester 2:7,15:

Ve Starém zákoně je pojem synovství důležitější než pojem adopce. Podobně je prvořadé, že jsme syny díky Božímu znovuzrození, ale tím se nevyklučuje pojem adopce.

3. Přečti si 2. Mojž. 4, 22-23; 5. Mojž. 14, 1-2; 32, 18-20; Jer. 31, 9; Oz. 1, 10; 11, 1; Mal. 1, 6; 3, 17 a odpověz na následující otázky:

a Kdo jsou podle těchto textů *synové Boží*?

.....

b Které texty se týkají přirozeného synovství?

.....

c Které texty naznačují přijetí za syny?

.....

Vidíme, že myšlenka adopce nebyla ve starozákonních dobách Božímu lidu cizí. Ale nezdá se, že by starozákonní způsoby adopce byly přímo přeneseny do novozákonního učení. Místo toho se zdá, že to byl spíše

řecko-římský způsob adopce, který vytvořil základ pro Pavlovo použití tohoto termínu, protože ostře staví proti sobě svobodu syna v domácnosti a podřízenost otroka.

Adopce byla velmi rozšířeným zvykem v řecko-římském světě. Když manželé neměli děti, muž si mohl adoptovat syna, který se stal jeho dědicem. Adoptovaný syn mohl mít žijící rodiče, ale toto nebylo překážkou adopce, protože rodiny byly často nuceny vzdát se svých dětí, aby jim v životě poskytly lepší možnosti. Avšak když už bylo dítě jednou adoptováno, jeho vlastní rodiče nad ním ztratili kontrolu, zatímco adoptivní otec získal úplnou autoritu nad svým adoptovaným synem. Ovlivňoval vztahy svého adoptovaného syna, kontroloval, co může jeho syn vlastnit nebo si vydělat, a měl právo ho trestat. Ale byl zodpovědný za všechno, co jeho syn mohl udělat a vyžadovalo se od něho, aby zabezpečil naplnění jeho potřeb.

Tím, že se stalo součástí širší rodiny, získalo adoptované dítě výchovu, kterou potřebovalo k tomu, aby se stalo úspěšným ve svém budoucím životě. Naučilo se vážit si starších a přijímat na sebe zodpovědnost. Cestou laskavého usměrňování získávalo hodnotné poznatky ve výchově, které ho připravily na zkoušky a požadavky života. Když dospělo, získalo také společenské vychování, které ho připravilo na dospělost. Celkem vzato, nový rodinný vztah poskytl adoptovanému synovi nebo dceři velké výhody.

Pavlovo učení o znovuzrození, ospravedlnění a adopci zobrazuje právě tuto myšlenku osvojení. Popisuje proces, kterým vytrhuje Bůh člověka z jeho minulého stavu, skrze znovuzrození jej uvádí do své rodiny, odpouští mu skutky jeho starého života a přijímá ho do své rodiny jako dospělého syna. Adoptovaný syn je takto učiněn součástí Boží rodiny, se všemi jejími výsadami a zodpovědností. Jako výsledek této adopce zase on podřizuje pod Boží kontrolu všechny svůj čas, majetek a sílu. Adopce je skutkem Boží milosti, kterým On ty, kteří přijímají Ježíše Krista, přijímá jako syny a dcery do své rodiny a uděluje jim všechna práva a povinnosti adopce.

4. Zakroužkuj písmeno, které předchází každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a Apoštol Pavel se ve svém učení o adopci přidržuje učení Starého zákona.
- b V řecko-římském světě se adoptování stalo docela běžnou záležitostí.
- c Adoptivní rodič měl v řecko-římské společnosti absolutní kontrolu nad adoptovaným synem a také se musel starat o naplňování všech jeho potřeb.
- d Součástí Boží rodiny se stáváme, když přijmeme učení o adopci.
- e Do Boží rodiny jsme umístěni jako dospělí Boží synové skrze skutek adopce poté, co prožijeme znovuzrození.

Adopce je důležitým učením Nového zákona, i když je o něm mluveno na relativně málo místech. Když je tak úzce spjato se znovuzrozením, některým lidem se možná zdá, že pojednání o něm je méně důležité. Naproti tomu je ale adopce důležitým učením apoštola Pavla a jedním z nejvýznamnějších a nejdramatičtějších učení celého Nového zákona.

5. Přečti si následující texty, které souvisí s adopcí. Poznamenej si, s čím je adopce dávana do kontrastu v každém z uvedených textů.

- a Řím. 8, 15-16: *S otroctvím hříchu*
- b Řím. 8, 20-23:
- c Řím. 9, 4-12:
- d Gal. 4, 3-7:
- e Ef. 1, 5-7:

Všimni si, že v Řím. 9, 4 Pavel označuje vztah Izraele k Bohu za *adopci*. Z toho, jak používá adopci v tomto textu, vidíme, že všechna pozhánání vyplývala ze zvláštního vztahu Izraele vůči Pánu. Zvláštní poznámka na tomto místě je adresována Izraeli. Ale z hlediska novozákonního učení o tom, že skutečným Izraelem je církev, je pro nás vhodné uvidět podobné principy působení v každém z nich. Celkově je potom náš zvláštní vztah k Bohu základem, na kterém přijímáme všechna pozhánání, která nám poskytuje. Kterou dobrou věc Bůh odmítne svým dětem? (viz Žalm 84, 11). Pavel na to dává odpověď: „On neušetřil svého vlastního Syna, ale za

nás za všechny jej vydal, jak by nám spolu s Ním nedaroval všechno?“ (Řím. 8, 32). A zatímco my ne vždy dokážeme vidět, co je pro nás nejlepší, Bůh působí jen k dobrému těm, kteří Ho milují - těm, které přijal (Řím. 8, 28). Avšak musíme vždy pamatovat, že požehnání, která přijímáme, nejsou naše, protože jsme si je ani nezasloužili ani nevydělali.

6. Přečti si Luk. 17, 7-10. Do svého sešitu si poznamenej, co by mělo být naší odměnou za práci, konanou pro Pána.

Jako Jeho adoptovaní synové zjišťujeme, že všechno naše úsilí je bezcenné v porovnání s velkou láskou, kterou On ukázal tím, že nás přijal do své rodiny a ustanovil nás za své syny. A navíc výsady vyplývající z tohoto vztahu pokračují tím, jak náš nebeský Otec naplňuje naše potřeby.

Manželé Potterovi adoptovali mladíka z jiné země. Dali mu křestní jméno Dan a samozřejmě přijal adopcí jméno rodiny. Dan se úplně szil s touto rodinou a jednali s ním na základě všech práv a výsad Potterových dětí. Potterovi se stali legálně zodpovědnými za Dana. Umožnili mu získat dobré středoškolské vzdělání a potom i studovat na univerzitě. Jako *adoptovaný syn* byl Dan dobře živen i oblékán a při zvláštních příležitostech jako byly narozeniny nebo vánoce se na něho pamatovalo právě tak, jako na ostatní členy rodiny. Zkrátka díky svému vztahu byl jako adoptovaný syn zahrnut všemi rodinnými výsadami. Je to ale velmi nedostatečná ilustrace té lásky, kterou ukázal nebeský Otec tím, že nás spasil, učinil nás dědici svých zaslíbení a denně nás zahrnuje svým dobrodiním.

7. Zakroužkuj písmeno, které označuje správné vysvětlení slova *adopce* v kontextu Nového zákona.

- a) Adopce je právní akt, kterým se člověk stává dítětem Božím.
- b) Ti, kteří se stali Božími dětmi skrze znovuzrození, jsou skrze adopci umístěni do pozice dospělých synů.
- c) Adopce souvisí se skutkem člověka, který se rozhodne přijmout nový způsob života, aby šel Boží cestou.

ČAS ADOPCE

Úkol 2. *Vysvětli význam tří etap adopce.*

Adopce probíhá ve 3 etapách. Za první vidíme, že tu je *minulá* fáze. Pavel v Ef. 1, 4-6 píše: „v Něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před Jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím Jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny, a chválili slávu Jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším.“

8. Přečti si znovu Ef. 1, 4-6 a odpověz na následující otázky:

- a Kdo adoptuje?
- b Koho adoptuje?
- c Kdo to umožnil?
- d Co je zdrojem adopce?
- e Co je cílem adopce?

Všimni si, že Bůh je ten, kdo činí první krok při adopci. Adopce vychází z Jeho lásky v souladu s Jeho vůlí, vrací se k Němu skrze Jeho adoptovanou rodinu a končí v oslavě Jeho slavné milosti. Všimni si na konci 4. verše a v 5. verši, že Boží rozhodnutí ve věčnosti přijmout nás za syny je založeno na Jeho lásce. Jedině Jeho láska Ho přiměla k tomu, aby nás přijal. A když je adopce výsledkem svobodného projevu Boží milosti, všechny lidské zásluhy jsou vyloučeny.

V tomto textu vidíme, že adopce přináší nejen úžasná privilegia, ale zahrnuje i zodpovědnost: „vyvolil nás v Něm před ustanovením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před Jeho tváří“ (Ef. 1, 4). Když prohlášíme, že Bůh je náš nebeský Otec, musíme žít tak, aby se On nestyděl nazývat nás svými syny. Zkušenost adopce zahrnuje něco více, než jen jednoduše získané vstupenky do nebe. Vyžaduje od nás, abychom dovolili Duchu svatému, aby projevil, že jsme poslušnými syny a dcerami, když jsme odrazem Boží slávy (2. Kor. 4, 6). Jaký dojem bys měl z člověka, který vždy nosí bílé, čisté šaty, ale nikdy se nemyje? Tento rozpor by nedával žádný smysl, že? A o co je nesmyslnější člověk, který by hlásal

Kristovu spravedlnost a přece žil způsobem, nehodným svého křesťanského synovství.

9. Význam *minulé* etapy adopce tedy spočívá v tom, že

- a) čím déle trvá učení, tím je cennější.
- b) ukazuje, že Boží plán smíření, který zahrnuje i adopci, je věčný.
- c) můžeme vidět, jak tento plán začíná již ve Starém zákoně.

Potom je tu *přítomná* etapa: „Milování, nyní jsme děti Boží“ (1. Jan. 3, 2). Všimni si, že i Pavel používá přítomný čas v Gal. 4, 6: „A že jste synové“. Skutečnost, že jsme syny, by nám měla ukázat několik skutečností: Za prvé by nás měla osvobodit od jakýchkoliv pochybností o naší budoucnosti. Nemusíme čekat, až budeme stát v Boží přítomnosti, abychom se dověděli, zda jsme Jeho dětmi. Víme už *nyní* na základě autority Jeho Slova a díky svědectví Ducha svatého, že *jsme* Božími dětmi (Řím. 8, 16).

Za druhé by nás to mělo vést k tomu, abychom si uvědomili, že je nutné žít v tomto světě v souladu s naším postavením Božích synů. Jan říká, že ti, kteří očekávají Kristův příchod, se zachovávají čistí tak, jak je Kristus čistý (1. Jan. 3, 3), zatímco Pavel nás zase vyzývá: „abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně a spravedlivě a zbožně v tomto věku“ (Tit. 2, 12). Bohabojný život je tedy Božím dětem přiměřený.

Prostuduj si důkladně Řím. 8, 14-17 a Gal. 4, 4-7. Tyto texty hovoří o adopci jako o zkušenosti, která se uskutečňuje v přítomnosti. Ukazují nám, že adopce nás osvobozuje z otroctví, umožňuje nám obracet se k Bohu jako k *Otc*i, a činí nás dědici Božími. Kdysi jsme byli otroky hříchu, satanu a svého JÁ. Byli jsme pronásledováni strachem, zvláště strachem ze smrti (Žid. 2, 14-15), protože jsme věděli, že nás čeká soud. Ježíš Kristus přišel, aby nás vysvobodil z pout hříchu tím, že dal svůj život, aby jim zaplatil cenu smíření a osvobodil nás, abychom mohli být Božími syny. Proto nepotřebujeme žít dále ve strachu; ani ve strachu ze smrti ani ve strachu z Boha.

10. Přečti si Žid. 12, 28. V jakém smyslu se máme bát Boha?

Nemáme mít z Boha *strach*. To se Bohu nelíbí, protože takový strach vyrůstá z pocitu viny a má co do činění s trestem. Správně řečeno, když se stáváme jedno s Kristem, Jeho láska je dokonalá v nás (1. Jan. 4, 16-19). Jsme schopni přistoupit „k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas“ (Žid. 4, 16).

Adopce nám dovoluje volat přímo k Bohu „Abba, Otče“ (Řím. 8, 15; Gal. 4, 6). Tento výraz má nádech důvěry a něžnosti, která vyrůstá z naší lásky, úcty a vděčnosti vůči našemu Nebeskému Otci. Když se tedy modlíme, zakoušíme Jeho jemné ubezpečení, že jsme Jeho dětmi a že nás miluje. Svátý Duch nás vede k tomu, aby se nám stalo přirozeným oslavovat Boha. A umožňuje nám, abychom s odvahou a láskou přicházeli k Otci v souladu s Jeho vůlí (Řím. 8, 15-17; 26-27).

Další výsadou adopce je to, že *jsme dědici Božími*. I když jsme ještě neobdrželi plné dědictví, jsme jimi už nyní. Pavel prohlašuje, že Bůh sám nás oddělil a zapečetil pro sebe a dal Ducha svatého do našich srdcí *jako záruku* všeho, co má pro nás připraveno (2. Kor. 1, 21-22; 5, 5). Duch svatý v našem životě je pečetí toho, že patříme Bohu. Pavel také tvrdí, že blízkost Ducha svatého je závdavkem požehnání, které zakusíme v nebi a je zárukou toho, že vykoupení jednoho dne zdědí všechno Boží požehnání.

11. Zakroužkuj písmeno předcházející každému PRAVDIVÉMU tvrzení.
- a Jedno z požehnání adopce, které můžeme prožívat již nyní, je to, že jsme dětmi Božími.
 - b Poznání toho, že jsme přijati, nás vede k tomu, že se můžeme zcela uvolnit a nemusíme si dělat starosti nad našim chováním v budoucnu.
 - c Bát se Boha znamená mít k Němu úctu a vzdávat Mu čest.
 - d Naše úcta je pečetí toho, že patříme Bohu.
 - e Bůh nám dal Ducha svatého jako záruku toho, že naše plné dědictví je ještě před námi.

Adopce má také i *budoucí* etapu. V přítomnosti ještě není úplná. Žijeme však v očekávání slávy, kterou zakusíme při příchodu Krista. Až potom úplně zakusíme všechny výsady adopce.

12. Přečti si Řím. 8, 23. V tomto textu se adopce vztahuje na

V Řím. 8, 18-23 Pavel maluje úžasný obraz. Hovoří na základě prockého vidění. Vidí celé stvoření, jak očekává budoucí slávu. V přítomnosti, zdůrazňuje, je tvorstvo „podřízeno marnosti“. Touží po tom, aby byla zlomena moc hříchu, aby byl odstraněn rozklad a smrt, a aby byly odstraněny důsledky pádu. My křesťané, podobně jako příroda, toužíme po vysvobození z tohoto světa s jeho tělesnými omezeními, bolestí a smrtí. Nyní se naše těla postupně ruší (2. Kor. 4, 16). Skrze přijetí Ducha svatého jsme však přijali *záruku* nebo *závdavek* budoucí slávy. Ale toužíme po *úplném uskutečnění* toho, co znamená přijetí do Boží rodiny.

STVOŘENÍ

ČEKÁ NA
VYSVOBOZENÍ

Konečnou etapou adopce bude přijetí našich těl. Pavel nemyslí, že člověk ve stavu oslavení bude duchem bez těla (2. Kor. 5, 1-5). Člověk na tomto světě je tělem a duchem; a spasen bude celý člověk. Avšak oslavené tělo už nebude porušeno a ovlivňováno hříchem. Bude oslaveným duchovním tělem, schopným žít život duchovního člověka: „...odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poniženosti v podobu těla své slávy.“ (Fil.3, 20-21). Všimni si i 1. Kor. 15, 34-54. Když bude naše adopce nakonec dokonána, naše těla zaniknou v zázračné

proměně, Nu a kvůli této *budoucí etapě* adopce se radujeme spolu s Pavlem, že život v Kristu je očekáváním svobody, obnovy a občerstvení, které vypůsobí Boží sláva a moc. Když hovoří o budoucí proměně, kterou projdeme, prohlašuje Pavel, že: „Ten který nás k tomu již připravil a dal nám závdavek Ducha, je Bůh“ (2. Kor. 5, 5).

V adopci Boží láska vytéká jako řeka z věčnosti do časnosti a znovu zpět do věčnosti. A jeho milost jako mocný proud nás uchvacuje a nese směrem k cíli budoucí blaženosti, slávy a nesmrtnosti.

13. Vysvětli význam tří etap adopce. K odpovědi použij svůj poznámkový sešit.

ZKUŠENOST ADOPCE

Prostředky adopce

Úkol 3. *Najdi text, který charakterizuje prostředky adopce.*

Možná se ptáš, jak je způsobena adopce? Na tuto otázku odpovídám, že adopce je způsobena Bohem skrze působení Ducha svatého, když lidé přijímají pravdu evangelia.

Lidským úkolem v adopci je *věřit* v Ježíše Krista a *přijmout* Ho. Jak jsme viděli již dříve, tato víra ale zahrnuje celou osobnost: rozum, city i vůli. Zahrnuje *poznání* pravdy evangelia (Jan 8, 32) a *uvěření mu srdcem* (Řím. 10, 10). Přijetí Ježíše a úplné vydání se Jemu vyžaduje nakonec *akt vůle*. Víra, kterou demonstrujeme tím, že uvěříme a přijmeme Krista, nevypůsobí adopci; avšak tvoří pro ni základ (Gal 3, 26). Jan dodává, že „těm pak, kteří Ho přijali ... dal moc stát se Božími dětmi“ (Jan 1, 12).

Boží podíl na adopci je přirozeně prvotní. Odpověď člověka na Jeho nabídku spasení Mu dává příležitost, aby začal své přetvářející dílo. V okamžiku odpouští hřích, poskytuje člověku novou přirozenost, nové postavení v Jeho očích, a uděluje mu novou pozici ve své rodině. Když Duch svatý učiní naši adopci reálnou, jsme schopni oslovovat Boha „Abba, Otče“ (Řím. 8, 15) s vědomím úžasu a údivu. Naše přijetí Bohem, naše nové místo nás jako synů není výsledkem nějaké naší zásluhy. Je to jediné Boží láska a milost, která nás přijímá do Jeho rodiny, kde už nejsou žádné roz-

díly: „Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši“ (Gal. 3, 28). A všichni dohromady ve svých srdcích volají skrze Ducha svatého : „Abba, Otče!“ (Gal. 4, 6).

14. Vyber tvrzení, které správně charakterizuje prostředky adopce.

- a) Prostředkem adopce je především úsilí člověka a jeho touhy.
- b) Prostředkem adopce je Boží milost, které se nelze postavit na odpor a která ze všech vyvolených činí Boží děti bez ohledu na jejich reakci a podíl.
- c) Prostředkem adopce je Boží láska a milost, se kterou nás přijímá, když my přijímáme evangelium a uvěříme v Krista.

Zvláštnosti adopce

Úkol 4. *Uved', co společného a co odlišného vidíme v adopci, znovuzrození a ospravedlnění.*

Zkoumali jsme spasení jako samostatné Boží dílo. Použili jsme ilustraci řetězové reakce, abychom popsali, jaký vztah mají jeho jednotlivé aspekty k dalším aspektům Jeho díla. Každá z doktrín spasení má jak svůj zvláštní význam, tak i svůj význam ve vztahu k dalším. Podívejme se tak nyní stručně na některé z podobných i odlišných rysů, které existují mezi znovuzrozením, ospravedlněním a adopcí.

Vidíme, že adopce a ospravedlnění se týkají výkonu Boží spravedlnosti: proto jsou považovány za *soudní akta*. Obě dvě propůjčují člověku určité postavení. Ospravedlnění dává ztracenému hříšníkovi postavení osvobozeného, *zbaveného viny*, zatímco adopce mu poskytuje status *dospělého syna*. (O čemž budeme pojednávat dále). A obě dvě jsou spojeny se vztahem k Bohu. Avšak charakter tohoto vztahu je odlišný. Ospravedlnění je vztah mezi spravedlivým Soudcem a hříšníkem, který je vinen; zatímco adopce je vztah mezi Otcem a synem. Ospravedlnění je v podstatě právního charakteru, zatímco adopce má v podstatě charakter otcovský. Ospravedlnění vyplývá ze spravedlnosti, zatímco adopce z lásky.

SPRAVEDLIVÝ SOUDCE	MILUJÍCÍ OTEC
HŘÍŠNÍK ZÍSKÁVÁ ODPUŠTĚNÍ	SYN ZÍSKÁVÁ POSTAVENÍ
OSPRAVEDLNĚNÍ	ADOPCE

Znovuzrození a adopce se týkají našeho členství v Boží rodině. Znovuzrození je zkušenost, která nás uvádí do Boží rodiny, adopce následuje a uděluje nám postavení dospělých synů.

Jedinečná pozice, kterou zaujmeme ve chvíli znovuzrození, vypadá takto: tím, že jsme narození z Boha a jsme tím pádem Jeho zákonnými potomky, dospěli jsme do vztahu a zodpovědnosti související se stavem *dospělých synů*. Avšak všechny zkušenosti dětství a dospívání, které jsou běžné v lidském životě, jsou v duchovní adopci vyloučené. V důsledku toho jsme okamžitě svobodni od pěstounů a vychovatelů a jsme zodpovědní za to, abychom žili mnohotvárný duchovní život jako *dospělí synové* v Otcově domě. V duchovní oblasti není nic, co by odpovídalo bezstarostnému dětství. Písmo neuznává žádný rozdíl v jednání těch, kteří začínají křesťanský život a těch, kteří jsou zralí. To, co Bůh říká zralému a pevnému křesťanovi, říká i všem dalším věřícím; dokonce i těm, kteří jsou čerstvě znovuzrození. Aby nás nezarazilo (co se týče zodpovědnosti), že se Pavel obrací na korintské jako na „nedospělé v Kristu“ (1. Kor. 3, 1), musíme si uvědomit, že korintští křesťané byli dětmi kvůli své tělesnosti, a ne pro to, že byli krátkou dobu křesťany. Jako dospělí synové jsme proto pravými dědici Božími a spoludědici Ježíše Krista. A toto privilegované postavení nám umožňuje zdědit bezprostředně požehnání a výsady, jak to uvidíme později.

15. Zakroužkuj písmena předcházející PRAVDIVÝM tvrzením.

- a Ospravedlnění a adopce jsou považovány za skutky právního charakteru, protože zahrnují uplatňování Boží spravedlnosti.
- b Ospravedlnění poskytuje status *spravedlivý* tomu, kdo věří v Krista, zatímco adopce mu poskytuje status *dospělého syna*.
- c V ospravedlnění jde o vztah otce a syna, zatímco v adopci o vztah spravedlivého soudce a provinilého hříšníka.
- d Adopce i znovuzrození se týká faktu, že věřící je členem Boží rodiny.
- e Adopce nás uvádí do Boží rodiny a znovuzrození nám poskytuje postavení dospělých synů.
- f Zatímco znovuzrození je okamžitá zkušenost, adopce vyžaduje čas, ve kterém se ověří, jestli si věřící zaslouží výhody synovství.

Požehnání adopce

Úkol 5. *Uved', která z uvedených tvrzení popisují požehnání adopce.*

Adopce má za následek určité výsady, které jsme se rozhodli nazvat *požehnáními*. Jedním z největších je svědectví Ducha svatého, který spolu s naším duchem svědčí, že naše adopce je skutečná a ubezpečuje nás o Boží lásce k nám a o Jeho péči o nás (Řím. 8, 15). Ale kromě toho jsou s adopcí spojena ještě mnohá další požehnání.

16. Přečti si následující texty Písma a vyjmenuj požehnání, která přináší adopce.

- a Mat.7, 9-11
- b Žalm 23, 1
- c Žalm 144, 1-2
- d Jan 14, 26
- e Žid.12, 7
- f Žid.4, 14-16
- g Řím.8, 17

Všimni si, že všechny vyjmenované důsledky adopce jsou zkušenostmi, které prožíváme už v časnosti. Všimni si i toho, že důraz je kladen na

to, co činí Bůh. Z některých dalších vedlejších darů, které jsou důsledkem adopce, vyjmenujeme aspoň tyto:

1. Náš Otec uspokojuje naše potřeby na základě svých neomezených možností (Fil. 4, 19).
2. Osvobozuje nás z pout zákona (Gal. 4, 4-5).
3. Osvobozuje nás ze strachu (Řím. 8, 15; 2. Tim. 1, 7).
4. Uvádí nás do obecnství se sebou samým (1. Jan. 1, 3).

Tato požehnání a nespočetné množství dalších směřují k tomu, aby naplnily základní potřeby věřících.

V adopci má Bůh v úmyslu oslavit své jméno. V adopci vyvyšuje své milosrdenství a lásku. Ve skutečnosti všechno, co Bůh činí tím, že nás zachraňuje, nakonec přinese slávu Jeho jménu. A Jeho sláva snad není nikde tak zřejmá jako v těch mnoha požehnáních, která vyplývají z adopce.

17. Zakroužkuj písmeno před tvrzením, které NEPOPISUJE požehnání adopce.

- a) Přijímáme všelikou péči, porozumění a slitování od našeho Otce, stejně jako všechno, co potřebujeme k běžnému i duchovnímu životu.
- b) Přijímáme ochranu, rady a usměrňování, mající svůj zdroj v Jeho zájmu o nás. A získáváme také jistotu synovství.
- c) Máme důvěru a smělost, když vstupujeme do Boží přítomnosti a stáváme se Božími dědici a spoludědici Krista.
- d) Jsme ujištěni o tom, že když jsme již jednou přijati, máme záruku věčného života bez ohledu na to, jak budeme žít po adopci.

Důkazy adopce

Úkol 6. *Uved' příklady vnějších a vnitřních důkazů naší adopce.*

Adopce je v základě objektivní dílo; to znamená, že se uskutečňuje mimo nás. Když chceme potvrdit tu skutečnost, že jsme Božími syny, musíme v první řadě vycházet z Božího Slova. Boží Slovo je tedy nejdůležitějším vnějším důkazem toho, že jsme adoptováni. Adopce se nám stává viditelnou díky tomu, co prožíváme ve svém nitru a tomu, co projevíme navenek.

18. Uvažuj nad uvedenými texty Písma a vyjmenuj důkazy přijetí, o kterých je v nich řeč.

- a** Řím. 8, 4; Gal. 5, 18
- b** Gal. 4, 5-6
- c** Ef. 3, 12
- d** 1. Jan. 2, 9-11; 5, 1
- e** 1. Jan. 5, 1-3

I když nikdo z nás není dokonalý a ne všechny tyto důkazy se projevují v našem životě, budeme růst a spět do Kristovy podoby podle toho, jak chodíme v Duchu a jak jsme Jím vedeni (Řím. 8, 15-16). Tato progresivní (postupná) proměna v nás bude viditelným projevem toho, že jsme Jeho dětmi.

Vědomí, že jsi součástí Boží rodiny by tě mělo činit neustále plným vděčnosti a radosti. Toto vědomí by také mělo vyvolat pevné rozhodnutí: s Boží milostí nebudu dělat nic, co by přineslo hanbu nebo potupu Boží rodině. Kéž bys vždy nosil s důstojností a hrdostí svůj titul a nezapomínal nikdy na to, že jsi součástí nesmírného královského kněžstva věřících, jehož posláním je zvěstovat ctnosti Toho, který nás povolal ze tmy do svého nádherného světla (1. Petr. 2, 9).

19. Uveď příklad nějakého vnitřního důkazu, který nám potvrzuje, že jsme přijati Bohem.

20. Uveď příklad věčného důkazu, který mluví o tom, že jsme dětmi Božími. Použij na odpovědi svůj poznámkový sešit.

Doktrínu adopce mi připomíná případ bezdětného páru Johna a Joan Murphyových. Murphyovi byli manželé více než deset let, když byli dotázáni, zda by neměli zájem o adopci dítěte, narozeného jedné mladé dámě, která se o ně nemohla starat. Byli ubezpečeni o tom, že dítě pochází z významné rodiny. Murphyovi přijali nabídku a radovali se věřice, že to byla odpověď na jejich modlitby. Nedočkávě oznamovali dobrou zprávu svým přátelům. Když se malá Betty narodila, zdálo se, že to je dokonalý, nádherný balíček radosti. Avšak už několik hodin po narození lékař, který

pomáhal při narození dítěte, telefonoval manželům a otevřeně jim řekl, že malá Betty má rozštěp patra - deformaci v horní části úst. Řekl: „Chcete ji i tak?“ John bez váhání odpověděl: „Ano! Každému jsme říkali, že malá Betty je odpovědí na modlitby - dar od Boha. I když se objevila tato deformace, milujeme ji stejně.“ Avšak ještě předtím, než si Murphyovi šli vyžádat dítě, objevila se nečekaná překážka adopce, neboť Murphyovi žili v jiném státě než byl ten, kde se malá Betty narodila. Zástupce manželů, který pomáhal zařídit adopci, šel na nejvyšší právní instituci státu, aby se poradil. Tam se dověděl, že kdyby si Murphyovi vzali dítě okamžitě domů, nebyla by žádná překážka adopce. Murphyovi tedy běželi do nemocnice a vzali si Betty, aby se mohla stát jejich dítětem. Za pár měsíců podstoupila Betty zákrok, kterým jí napravili rozštěp patra. Operace se podařila a malá Betty je úplně normální.

V tomto příběhu vidíme ilustraci lásky, se kterou nás Bůh přijal, když jsme byli ztraceni, v beznaději, neschopní a odsouzení na smrt. Byli jsme poznamenáni tělesnou přirozeností - nedokonalejší, než by bylo žádoucí na Boží stvoření. Ale On nás miloval a povolal k sobě. Avšak i když nás přitáhl k sobě, nepřítel našich duší si umínil překazit toto smíření a udržet nás ve svých poutech. Bůh však skrze Krista a Jeho smrt na kříži odstranil překážky, které stály v cestě naší adopci. A nyní jsme přijati do Jeho rodiny, očištění, uzdravení, oděni v Jeho spravedlnost a učiněni přímými účastníky Jeho požehnání. A pro toto smíření, které nás osvobodilo a učinilo členy Jeho rodiny, se smíme radovat až do věčnosti.

osobní test

1. Biblické učení o adopci mluví o tom, že adopce je skutkem Boží milosti, kterým jsme

- a) ujištění o tom, že budeme mít status Božích synů v budoucnosti, když uvidíme tvář v tvář Ježíše.
- b) umístění do Boží rodiny jako synové a získáváme všechna práva a privilegia synovství.
- c) prohlášení za syny Boží, i když musíme na pozhnání synovství čekat až do okamžiku, kdy „dospějeme“.

2. Když se staneme Božími syny skrze přijetí Ježíše Krista, Bůh s námi jedná jako

- a) se služebníky, kteří jsou stále v poutech otroctví.
- b) malými dětmi, které jsou podřízené „vychovatelům a pěstounům“.
- c) s těmi, kteří přijali adopci jako dospělí synové - dědicové, kteří mají právo na dědictví.

3. Lidský podíl při adopci spočívá v tom, aby

- a) se snažili stát se hodnými adopce a synovství v Boží rodině.
- b) věřili v Pána Ježíše a přijali Jej.
- c) toužili po adopci se všemi privilegii, která přináší.

4. Z Boží strany adopce vidíme Jeho podíl v tom, že

- a) nás přijímá jako *malé děti*, které musí duchovně dospět, *dříve než* je adopce dokonána.
- b) nás prohlašuje za přijaté a vyzývá nás k tomu, abychom se chovali tak, jakoby naše synovství bylo skutečné.
- c) přijímá nás, adoptuje nás za své vlastní a dává nám Ducha svatého, který zapečetuje naše synovství.

5. Když mluvíme o času adopce, máme tím na mysli, že adopce

- a) byla od věčnosti součástí Božího plánu vykoupení.
- b) se vztahuje pouze ke skutku adopce, který činí člověka Božím dítětem v okamžiku znovuzrození.
- c) mluví především o budoucnosti, kdy bude změněno dokonce i naše fyzické tělo.

6. Které z uvedených skutečností NEJSOU důsledkem adopce?
- a) Osvobození z legalizmu (vnějšího dodržování předpisů a nařízení).
 - b) Jistota napomínání a vedení.
 - c) Dědictví toho, co Bůh připravil.
 - d) Postavení legálních služebníků.
7. Učení apoštola Pavla o adopci do rodiny bylo ovlivněno především
- a) Starým zákonem a starozákonními praktikami.
 - b) řecko-římským zvykem adopce.
 - c) zvyky středního východu a orientálních zemí.
8. Adopce, která má svůj původ ve věčnosti,
- a) je plně dokonána v časnosti.
 - b) začíná v časnosti a bude dokonána ve věčné budoucnosti.
 - c) bude zjevena i dokonána ve věčnosti.
9. Konečná fáze adopce se týče adopce
- a) našeho ducha, což je rozhodující pro naše spasení.
 - b) naší duše, čímž se stáváme dokonalými duchovními bytostmi.
 - c) našeho těla, což nás dokonale připraví pro život v Jeho blízkosti.
10. Přiřazování. Přiřaď popis (vlevo) ke správné doktríně (vpravo).
...a Je to změna stavu, týká se výsad,
které člověk získává jako Boží syn.	1) Znovuzrození
2) Ospravedlnění
...b Je změnou v charakteru člověka.	3) Adopce
...c Je změnou postavení člověka před Bohem.	

Než budeš pokračovat ve studiu 9. lekce, nezapomeň vyplnit 2. část Studentovy zprávy a vrátit odpovědi svému učiteli.

odpovědi na studijní otázky

11. a Pravdivé

b Nepravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

e Pravdivé

1. a 2) Ospravedlnění

b 1) Znovuzrození

c 3) Adopce

d 3) Adopce

e 2) Ospravedlnění

f 1) Znovuzrození

12. ... konečnému vykoupení našeho těla.

2. a Mojžíš byl adoptován faraonovou dcerou.

b Genubat byl adoptován královnou Tachpenés.

c Ester byla adoptována svým strýcem Mardocheem.

13. Adopce má svůj kořen v Božím rozhodnutí ve věčnosti (minulé), stává se realitou v přítomné zkušenosti věřícího a v plnosti se realizuje v budoucí věčnosti.

3. a Lid Izraele.

b Ex.4, 22-23; Deut.32, 18-20; Jer.31, 9; Mal.1, 6.

c Deut.14, 1-2; Oz.1, 10; Mal.3, 17.

14. c) Prostředkem adopce je Boží milost

4. a Nesprávně

b Správně

c Správně

d Nesprávně (součástí Boží rodiny se stáváme zkušeností znovuzrození).

e Správně

- 15. a** Správně
b Správně
c Nesprávně (opak je pravdou)
d Správně
e Nesprávně (opak je pravdou)
f Nesprávně
- 5. b** Se sténáním stvoření a s naším vlastním očekáváním splnění budoucnosti.
c Ti, kteří jsou adoptováni, jsou uvedeni do protikladu s těmi, kteří nejsou.
d S otroctvím pod Zákonem.
e S naším dřívějším hříšným životem.
- 16. a** Dostáváme dobré dary od svého Otce.
b Dostáváme vše potřebné pro život.
c Dostáváme ochranu.
d Dostáváme rady.
e Jsme napomínáni, což vyplývá z Boží péče o nás.
f Máme důvěru a smělost přistupovat do Boží přítomnosti.
g Stáváme se dědici Božími s Kristem (viz též 1.Petr. 1, 3-5).
- 6.** Když jsme udělali všechno, co jsme měli, nemáme důvod k pýše a sebeuspokojení. V tomto okamžiku jsme *pouze služebníky*, učinili jsme *jen* to, co bylo naší povinností.
- 17. d)** Jsme ujištěni, že
- 7. b)** Ti, kteří se stali Božími dětmi skrze znovuzrození, jsou skrze adopci umístěni do pozice Božích synů.
- 18. a** Jsme vedeni Duchem.
b Máme jistotu, že patříme Otci.
c Máme důvěru, když přistupujeme k Nebeskému Otci.
d Milujeme všechen Boží lid.
e Posloucháme Boha.

8. a Bůh

b Nás

c Ježíš Kristus

d Boží vůle

e Abychom Ho mohli chválit za Jeho slavnou milost

19. Tvoje odpověď. Snad jsi uvedl pokoj, jistotu a radost, kterou získáváme, když přijmeme Ježíše a žijeme pro Něj.

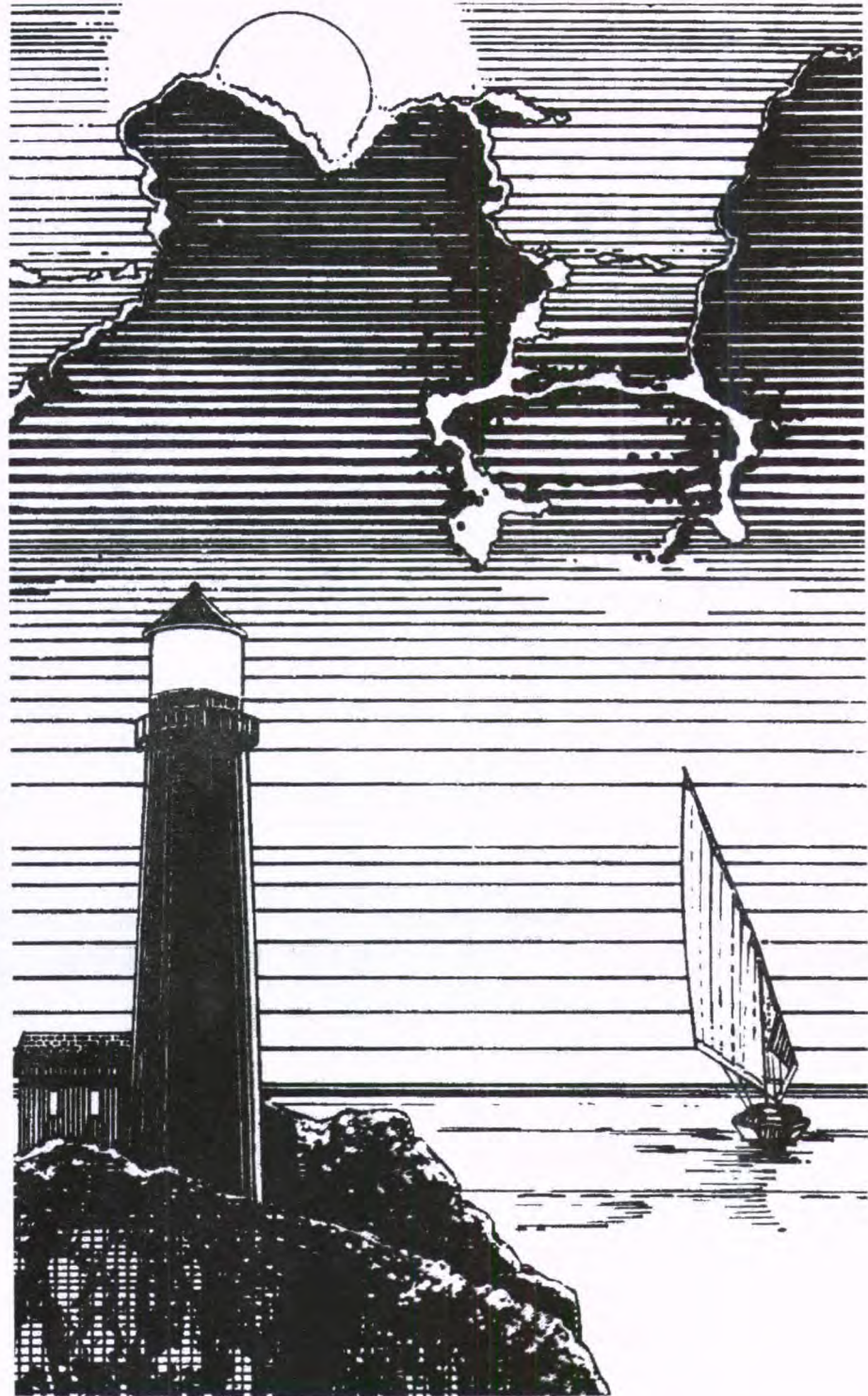
9. b) ukazuje nám, že plán vykoupení

20. Tvoje odpověď. Ovoce Ducha v našem životě (Gal. 5, 22-23) je vnějším důkazem toho, že jsme přijati do Boží rodiny.

10. Máme stát v bázni před Ním. On je suverenním vládcem vesmíru a je i naším Stvořitelem.

Část 3

**CO BŮH
DOKONÁVÁ**

Lekce 9

Zdokonalování lidské přirozenosti: Posvěcení

Většina lidí ráda poslouchá příběhy, které se týkají zápasu mezi hrdinou (tím „dobrým“ v příběhu) a lotrem (tím „zlým“). Dobrý vždy činí to, co je správné a zlý vždy to, co je zlé. Když vítězí hrdina, jsme šťastní. Když se zdá, že zvítězí lotr, začínáme povzbuzovat hrdinu, aby převzal iniciativu. Takový druh příběhů končí tím, že hrdina v bitvě s lotrem zvítězí.

My všichni jsme se narodili s hříšnou, bezbožnou přirozeností. Tato hříšná přirozenost je „lotrem“, tím „zlým“ v našem životě. Je součástí nás samotných a způsobuje, že děláme to, co je zlé. Když přijímáme Krista jako svého Spasitele, získáváme novou duchovní přirozenost. Mohli bychom nazvat tuto přirozenost „hrdinou“ nebo „dobrým“ v našich životech. Když dovolíme staré hříšné přirozenosti, aby nás ovládala, naše nová přirozenost slábne a stará zesiluje. Ale když dovolíme Duchu svatému, aby nás ovládal, On sám posiluje naši novou přirozenost a jsme schopni zvítězit nad pokušeními starého člověka. Podobně jako onen lotr v příběhu, stará přirozenost není v našem životě nikdy dokonale poražena, ale neustále slábne a slábne, až nakonec na nás ztratí svůj vliv. A když naše nová přirozenost sílí, stále víc a více se proměňujeme v podobu našeho Spasitele Ježíše Krista.

Proces, ve kterém se stále více připodobňujeme Kristu, označujeme slovem *posvěcení*. Posvěcení je umožněno skrze znovuzrození čili zkušenost obrácení. Jeho další rozvoj v našem životě je přímo závislý na tom, do jaké míry se podřizujeme Duchu svatému a dovolíme, aby nová přirozenost ovládala náš život. V této lekci uvidíme, jak se tento proces usku-tečňuje a co můžeme dělat my, abychom umožnili nové přirozenosti stát se „hrdinou“, který nám pomůže zvítězit v zápase proti hříchu a stát se podobnými Kristu.

osnova lekce

Charakter posvěcení
Účastníci posvěcení
Zkušenost posvěcení

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Uvést, jaký je smysl posvěcení.
- Rozlišit tzv. poziční a progresivní posvěcení.
- Diskutovat o procesu posvěcení v životě věřícího člověka.
- Ocenit službu Ducha svatého v životě věřícího, jejímž cílem je duchovní zralost a proměna v podobu Krista.

studijní činnost

1. Přečti si 6., 7. a 8. kapitolu Římanům a Kol. 3, 1-10.
2. Zkontroluj klíčová slova a ve slovníku si najdi ty, kterým zcela nerozumíš.

klíčová slova

etický	poziční
majestátní	progresivní
morální	sekulární
omezení	spravedlivý
podřízení	světský

rozvinutí lekce

CHARAKTER POSVĚCENÍ

Úkol 1. *Uved' nějaký příklad posvěcení.*

My věřící procházíme skrze tři „smrti“. Za prvé, jsme odsouzeni, protože jsme mrtvi v hříchu (Ef. 2.1; Kol. 2.13). Hřích nás zkažil a přivedl do stavu duchovní smrti nebo odloučení od Boha. Za druhé jsme zahrnuti do smrti za hřích v ospravedlnění. Když Kristus podstoupil místo nás na kříži trest za naše hříchy, jsme považováni za takové, kteří tento trest podstoupili v Něm. To, co On učinil *pro* nás, se tak považuje za něco, co jsme udělali my sami (2. Kor. 5, 14; Gal. 2, 20). Jako důsledek toho jsme považováni za zákonem osvobozené od pokuty za hřích, když věříme tomu, co pro nás učinil a přijímáme to. A nakonec musíme zemřít hříchu (Řím. 6, 11). Co je pravdivé *pro* nás, to se musí uskutečnit v nás. Poté, co jsme zemřeli trestu za hřích, musí následovat smrt i vůči *moci* hříchu. Tato smrt je způsobena mocí Ducha svatého, který přebývá v nás (Řím. 8, 13).

Posvěcení se týká zavržení *starého člověka* a oblečení si *nového* (Ef. 4, 22,24). Starým člověkem je naše zkažená přirozenost, kterou každý z nás obdržel při narození na tento svět. Nový člověk je novou přirozeností, která se „narodí“ v člověku při znovuzrození. Když Pavel hovoří o svlečení starého člověka, nemyslí tím, že starý člověk je tím zničen, myslí tím to, že je nahrazen novým. A když hovoří o *oblečení si* nového člověka, míní tím, že u znovuzrozeného člověka by se měly začít projevovat ctnosti nového člověka: „...milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokora a trpělivost“. Kromě toho vyzývá ty, kteří se narodili znovu: „Snažej-

te se navzájem a odpouštějte si, má-li někdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy“ (Kol. 3, 12-13).

Náš starý člověk, to byla naše povaha, která nad námi vládla a která měla sklon sloužit Satanu, vlastnímu JÁ a hříchu. Nový člověk, kterého v nás buduje Duch svatý, nás uschopňuje ke službě Bohu a lidem a také postavit se za to, co je správné.

Posvěcení vyžaduje, abychom umrtvovali skutky starého člověka, to jest naše hříšné sklony (Kol. 3, 5; Řím. 8, 13), tak abychom už dále nepokračovali v hříchu. Zahnuje i princip svatého života, který do nás byl vložen při znovuzrození. Z této duchovní zkušenosti vyplývá život, charakterizovaný vírou v Pána Ježíše Krista; nový způsob jednání, který je charakteristický novými normami, cíli a motivy; a životem, který je střídavý, bezúhonný a bohabojný.

Pokračující proces duchovního růstu bychom mohli přirovnat k míze, která proudí do stromu. Jak strom roste, míza vyplavuje mrtvé listy, které se pevně drží na stromě i přes studené počasí a zuřivé bouřky. Stejným způsobem Duch svatý „vyplavuje“ z nás naše nedostatky, tělesné žádosti a zbytky starého člověka s tím cílem, abychom mohli žít život plného odevzdání se a poslušnosti Kristu.

1. Zakroužkuj písmeno, které předchází charakteristice posvěcení.
- Jan zemřel Satanu, hříchu i svému JÁ, takže již neprožívá pokušení a boje se starým člověkem.
 - Alfréd ustanovil Ježíše Krista Pánem svého života a jelikož je nyní pod vládou nového člověka, jeho staré JÁ postupně slábne.
 - Antonín se skrze jednu dramatickou zkušenost - znovuzrození - stal dokonalým, čistým a svatým. V důsledku toho žije ve vyšších duchovních sférách.

Význam posvěcení

Úkol 2. Najdi pravdivá tvrzení, která se týkají významu posvěcení.

Učení Nového zákona o posvěcení je založeno na díle Ježíše Krista, které vykonal pro nás a v nás. To znamená, že naší odpovědí na to, že nás vyvolil, povolal, obnovil, ospravedlnil a přijal, je život ve spravedlnosti a bezúhonnosti. Vidíme tedy, že ospravedlnění je úzce spjato s ostatními doktrínami spasení. Je logickým důsledkem každé z nich.

Všimni si v Ef. 2, 8-10 různých doktrín, o kterých jsme uvažovali:

Milostí tedy jste spaseni skrze *víru*. Spasení není z vás, je to Boží dar [vyvolení], není z vašich skutků [ospravedlnění], takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece Jeho dílo [vyvolení], v Kristu Ježíši [znovuzrození] stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil [předurčení].

2. Přečti si ještě jednou text z Ef.2, 8-10 a řekni, co by mělo být důsledkem Kristova díla v nás.

.....

.....

Doslovný význam slova *posvětit* je „učinit svatým nebo posvěceným“. Ale základní význam slov, která se překládají jako *posvěcení* či *svatost* je „oddělit nebo odloučit“, zvláště od toho, co je poskvrněné nebo světské. Biblická slova, která jsou zde použita, se týkají charakteru člověka a to nám ukazuje na velice úzký vztah, který je mezi oddělením se a osobní svatostí.

Když hovoříme o Boží svatosti, někteří v tom vidí dvojnásobné oddělení se. Vidí Boha jako odděleného a vysoko povzneseného nad svým stvořením (2. Mojž. 15, 11; Iz. 40, 25-26; 57, 15). I když se dílo Jeho rukou projevuje v celém stvoření, On sám je zcela nepodobný všemu, co stvořil. A nic nemůže být porovnáváno s Ním. To je důvod, proč se zmiňují o Jeho *majestátní svatosti*, která hovoří o Jeho povznesení se nad celým Jeho stvořením. Potom vidí Boha jako „odděleného od hříchu“. Nemůže tolerovat hřích v žádné formě. Proto vyžaduje, abychom byli poslušni Jeho morálních zákonů. Jestliže jsme se doopravdy stali Jeho, pak musíme být čisti v myšlení, slovech i skutecích (Žalm 24, 3-4). Toto oddělení od hříchu se vztahuje na Jeho *etickou (morální) svatost*, která znamená, že On je úplně oddělený od hříchu.

3. Přečti si Iz.6, 1-5 a řekni, zda tento text mluví o Boží majestátní svatosti, Jeho etické svatosti nebo o obou.

4. Na základě uvedených textů Písma řekni, co se stane, když se člověk přiblíží k Bohu a uvědomí si Jeho nekonečnou svatost.

a Iz.6, 1-5

b Jak.4, 8-9

Kdybys měl vstoupit do místnosti naplněné intenzivním světlem, každý kousek tvého oděvu by byl zřetelně viditelný. Kdybys měl oblečené bílé šaty, které by na sobě měly skvrnu, jiní lidé v místnosti by ji viděli. Ale kdybys odešel z tohoto pokoje a chodil ve tmě, kdo by poznal rozdíl? Stejně tak, čím jsme přitahováni k Bohu blíž, tím více se chráníme hříchu a tím větší je naše touha být *posvěcenými* nebo *oddělenými* pro Jeho službu. Je to tedy právě pojem etické (morální) svatosti, který vytváří základ pro naše pochopení biblického učení o posvěcení. Posvěcení je dílem Božího milosrdenství v nás, skrze něž jsme obnovováni v celé své bytosti k Boží podobě. Když toto dílo milosti pokračuje, jsme zmocňováni k tomu,

abychom vítězili nad naší hříšnou přirozeností stále více a více a abychom žili bezúhonně.

Vidíme tedy, že i když Bůh je oddělen od hříchu, nezůstává oddělen od hříšných lidí. Poslal svého Syna, který se stal člověkem, aby vykoupil lidi. Proto když Petr říká, že máme posvěcovat Pána Boha ve svých srdcích, chápeme to tak, že Ho máme uctívat jako Boha a Pána (1. Petr. 3, 15). Základní význam slova *posvěcení* proto vysvětluje, proč může být řečeno na adresu křesťanů - jak to bylo řečeno Korintským, kteří se provinili vážnými poklesky - že jsou svatými lidmi. Pavel říká, že i když byli Korintští *oddělení* skrze obrácení, potřebovali dozrát ve víře.

Na základě toho můžeme porozumět tomu, proč jsou neživé věci nazývány *svatými*. Jsou svaté, protože jsou *odděleny* pro svaté účely. Musíme si zapamatovat, že význam je ten, že člověk nebo věc je svatá, protože je oddělena.

5. Uveď, co je v jednotlivých textech Písma svaté.

- a Ex.3, 5, Joz.5, 15
- b Lev.11, 44
- c Lev.27, 14-16
- d Nu.8, 17
- e Iz.48, 2

Posvěcení znamená něco více než oddělení se *od* hříchu a věci, které znečišťují. Hovoří o odevzdání se *Bohu*. Ten, kdo je oddělen od vazby hříchu, ale není odevzdán Bohu, je jako loď, která zdvihla kotvy, ale je bez kormidla.

V posvěcení se úplně vydáváme pro to, abychom naplnili svaté záměry, pro které jsme byli oddělení. Když toto činíme, postupně se posvěcujeme. V procesu posvěcení je zahrnuto oddělení, odevzdání se a očistění.

Bůh je autorem procesu posvěcení. Jedině díky Jeho vlastní svatosti chápeme potřebu posvěcení. Bůh chce plně posvětit naši celou bytost - ducha, duši a tělo. Jeho cílem přitom je, abychom byli zbaveni každé poskvrny v den příchodu našeho Pána Ježíše Krista (1. Tes. 5, 23).

Jak jsme viděli, v posvěcení svlékáme starého člověka a oblékáme nového skrze moc Ducha svatého. To znamená, že vydáváme do podřízenosti náš hříšný a svévolný sobecký život: „Mrtvíme“ tu část v nás, která se bouří proti Bohu a svatosti. A kromě toho se pokoušíme demonstrovat nový život, který jsme obdrželi v Kristu. Tento nový život je novou přirozeností nebo novým člověkem. To, co Pavel nazývá *svlečením* a *oblečením* (Kol 3, 9-10), jsou probíhající zkušenosti v našem životě. Nejsou to tedy krizové zkušenosti, které se odehrají „jednou a navždy“ v životě křesťana.

6. Zakroužkuj písmeno, které předchází všem PRAVDIVÝM tvrzením.
 - a Posvěcení znamená oddělení se od hříchu a nic více.
 - b V posvěcení se člověk zcela vydává k tomu, aby naplnil svaté cíle, pro které byl oddělen.
 - c Božím cílem v posvěcení je připravit lidi na druhý příchod Ježíše Krista.
 - d Posvěcení zahrnuje jak *svlečení* starého člověka, tak i *oblečení* nového života, který získáváme v Ježíši Kristu.

Když studuješ učení Písma o posvěcení, všimni si, že se týká každé oblasti tvého života a každého vztahu - ať už vůči lidem nebo Bohu.

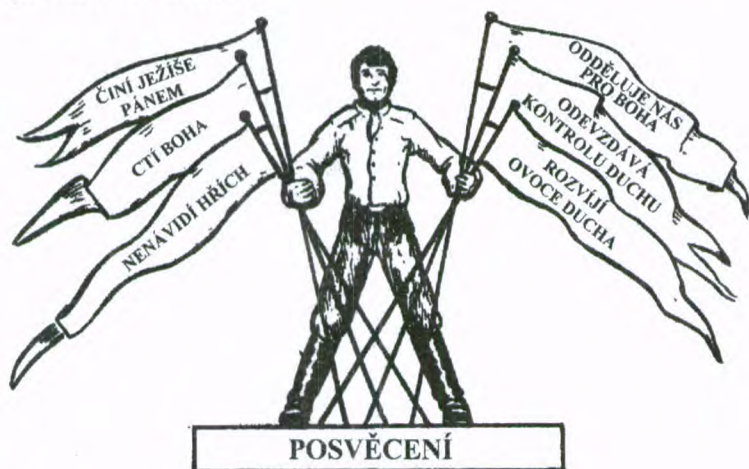
1. Podívejme se, jak koná člověk, který má úctu před Bohem. Postupuje se vši vážností (Přísl. 1, 7) a láskou k Bohu (Mat. 22, 37). Radostně se poddává Boží vůli a hledá, jak by sjednotil svou vůli s Boží vůlí (Žid. 13, 20-21). Kromě toho touží po kontaktu a obecnství s Bohem (1. Jan. 1, 3), a usiluje o to, aby činil všechno k Jeho slávě (1. Kor. 10, 31).

2. Co se týče Krista, posvěcení má za následek sebezapření, když uznáme Kristovu vládu (Mat. 16, 24) a máme Ho před sebou jako svůj příklad (1. Petr. 2, 21). Rovněž jako Pavel musíme i my usilovat o to, abychom se každým dnem více a více proměňovali v Jeho podobu (Fil. 3, 8-10). Kdybychom však upadli, smíme k Němu přijít pro očištění (1. Jan. 1, 9).

3. Co se týče vztahu k Duchu svatému, posvěcení vyžaduje život pod vedením Ducha a chození pod Jeho kontrolou (Řím. 8, 4-5), se snahou nezarmoutit (Ef. 4, 30) a neuhašovat Ho (1. Tes. 5, 19).

4. Co se týče hříchu, posvěcení v nás vyvolává nenávisť vůči hříchu, jakož i lítost nad ním (Řim. 7, 24). A když v nás působí Jeho milost, „vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní a žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku“ (Tit. 2, 12) a také v nás působí touhu být plně osvobozenými od hříchu.

5. Nakonec, ve vztahu k ostatním lidem, nám posvěcení umožňuje nést ovoce Ducha (Gal. 5, 22-23). Když člověk chodí v Duchu, pak nese ovoce plynoucí z tohoto vztahu.

7. Která odpověď je správná? Můžeme říct, že posvěcení
- a) zahrnuje každý aspekt života člověka, dotýká se všech jeho vztahů, když žije pod kontrolou Ducha.
 - b) je určováno především snahou člověka o to, aby se učinil svatým, čistým a přijatelným pro Boha na základě svých vlastních skutků.
 - c) se týče okamžité smrti starého JÁ a oblečení nového člověka, který kontroluje život jednotlivce a činí ho bezhříšným.

K popsání posvěcení se používá mnoho pojmů. Mezi všeobecnějšími pojmenováními můžete slyšet, že je to proces, který se vztahuje ke skutečností, jako je *hlubší život*, *vítězný život*, *život na vyšší úrovni*, *svatost* a *čisté srdce*. Tady musíme zdůraznit důležitou vlastnost slova *posvěcení*: totiž že všechny skupiny ho nechápou stejně. Např. některé skupiny učí,

že posvěcení je totožné se křtem v Duchu svatém (nebo s naplněním či přijetím Ducha svatého). Ale jak uvidíme později, ty pojmy, které se týkají křtu v Duchu svatém, se netýkají posvěcení.

8. Přečti si následující texty a řekni, která znamená provázela křest nebo naplnění Duchem svatým.

- a Luk.24, 47-49
- b Sk.1, 8
- c Sk.2, 4, 4, 31
- d Sk.19, 1-6

V žádném z těchto textů není zmínka o tom, že zkušenost přijetí, naplnění či pokřtění v Duchu svatém má nějaký vztah k posvěcení. Křest v Duchu dává moc ke svědectví, dává duchovní smělost a schopnost k účinnému kázání slova. Je provázena mluvením v jiných jazycích, což je znamením toho, že se tato zkušenost uskutečnila. Zkušenost naplnění Duchem svatým má vliv na lidskou uzavřenost vůči Bohu a ovlivní jeho proměnu v podobu Krista. Je to jiná zkušenost než postupné dílo posvěcení, které pokračuje ve věřícím člověku od momentu znovuzrození až dokud nebude stát v přítomnosti Pána.

9. Uvedené věty mluví o významu posvěcení. Zakroužkuj písmena, která předcházejí všem PRAVDIVÝM tvrzením.

- a Bůh, protože je svatý, nemůže tolerovat hřích.
- b Být posvěcen znamená být oddělen pro službu Bohu.
- c Posvěcení znamená, že již nejsme schopni spáchat žádný hřích.
- d Posvěcení zahrnuje jak oddělení od hříchu, tak i vydání se do Boží služby.
- e Posvěcení je duchovní proces, který nezahrnuje lidskou vůli.
- f Posvěcení ovlivňuje všechny stránky našeho života: náš postoj vůči Bohu, Jeho Synu, Jeho Duchu, hříchu i k jiným lidem.
- g Posvěcení znamená, že se proměňujeme stále více a více do podoby Krista.
- h Posvěcení znamená, že dovolíme naší nové přirozenosti, aby ovládla starou přirozenost.
- i Když dojde k posvěcení, náš starý člověk úplně umírá.

Dvě stránky posvěcení

Úkol 3. Rozliš mezi příklady pozičního a progresivního posvěcení.

V této části budeme uvažovat nad nejdůležitějším pojmem v našem studiu posvěcení. Je pro nás životně důležité pochopit, že posvěcení je jednak poziční a jednak zkušenostní; že je to pozice, kterou věřící zaujímá ve vztahu k Bohu a je to i postupný proces zkušenosti v jeho životě. Posvěcení je okamžité i postupné. Poziční nebo okamžité posvěcení se netýká stupně duchovnosti člověka a není odstupňováno. Např. jeden člověk není pozičně posvěcenější než druhý. *Poziční* posvěcení znamená změnu pozice, při níž se zkažený hříšník proměnil ve svatého ctitele Boha. To je dokonané dílo, protože Kristus se stal našim posvěcením (1. Kor. 1, 30). Na druhé straně, *progresivní* posvěcení se přímo týká duchovního rozvoje člověka. Kromě toho má progresivní posvěcení jednotlivé stupně: jeden člověk může být více posvěcen než druhý.

10. U každého z uvedených textů uveď, o který ze dvou *aspektů* posvěcení se v něm jedná: jestli o poziční nebo progresivní. Uveď také, jaký je v každém z nich *prostředek* posvěcení. Odpovědi si zapiš do sešitu.

a Řim.8, 13

b Řim.8, 12

c 1.Kor.1, 2

d 1.Kor.6, 11

e 2.Kor.3, 18

f 2.Kor.5, 14-15

g 2.Kor.7, 1

h Ef.2.1-6

i Kol.3, 3-4

j Kol.3, 5

k 1.Tes.3, 12

11. Na základě uvedených textů vysvětli, kdy se uskutečňuje poziční posvěcení.

.....

Tyto texty objasňují, že *poziční* posvěcení představuje postavení, které Bůh nabízí v Kristu těm, kteří se narodili znovu. Není představováno

jako zkušenost, o kterou jsme vyzýváni usilovat *po* našem obrácení, protože posvěcení je součástí obrácení.

Jsou dva biblické texty, které charakterizují celkový postoj Písma vůči pozičnímu a progresivnímu posvěcení. V prvním (1. Kor. 6, 9-20) Pavel hovoří o tom, jací byli korintští věřící před tím, než přišli ke Kristu. Připomíná jim, že při svém obrácení byli obmyti, posvěceni a ospravedlněni (v. 11), což v nich způsobilo *potřebu* čistého života i *možnost* žít čistý život. Všimni si, že mluví o očistění, posvěcení a ospravedlnění v minulém čase; tyto zkušenosti byly totiž výsledkem jejich obrácení. V Kol. 3, 1-10 však Pavel dává do souvislosti *pozici* věřících s dokonaným Kristovým dílem a tvrdí, že tato zkušenost *musí* mít za následek bohabojný život, který je v protikladu k jejich původnímu způsobu života. Jejich nový způsob života, chození podle Ducha, se vyznačuje pokrokem v následování Krista, tak jak spějí k plnějšimu poznání Boha.

12. Napiš 1 před texty, které označují zkušenosti, odehrávající se „během“ spasení a 2 před ty, které se odehrávají progresivním způsobem.

....a „Kéž rostete v milosti a v poznání 1) V momentu spasení
našeho Pána a Spasitele, Ježíše 2) Progresivním způsobem
Krista“ (1.Petr.3, 18)

....b „Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš
Kristus jednou provždy obětoval svoje
tělo“ (Žid.10, 10).

....c „Ježíš Kristus se nám stal
spravedlností, posvěcením i vykoupením“
(1.Kor.1, 30)

....d „Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné
lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás
milujeme“ (1.Tes.3, 12).

Progresivní posvěcení má několik aspektů. Za prvé se neustále vyvíjí, křesťan je napomínán k tomu, aby rostl neustále v podobu Krista. Za druhé, jelikož je to progresivní zkušenost, jeho aspektem je i to, že trvá po celý život. Proto v tomto životě nevede k absolutní dokonalosti.

13. Přečti si uvedené texty a vyjmenuj jednotlivé aspekty posvěcení, které jsou v nich popsány.

- a Žid. 10, 14
- b 1. Kor. 2, 6, 14, 20
- c Gal. 3, 3
- d Kol. 4, 12, Mat. 5, 48
- e Kol. 1, 22, Fil. 3, 12

Tato biblická svědectví učí, že dokonalost je i poziční i progresivní. Stojíme dokonalí nebo úplní v Kristu díky Jeho milostivému obdarování. A jsme považováni za dokonalé, protože máme dokonalého Spasitele a dokonalou spravedlnost. Ale ve svém vlastním praktickém životě neustále usilujeme o dokonalost (Fil. 3, 15; Žid. 6, 1).

V Novém zákoně máme příkaz Pána Ježíše, abychom byli dokonalí (Mat. 5, 48). Kdyby se to týkalo dokonalosti bez hříchu, tak by nikdo nedosáhl tohoto stavu. Avšak z kontextu je zřejmé, že Ježíš tím míní to, aby jeho následovníci byli jako jejich Nebeský Otec v prokazování lásky jak přátelům, tak i nepřátelům. Všimněte si způsobu, jakým Pavel rozebírá myšlenku dokonalosti u Fil. 3, 12, 15. V jedné chvíli říká, že dokonalost je nemožná a v následující chvíli ji vyžaduje. To je lehce pochopitelné, když si uvědomíme, že *pozičně* byl dokonalý ve chvíli, když přijal Krista, ale ve svém každodenním praktickém životě stále usiloval o dokonalost. Kol. 1, 28; 4, 12 a Žid. 12, 23 představují dokonalost jako budoucí cíl, který má být dosažen na konci, ale ne v tomto životě.

14. Ježíšova výzva „buďte dokonalí“ souvisí

- a) s tím, že se musíme hned a beze zbytku stát dokonalými.
- b) s potřebou křesťana projevovat lásku jak přátelům, tak i nepřátelům.
- c) s potřebou hledat po obrácení nějakou zkušenost, která nás učiní dokonalými.

Ti kteří věří, že člověk je schopen dosáhnout bezhříšné dokonalosti, kladou příliš velký důraz na schopnost člověka žít dokonale. Kladou též příliš malý důraz na Boží svatost a na vážnost hříchu. Mají sklon uvažovat o hříchu, jakoby to bylo něco mimo nás. Ale Bible učí, že hřích je v první řadě produktem lidského ducha. Můj názor je takový, že více hřešíme svými bezbožnými myšlenkami a buřičskými postoji než pácháním viditelných hříchů. Dokonalost je úplná, protože my jsme v Něm, ale neúplná, protože jsme ještě stále v těle. Věřím, že jsou dva druhy dokonalosti: absolutní a relativní. To, co je absolutně dokonalé, už není možno vylepšit: proto jedině Bůh je schopen dosáhnout takovéto dokonalosti. Ale to, co je relativně dokonalé, jednoduše naplňuje záměr, pro který bylo určeno. Právě tento druh dokonalosti je možný pro člověka. Lidé tedy mohou být relativně dokonalí tehdy, když naplňují cíl, pro který byli stvořeni. Tento typ dokonalosti je pro lidi dosažitelný.

15. Zakroužkuj písmeno, které předchází PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a** Ten, kdo věří, že člověk může být zcela dokonalý, klade příliš velký důraz na schopnost člověka žít dokonale a příliš snižuje Boží svatost a závažnost hříchu.
- b** Lidé, kteří jsou přesvědčeni, že člověk může žít absolutně svatý život, jsou toho názoru, že hřích je především vnitřního charakteru a proto není tak viditelný a vážný.
- c** Co se týče dokonalosti, je absolutně dokonalý pouze Bůh; avšak i lidé mohou být relativně dokonalí, jestliže naplňují cíl, pro který byli stvořeni.

Křesťanské skupiny, které jsou toho názoru, že křesťan může být absolutně dokonalý už v tomto životě, věří, že posvěcení je jednorázovou záležitostí. Věří, že v určitém bodě po obrácení křesťan v okamžiku získává dokonalost skrze víru a svědectví Ducha svatého, které tuto zkušenost provázejí a potvrzují. Tvrdí, že starý člověk je touto zkušeností okamžitě zničen. Tento názor je znám pod názvem *perfekcionismus*. Je založen zejména na Řím. 6. Avšak pečlivě prozkoumání Řím.6, 1-11 ukazuje, že se jedná o *poziční* zkušenost, v níž je věřící ztotožněn s Kristem. Kdyby to tak nebylo, proč by potom apoštol Pavel tvrdil (6, 11), že člověk stále potřebuje soudit o sobě, že je mrtev hříchu a živý Bohu? Člověk, který je absolutně mrtev, přece nepotřebuje „považovat“ sám sebe za mrtvého. Je mrtev, oddělen od každého uvažování či myšlení.

V 7. kapitole Římanům Pavel odhaluje svůj vlastní stav: jako člověka nespasného (v. 7-13) a spasného (v. 14-24). Objevuje vítězství nad životem plným porážek ne ve zničení starého člověka, ale skrze Pána Ježíše Krista (7, 25). V 8. kapitole však poukazuje na to, že Pán Ježíš uskutečňuje toto vítězství ve věřícím člověku prostřednictvím trvalé přítomnosti Ducha svatého (zvláště 8, 1-17). Za prvé: Duch svatý osvobozuje věřícího od zákona hříchu a smrti, tj. od nadvlády staré, hříšné přirozenosti. A potom je věřící schopen „žít podle Ducha“ a „myslet na věci Ducha“ (verš 5). Vítězství nad zákonem hříchu a smrti však neznamená úplné zničení starých hříšných skutků mocí Ducha svatého, který v křesťanovi přebývá (v. 3). To je něco, co musí každý věřící činit neustále - kdykoliv ho žádosti hříšné přirozenosti začínají pokoušet. „Mrtvení“ se týká oslabování moci hříchu. Znamená také mrtvení našich hříšných skutků, abychom již nepokračovali v hříchu, který je nám vlastní. Pro vítězství v této oblasti je potřebná Boží milost a zmocnění Duchem svatým (srovnej Řím. 8, 13 s Kol. 3, 5,8-10).

16. Napiš 1 před příklady pozičního posvěcení a 2 před příklady progresivního posvěcení.

-a Sára, která byla vykřičenou hříšnicí, je nyní svatou a bohabojnou ženou.
-b Filip rostl ve svém porozumění duchovního života a nyní vyučuje jiné.

-c Pavel popisuje svůj život v Duchu jako zápas o co nejlepší službu Bohu a o rozvoj křesťanské lásky a milosti.
-d Pavel mluví o tom, že Korintští byli předtím lháři, zloději, opilci a nemravní, ale nyní byli očištěni od hříchu a usmířeni s Bohem skrze Ježíše Krista, takže je může nazývat „svatými“ (1:Kor.6, 9-11).
-e Jan stojí po znovuzrození pevně v dokonaném díle Kristově. Je nyní připraven žít pro Krista.
-f Jakub je věrným křesťanem, který touží být otevřen na hlas Ducha svatého, aby byl schopen naplnit cíl, který mu určil Bůh. Je zřejmé, že ve věcech Ducha dozrává.

ÚČASTNÍCI POSVĚCENÍ

Úkol 4. *Řekni, kdo může přijmout posvěcení.*

Lidé, kteří jsou posvěceni, jsou vybraní nebo vyvolení Bohem. Ty, které vyvolil ve věčnosti, posvěcuje v časnosti. Ti, kteří jsou vyvolení a spasení, jsou i posvěceni. Ti, kteří jsou vyvoleným pokolením, se stávají Božím svatým lidem.

Posvěcení zahrnuje celou osobnost - rozum, city i vůli (1. Tes. 5, 23). „...byli jste vyučeni obnovte se v duchu své mysli“ (Ef. 4, 21,23); obnovená mysl se tedy postupně stává spravedlivější a svatější, stále podobnější Kristu. *City* jsou posvěcovány: „V úctě dávejte přednost jeden druhému...“ (Řím. 12, 10). A konečně i *vůle* kapituluje před Boží vůlí a to dává věřícímu moc dosáhnout Bohem stanovený cíl: „Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se Jemu líbí“ (Fil.2, 13). Kromě toho Pavel vyzývá věřící v Římě: „ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti“ (Řím. 6, 13). Posvěcení je pro všechny ty, kteří tvoří církev. Jako nevěsta Kristova je církev předmětem tohoto díla (posvěcení): „... Kristus miloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem“ (Ef. 5, 25-26). To bylo správné a potřebné, aby mohl církev před sebou postavit v celé její nádheře. - „slavnou bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, ale aby byla svatá a bez úhony“ (v. 27).

17. Ty, kteří přijímají posvěcení, můžeme definovat jako
- a) všechny lidi, to znamená, že posvěcení je pro každého.
 - b) ty, kteří jsou obzvláště hodni toho, aby byli odděleni pro Boží účely.
 - c) všechny, kdo přijali Krista, kteří tvoří Jeho církev.

ZKUŠENOST POSVĚCENÍ

Úkol 5. *Vyber text, který správným způsobem charakterizuje cíl posvěcení.*

Bible jasně vyučuje, že křest v Duchu svatém je zkušenost, která normálně následuje po znovuzrození. (Sk. 2, 38). Určitou obměnu tohoto „vzoru“ vidíme ve Sk. 10, 44-46, a sice v domě Korneliově, kde došlo k oběma zkušenostem při stejné příležitosti. Cílem (nebo záměrem) křtu v Duchu je poskytnutí moci ke službě (Sk. 1, 8). Naproti tomu cílem posvěcení je vypůsobit v člověku spravedlivý život, který je odrazem jeho vztahu k Bohu a vypůsobit jeho duchovní růst.

Někteří lidé však hledí na posvěcení jako na samostatnou *určitou* zkušenost, která se uskutečňuje v duchovní přirozenosti člověka. Věří, že za nějaký čas po znovuzrození je člověk v okamžiku učiněn čistým od všech hříchů. Hlásají, že tato zkušenost, která vyžaduje *rozhodnutí* být posvěcen, přivádí duši do stavu dokonalé svatosti a zahrnuje v sobě svobodu od hříchu i zkaženosti a dokonalé vydání se Bohu. Tvrdí, že tato okamžitá dokonalost je důsledkem křtu v Duchu svatém (o kterém tvrdí, že je totožný s posvěcením). Prozkoumejme nyní jejich prohlášení.

Tito „perfekcionista“ se při obhajování svého postoje odvolává na 1. Jan. 3, 8-9. Přečti si tento text. Je zřejmé, že Jan hovoří o člověku, který pokračuje v hříchu, respektive se ho opakovaně dopouští. Žádný opravdový křesťan toto nečiní. Ale Jan netvrdí, že křesťan *nikdy* nehřeší. Když porovnáme tento text s 1. Jan. 1, 8-2, 2 vidíme, co tím Jan míní. Janovým cílem byla výzva na adresu křesťanů, aby chodili ve světle a zápasili o poslušnost a cílevědomý vztah k Bohu. Jan říká svým křesťanským posluchačům, jakoby chtěl předejít jakýmkoliv nepochopením: „říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z Něho lháře a Jeho slovo v nás není“ (1. Jan. 1, 10). A v 1. Jan. 2, 1-2 poznamenává, že „...máme u Otce Přímiluvce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a ne jenom za

naše, ale i za hříchy celého světa“ (Všimni si, že Jan zahrnuje mezi ostatní věřící i sebe).

Vidíme tedy, že posvěcení není ani zkušenost okamžiku, ani zkušenost, ve které je věřící učiněn úplně bezhříšným. A není ani zmocněním ke službě. Cílem posvěcení je přivést věřícího ještě blíže ke stavu, ve kterém bude jeho přirozenost přetvořena v podobu Krista. Když věřící člověk chodí s Pánem, průběžně se rozvíjí a roste a Duch svatý mu neustále dává světlo (1. Jan. 1, 7). Když chodí ve světle, krev Ježíše Krista ho očistí uje od každého hříchu. Když se od něho odráží sláva Pánova, je postupně proměňován. Neustále se mění k Jeho obrazu od slávy v slávu (2.Kor. 3, 18). Můžeme tedy říci, že posvěcení není určitá (konkrétní) zkušenost jako křest v Duchu svatém, ale je *procesem*, ve kterém se naše nová přirozenost v nás rozvíjí k podobě Krista.

MĚNÍME SE V JEHO OBRAZ

18. Cílem posvěcení je

- a) zmocnit věřícího ke službě a zničit jeho hříšnou přirozenost v okamžité zkušenosti.
- b) způsobit ve věřícím člověku změnu, již se postupně stává stále více podobným Kristu.
- c) vyprodukovat křesťany, kteří dosáhnou již v tomto životě absolutní dokonalosti.

Prostředky posvěcení*Úkol 6. Popiš prostředky posvěcení.*

Posvěcení člověka zahrnuje 2 stránky: Boží a lidskou. Z Boží stránky je tím, kdo posvěcuje, Bůh Otec (1. Tes. 5, 23; 1. Petr. 5, 10). Syn také posvěcuje (Žid. 2, 10-11; 10, 10; 13, 12). A jsme posvěcováni i Jeho svatým Duchem (1. Petr. 1, 2; Řím. 8, 13) a ten v nás vypůsobuje ovoce Ducha (Gal. 5, 22-23). Co se týče lidské stránky, člověk se sám nemůže posvětit. Pavel tvrdí, že dokonce i ve věřícím člověku Bůh uskutečňuje první krok (Fil. 2, 13). Ale existují určité prostředky, které člověk smí použít v díle posvěcení. Za prvé, člověk musí svou víru vložit do Krista (Sk. 26, 18). Když věří v Krista, je posvěcen *pozíčně*. To se děje ve chvíli znovuzrození, protože Kristus je pro nás učiněn posvěcením (1. Kor. 1, 30).

Následujícím krokem je snaha o svatost. Jsme velmi vážně napomínáni, že bez svatého života nemůžeme vidět Boha (Žid. 12, 14). Snaha o svatost nás povede k Božím Slovu, protože právě ono nám zjeví stav našich srdcí a ukáže lék na naše prohry (Jan. 17, 17). Kázané slovo má také své místo v tom, že odhaluje potřebu svatosti (Ef. 4, 11-13) a vyzývá věřící, aby usilovali o svatost: (1. Petr. 1, 15-16). Podřízení našeho života Bohu je rozhodující podmínkou pro praktické posvěcení (Řím. 6, 13, 19-22, 12, 1). Celkové poddání se Bohu znamená, že člověk musí sám sebe oddělit tak, aby „byl nástrojem vznešeným, posvěceným, užitečným pro hospodáře, připraveným ke každému dobrému dílu“ (2. Tim. 2, 21).

Dalším prostředkem, který Bůh používá k tomu, aby nás očistil, je utrpení (Žid. 12, 10-11; Žalm 119, 67,71). Bůh na nás někdy dopustí bolestivou zkušenost, aby nás prověřil. Když je doba těžkostí za námi, vidíme, že v nás nenápadně vypůsobila ovoce skutečné dobroty, jestliže ji

přijímáme ve správném duchu. Bůh je dopouští, říká pisatel, aby nás vychovával „k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti“ (Žid. 12, 10).

19. Zkus odpovědět na následující otázky bez toho, aby ses díval do předešlého textu.

a Kdo se účastní posvěcení člověka?

.....

b Které dvě věci jsou potřebné, aby člověk mohl zakusit posvěcení?

.....

.....

c Jak nám Boží Slovo pomáhá v procesu posvěcení?

.....

.....

d Co obsahuje kompletní podřízení se Bohu?

.....

e Jakým způsobem nám těžkosti mohou pomoci v posvěcení?

.....

Posvěcení způsobuje stále rostoucí vítězství nad hříchem. To má zpětně svůj důsledek ve větší moci našich životů a v hojnějším ovoci. Ale abychom duchovně rostli, musíme s Bohem spolupracovat. Musíme zůstat v Kristu, v poslušnosti a oddanosti. Posvěcování není pouhý pojem, ale týká se živé osoby Ježíše Krista a našeho neustálého obecenství s Ním. Když zůstáváme v obecenství s Ním, naše posvěcení neustále pokračuje.

Občas zpíváme krátkou píseň vyjadřující co se děje, když dovolíme Božimu Duchu kontrolovat náš život a proměňovat nás do Kristova obrazu. Nechť je naší modlitbou v závěru této lekce.

Nechť nádheru Kristovu je vidět ve mně,
celé Jeho úžasné utrpení a čistotu.
Ó, Duchu Boží, Ty sám vyčisti celé mé nitro
dokud nádheru Kristovu nebude vidět ve mně.

osobní test

PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ. Zakroužkuj čísla těch tvrzení, která jsou PRAVDIVÁ.

1. Cílem posvěcení je vyprodukovat v křesťanovi takový způsob života, který odráží jeho vztah k Bohu a působí duchovní růst.
2. Posvěcení nepředstavuje pouze oddělení od světa ale i oddělení pro Boha.
3. Posvěcení souvisí s rozhodnou okamžitou zkušeností, kterou je zničen *starý člověk* a *nový člověk* zcela přebere kontrolu nad životem věřícího.
4. Posvěcení je dílem Boží milosti v nás, skrze niž jsme obnoveni v celé své bytosti k Božímu obrazu.
5. Když Duch svatý působí v našem životě, jsme zmocněni k tomu, abychom stále více a více vítězili nad svou přirozeností a žili spravedlivě.
6. Když Pavel mluví o „svlečení starého člověka“ a „oblečení nového“, má tím na mysli okamžitou zkušenost, která se odehrává v životě křesťana jednou a provždy.
7. Posvěcení v nás vypůsobí lásku k Bohu, proměnu v podobu Krista, chození v Duchu, nenávisť vůči hříchu a ve svém důsledku vypůsobuje ovoce Ducha ve vztahu k jiným.
8. Poziční posvěcení se vztahuje ke změně pozice, k níž dochází při znovuzrození, kdy se zkažený hříšník stává svatým a bezúhonným křesťanem.
9. Progresivní posvěcení souvisí s pozicí člověka před Bohem v okamžiku ospravedlnění.
10. Je možné abychom byli pozičně dokonali v Kristu, když jsme prožili znovuzrození, ale na druhé straně potřebujeme zápasit o dokonalost v naší pokračující zkušenosti s Bohem.
11. *Perfekcionismus* je doktrína, která tvrdí, že lidé jsou schopni být bez hříchu už v tomto životě.

12. Některé křesťanské *skupiny* tvrdí, že posvěcení je rozhodná zkušenost, v níž křesťané dosahují stavu okamžité dokonalosti.
13. Některé křesťanské skupiny vyučují, že posvěcení je stejná zkušenost jako křest v Duchu svatém.
14. Apoštol Pavel odhalil vítězství nad životem skrze umrtvení své staré přirozenosti.
15. Proces, ve kterém je věřící člověk posvěcen, zahrnuje podřízení jeho života kontrole Ducha svatého a aktivní zachovávání svatosti.

odpovědi na studijní otázky

10. Aspekt	Prostředky
a Progresivní	Duch svatý
b Progresivní	Bůh proměňuje člověka obnovením jeho mysli
c Poziční	Jednota s Ježíšem Kristem
d Poziční	Ve jménu Pána Ježíše
e Progresivní	Duch svatý
f Poziční	Naše smrt s Kristem
g Progresivní	Život v báni Boží
h Poziční	Naše smrt s Kristem
i Poziční	Naše smrt i život s Kristem
j Progresivní	Umrtvování světských žádostí
k Progresivní	Pánova pomoc

1. b) Alfred ustanovil Pána Ježíše Pánem svého života

11. Dochází k němu, když přijmeme Krista a ztotozníme se s Ním v Jeho smrti a vzkříšení.

2. Výsledkem jsou dobré skutky. Tyto skutky jsou dobré v Božích očích pouze tehdy, činí-li je člověk, který má čisté motivy a chování - ten, kdo se postupně proměňuje v obraz Krista.

12. a 2) Progresivním způsobem.

b 1) V okamžiku spasení.

c 1) V okamžiku spasení.

d 2) Progresivním způsobem.

3. V tomto příkladě můžeme najít oba aspekty Boží svatosti.

13. a Poziční dokonalost v Kristu.

b Duchovní zralost v kontrastu s duchovní nedospělostí.

c Progresivní zdokonalování.

d Zralost a celková poslušnost Boží vůli.

e Konečná dokonalost v nebi.

4. **a** Izajáš reagoval na Boží majestátní svatost tím, že si uvědomil svou nehodnost. Kromě toho snad ještě výrazněji pocíťoval svůj vlastní hřích v přítomnosti Boží svatosti a čistoty.

b Když se člověk dostane do Boží blízkosti, uvědomuje si svůj hřích a prožívá nad ním hlubokou lítost.

14. **b**) s potřebou křesťanů, aby projevovali lásku k přátelům i nepřátelům.

5. **a** Země na onom místě byla svatá.

b Lidské tělo

c Dům nebo země vydaná Pánu

d Prvorozený syn nebo zvíře

e Svaté město (Jeruzalém)

15. **a** Pravdivé

b Nepravdivé

c Pravdivé

6. **a** Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Pravdivé

16. **a** 1) Poziční

b 2) Progresivní

c 2) Progresivní

d 1) Poziční

e 1) Poziční

f 2) Progresivní

7. **a**) zahrnuje každý aspekt života člověka, dotýká se jeho všech vztahů, když žije pod kontrolou Ducha.

17. **c**) všechny, kteří přijali Krista, kteří tvoří Jeho církev.

8. **Moc ke zvěstování slova**

b Moc ke svědectví

c Mluvení v jazycích a odvaha ke kázání

d Mluvení v jazycích

18. b) způsobit ve věřícím změnu, jíž se stává postupně stále více podobný Kristu.

- 9. a** Pravdivé
- b** Pravdivé
- c** Nepravdivé
- d** Pravdivé
- e** Nepravdivé
- f** Pravdivé
- g** Pravdivé
- h** Pravdivé
- i** Nepravdivé

19. a Bůh skrze svého svatého Ducha a věřící člověk

- b** Musí uvěřit v Ježíše Krista, získat novou přirozenost a musí usilovat žít svatým životem, dovolit novému člověku v sobě, aby převzal kontrolu nad starým, špatným JÁ.
- c** Slovo nám zjevuje stav našeho srdce a ukazuje nám, jak můžeme překonat své nedostatky. Ukazuje nám také potřebu svatosti.
- d** Oddělení se od hříchu a oddělení se pro Boha, připravenost vždycky činit to, co je dobré a správné.
- e** Pročišťují nás, když je přijímáme ve správném duchu.

místo pro tvé poznámky

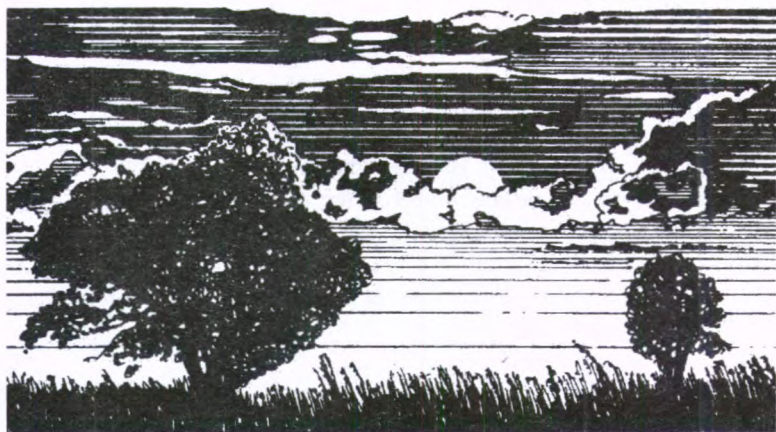
Lekce 10

Dokonání spasení člověka: Oslavení

Už od dob stvoření se člověk pokoušel vytvořit si pro sebe ideální podmínky. Tuto snahu započali Adam s Evou, když se pokoušeli překlenout mezeru mezi Bohem a sebou tím, že jedli zakázané ovoce (1. Mojž. 3). Později pak lidé vystavěli Babylonskou věž se snahou postarat se o ochranu před přírodními katastrofami (1. Mojž. 11).

Novější dějiny zaznamenávají zápas člověka o nalezení „pramene mladosti“, jehož vody, jak se tvrdilo, ochrání lidi od stárnutí a smrti. Vlády uskutečnily mnoho pokusů s cílem vytvořit ideální podmínky rovnosti před zákonem. Byly uskutečněny pokusy zaměřené na zabezpečení dokonalého zdraví a osvobození od bolesti a nemoci. Ale žádný z těchto pokusů nebyl úspěšný, protože v Božím Slovu je napsáno: „A jakož každý člověk jednou umírá a potom bude soud“ (Žid. 9, 27).

Avšak to, po čem lidé vždy toužili, co nemohli dosáhnout vlastními silami, v hojnosti nabízí Bůh. V této lekci uvidíme, že to, co nabízí Bůh všem, kteří přijímají Jeho spasení, bude zcela dokonáno při jejich *oslavení*. Při našem oslavení budeme svědky zániku hříchu, nemoci, chorob, bolestí, smrti, násilí, válek, nespravedlnosti a ještě mnoha jiných věcí. Místo těchto věcí pokryje zemi Boží sláva a naplní srdce a mysl spasených. Když si toho budeme vědomi, budeme s očekáváním našeho oslavení sloužit Bohu.

osnova lekce

Celkový pohled na spasení

Definice oslavení

Základ pro oslavení

Jistota oslavení

Charakteristika oslavení.

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Vysvětlit souvislost oslavení s ostatními doktrínami spasení.
- Vysvětlit, na čem spočívá jistota našeho budoucího oslavení.
- Charakterizovat povahu oslavení.
- S nadšením se účastnit dokonání své zkušenosti spasení.

studijní činnost

1. Několikrát si přečti Řim.8, 18-25. Přečti si také 2.Kor. 5, 1-5 a 1.Kor. 15, 1-57 a všechny další texty Písma, uvedené v lekci.
2. Prohlédni si seznam klíčových slov a podívej se do slovníčku na konci učebnice, jsou-li mezi nimi některé, kterým docela nerozumíš.
3. Po ukončení lekce vypracuj jako obvykle osobní test.
4. Prober si látku ze 3.části a odpověz na otázky ze 3.části Studentovy zprávy. Postupuj podle uvedených instrukcí.

klíčová slova

inkriminovaný

klimaktický

odsouzení

oslavení

perverzní

transcendentální

ponížení

ponížený

přímluva

řetězová reakce

tělesný

rozvinutí lekce

CELKOVÝ POHLED NA SPASENÍ

Úkol 1. *Přiřad' k sobě označení a definice jednotlivých pojmů, které patří do zkušenosti spasení.*

V předcházejících lekcích jsme přirovnali spasení k řetězové reakci - to znamená, že v okamžiku, kdy si hříšník v pokání uvědomuje své hříchy a vyznává svou víru v Krista na odpuštění svých hříchů, uskutečňují se všechny další události, obsažené ve zkušenosti spasení. Jak jsme zdůraznili, jedine kvůli možnosti systematického studia jsme probírali jednotlivé doktríny spasení v určitém pořádku. Dříve než budeme uvažovat o poslední události zahrnuté ve spasení, stručně si připomeňme to, co jsme dosud probírali.

1. Dověděli jsme se, že dokonce ještě před stvořením ve věčné radě Boží Bůh stanovil, že lidé se mohou stát Jeho skrze sjednocení s Kristem a že se stanou svatými a bez poskvrny před Ním. Toto je doktrína *vyvolení* nebo *předurčení*. Viděli jsme, že to byl Boží záměr pro nás, vyplývající z Jeho milosrdenství a lásky.

2. Když Bůh stvořil lidi, stvořil je se svobodnou vůlí, která jim dávala možnost Ho přijmout nebo odmítnout. Když Adam uplatnil svou svobodnou vůli a neposlechl Boha, opadl ze své pozice blízkého obecenství s Bohem.

3. Prozkoumali jsme důsledky hříchu: oddělení od Boha, duchovní smrt a odsouzení. Ve skutečnosti se stalo spasení potřebné právě kvůli Adamovu hříchu, protože jeho hřích zasáhl nejen jej a jeho ženu, ale zasáhl i všechny jejich potomky.

4. Dověděli jsme se, že Bůh připravil způsob, jakým mohla být uspokojena Jeho spravedlnost skrze *vykoupení* - když byl dluh za hříšníka zaplacen nesmírně cennou a Bohu přijatelnou náhradou. Náhradou za hřích lidí se totiž stal Kristus: náhradou jednak za jejich hříšnou přirozenost, zděděnou po Adamovi, jednak i za hříchy, kterých se sami dopustili.

5. Boží milostivé *spasení* tedy zcela naplňuje duchovní potřeby lidí:

- a) příkrývá jejich hříchy
- b) odvrací Boží hněv, směřující proti hříchu
- c) smiřuje je s Bohem
- d) uspokojuje Boží spravedlnost
- e) splácí pokutu za hřích
- f) odvrací odsouzení od kajícího se hříšníka

Tyto nejvýznamnější skutečnosti z 1.-5. lekce tvoří základ spasení a zjevují Boží vůli ve spasení.

1. Zakroužkuj písmena, která předcházejí každé PRAVDIVÉ odpovědi. Měj přitom na paměti to, co jsme se dověděli v 1.-5.lekci.

- a Již ve věčnosti Bůh vyvolil skrze Krista lidi k tomu, aby byli Jeho, svatí a bez poskvrny.
- b Již ve věčnosti Bůh dopředu určil, kdo má být spasen a kdo má být zatracen.
- c Spasení je založeno na Boží milosti a nehledí na to, kdo je toho „hoden“.
- d I když lidé zdělili svou dispozici k hříchu od Adama, ne každý je vinen spácháním hříchu.
- e Smíření přináší přikrytí hříchů, utišení Božího hněvu, smíření mezi Bohem a člověkem, vykoupení hříšníka a obnovení vztahu mezi Bohem a lidmi.

Pokání, jak jsme viděli, tvoří počátek řetězce obrácení. Když člověk uzná svůj hřích a odvrátí se od něho tak, že ho vyzná Bohu, podává tím jasný důkaz pravdivého pokání. Dalším článkem řetězce je *víra v Krista*.

Dověděli jsme se, že víra je akt vůle a postoj člověka, skrze který člověk vloží celou svoji důvěru do předmětu, kterému uvěřil a dovolí, aby kontroloval jeho skutky. Pokání zahrnuje *odvrácení se od hříchu* a víra zahrnuje *obrácení se k Bohu*. Když člověk učiní tyto věci (obráti se *od hříchu k Bohu*), prožívá obrácení. Tyto doktríny jsme prostudovali v 1. části pod názvem *Co požaduje Bůh*.

Ve 2. části jsme zkoumali *Co nabízí Bůh*. Tato část zahrnovala *znovuzrození, ospravedlnění a adopci*. Připomeňte si, že znovuzrození je aktem Boží vůle, kterým daruje Bůh duchovní život kajícímu se hříšníkovi, když přijme Pána Ježíše Krista. Tato okamžitá, nadpřirozená proměna, která je způsobena Duchem svatým v životě toho, kdo věří, se nazývá *znovuzrození*. A současně, když se děje tato proměna, Bůh věřícího i ospravedlňuje na základě svého svobodného milostivého rozhodnutí, odpouští mu všechny hříchy a přijímá ho za spravedlivého ve svých očích. Ospravedlněný člověk získává nové postavení - nevinnen.

Jak jsme viděli, Bůh to činí tak, že propůjčuje kajícímu se hříšníkovi Kristovu spravedlnost (která se přijímá jedině skrze víru). Ale to není všechno - kromě toho nás náš Nebeský Otec skrze *adopci* přijímá do své rodiny jako syny se všemi právy a výsadami, které adopci provází. Viděli jsme tedy, že

- ve **znovuzrození** člověk dostává *novou přirozenost*
- v **ospravedlnění** získává *nové postavení*
- v **adopci** získává *nové místo*

V naší poslední lekci jsme hovořili o doktríně *posvěcení*. Viděli jsme, že jsme vyzýváni k tomu, abychom na dílo, které Kristus konal v nás, odpovídali svatým životem. Posvěcení se týká naší potřeby „být oddělen“ - od hříchu a „být oddělen“ pro Boha v celkovém podřízení se Jemu. Dověděli jsme se, že když jsme se znovu narodili, stali jsme se účastnými posvěcení, které Bůh daroval v Kristu. V důsledku toho náš nový životní styl zahrnuje chození podle Ducha a tato zkušenost má být zřejmá naším pokrokem v připodobňování se Kristu adekvátně s tím, jak se přibližujeme úplnějšímu poznání Boha.

A nakonec v této lekci uvažujeme nad konečným osudem, který nás čeká v okamžiku, kdy budeme sjednoceni v přítomnosti našeho Spasitele.

Toto je závěrečný aspekt spasení, který dychtivě očekává celé stvoření - naše *oslavení* (Řím. 8, 18,25).

2. Přiřaď každý pojem, který souvisí se spasením (vlevo) k jeho popisu nebo dokončení (vpravo).

....a Oslavení	1) Nové postavení
....b Obrácení	2) Obrácení se k Bohu
....c Adopce	3) Přikrytí hříchů
....d Pokání	4) Proces proměny v podobu Kristovu
....e Vyvolení a předurčení	5) Nové místo, pozice
....f Smíření	6) Učinění úplného obratu
....g Víra	7) Odvrácení se od hříchu
....h Znovuzrození	8) Boží aktivita ve věčnosti
....i Posvěcení	9) Nová přirozenost
....j Ospravedlnění	10) Konečný cíl

DEFINICE OSLAVENÍ

Úkol 2. *Vyber z několika tvrzení to, které je nejvýstižnější definicí oslavení.*

Když jsme probrali řetěz spasení postupně článek za článkem, uvědomili jsme si, že to, co Bůh započal, musí být pochopitelně dokonalé. Přítomnost Ducha svatého v nás představuje prostě závdavek, počátek věčného života, který bude dovršen v životě, který teprve přijde. Pavel říká, že „jsem si jist, že ten, který začal ve vás dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista (Fil. 1, 6). Oslavení, onen poslední článek, bude přidán k řetězu v Den Ježíše Krista jako poslední skutek, který bude korunovat Boží dílo spasení. Tento den leží před námi a s jeho příchodem bude osvozena celá naše bytost, a také celé stvoření (Řím. 8, 21-23).

Co je to ten *Den Ježíše Krista*? Je to den, kdy se Kristus vrátí pro svou církev, pro ty, kteří byli spaseni a kteří Mu věří. Tato slova čteme v 1. Tes. 4, 16-5, 2.

„Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte. Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině. Sami přece dobře víte, že *den Páně* přijde jako přichází zloděj v noci“

O tomto dni čteme dále i v 1.Kor.15, 51-52, 58:

„Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti *a my živí proměněni*... A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“

**DEN PÁNĚ
JE VELICE
BLÍZKO**

A u Fil. 3, 20-21 čteme tato slova:

„My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. *On promění tělo naší poniženosti v podobu těla své slávy* silou, kterou je mocen všechno si podmanit“.

Jak je jisté, že stvoření bylo historickou událostí, tak i oslavení bude vrcholnou historickou událostí. *Uskuteční se* a my budeme proměněni, oslaveni v Jeho přítomnosti (1. Kor. 15, 54). *Oslavení* tedy může být definováno jako dílo, které uskuteční Bůh a kterým dokoná naše spasení, učiní nás morálně dokonalými pro věčnost a přivede nás v těle do Jeho přítomnosti jako Kristovo oslavené tělo (Fil. 3, 21). Nejenže jsme toužili po této události, o které Pavel hovořil už před téměř 2000 lety křesťanům v Římě (Řím. 8, 18-25), ale my jsme podobně jako křesťané ze Židů „okusili... moci věku budoucího“ (Žid. 6, 5). Jako silný magnet obrací tato úžasná událost naše srdce a myslí směrem k domovu.

3. Kdy přijde Den Páně?

.....

4. Co se stane nám, křesťanům v Den Páně?

.....

.....

5. Která z následujících tvrzení je správnou definicí *oslavení*? Oslavení je

- pojmem, který popisuje charakter zkušenosti spasení.
- skutkem, kterým Bůh prohlašuje, že vykoupení mají na zemi zaujmout své místo v nebi.
- skutkem Božím, kterým dokonává své vykupitelné dílo v nás a morálně nás připravuje pro věčnost v Jeho přítomnosti.

ZÁKLAD PRO OSLAVENÍ

Úkol 3. *Vyber tvrzení, které správně identifikuje základ oslavení.*

Viděli jsme, že každý aspekt spasení spočívá na Kristově díle smíření. I naše budoucí oslavení je zaručeno Jeho *smrtí, vzkříšením* a tím, že se za nás *přimlouvá*.

Jeho smrt, která je konečným a účinným řešením problémů, způsobených lidským hříchem, zabezpečila následující jistoty.

1. Je uspokojena Boží spravedlnost (Řím. 3, 28).
2. Bůh a lidé jsou smířeni (2. Kor. 5, 18-21).
3. Je dokonáno očištění hříchů (Žid. 1, 3).
4. Je uskutečněno vykoupení (Ef. 1, 7).

Kristovo *zmrtvýchvstání* vyjadřuje Boží spokojenost s Jeho dílem. Ve své klasické kapitole o zmrtvýchvstání, v 1. Kor. 15, vyhlašuje apoštol Pavel, že Kristus vstal z mrtvých a právě tak i věřící budou vzkříšeni.

To, co pro nás Kristus vykonal, neskončilo Jeho smrtí a vzkříšením. Dokazuje svůj zájem o nás tím, že se *přimlouvá* v náš prospěch před svým Otcem v nebesích (Řím. 8, 34; Žid. 7, 25). Sám Ježíš nás ubezpečil, že se za nás bude přimlouvat (Luk. 22, 32; Jan. 14, 16; 17, 9). Kristova přimlůva je rozhodující při ochraně lidí vykopených Jeho krví od pádu a při přípravě na to, aby byli navěky v Jeho přítomnosti.

6. Na základě předchozího oddílu odpověz na následující otázky:

a Jakou jistotu máme, že budeme vzkříšeni s Kristem a budeme již navěky s Ním?

.....

b Uveď stručně vlastními slovy, jak Kristova smrt umožnila naše oslavení.

.....

c Když Kristus řekl, že se za nás bude přimlouvat, co tím měl na mysli?

7. Zakroužkuj písmeno, které předchází tvrzení, pravdivě charakterizujícímu základ oslavení.

- a) Oslavení spočívá na věrnosti věřícího a je důsledkem jeho celkového posvěcení.
- b) Základem oslavení je smrt, vzříšení a přimlůva Ježíše Krista.
- c) Oslavení je důsledkem skutků věřícího a je založeno na myšlence zásluh.

ZNOVUZROZENÍ

OSLAVENÍ

JISTOTA OSLAVENÍ

Úkol 4. *Přiřaď biblické pojmy, které poskytují záruku oslavení k jejich charakteristikám.*

Zatímco skutečnost našeho oslavení je založena na objektivním Kristově díle v minulosti, naše jistota budoucího oslavení je založena na určitých podmínkách, které vyplývají z Kristova díla, jež se vztahuje na nás věřící.

8. Přečti si následující verše a ve svém sešitě vyjmenuj podmínky, které nám poskytují jistotu oslavení.

a Tit. 1, 2; 1. Jan. 2, 25

b 1. Kor. 15, 20, 23

c 2. Kor. 1, 22; 5, 5; Ef. 1, 14

d 2. Kor. 1, 22; Ef. 1, 13; 4, 30

e Ef. 1, 14, 18; 5, 5; Kol. 3, 24; Žid. 9, 15; 1. Petr. 1, 3-4

9. Všimni si, jak nám podmínky, uvedené v předchozích textech, zaručují jistotu oslavení. Toto cvičení ti pomůže plněji porozumět významu těchto podmínek. Přiřaď každou podmínku (vpravo) k definici, která ji nejlépe popisuje (vlevo).

....**a** Mluví o vlastnictví a bezpečí, zajišťuje, že přijde den plného vykoupení

1) Zaslíbení

2) Prvotiny

3) Záloha, záruka

-b Obsahuje myšlenku splátky, která je zárukou toho, že v budoucnu dojde k úplnému splacení
-c Vyjadřuje naplnění v budoucnosti
-d Vyjadřuje myšlenku na to, co přijmeme v budoucnosti
-e Je náznakem plné úrody, jednoduše řečeno počátkem toho, co bude velkou žní.
- 4) Pečeť
5) Dědictví

Tyto pojmy poukazují na to, že naše spasení očekává na své úplné naplnění. Naše časná zkušenost spasení je tedy jen počátkem toho, co bude dokonáno v „den Páně“ (Fil. 1, 6).

CHARAKTERISTIKA OSLAVENÍ

Úkol 5. Najdi pravdivé tvrzení, které mluví o charakteru oslavení.

Zdokonalení duše

Oslavení hovoří v první řadě o morální dokonalosti. Jan o tom říká: „podobni jemu budeme“ (1. Jan. 3, 2). To neznamená, že budeme Bohem, jako On je Bohem, ale budeme jako On, co se týče morální dokonalosti. Když budeme oslavení stát v Jeho přítomnosti, nebudeme už více schopni hřešit. Oslavení navždy odstraňuje možnost našeho opětovného pádu do hříchu. Oslavení budeme navždy jako On (bezhříšní).

Následující verše Písma vyjadřují něco z plnosti dokonalosti, kterou získáme. V závorkách uvádím slova, která jsou použita v původním jazyku Nového zákona (řečtině) k označení stupně dokonalosti. Přečti si pečlivě každý z těchto textů:

1. Ef. 1, 4; 5, 27; Kol. 1, 22 (*amomos*) - vyjadřuje, že budeme bez poskvrny nebo morální úhony.
2. Kol. 1, 22 (*hagios*) - svědčí o tom, že oslavení záleží na našem posvěcení v Kristu, takže dokonale uspokojíme Boží svatost.
3. Fil. 1, 10 (*aproskopos*) - se týká naší čistoty od jakékoliv poskvrny, abychom dospěli k našemu oslavení morálně neporušení a prosti jakéhokoliv obvinění.

4. **Fil. 1, 10** (*eiliknines*, používané spolu s *aproskopos*) - zahrnuje představu něčeho, co je čisté, bez poskvrny a proto bezvadné.
5. **1. Kor. 1, 8** (*anegkletos*) - hovoří o tom, co je zbaveno jakéhokoliv břemene obvinění. Proto budeme v Den Ježíše Krista stát všichni v Boží přítomnosti bez morálních nedostatků.
6. **1. Tes. 3, 13; 5, 23** (*amemptos*) - poukazuje na to, že v Boží přítomnosti budeme stát bezvadní v každé části naší bytosti - v duchu, duši i těle.
7. **Ef. 5, 25-27** (*spilos a rhusis*) - učí, že církev bude „nemající poskvrny, ani vrásky, neb cokoli takového“.

Tyto výroky nám dohromady poskytují určitou představu o naší budoucí dokonalosti. Je to právě morální dokonalost, po které lidstvo touží už od chvíle pádu člověka v zahradě Eden (1. Mojž. 3). Společnost, ze které se budeme radovat, bude dokonalá, protože bude obývána dokonalými lidskými bytostmi. S výjimkou ztraceného ráje bude náš věčný domov nádhernější než naše nejodvážnější sny. Protože tam, kde už nebude žádných nemocí, zloby, násilí a politického neporozumění, se budou osvícená srdce a mysli spasených svobodně radovat ze zázraků nekonečného stvoření a oslavovat Toho, kdo to všechno umožnil.

10. Zakroužkuj písmena, která předcházejí každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a Když Jan prohlašuje „budeme jako On“, má tím na mysli, že lidé se stanou nakonec Bohy.
- b Oslavení je zkušenost nebo událost, která se odehraje v Den Kristův, po kterém již nebude možnost zhřešit.
- c Řecká slova, která mluví o morální dokonalosti, vyjadřují, že budeme morálně bez úhony, neposkvrnění, osvobození od jakýchkoliv obvinění, bezchybní a dostatečně v Kristu svatí na to, abychom uspokojili Boží svatost.
- d Součástí našeho budoucího stavu bude morálně dokonalá společnost.

Podíl na věčném životě

Oslavení způsobí náš *plný podíl* na věčném životě. V časnosti máme věčný život (Jan. 5, 24), ale plnost tohoto života se teprve má uskutečnit. Snad nám to lépe zobrazí následující příklad: Při znovuzrození začíná růst zaseté semínko věčného života, ale nepřinese ovoce, dokud nedozraje v *Den Ježíše Krista*.

Věčný život zahrnuje 2 stránky: 1) lepší kvalitu života a 2) život, který nekončí. Když jsme byli obnoveni pro svůj pravý vztah k Bohu skrze Ježíše Krista, vstupujeme do věčného života. Tento život je v souladu s životem samotného Boha. Je to život mnohem dokonalejší než byl ten, který jsme dosud žili. Je to skutečně bohatý život. Oslavení nám skýtá vrchovatou míru věčného života - dokonalé obecenství s Bohem, převyšující náš rozum. Tento život překonává všechno, co si dokáže naše omezená mysl představit, protože je dokonalý a tedy neohraničený, neporušený a ideální. A tato plná míra věčného života bude navěky naše.

11. Když mluvíme o tom, že oslavení přinese *plnou účast* na věčném životě, máme tím na mysli, že

- a) věřící v nynější době ještě vůbec nemají věčný život.
- b) křesťané již mají věčný život, ale tento život se ve své plnosti teprve má uskutečnit.
- c) věčný život je něco, do čeho člověk doroste, když duchovně dospěje.

Plná realizace svobody

Spasení způsobuje něco, co bychom normálně neočekávali: když se křesťané poddají Kristu, stávají se svobodnými. Ježíš řekl: „Poznáte pravdu, a pravda vás učiní svobodnými“ (Jan 8, 32). Dodal: „Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni“ (Jan 8, 36). Pravda, tak jak se zjevila ve Slově, které se stalo tělem (Ježíšem Kristem), je tím, co činí lidi skutečně svobodnými.

Svoboda je přesně to, po čem lidé touží, a co zaslubuje Bůh. Ale ti lidé, kteří nepodřídí svou vůli do poslušnosti Bohu, zůstávají v otroctví. Budou navždy zotročeni hříchem, beznadějí a smrtí.

Oslavení zahrnuje plnou realizaci svobody. Kromě jiného budeme *osvobozeni od hříchu*. Nyní je tato naše svoboda od hříchu částečná (Jan. 8,

32-36; Řím. 6-8; Gal. 5, 1, 13), ale bude dokonána v Den Krista. V časnosti zápasíme proti žádostem těla, ale potom bude tento boj vítězně dokončen. A budeme svobodni k tomu, abychom činili to, co je dobré.

Oslavení nám také přinese *osvobození od Zákona*. V Kristu jsme svobodni od Zákona, pokud jde o ospravedlnění a posvěcení. V časnosti poskytuje Boží morální zákon průvodce na naší pouti, ale ve věčném životě už takovýto zákon nebude potřebný (Mat. 5, 17-18).

A nakonec oslavení přináší *osvobození od smrti*. Ačkoli křesťané v časnosti nebyli osvobozeni od tělesné smrti, tato smrt jim neublíží (1. Kor. 15, 51-56). V důsledku Kristovy smrti a vzkříšení se už nemusíme smrti obávat (Žid. 2, 14-18). A při oslavení budeme úplně triumfovat, protože smrti už více nebude!

Při oslavení okusíme plnou realizaci naší svobody v Kristu. (viz Řím. 8, 18-25; 2. Kor. 4, 16-18). *Nyní* jsme „dětmi Božími“ (1. Jan. 3, 2) a snažíme se být takovými jako náš Pán; *potom* budeme dokonale připodobněni Synu (Řím. 8, 29-30). Když jsme oslaveni, naše lidská přirozenost je učiněna dokonalou jako je dokonalá lidská přirozenost našeho Pána Ježíše Krista.

12. Oslavení způsobuje mnoho úžasných změn. Dokončí následující tvrzení, která se týkají různých aspektů našeho oslavení.

- a** Oslavení ukončí dávný lidský sen o dokonalé
-
- b** Svoboda křesťanů je důsledkem
-
- c** Křesťané budou svobodni od
- **a**
- d** Lidská přirozenost bude zdokonalena v podobu dokonalé lidské přirozenosti

Zdokonalení těla

Jelikož se oslavení týká celé lidské osobnosti, zahrnuje i zdokonalení těla. Bible dává lidskému tělu skutečnou důstojnost, a nikde není tělo podceňeno nebo nazváno hříšným. Ve skutečnosti je nám v 1. Mojž. 1, 26-30 řečeno, že celý člověk byl stvořen k obrazu Božímu. Vzpomeň si, že Adam byl zahrnut v Božím stvoření, když se Bůh na ně podíval a prohlásil, že je velmi dobré (1. Mojž. 1, 31).

V Novém zákoně, kde je používán termín *tělo* (maso), se častěji týká hříšné přirozenosti, tělesného „já“, „starého člověka“. Nový zákon hovoří o těle jako o tělesné části lidské bytosti. Lidé mají oči, uši, ruce, nohy a další údy těla a ty nejsou hříšné. Jejich normální tělesné funkce nejsou nízké. Jedině tehdy, když jsou tyto činnosti převrácené, dochází k morálnímu přestupku. Tedy i samo tělo se bude podílet na slávě, neboť je živou součástí toho, čím jsme. Pamatuj si, že jsme jednotou: tělesně - duševně - duchovními bytostmi.

13. Přečti si 2. Kor. 5, 1-5 a odpovez na následující otázky:

a Pavel říká, že ve věčnosti budeme oblečeni

.....takže nebudeme *bez* těla

b V časnosti sténáme, abychom nebyli odděleni od svého pozemského těla, ale abychom měli své

....., aby to, co je smrtelné mohlo být proměněno v nesmrtelné.

c Bůh je tím, kdo nás připravuje na tuto změnu a dal nám

..... jako závdavek všeho, co pro nás připravil.

V těchto verších Pavel zdůrazňuje, že tělo je důležitou součástí lidského celku, a to dokonce i ve věčnosti. I když mnoho starověkých pohanů věřilo, že tělo je vězením duše, Pavel se na ně díval jako na chrám stvořený k tomu, aby se stal příbytkem Ducha svatého (1. Kor. 6, 19).

Mnozí byli oklamáni slovem, které je v King James Version přeloženo jako *špatný, mizerný* ve Fil. 3, 21: „Kterýž promění tělo naše *mizerné*“.

Avšak naše překlady vystihují původní význam vhodněji jako „kterýž promění tělo naše *ponížené*“. Je pravdou, že v současnosti je v důsledku vlivu hříchu naše tělo skutečně tělem našeho *ponížení*. Je poddáno pod prokletí hříchu, se všemi svými bolestmi, nemocemi, utrpením a smrtí. Ale v oslavení bude toto tělo proměno a učiněno podobným Kristovu oslavenému tělu (Fil. 3, 21; 1. Jan 3, 2).

14. Přečti si 1. Kor. 15, 51-52 a odpověz na následující otázky:

a Kdy dosáhnou žijící křesťané svého oslavení?

.....

b Kdy dosáhnou svého oslavení ti, kteří zemřeli v Kristu?

.....

Vzkříšení mrtvých a proměna žijících jsou zázračnými událostmi, které překonávají naše představy. Naše omezená mysl vůbec nedokáže porozumět tomu, jakou slavnou a vesmír rozechvívající událost zjeví Den Kristův. Podobně jako Jan ani my nevíme přesně, jaké bude naše oslavené tělo (1. Jan. 3, 2). Na tuto otázku odpovídá Pavel tak, že Bůh nás obleče do takového těla, jaké On chce. Dodává:

Tak je to i se zmrtvýchvstáním. Co je zaseto jako pomíjitelné, vstává jako nepomíjitelné. Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci. Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní. Je-li tělo přirozené, je i tělo duchovní. A jako jsme nesli podobu pozemského, tak ponese i podobu nebeského. (1. Kor. 15, 42-44,49).

Pavel přirovnává vzkříšené tělo k růstu rostlinky, která vyrůstá ze semínka zasazeného do země. Klas není stejný jako semeno. Tak jako sláva plného klasu zastíní „poníženost“ semene, tak i vzkříšené tělo je slavnější než to, které se narodilo. Vzkříšené tělo není přesnou kopií starého těla, které se narodilo. Důležité je, že Kristovo vzkříšení je zárukou toho, že ti, kteří umírají v Něm, vstanou k věčnému životu (1. Kor. 15, 20).

POHŘEB

VZKŘÍŠENÍ

15. Zakroužkuj písmena, která předcházejí všem PRAVDIVÝM tvrzením pojednávajícím o charakteru oslavení.

- a Oslavení mluví především o fyzickém zdokonalení.
- b Když budeme stát oslavení v Boží přítomnosti, nebudeme již více schopni hřešit.
- c Každá část naší bytosti - tělo, duše i duch - budou bez poskvrny, když budeme oslaveni v Den Kristův.
- d Oslavení je proces, ve kterém se stále více a více stáváme podobni Kristu, až dokud nebudeme úplně stejní jako On.
- e Když Bible mluví o tom, že budeme jako On, znamená to, že budeme bez hříchu jako On.
- f Oslavení nezahrnuje pouze účast na věčném životě, ale také plnou realizaci svobody.
- g Oslavení přinese osvobození od hříchu, Zákona i smrti.
- h Ve stavu oslavení již nebudeme mít fyzické tělo.
- i Součástí změny, kterou okusíme při oslavení, bude i proměna našeho fyzického těla.
- j Náš věčný život bude nekonečný a zcela odlišný od našeho nynějšího života.

Při svém oslavení tedy podstoupíme největší proměnu, jakou lidé zažili od stvoření a Golgoty, kdy nás Bůh přenesl navždy do své přítomnosti. Na tomto slavném osvobození bude mít podíl celé stvoření tím, že bude osvobozeno od marnosti (Řím. 8, 19-23). Bude nová země. Smrti a umírání již více nebude, ani žalu, ani pláče ani bolesti. Všechny slzy budou navždy setřeny. Bůh stvoření a vykoupení je tím, který nás oslaví a převede do svého domova - navěky. A spolu s Pavlem se můžeme radovat v přesvědčení o věcech, které nám přinese budoucnost, jisti tím, že Bůh, který toto dobré dílo započal, je dovede i do konce (Fil. 1, 6).

osobní test

1. Oslavení souvisí s ostatními doktrínami spasení

- a) v tom, že představuje konečné dokonání díla spasení v životě křesťanů.
- b) jako jeden ze stupňů růstu v duchovním rozvoji lidí, dříve než se ocitnou v Boží přítomnosti.
- c) ale jelikož se zabývá budoucím stavem věřícího, v Bibli o něm není téměř žádná zmínka.

2. Jistota oslavení, kterou má věřící, spočívá na určitých faktorech, které vyplývají z Kristova díla, aplikovaného do jeho života. Tyto faktory mluví o tom, že

- a) jistota oslavení spočívá hlavně na naději.
- b) věřící jsou již nyní v plnosti Božími *syny* a proto mohou v budoucnosti očekávat již jen nepatrnou změnu při oslavení.
- c) naše spasení hledí dopředu směrem k dokonalému naplnění.

3. V diskusi o charakteru oslavení můžeme podotknout, že se týká především

- a) fyzické dokonalosti.
- b) duchovní dokonalosti.
- c) morální dokonalosti.

4. Který z uvedených příkladů NENÍ součástí oslavení?

- a) Úplná proměna těla.
- b) Stav bezhříšnosti, který je dosažitelný již v tomto životě.
- c) Nejvyšší kvalita věčného života a neomezená svoboda.

5. Pán zanechal v Bibli mnoho výroků o budoucím požehnaném stavu, který budeme prožívat a ponechal na nás, abychom důvěřovali Jeho Slovu. Kromě toho

- a) posílá pravidelně důvěryhodné posly, kteří nám mluví o naší slavné budoucnosti a tak nám pomáhají udržovat naši víru živou.
- b) nám připravil zkušenost, jejímž důsledkem je přebývání Ducha svatého v nás. Duch svatý je zárukou toho, co má přijít.
- c) dal do církve dar prorocství, aby informoval křesťany o svých záměrech ohledně budoucnosti.

6. Termíny jako *zaslíbení, prvotina, závdavek, pečeť, dědictví* slouží k tomu, aby

- a) nám poskytly jistotu, že naše spasení směřuje k dokonalému naplnění.
- b) demonstrovaly, že naše spasení je definitivní již v současnosti a nepotřebuje žádné další naplnění.
- c) nás seznámily s biblickými pojmy, které popisují smíření.

7. Naše studium sedmi řeckých slov, která se zabývají našim budoucím zdokonalením, nás vede k závěru, že

- a) oslavení lidé budou rovni Bohu.
- b) vykoupení lidé budou morálně dokonalí a tak budou připraveni pro věčný život.
- c) oslavení se týče jednotlivých křesťanů, ale neovlivňuje společnost ve věčnosti.

8. Základem oslavení, podobně jako i jiných doktrín spasení je

- a) stupeň spolupráce člověka s Bohem.
- b) zralost věřícího; ti zralejší jej dosáhnou, ti méně zralí ne.
- c) smrt, vzkříšení a přímlyvy Ježíše Krista.

9. Oslavení může být definováno jako skutek Boží, kterým Bůh

- a) zachraňuje člověka, který Mu věří.
- b) dokonává své vykupitelné dílo v člověku a morálně jej připravuje pro věčnost.
- c) pozvedá určitou skupinu věřících ze země do nebe na počátku soudu nad bezbožníky.

10. Viděli jsme, že při našem oslavení

- a) půjde hlavně o našeho ducha, jelikož morální dokonalost souvisí především s touto stránkou naší bytosti.
- b) budeme osvobozeni od svých těl, když vstoupíme do věčnosti.
- c) bude proměněna každá stránka naší bytosti - duch, duše i tělo.

Nezapomeň vyplnit 3.část Studentovy zprávy a vrátit odpovědi svému učiteli.

odpovědi na studijní otázky

8. a Je to *zaslíbení*.

b Kristus je označen jako *prvotina* našeho spasení (záruka)

c Duch svatý je nazván *závdavkem, zárukou* našeho plného a konečného spasení.

d Duch svatý nás *zapečetuje*.

e Spasení je označeno jako *dědictví*.

1. a Pravdivé

b Nepravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

e Pravdivé

9. a 4) Pečeť

b 3) Záruka nebo závdavek

c 1) Zaslíbení

d 5) Dědictví

e 2) Prvotiny

2. a 10) Konečný cíl

b 6) Učinění kompletního obratu

c 5) Nová pozice

d 7) Odvrácení se od hříchu

e 8) Boží aktivita ve věčnosti

f 3) Přikrytí hříchů

g 2) Obrácení se k Bohu

h 9) Nový charakter

i 4) Proces proměny v podobu Krista

j 1) Nové postavení

10. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Pravdivé

3. Nikdo to neví, ale Písmo říká, jak jsme o tom již mluvili, že Kristus přijde jako zloděj v noci.

11. b) Křesťané mají věčný život

4. Budeme vzkříšeni živí nebo mrtví, abychom se s Ním setkali v oblacích a byli proměněni - obdržíme svá oslavená těla, která budou podobná Jeho tělu.

12. a svobodě**b** jejich podřízení Kristu**c** hříchu, Zákona a smrti**d** Krista**5. c)** skutek Boží, kterým dokonává**13. a** nebeským šatem (věčným tělem podle NIV)**b** nebeské tělo**c** Ducha svatého**6. a** Kristovo vzkříšení je zárukou našeho vlastního vzkříšení**b** Kristova smrt odstraňuje bariéry mezi námi a Bohem (hřích, oddělení, nesvatost)**c** Měl tím na mysli to, že když se On modlí k Otci v nebesích za nás, můžeme obdržet sílu a moc ke svatému a vítěznému životu.**14. a** Žijící křesťané budou proměněni v den Kristova příchodu.**b** Ti křesťané, kteří zemřeli, budou proměněni při svém vzkříšení.**7. b)** Základem oslavení je smrt,**15. a** Nesprávně (Je sice jeho součástí, ale nejdůležitější částí je morální zdokonalení)**b** Pravdivé**c** Pravdivé**d** Nepravdivé**e** Pravdivé**f** Pravdivé**g** Pravdivé**h** Nepravdivé**i** Pravdivé**j** Pravdivé

místo pro tvé poznámky

Slovník

Sloupec na pravé straně označuje lekci, ve které se dané slovíčko vyskytuje poprvé.

Arbitrážní	— vybraný bez viditelného důvodu, plánu	115
bezúhonnost	— stav, kdy je člověk spravedlivý, dobrý	7
cizinec	— ten, který patří jinam, jinému člověku, na jiné místo	3
dědic	— ten, kdo má právo na majetek člověka, který zemřel	8
dědictví	— něco, co dědic obdrží za své vlastnictví po smrti jiného člověka	8
deterministický	— názor, který mluví o tom, že Bůh již ve věčnosti stanovil, že někdo bude spasen a někdo ne	5
determinovaný	— stanovený předem	5
dominantní	— nejmocnější nebo nejvlivnější, vládnoucí	5
důsledky	— výsledky; efekty	2
dynamický	— aktivní, energický, mocný	3
elementy	— základní části, ze kterých je něco vytvořeno	3
etický	— mající co do činění s normami dobra a zla, s morálkou	9
externě	— zevně	8

fatalismus	— doktrína, která mluví o tom, že události jsou stanoveny dopředu takovým způsobem, že lidské bytosti nemají možnost je změnit	5
fatalistický	— přijímající věci a události jako nevyhnutelné, související s fatalismem	5
filozofie	— studium nejvšeobecnějších principů a zákonů vesmíru	4
inkriminovaný	— druh důkazu, který dokazuje účast člověka na zločinu nebo trestném činu	10
intelekt	— moc k poznání, rozum, doplňuje city a vůli	3
intelektuální	— související s intelektem, vyvinutý nebo z největší části odvozený spíše na základě rozumového poznání, než na základě pocitů a vůle	3
interně	— vevnitř, v těle	8
jho	— něco, co drží lidi v poddanosti, nadvláda nad nimi	2
klimaktický	— stupňující se vrcholný	10
kompromis	— zahanbující nebo dobrou pověst poškozující ústupek	3
konfrontace	— střet sil nebo názorů, setkání tváří v tvář	4
korupce	— zkaženost, úpadek, odvrácení od toho, co je dobré a čisté	6
kredit	— důvěryhodnost, dobrá pověst	7
krize	— citově významná událost nebo radikální změna v životě člověka	6
majestátní	— slavný, vyvýšený	9
modlářství	— uctívání fyzického předmětu jako boha, konání pobožnosti pro oslavu něčeho	2

morální	— související s principy dobra a zla v chování	9
motivace	— skutek nebo proces vybízení někoho pobídkami ke skutku	6
motivační	— dávající motiv, vybízející k akci	5
možný	— schopen se odehrát, uskutečnit	3
navěky	— odsouzen, určen k věčné záhubě, oddělený od Boží přítomnosti a určen pro peklo	5
negativní	— odmítnutí následovat dřívější přesvědčení obrácení nebo víru, zavržení předešlé věrnosti	4
nepodmíněný	— neomezený, absolutní	3
nesmířený	— ten, který ještě nemá obnoven narušený vztah s jiným	7
nesnáze	— těžká, složitá nebo nebezpečná situace	1
nespolehlivý	— bez důvěry	5
nezasloužený	— něco, na co si nelze vydělat	1
neznovuzrozený	— nenarozený znovu duchovně, neobrácený k Boží lásce, špatný, bezbožný	6
občan	— obyvatel, usedlík; člověk, který je vázán svou věrností k vládě a přijímá od ní ochranu	3
období patriarchů	— období Abrahama, Izáka a Jákoba	8
obětní	— související s obětí, používaný jako oběť	1
objektivní standart	— souvisí s používáním Bible k potvrzení reality obrácení, zahrnuje spíše uvádění faktů z Bible k posuzování duchovních zkušeností	4

obrácení	— odvrácení se od hříchu k Pánu Ježíši na odpuštění hříchů, což zahrnuje i úplný obrat, zasahující celou lidskou bytost	4
obrácený	— ten, kdo prožil obrácení	3
odčinění	— náhrada škody nebo ublížení, navrácení něčeho právoplatnému vlastníkovi	2
odhmotněný	— oddělený od těla	8
odpadnutí	— skutek, kterým člověk zcela opouští to, čemu byl předtím věrný, jako je např. náboženská víra	4
odsouzení	— skutek prohlášení člověka za provinilého, majícího vinu	10
omezení	— zadržování, ustanovení hranic, potlačení	9
opustit	— odstranit ochranu, podporu nebo pomoc	3
oslavení	— Boží dílo, kterým dokoná naše spasení, učiní nás morálně dokonalými pro věčnost a přivede nás do své přítomnosti v těle, podobném Kristovu oslavenému tělu (Fil.3, 21)	10
ospravedlnění	— skutek Boží milosti, kterým promijí hřích a prohlašuje hříšníka činícího pokání za spravedlivého na základě Kristovy spravedlnosti	7
osud	— něčí los nebo osud; konečný výsledek, co člověka čeká	7
osud	— předurčený běh událostí, který je řízen neodolatelnou silou	5
osudový	— takový, který je určen již dopředu	6

osvícený	— osvobozený od nevšimavosti a dezinformace, založený na plném zhodnocení problému	4
osvobození	— stav, kdy je někdo osvobozen	8
otcovský	— zděděný po otci	8
oživit	— přivést znovu k životu	6
pasivně	— neaktivně, podřízeně	3
pasivní	— nekladoucí odpor, podřizující se vůli jiného	6
pečet'	— znamení, které se používá jako znak neporušitelnosti dokumentu	2
perverzní	— zkažený, odvrácený od pravdy, od toho, co je dobré a morálně správné	10
podmíněný	— závislý na podmínkách nebo souhlasu	3
podřízení	— postavení pod cizí vliv nebo moc; stav, ve kterém je člověk pod vlivem něčeho nebo někoho	9
pojem	— něco, co vznikne v mysli, myšlenka, slovo	1
pokání	— zkušenost, ve které si člověk uvědomuje, že zhřešil, cítí lítost nad svými hříchy, odvrací se od nich a zcela se jich zříká	2
pokuta	— ztratit nebo muset se vzdát něčeho kvůli vlastnímu omylu, zanedbání; ztráta něčeho, vzdání se něčeho jako trest	8
pokuta	— trest, který je vyžadován zákonem, něco, co je vyžadováno od člověka, který přestoupil zákon	1
ponížení	— zmenšení pýchy, namyšlenosti, stav pokory	10
ponižený	— zesměšněný, snižený v očích lidí	10

posvěcovat	— činit svatým, oddělit jako svaté	5
potvrdit	— dokázat pravdivost, ověřit správnost	8
poutě	— cesty na svatá místa jako způsob vyjádření zbožnosti	7
poziční	— související s pozicí, kterou věřící zaujímá ve vztahu k Bohu. V posvěcení souvisí se změnou pozice, kterou se hříšník proměňuje na člověka, který ctí Boha	9
právnícký	— udělaný soudcem, související se soudem	8
progresivní	— charakteristický pohybem dopředu, pokrokový	9
promarněný	— zcela znehodnocený, zcela opotřeбенý	6
pronásledovatel	— ten, který sužuje jiné neustálými požadavky způsobem, který jim ubližuje nebo je zarmucuje	4
předurčit	— rozhodnout dopředu	5
předurčení	— souvisí s Božím rozhodnutím ve věčnosti o naplnění Jeho cíle a spasení těch, kteří přijímají Jeho Syna	5
překážka	— něco, co stojí v cestě nebo co zastavuje pokrok	3
přestupník	— ten, kdo překračuje zákon, kdo činí to, co je špatné	7
presvědčení	— skutek přesvědčení člověka o omylu; silné přesvědčení nebo víra	7
přímluva	— modlitba, prosba ve prospěch jiného	1
rebelie	— opozice vůči autoritě, moci nebo omezení	1
renovace	— obnovení života, aktivity, schopnosti	8

rituální	— související s předepsanými obřady	7
rituály	— předepsané formy nebo způsoby, které určují slova a skutky pro jisté ceremonie	7
rmoutit se	— cítit zármutek, být velice smutný	2
rozhodný	— schopen učinit závěr nebo rozhodnutí jednou a provždy	4
ručící	— zodpovědný za něco, někoho	8
řecko-římský	— mající rysy zčásti řecké a zčásti římské	8
řetězová reakce	— série událostí, které mají takový vztah jedna ke druhé, že se navzájem iniciují	10
sekulární	— nenáboženský, světský	9
shoda	— souhlas	3
slitování	— uvědomování si trápení jiného člověka s touhou zmenšit je nebo odstranit	1
smíření	— obnovení vztahu mezi Bohem a člověkem skrze zástupnou oběť Ježíše Krista	1
splátka	— část plné ceny, která se platí postupně	8
spravedlivý	— dobrý, čestný, spravedlivý	9
spravedlnost	— stav, ve kterém člověk činí to, co je správné, chová se čestně a přiměřeně	1
suverenita	— nejvyšší moc nebo autorita	2
suverénní	— nad všemi ostatními, nejvyšší, nejmocnější	1
svátosti	— formální náboženské akty, které jsou svaté jako znamení nebo symboly duchovní reality, dvě známé svátosti jsou křest a večeře Páně	6

světský	— nesvatý, nečistý, poskvrněný	9
symbolizovat	— sloužit jako symbol něčeho, vyjadřovat, určovat pomocí symbolu	6
tělesný	— vztahující se k tělesným požitkům, k lidské přirozenosti	10
transcendentální	— překračující běžné hranice, nadpřirozený, mimořádný	10
transformace	— stav, kterého je dosaženo úplnou změnou ve vzhledu, tvaru nebo charakteru	4
upokojit	— přivést do stavu pokoje, pacifikovat	1
upravený	— uvedený do specifického stavu, vytvořený úpravou	3
usmíření	— smíření se; znovuoobnovení přátelství; urovnání nebo napravení rozdílů	1
verdikt	— konečné rozhodnutí soudu v otázce viny a nevinu	7
vhodnost	— použitelnost pro specifickou potřebu	7
vhodný	— použitelný pro určitý účel	7
vitalita	— síla mysli nebo těla, energie	3
vložení	— skutek umístění objektu do objektu	7
vložit	— položit odpovědnost na někoho, obvinít někoho z něčeho	7
vštěpení	— pevné, hluboké instalování, vnesení něčeho hluboko do mysli nebo zvyků	6
vtělit	— umístit do těla, v křesťanské teologii jde o jednotu Boží přirozenosti a lidské přirozenosti v osobě Ježíše Krista, kdy Bůh na sebe vzal podobu člověka	1

vykoupení	— vysvobození od určitého zla zaplacením ceny	1
výkupné	— cena, kterou je třeba zaplatit ještě předtím, než je zajatec propuštěn	1
vymazání	— skutek zničení	7
vytrvalost	— schopnost vydržet těžkosti, protivenství nebo stres, síla ke snášení	3
vyvolení	— ti, kteří jsou Bohem vybráni pro určitý cíl, práci	5
vyvolení	— Boží rozhodnutí, kterým vybírá národy nebo společenství jako svoje osobní vlastnictví pro konkrétní účel nebo službu, Boží rozhodnutí, které vyvoluje jednotlivce, aby se stali dětmi Božími a dědici věčného života	5
vyvýšit	— pozvednout ve smyslu cti, moci, charakteru, kvality	1
zadostiučinění	— skutek odstranění hněvu, získání přízně u toho, kdo byl uražen	1
zanechat	— opustit něco, k čemu měl člověk jistý vztah bez úmyslu obnovit to nebo začít s tím znovu	2
zármutek	— veliký smutek, způsobený ztrátou nebo těžkostí, hluboký žal	2
zásluha	— něco, co si zasluhuje pochvalu nebo odměnu, doporučovaná vlastnost	2
záslužný	— zasluhující si pochvalu nebo odměnu	7
cenný závdavek	— něco, co je uděláno dopředu jako záruka toho, že v budoucnosti bude dokončeno celé dílo	8

zdroje	— zásoby, které naplňují potřeby	3
zmenšit	— způsobit, že věc nebo člověk se zdá menším	1
znovustvoření	— skutek, při kterém je znovu vytvořena nějaká věc	6
zodpovědný	— povinný podat vysvětlení za něco	5
zprostit	— osvobodit nebo uvolnit od obvinění	8

Odpovědi na osobní testy

Lekce 1

1. a Pravdivé
b Pravdivé
c Nepravdivé
d Pravdivé
e Nepravdivé
2. a Pravdivé
b Nepravdivé
c Pravdivé
d Pravdivé
e Pravdivé
f Nepravdivé
g Pravdivé
3. a Pravdivé
b Nepravdivé
c Pravdivé
d Pravdivé
e Nepravdivé
f Pravdivé

Lekce 2

1. a) je to první krok při návratu k Bohu.
2. b) uvědomění si hříchů, lítost nad nimi...
3. c) ti, kteří nečiní pokání nyní, budou...
4. a) pokání zasahuje každou část naší bytosti.
5. c) v Novém Zákoně je učení o pokání...

6. b) k pokání jsou vyzýváni křesťané, kteří...
7. b) Boží dobrotivosti. Přitom Bůh používá...
8. a) všichni lidé zhřešili.
9. b) nebesa se radují nad hříšníkem, který se obrací k Bohu.
10. b) je poselstvím světu, že ten, kdo se snaží odčinit své špatné skutky, se opravdu změnil.

11. a 2) Citový
b 1) Intelektuální
c 3) Akt vůle
d 3) Akt vůle
e 1) Intelektuální
f 2) Citový

Lekce 3

1. Pravdivé
2. Nepravdivé
3. Pravdivé
4. Nepravdivé
5. Pravdivé
6. Pravdivé
7. Pravdivé
8. Nepravdivé
9. Nepravdivé
10. Pravdivé
11. Nepravdivé
12. Pravdivé
13. Nepravdivé
14. Pravdivé
15. Nepravdivé

Lekce 4

1. a) velice úzce, protože jsou to kroky...
2. b) skutečnosti, které se dotýkají člověka...
3. a) reakcí člověka na službu Slova...
4. c) *především* zodpovědnosti člověka, protože to přikázal Bůh...
5. b) kázání evangelia
6. a 1) Důsledek obrácení
b 1) Důsledek obrácení
c 2) Není důsledkem obrácení
d 1) Důsledek obrácení
e 1) Důsledek obrácení
f 1) Důsledek obrácení
g 2) Není důsledkem obrácení
h 1) Důsledek obrácení

Lekce 5

1. b) popisuje proces, kterým se věřící stává více podobným svému Pánu.
2. c) v Ježíši Kristu
3. a) ti, kteří reagují kladně na Boží nabídku spasení.
4. b) Božím předzvěděním.
5. c) Jan 14, 1-3.
6. a) víra.

7. c) obě odpovědi, a) i b).

8. a) nestanovuje nezměnitelně spasení ani záhubu jednotlivce.
9. b) abychom zvěstovali poselství evangelia všemu stvoření všemi možnými prostředky.
10. c) hluboký pocit obdivu nad Boží milostí...

Lekce 6

1. narodit se shora nebo narodit se znovu.
2. duchovně narození.
3. Kristu.
4. Kdokoliv na světě.
5. Můžeš vyjmenovat kterékoli dva z těchto: vědomí nového života uvnitř, nová hodnota života, nový cíl, nové touhy, nový náhled na život, svědectví Ducha svatého v našem životě jak nás vede a řídí, láska k Bohu, život, v němž je Bůh středem a láska k bližním.
6. b) člověk se znovu narodí křtem.
7. c) Bůh je svatý.
8. a) lidé mají charakter pokřivený hříchem.
9. b) každý hříšník, který byl ztracen v poušti hříchu...

10. c) znovuzrození se odehrává tajemným a náhlým způsobem...

Lekce 7

1. b) v lásce Bůh připravil spravedlivý způsob...

2. c) je prohlášen za spravedlivého, protože získává...

3. c) přináší to, co je uvedeno v a) i b).

4. a) pouze vírou bez skutků...

5. b) na Boží milosti a Kristově kříži.

6. b) nemá v sobě více zásluh, než napražená ruka...

7. c) milost. (Kdyby přijímali spravedlnost podle bodu a), pak by museli osobně platit pokutu za své hříchy.)

8. a) spravedlnost lidí, která je výsledkem dobrých skutků.

9. c) Bůh se na nás dívá, jako bychom nikdy nezhřešili.

10. b) je omezen na ty, kteří jej přijmou od Boha.

Lekce 8

1. b) umístění do Boží rodiny jako synové...

2. c) s těmi, kteří přijali adopci jako dospělí synové...

3. b) věřili v Pána Ježíše a přijali Jej.

4. c) přijímá nás, adoptuje nás za své vlastní a dává nám Ducha svatého...

5. a) byla od věčnosti součástí Božího plánu vykoupení.

6. d) postavení legálních služebníků.

7. b) řecko-římským zvykem adopce.

8. b) začíná v časnosti a bude dokonána ve věčné budoucnosti.

9. c) našeho těla, což nás dokonale připraví...

10. a 3) Adopce

b 1) Znovuzrození

c 2) Ospravedlnění

Lekce 9

1. Pravdivé

2. Pravdivé

3. Nepravdivé

4. Pravdivé

5. Pravdivé

6. Nepravdivé

7. Pravdivé
8. Pravdivé
9. Nepravdivé
10. Pravdivé
11. Pravdivé
12. Pravdivé
13. Pravdivé
14. Nepravdivé
15. Pravdivé

Lekce 10

1. a) v tom, že představuje dokonání díla spasení...
2. c) naše spasení hledí dopředu...
3. c) morální dokonalosti.
4. b) stav bezhříšnosti, dosažitelný již v tomto životě.
5. b) nám připravil zkušenost, jejímž důsledkem...
6. a) nám poskytly jistotu, že naše spasení směřuje...
7. b) vykoupení lidé budou morálně dokonalí...
8. c) smrt, vzkříšení a přímluvy Ježíše Krista.
9. b) dokonává své vykupitelské dílo v člověku a morálně jej připravuje pro věčnost
10. c) bude proměněna každá stránka naší bytosti: tělo, duše i duch.

CS3231

Živý v Kristu

STUDIUM O SPASENÍ

STUDIJNÍ ZPRÁVY

A

OTÁZKOVÉ LISTY

POKYNY

Po ukončení studia každé části vyplň vždy otázkový list příslušné části. Instrukce pro vyplňování otázkových listů jsou uvedeny na této straně. Otázky mohou být buď typu “pravdivé - nepravdivé” nebo “s výběrem správné odpovědi”

OTÁZKY TYPU PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ

Následující tvrzení jsou buď pravdivá nebo nepravdivá. Jestliže je tvrzení

PRAVDIVÉ - začerni obdélník **a**.

NEPRAVDIVÉ - začerni obdélník **b**.

1. Božím poselstvím pro nás je Bible.

Tvrzení *Božím poselstvím pro nás je Bible* je **PRAVDIVÉ** a tak začerníme obdélník **a**.

1 B C D

OTÁZKY S VÝBĚREM SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Jedna z uvedených možností je nejvhodnější (nejvýstižnější) odpověď na následující otázky. Na otázkovém listu začerni obdélník s písmenem možnosti, kterou sis zvolil.

2. Být znovuzrozen znamená:

- a) být mladý
- b) přijmout Ježíše za svého spasitele
- c) začít nový rok
- d) nalézt jinou církev

Správná odpověď je b) *přijmout Ježíše za svého spasitele* a tak začerníme obdélník **b**.

2 A B C D

STUDIJNÍ ZPRÁVA Z ČÁSTI 1.

Odpověz na všechny otázky do listu pro odpovědi č. 1. Nezapomeň se podívat na dané příklady na listu pro odpovědi, které ti ukážou, jak označovat své odpovědi.

ÚKOL 1. - PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ VĚTY

Následující výroky jsou buď pravdivé nebo falešné. Pokud věta je

PRAVDIVÁ - začerni obdélník **a**.

NEPRAVDIVÁ - začerni obdélník **b**.

1. Přečetl jsem si pozorně všechny lekce v části 1.
2. Pokání je potřebné, protože všichni zhřešili.
3. Pokání je především rozumová záležitost.
4. Pokání je vyvoláno službou Slova a novým pohledem na Boha.
5. Víra je pro nás životně důležitá, protože ovlivňuje všechny stránky našeho života.
6. Víra se skládá pouze z jednoho prvku, souhlasu, neboť ten je tvořen hlavně city.
7. Pokání a víra tvoří spasení.
8. Jediným měřítkem pravdivosti obrácení je Boží Slovo.

ÚKOL 2. - OTÁZKY S VÝBĚREM SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Je pouze jedna nejlepší odpověď pro následující otázku. Začerni obdélník pro odpověď, kterou sis vybral.

9. Důsledkem pokání je, že
- a) celé obecenství se raduje z tohoto skutku, který hříšník učinil.
 - b) se raduje rodina hříšníka, který činí pokání.
 - c) se nebe raduje s hříšníkem, který se obrací k Bohu.
 - d) se radují lidé tohoto světa, protože došlo ke změně k lepšímu.

10. Když lidé *cítí* lítost nad svými hříchy, působí to na jejich

- a) rozum.
- b) city.
- c) vůli.

11. Ta stránka pokání, která je obsažená v rozhodnutí, je stránkou

- a) tělesnou.
- b) citovou.
- c) rozumovou.
- d) vůle.

12. Když si hříšník *uvědomí*, že se provinil proti Bohu, znamená to, že

- a) pokání zahrnuje i rozumovou stránku.
- b) hříšník má citový problém.
- c) hříšník žije v informované společnosti.
- d) hříšníci slyšeli zvěst o soudu a ne o lásce.

13. Zjednodušeně by se dalo říct, že víra je

- a) skutkem, kterým vyjadřujeme svou důvěru vůči Bohu a začínáme doufat v Jeho milost.
- b) pevným uchopením určitých pravd, které jsme slyšeli a na které spoléháme.
- c) čin, kterým vkládáme svou důvěru v Boha a dovolíme Mu, aby řídil naše skutky.
- d) prostě slepým vrhnutím se za něčím, po čem toužíme.

14. Živá víra, která se líbí Bohu, je dokázána

- a) úplným poddáním našeho života Bohu.
- b) jednoduchou vírou v Boha, kterou doprovázejí skutky.
- c) tím, že věří něčemu o Ježíši.
- d) tím, že spoléhá na rozum a ne na pocity nebo na vůli.

15. Jednou z vlastností živé víry jsou dobré skutky, které

- a) jsou nástrojem spasení jednotlivce.
- b) poskytují důkaz o tom, že naše víra je zdravá a plná života.
- c) ukazují, že hříšník je hoden spasení.
- d) by měly být ukazovány, aby udělaly dojem na nevěřící svět.

16. Pod pojmem stupně víry rozumíme, že

- a) člověk má vždycky malou víru, která časem poroste.
- b) člověk se pohybuje od nižšího stupně víry k vyššímu.
- c) když někdo dostane větší víru, nemůže již nikdy mít menší.
- d) víra je něčím, co žije a roste a v každém může dozrávat.

17. Pokání a víra souvisejí s obrácením

- a) v tom, že jsou součástí zkušenosti spasení.
- b) jen velice málo a to v tom smyslu, že všechny tři jsou spojeny s prací Ducha svatého v člověku.
- c) protože každé se vztahuje k některému aspektu spasení.
- d) přímo, protože připravují hříšníka k obrácení.

18. Obrácení je důsledkem

- a) sebepoznání, když člověk pochopí, že nenaplnuje mravní normu.
- b) zkoumající mysli, která hledá neznámého Spasitele.
- c) odezvy člověka na službu Slova a na působení Ducha svatého.

19. Která z následujících skutečností NENÍ důsledkem obrácení?

- a) Získáváme věčný život a jsme zachráněni od věčné smrti.
- b) Naše hříchy jsou vymazány.
- c) Jsme okamžitě dokonalí a máme plné duchovní poznání.
- d) Máme nový vztah k Bohu a k lidem.

20. Pokání, víra a obrácení

- a) ovlivňují naši celou bytost: city, vůli a rozum.
- b) jsou výlučně dílem Božím, my se toho nezučastňujeme.
- c) jsou slova, jejichž význam je stejný.
- d) jsou Božím dílem, kterému nelze odporovat.

KONEC POŽADAVKŮ PRO ČÁST PRVNÍ. *Řiď se zbývajícimi instrukcemi v listu pro odpovědi a vrať jej svému instruktorovi, nebo kanceláři ICI ve tvé oblasti. Pak začni se studiem části 2.*

STUDIJNÍ ZPRÁVA Z ČÁSTI 2.

Odpověz na všechny otázky do listu pro odpovědi č. 2. Nezapomeň se podívat na dané příklady na listu pro odpovědi, které ti ukážou, jak označovat své odpovědi.

ÚKOL 1. - PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ VĚTY

Následující výroky jsou buď pravdivé nebo falešné. Pokud věta je

PRAVDIVÁ - začerni obdélník **a**.

NEPRAVDIVÁ - začerni obdélník **b**.

1. Přečetl jsem si pozorně všechny lekce v části 2.
2. Potřeba znovuzrození je všeobecná, protože všichni zhřešili.
3. Při znovuzrození dává Bůh duchovní život kajícímu hříšníkovi a on je narozen znovu.
4. Ospravedlnění se skládá z víry a dodržování Zákona.
5. Poněvadž zkažení hříšníci jsou před svatým Bohem v postavení odsouzených, potřebují spravedlnost.
6. Ospravedlnění je objektivní skutek, který má místo před Božím trůnem.
7. V adopci získává člověk novou pozici.
8. Jedním z velkých dobrodiní adopce je svědectví Ducha svatého, který potvrzuje naše synovství.

ÚKOL 2. - OTÁZKY S VÝBĚREM SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Je pouze jedna nejlepší odpověď pro následující otázku. Začerni obdélník pro odpověď, kterou sis vybral.

9. V Bibli je znovuzrození představeno jako

- a) změna, která ovlivňuje pouze postoje a přesvědčení člověka.
- b) vytváření nových hodnot v člověku, který touží po lepším životě.
- c) to, co vzniká na základě upřímného přesvědčení dobrých lidí.
- d) narození z výsosti skrze Ducha.

10. Znovuzrození je potřebné

- a) protože lidé trpí pocity viny v důsledku svých hříchů.
- b) protože na hříšníka je vyvíjen tlak ze strany jeho rodiny.
- c) z důvodu Boží přirozenosti a přirozenosti člověka.
- d) kvůli požadavkům společnosti.

11. Jedním z běžných špatných názorů na znovuzrození je, že

- a) je to totéž jako obrácení.
- b) člověk je znovuzrozen skrze křest.
- c) tato zkušenost je základní proměnou mysli.
- d) požadavky se různí v závislosti na kulturním prostředí.

12. Zkušenost znovuzrození je zkušeností, ve které

- a) hříšník ztracený v poušti hříchu přichází k oáze, ke Kristu, jako jedinému řešení svých problémů.
- b) upřímní lidé vystupují na horu různými cestami a všechny tyto cesty nakonec vedou ke stejnému cíli.
- c) se člověk změní na základě svého vlastního úsilí, vzdělání a poznání.

13. Boží spravedlnost je neporušená i tehdy, když je hříšník prohlášen „nevinným“, protože v ospravedlnění

- a) je Boží prohlášení postačující a není třeba zaplatit za hříchy.
- b) dobré skutky člověka jsou jeho výkupným za hříchy.
- c) jsou naše hříchy přeneseny na Krista a Jeho spravedlnost je přenesena na nás.

14. Písmo učí, že člověk je ospravedlněn

- a) pouze vírou, ne skutky, pykáním za hříchy nebo osobními zásluhami.
- b) dodržováním Zákona, vírou v Krista a dobrými skutky.
- c) tehdy, když roste ve svém duchovním životě.

15. Který z uvedených textů Písma nejjednodušším způsobem podporuje tvrzení, že lidé jsou ospravedlněni pouze vírou?

- a) Řím.8:1
- b) Gal.3:5
- c) Tit.3:5
- d) Řím.4:5

16. Ospravedlnění má svůj základ v

- a) litości, kterou Bůh cítí vůči ztraceným hříšníkům.
- b) Boží milosti a Kristově kříži.
- c) potřebě ztracených lidí najít snadný způsob, jak uniknout soudu.
- d) touze lidských srdcí urovnat si vztahy s Bohem.

17. Adopce je skutkem Boží milosti, kterým jsme

- a) znovuzrozeni do Boží rodiny.
- b) umístěni jako synové do Boží rodiny s přirozenými synovskými právy.
- c) osvobozeni od trestu za hřích a prohlášeni za spravedlivé.
- d) obdarováni novým charakterem, podobným jaký má Kristus.

18. Adopce, která úzce souvisí s ospravedlněním a znovuzrozením, je změnou

- a) postavení a pozice člověka, kterému jsou darována privilegia Božího syna.
- b) lidského charakteru a souvisí především s jeho zkušeností nového zrození.
- c) postavení člověka před Bohem a souvisí s jeho osobními zásluhami.
- d) postojů a skutků člověka, které jsou ovlivněny obrácením.

19. Prostředkem adopce, jak je to představeno v Nové Zákone, je

- a) úsilí a touha všech lidí reagovat na Boží lásku.
- b) Boží milost k vyvoleným, které nelze odporovat.
- c) Boží milost, která nás přijímá, když my přijmeme Krista.
- d) Kristus, který představuje naplnění psaného i morálního zákona.

20. Které z uvedených tvrzení obsahuje věci, které NEJSOU dobrodiním adopce?

- a) Otcova láska, péče a porozumění.
- b) Naplnění potřeb, ochrana, vedení a náprava.
- c) Smělost k přistupování do Jeho přítomnosti jako Jeho dědicové.
- d) Dědictví, které nikdy neztratíme, bez ohledu na to, jak budeme žít.

KONEC POŽADAVKŮ PRO ČÁST DRUHOU. Řid' se zbývajícími instrukcemi v listu pro odpovědi a vrať jej svému instruktorovi, nebo kanceláři ICI ve tvé oblasti. Pak začni se studiem části 3.

STUDIJNÍ ZPRÁVA Z ČÁSTI 3.

Odpověz na všechny otázky do listu pro odpovědi č. 3. Nezapomeň se podívat na dané příklady na listu pro odpovědi, které ti ukážou, jak označovat své odpovědi.

ÚKOL 1. - PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ VĚTY

Následující výroky jsou buď pravdivé nebo falešné. Pokud věta je

PRAVDIVÁ - začerni obdélník **a**.

NEPRAVDIVÁ - začerni obdélník **b**.

1. Přečetl jsem si pozorně všechny lekce v části 3.
2. Posvěcení znamená být oddělen od hříchu pro Boha.
3. Relativní dokonalost znamená, že prostě naplňujeme záměr, ke kterému jsme byli stvořeni.
4. Posvěcení znamená svléct *starého* člověka a obléct si *nového*.
5. Ten, kdo je přesvědčen, že člověk dokáže žít dokonalý život, nevidí v celém rozsahu Boží svatost a lidský hřích.
6. Oslavení, náš budoucí stav, nijak nesouvisí s ostatními doktrínami spasení.
7. O oslavení jsme ujištěni verši z Bible, které ukazují, že spasení v sobě zahrnuje naplnění v budoucnosti.
8. Oslavení se týká především našeho postavení na soudu.

ÚKOL 2. - OTÁZKY S VÝBĚREM SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Je pouze jedna nejlepší odpověď pro následující otázku. Začerni obdélník pro odpověď, kterou sis vybral.

9. Cílem posvěcení v životě věřícího je

- a) přivést jeho zkušenost v Kristu již nyní k dokonalosti.
- b) přivést jej na základě jediné zkušenosti k plné duchovní zralosti.
- c) postupně jej proměňovat v podobu Krista.
- d) dát mu postavení svatého člověka v Božích očích.

10. Zkušenost posvěcení v nás působí

- a) rozhodující okamžitou zkušenost.
- b) proměnu, která se odehrává postupně a proměňuje nás do podoby Krista.
- c) dokonalý a konečný stav bezhříšnosti.
- d) zmocnění ke službě.

11. Když se člověk znovuzrodí, přijímá posvěcení, které má charakter

- a) poziční.
- b) progresivní.
- c) relativní.
- d) podmíněčný.

12. Ti, kteří věří, že křesťané se mohou stát dokonale bezhříšnými, chápou posvěcení jako

- a) úplné zničení naší tělesné přirozenosti.
- b) křest v Duchu svatém, který je dán za účelem zmocnění ke službě.
- c) zkušenost, shodnou se znovuzrozením.
- d) poslední zkušenost, kterou mohou křesťané prožít.

13. Letniční věří, že křest v Duchu svatém je

- a) totožný s posvěcením.
- b) možný pouze pro ty, kteří jsou duchovně zralí.
- c) přijímán v okamžiku, když člověk prožívá znovuzrození.
- d) zkušenost, která dává věřícímu zmocnění ke službě.

14. Posvěcení dává věřícím

- a) zkušenost, která ukončí všechny zápasy s jejich tělesností.
- b) motivaci, aby vynikli v používání duchovních darů.
- c) touhu po svatosti a k stále většímu vydání se Bohu.

15. Oslavení souvisí s dalšími doktrínami spasení

- a) nepřímým způsobem, protože se týká budoucnosti.
- b) tak, že tvoří poslední článek v řetězu, představuje dokonání spasení.
- c) neboť se týká konečné dokonalosti svatých v posvěcení.
- d) nesouvisí s ostatními doktrínami spasení, protože Bible se tím vůbec nezabývá.

16. Bůh nám zaslíbil oslavení a toto zaslíbení je nám zaručeno skrze

- a) proroky.
- b) křesťanskou tradici.
- c) slavení svátostí, které Ježíš ustanovil.
- d) dar Ducha svatého.

17. Svou podstatou se oslavení týká především

- a) morální dokonalosti.
- b) našeho stavu vůči soudu.
- c) postavení, které máme podle zákona.
- d) umístění v rodině.

18. Dílo oslavení spočívá především na

- a) míře, do jaké každý z nás reagujeme na Boží milost.
- b) zásluhách každého z nás a je založeno na našich dobrých skutcích.
- c) smrti, vzkříšení a přímlově Ježíše Krista.
- d) duchovní zralosti jednotlivých věřících.

19. Oslavení se dotkne našeho

- a) ducha.
- b) duše.
- c) rozumu.
- d) celé bytosti.

20. *Oslavení* můžeme definovat jako skutek, kterým Bůh

- a) dává nový charakter těm, kteří činí pokání.
- b) dokonává v lidech své spasitelné dílo, činí je připravenými pro věčnost.
- c) přijímá ty, kteří Mu věří, jako čisté a spravedlivé
- d) přenáší žijící svaté do nebe.

KONEC POŽADAVKŮ PRO ČÁST TŘETÍ. *Řiď se zbývajícimi instrukcemi v listu pro odpovědi a vrať jej svému instruktorovi, nebo kanceláři ICI ve tvé oblasti. Toto je konec studia tohoto kurzu. Vyžádej si u svého instruktora ICI aby ti doporučil další kurz pro tvé studium.*

ŽIVÝ V KRISTU

OTÁZKOVÝ LIST PRO PRVNÍ ČÁST

CS3231

Gratulujeme k dokončení Vašeho studia lekcí první části. Prosím vyplňte následující formulář.

Jméno

Kód ICI (nevyplňujte, pokud ho neznáte)

Adresa

Město PSČ

Věk Pohlaví Zaměstnání

Jste ženat (vdaná)? Kolik členů má Vaše rodina?

Kolik let jste studoval(a) ve škole?

Který sbor navštěvujete?

Kolik členů má Váš sbor?

Jakou funkci zastáváte ve sboru?

Jakým způsobem studujete tento kurz? Sám(sama)?

Ve skupině?

Jaké další kurzy ICI studujete?

.....

.....

OTÁZKOVÝ LIST PRO PRVNÍ ČÁST

U každé číslované položky začerněte jedno správné políčko (obdélník).
Vždy se nejdříve ujistěte, že číslo otázky souhlasí s číslem před obdélníky, které právě vyplňujete.

1	A	B	C	D
2	A	B	C	D
3	A	B	C	D
4	A	B	C	D
5	A	B	C	D
6	A	B	C	D
7	A	B	C	D

8	A	B	C	D
9	A	B	C	D
10	A	B	C	D
11	A	B	C	D
12	A	B	C	D
13	A	B	C	D
14	A	B	C	D

15	A	B	C	D
16	A	B	C	D
17	A	B	C	D
18	A	B	C	D
19	A	B	C	D
20	A	B	C	D

Zde můžete napsat jakýkoli dotaz týkající se této lekce svému instruktorovi.

.....

.....

.....

Ještě jednou zkontrolujte celý otázkový list a zašlete jej na adresu svého ICI instruktora nebo kanceláře ve Vaší oblasti. Tato adresa by měla být uvedena na konci knihy.

Pouze pro kancelář ICI

Datum **Body**

ŽIVÝ V KRISTU

OTÁZKOVÝ LIST PRO DRUHOU ČÁST

CS3231

Věříme, že Vám studium druhé lekce přineslo povzbuzení. Vyplňte, prosím, následující formulář.

Jméno

Kód ICI (nevyplňujte, pokud ho neznáte)

Adresa

Město PSC

OTÁZKOVÝ LIST PRO DRUHOU ČÁST

U každé číslované položky začerněte jedno správné políčko (obdélník).
Vždy se nejdříve ujistěte, že číslo otázky souhlasí s číslem před obdélníky, které právě vyplňujete.

1	A	B	C	D
2	A	B	C	D
3	A	B	C	D
4	A	B	C	D
5	A	B	C	D
6	A	B	C	D
7	A	B	C	D

8	A	B	C	D
9	A	B	C	D
10	A	B	C	D
11	A	B	C	D
12	A	B	C	D
13	A	B	C	D
14	A	B	C	D

15	A	B	C	D
16	A	B	C	D
17	A	B	C	D
18	A	B	C	D
19	A	B	C	D
20	A	B	C	D

Zde můžete napsat svému instruktorovi jakýkoli dotaz týkající se této lekce.

.....

.....

.....

Ještě jednou zkontrolujte celý otázkový list a zašlete jej na adresu svého ICI instruktora nebo kanceláře ve Vaší oblasti. Tato adresa by měla být uvedena na konci knihy.

Pouze pro kancelář ICI

Datum **Body**

ŽIVÝ V KRISTU

OTÁZKOVÝ LIST PRO TŘETÍ ČÁST

CS3231

Věříme, že Vám studium třetí lekce přineslo povzbuzení. Vyplňte, prosím, následující formulář.

Jméno

Kód ICI (nevyplňujte, pokud ho neznáte)

Adresa

Město PSC

DALŠÍ INFORMACE

Rádi Vám zašleme informace o dalších ICI kurzech, které jsou nyní k dispozici. Pokud máte o tyto kurzy zájem, napište to na následující řádky.

.....

.....

.....

OTÁZKOVÝ LIST PRO TŘETÍ ČÁST

U každé číslované položky začerníte jedno správné políčko (obdélník).
Vždy se nejdříve ujistěte, že číslo otázky souhlasí s číslem před obdélníky, které právě vyplňujete.

1	A	B	C	D
2	A	B	C	D
3	A	B	C	D
4	A	B	C	D
5	A	B	C	D
6	A	B	C	D
7	A	B	C	D

8	A	B	C	D
9	A	B	C	D
10	A	B	C	D
11	A	B	C	D
12	A	B	C	D
13	A	B	C	D
14	A	B	C	D

15	A	B	C	D
16	A	B	C	D
17	A	B	C	D
18	A	B	C	D
19	A	B	C	D
20	A	B	C	D

Zde můžete napsat jakýkoli komentář k této lekci:

.....

.....

.....

GRATULUJEME

Ukončili jste studium tohoto kurzu křesťanské služby. Jsme potěšeni Vaším zájmem o studium a doufáme, že budete studovat i jiné kurzy programu ICI. Zašlete tento otázkový list na adresu svého ICI instruktora nebo kanceláře ve Vaší oblasti. Obdržíte ohodnocení Vašeho studia spolu s certifikátem o studiu tohoto kurzu.

Napište zde vaše jméno tak, jak chcete aby bylo uvedeno

na certifikátu:

Pouze pro kancelář ICI

Datum **Body**

PROGRAM KŘEŠŤANSKÉ SLUŽBY

Symbol na levé straně je vodítkem pro pořadí studia v této sérii, která je rozdělena do tří částí, každá po šesti kurzech.

Živý v Kristu je třetím kurzem v druhé části. Bude prospěšné prostudovat tyto kurzy ve správném pořadí.

Tento kurz ti pomůže ...

- zdůraznit hlavní rysy jednotlivých doktrín obsažených v učení o spasení
- objevit biblický základ pro jistotu spasení
- více si vážit lásky, milosti, moudrosti a moci Boží, jak se projevují ve spasení člověka

Další tituly v programu *Křesťanská služba*:

Křesťanská církev a její poslání
Jak nést dobrou novinu
Stany, chrámy a paláce

Uvedené kurzy i další materiály ICI si můžete objednat u národní kanceláře ICI UNIVERSITY.